

TOREK, 2. SEPTEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Predložitev dokumentov: glej Zapisnik

3. Razprava o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (vloženi predlogi resolucij): glej Zapisnik

4. Socialni paket (prvi del) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda sta Izjavi Komisije in Sveta o socialnem paketu (prvi del).

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod podpredsednik, gospe in gospodje, pred dvema mesecema je Komisija sprejela prenovljeno besedilo socialne agende. Ta je oblikovana zato, da bi Uniji pomagala reševati socialne probleme, s katerimi se bo Evropa morala spopasti v 21. stoletju. Vsebuje ambiciozen in celovit sklop ukrepov s področja socialne politike, ki Evropejcem omogoča, da zgrabijo priložnosti, ki se jim ponujajo.

Kot je bilo že povedano, so o prenovljeni socialni agendi razpravljali ministri za delo in socialne zadeve na neformalnem srečanju Socialnega sveta, ki je zgodaj julija potekalo v Chantillyju.

Z veseljem sem prejel poročilo o zelo pozitivnem sprejemu prenovljene socialne agende v državah članicah in z zanimanjem pričakujem sklepe, ki bi jih moral Svet prejeti do konca tega leta. Sam sem že imel priložnost, da sem ta paket predstavil konferenci predsednikov in Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve. Prišel je tudi primeren trenutek za poglobljeno razpravo tukaj v Parlamentu. Prepričan sem, da nam bo današnja izmenjava mnenj pomagala, da bomo dosegli soglasje pri vprašanju o tem, kakšno socialno Evropo želimo zgraditi za evropske državljane.

Rad bi vas spomnil na dosedanje dosežke. Ta kompleksen paket je rezultat skupnih prizadevanj v zadnjih dveh letih. Komisija je sodelovala z vsemi zainteresiranimi stranmi, vključno s predstavniki delavcev in delodajalcev, civilno družbo, državami članicami ter regionalnimi in lokalnimi organi. Paket tvori povezano celoto in poudarja povezave z drugimi področji, kot so izobraževanje, zdravje, okolje, informacijska družba in gospodarstvo, pri tem pa jasno kaže, da so gospodarski in socialni cilji dve plati istega kovanca in da morajo delovati v tesni povezanosti za dobro vseh ljudi. Gre za ambiciozen paket, katerega namen je ponuditi praktične odgovore na skrbi ljudi in izboljšati njihove življenjske pogoje. S svojimi 18 pobudami, ki so predstavljene skupaj s poročilom, je ta paket tudi zelo izčrpen – je najobsežnejši, ki ga je Komisija kdaj koli sprejela naenkrat. Predmet obravnave pa je še več kot 20 drugih pobud, ki so povezane s celo vrsto tem.

Danes sta pred nami dva ukrepa: predlog direktive za boj proti diskriminaciji in spremenjena direktiva o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev. Vendar pa bi najprej želel reči nekaj besed o temeljnih načelih tega paketa.

Prenovljena socialna agenda temelji na treh glavnih načelih: možnosti, dostop in solidarnost. Evropejci cenimo vrednost posameznika in si želimo, da bi vsak imel enake možnosti pri doseganju svojega potenciala. To pomeni odstranjevanje ovir, ki jih morajo ljudje premagati, ustvarjanje pogojev, ki vsakomur omogočajo, da izkoristi ponujene možnosti, ob sočasnem spoštovanju evropske raznolikosti in izogibanju razprtijam.

Vera Evropejcev v enakost ustvarja skupno vero v socialno solidarnost: solidarnost med generacijami, med regijami, med tistimi na vrhu in tistimi na dnu, med bogatimi in manj bogatimi držav članic in tudi z našimi sosedi in prijatelji iz drugih delov sveta, saj je prav solidarnost sestavni del delovanja Evropske skupnosti in naših odnosov z drugimi državami po vsem svetu.

Gospe in gospodje, kot veste, se obseg pravnega varstva pred diskriminacijo v EU trenutno razlikuje glede na vzroke za diskriminacijo. Vendar diskriminacija ni omejena na eno samo področje. Ravno zaradi tega smo v okviru tega paketa predlagali horizontalno direktivo, ki prepoveduje diskriminacijo na podlagi starosti, spolne usmerjenosti, verskega prepričanja in invalidnosti zunaj delovnega mesta. Horizontalna direktiva bo državam članicam, gospodarskim subjektom in državljanom omogočila visoko raven jasnosti in pravne gotovosti.

Ta osnutek je odziv na ponavljajoče se pozive iz Parlamenta in izpolnjuje politične zaveze, ki jih je Komisija sprejela, ko je sprejela mandat. Je prožen instrument, utemeljen na načelih, ki so jih države članice že sprejele in vključile v obstoječe predpise.

Rad bi poudaril, da enako obravnavanje vseh vzrokov za diskriminacijo ne pomeni, da je treba na vseh področjih uporabljati enaka pravila. Na primer, na področju zavarovanja in bančništva bo mogoče uporabiti drugačne pristope na podlagi starosti ali invalidnosti. Vendar pa bo treba takšne razlike podpreti s prepričljivimi utemeljitvami in zanesljivimi statističnimi podatki. Starejši ljudje bodo še naprej lahko uživali preferencialne cene za javni prevoz in kulturne dogodke, in še vedno bo mogoče omejiti dostop do nekaterih vrst blaga, da bi se zaščitilo zdravje ljudi, na primer prodajo alkohola mladoletnim osebam.

Direktiva pokriva oskrbo z vsemi vrstami blaga in storitev in se nanaša tako na podjetja kot posameznike, vendar le do te mere, kolikor gre za oskrbo z blagom in storitvami za komercialne namene.

Direktiva bo poleg tega tudi sorazmerna glede bremen, ki jih nalaga v skladu z načelom sorazmernosti, ki je vključen v obeh veljavnih protidiskriminacijskih direktivah in Konvenciji ZN o pravicah invalidov, ki so jo podpisale države članice in Evropska skupnost.

Osnutek direktive prepoveduje diskriminacijo, hkrati pa spoštuje druge temeljne pravice in svoboščine, vključno z zaščito zasebnega in družinskega življenja ter ukrepi, sprejetimi v tem okviru, kakor tudi svobodo veroizpovedi ter svobodo združevanja.

Drugi problem, na katerega bi vas želel opozoriti, je diskriminacija Romov, ki jo je Komisija večkrat obsodila kot neskladno z načeli EU. Paket vsebuje deklaracijo naše prenovljene zaveze, s katero želimo zagotoviti enake možnosti in boj proti diskriminaciji, obenem pa tudi Delovni dokument služb Komisije o instrumentih in politikah Skupnosti za vključevanje Romov.

Gre za odziv na zahtevo, ki jo je Evropski svet izrazil decembra 2007, in sicer, da naj Komisija pregleda obstoječe politike in instrumente in predloži Svetu poročilo o doseženem napredku.

Kot je navedeno v delovnem dokumentu služb Komisije, so potrebni zakonodajni, finančni in usklajevalni instrumenti že sprejeti in se izvajajo, vendar ne v zadostni meri. Prenovljena socialna agenda vključuje nekaj pobud, s katerimi želi izboljšati zmožnost Unije, da se učinkoviteje odziva na spremembe. Prepričani smo, da bosta evropski socialni dialog in Evropski svet delavcev v tem okviru odigrala posebno vlogo. Direktiva o Evropskem svetu delavcev že nekaj časa naravnost prosi za dopolnitev.

Trenutno je v Uniji 820 Evropskih svetov delavcev, ki predstavljajo 15 milijonov delavcev. Vendar pa nedavni primeri kažejo, da svojega dela nekako ne opravljajo in da delavci pogosto niso v zadostni meri obveščeni o prestrukturiranju podjetij, oziroma se o tem z njimi nihče ne posvetuje. Cilj pobude je zato okrepiti vlogo socialnega dialoga znotraj podjetij na nadnacionalni ravni.

Gre za uravnotežen osnutek, ki bi moral zagotoviti, da bodo predstavniki delavcev ustrezno obveščeni in da bodo z njimi potekala posvetovanja še pred sprejemom odločitev o razmerah, ki na delavce vplivajo, hkrati pa bi moral podjetjem tudi omogočiti, da se prilagodijo globalizaciji.

Komisija bi seveda rajši dala prednost rešitvi, o kateri so najprej razpravljali predstavniki delavcev in delodajalcev, a ker jih nismo uspeli prepričati, da se udeležijo razprav, ki so potekale junija lani, Komisija morala predložiti osnutek svoje lastne pobude.

Vendar pa cenimo skupno pismo, ki so ga predstavniki delavcev in delodajalcev avgusta poslali Svetu in Parlamentu. Spoštujemo prizadevanja obeh strani, da bi dosegli sporazum o tej kompleksni temi, sam pa sem obenem tudi zadovoljen, da sta se odločili osnutek Komisije sprejeti kot osnovo za nadaljnje delo. Resnično upam, da bo Parlament upošteval praktične predloge, ki so jih predstavniki delavcev in delodajalcev izrazili, ko so se udeležili prvega branja. Verjamem, da bomo dosegli hitro rešitev. Pot do nje pa bo Komisija, kolikor je to v njeni močosti, poskusila kar najbolj olajšati.

V tem trenutku moram nekaj besed nameniti tudi vplivom globalizacije. Prestrukturiranje podjetij je včasih neizogibno, vendar so vplivi na delavce in njihove družine lahko zelo boleči. Zato v takšnih situacijah pomaga Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji. Do zdaj je sklad do nove zaposlitve pomagal 7250 delavcem. To nas lahko razveseljuje, vendar je treba poskrbeti, da bo sklad dostopen vsem tistim, ki bi ga lahko potrebovali.

V poročilu, vsebovanem v paketu socialne agende, je navedeno, da so od 500 milijonov EUR sredstev, ki so vsako leto na voljo, leta 2007 bili porabljeni samo 4 %. Zato je treba poseben premislek nameniti temu, kako izboljšati rezultate dejavnosti sklada.

V zvezi z mobilnostjo delovne sile bi želel povedati, da direktiva iz leta 1996 o napotitvi delavcev na delo, podpira prost pretok storitev in hkrati nudi tudi zaščito pred zlorabo delavcev ter jim zagotavlja spoštovanje temeljnih pravic v državi članici, v katero so razporejeni. Nedavne odločitve Evropskega sodišča o tej zadevi so odprle cel niz vprašanj. Odzivi nanje so dokaj legitimni, zato moramo skupaj poiskati odgovore. 9. oktobra bom sklical forum, na katerem bomo o tej temi razpravljali skupaj s političnimi organi, predstavniki delavcev in delodajalcev, predstavniki evropskih institucij in strokovnjaki s pravnega in gospodarskega področja.

Komisija bo seveda še naprej sprejemala vse pripombe, vendar do tega trenutka še nismo videli potrebe, da bi direktivo spremenili. V vsakem primeru pa bomo zagotovili, da med temeljnimi svoboščinami, ki so zajete v Pogodbi, in temeljnimi pravicami državljanov ne bo prišlo do navzkrižij.

Gospe in gospodje, ta nova socialna agenda potrjuje obvezo Evropske unije, da bo spodbujala močne in prave socialne dimenzije za Evropo, socialno Evropo, ki bo izpolnila pričakovanja naših državljanov. Seveda pa to ni mogoče brez vključitve zelo pomembne izobraževalne dimenzije. V tej zvezi bi želel omeniti naslednje tri dokumente:

1. Priporočilo Sveta o mobilnosti mladih prostovoljcev znotraj Evrope;
2. Sporočilo z naslovom „Krepitev kompetenc za 21. stoletje: agenda za evropsko sodelovanje v šolstvu“;
3. Zelena knjiga: Migracije in mobilnost: izzivi in priložnosti za izobraževalne sisteme v EU.

Naša skupna želja je, da okrepimo in poglobimo socialno dimenzijo Evrope. 18 ukrepov, ki jih paket vsebuje, predstavlja prvi korak naših prizadevanj v tej smeri. Vem, da se na vas, ki imate to dolžnost, da predstavljate glas ljudstva, lahko zanesem, da se boste tem predlogom in političnim dokumentom poglobljeno in skrbno posvetili. To je temeljnega pomena za njihovo prihodnost.

Xavier Bertrand, *predsedujoči Svetu*. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, tukaj smo, da bi govorili o socialni Evropi. In o socialni Evropi bomo res govorili, sam pa sem vesel, da bomo to storili prav danes pred Evropskim parlamentom, ki igra ključno vlogo v institucionalni strukturi Evrope in je pomemben partner, s katerim francosko predsedstvo želi kar najtesneje sodelovati.

Rekel sem že prej in zdaj bom rekel še enkrat: leto 2008 mora biti leto, v katerem se bo socialna Evropa ponovno okrepila. To je nekaj, kar bi po mojem mnenju želeli videti vsi naši evropski akterji. Junjski vrh v Luksemburgu in julijsko srečanje v Chantillyju sta mejnika na tej poti. Zelo smo si prizadevali, da bi francosko predsedstvo obravnavalo vprašanje sprememb Evropske socialne agende, o čemer je pravkar govoril komisar Špidla. To je ključno vprašanje, ki od nas zahteva, da pokažemo sposobnost za opredelitev socialne vizije za Evropo in da to vizijo pretvorimo v konkretna dejanja. Razprave v Chantillyju, pri katerih je Parlament sodeloval prek vašega predsednika odbora, gospoda Anderssona, so nam omogočile, da ponovno potrdimo vrednote, ki so skupne nam vsem, in prav te vrednote so tiste, ki opredeljujejo ambicije Evrope na področju socialne politike. Te vrednote so socialni dialog, medgeneracijska solidarnost, boj proti revščini in diskriminaciji, enakost spolov, socialno varstvo, poklicna mobilnost in pomembnost storitev splošnega interesa pri zagotavljanju socialne kohezije in socialne odgovornosti v gospodarstvu in industriji. Z vidika Pekinga, Washingtona, Cape Towna, New Delhija ali celo Brisbane, te vrednote evropskemu socialnemu modelu dajejo njegovo izvirnost.

V Chantillyju smo imeli priložnost, da svet spomnimo, da so te vrednote osrednjega pomena za razvojno strategijo Evrope, t.j. za Lizbonsko strategijo. Z drugimi besedami, Chantilly nas je spomnil, da ta socialni model, te skupne vrednote, predstavljajo evropsko moč v našem globaliziranem svetu.

Zakaj? Zato ker je na znanju in inovacijah temelječe gospodarstvo mogoče zgraditi samo tako, če se močno osredotočimo na razvoj človeškega kapitala in vseživljenjsko učenje. Ker celotno gospodarstvo nazaduje, če so cele skupine prebivalcev izključene iz sveta dela za daljše obdobje, če ne morejo prispevati k ustvarjanju

bogastva in če nimajo dostopa do blaga in storitev. Ker so tudi delavci bolj produktivni, če se jim zagotovijo dobri zaposlitveni pogoji in socialna varnost, kar jih varuje pred trdimi udarci življenja.

Gospodarski napredek nikakor ne pomeni žrtvovanja socialnega napredka. Nisem edini, ki se zavedam, da je to dvojje nerazdružljivo. Brez socialnega napredka bo gospodarskemu napredku prej ali slej zmanjkalo moči. Zato mora Evropa napredovati na obeh frontah: potrebuje tako gospodarski kot socialni napredek.

Poleg tega prepričanja, ki smo ga skupaj ponovno potrdili, smo prepoznali še eno dejstvo: evropski socialni model se mora spremeniti in prilagoditi globalizaciji, podnebnim spremembam, demografskim spremembam in naraščajoči raznolikosti evropskih družb. Zato moramo prilagoditi naše trge delovne sile in uvesti prožno varnost, kar pomeni nove oblike varnosti in prožnosti, namenjene tako delovni sili kot delodajalcem.

In stvari se dejansko premikajo. Izraz 'prožna varnost' je ljudi sprva prestrašila, jih vznemirila. Zdaj pa predstavlja evropski ideal, za katerega si prizadevajo vsi akterji, vključno s socialnimi partnerji. Beseda je postala že tako običajna, tako vsakdanja, kar dokazuje, da se stvari resnično spreminjajo, da se spreminja tudi način razmišljanja.

Če hočemo, da bo naš socialni model napredoval, moramo govoriti tudi o zagotovitvi socialne kohezije, skupaj z ukrepi za boj proti novim oblikam revščine, zlasti kadar ta prizadene otroke. Čas je, da združimo moči in naše družbe bolje pripravimo na to demografsko spremembo, okrepimo medgeneracijsko solidarnost in ljudem zagotovimo dostop do visoko kakovostnih socialnih storitev splošnega interesa.

Ta proces prilagajanja poteka že več let. Zahvaljujoč pobudam Komisije, Sveta ministrov, Evropskega parlamenta in socialnih partnerjev ustvarjamo napredek pri posebnih pobudah, ki se odzivajo na skrb ljudi v Evropi. Kako naj omogočimo prosto gibanje delavcev znotraj Evrope in obenem zaščitimo pravice iz delovnega razmerja tistih, ki se selijo? Kako naj izboljšamo upravljanje dejavnosti prestrukturiranja z vključevanjem delovne sile v vsej Evropi? Kako naj zagotovimo ljudem, da lahko delajo in hkrati igrajo svojo vlogo v družbi, in kaj lahko storimo, da bi učinkoviteje kljubovali diskriminaciji?

Ta prizadevanja se bodo nadaljevala ves čas francoskega predsedovanja. Zlasti zato – in to pravim z vso iskrenostjo – ker prihajajoče volitve pomenijo, da bomo v drugi polovici leta 2008 imeli zadnjo možnost, da v tem parlamentarnem mandatu pokažemo rezultate pri številnih vprašanjih. Naši soevropejci nas bodo pri volilnih skrinjicah kmalu pozvali na odgovornost.

Ljudje iz Evrope v zvezi s tem pričakujejo rezultate. To dokazujejo odzivi na nedavne odločbe Evropskega sodišča. Gre za področje, kjer nam Evropski parlament lahko pomaga, poleg tega pa nam lahko nudi pomoč tudi na mnogih drugih območjih, ki se jih bom na kratko dotaknil.

Prvo je sprememba direktive o Evropskem svetu delavcev, o kateri je pravkar govoril Vladimír Špidla. Gre za velik podvig, ki bo okrepil socialni dialog v Evropi. Trenutna direktiva se nanaša na več kot 14 milijonov delavcev in 820 delodajalcev. S spremembo direktive se bo to število še povečalo.

V Chantillyju smo zbrali predstavnike Evropske konfederacije sindikatov in organizacije BusinessEurope, da bi slišali tudi njihova mnenja o spremenjenem besedilu, ki ga je predstavila Komisija. S predlogom kot podlago za delo so bili zadovoljni in so dejali, da so se pripravljeni pogajati o točkah, pri katerih soglasje še ni doseženo. Trenutno zaključujejo številne skupne predloge, ki jih bodo pravočasno objavili.

Če to obrodi sadove, če socialni partnerji oblikujejo skupne predloge o spremembi direktive, bo to olajšalo delo ne samo nam, temveč tudi Parlamentu in Svetu. Zakaj torej ne bi čimprej sklenili dogovora pri prvem branju? Če je le mogoče, vsaj do konca letošnjega leta?

Kar zadeva našo drugo osrednjo točko dela: seveda moram omeniti predlog direktive o zaščiti pred diskriminacijo izven delovnega mesta, ki ga je Komisija prav tako sprejela 2. julija. O tem je bilo veliko govora v Chantillyju, predsedstvo pa je razpravo o tem besedilu odprlo že v začetku julija. Posvetovanja o tej zadevi bodo potekala tudi v Parlamentu, vendar pa moram poudariti, da je predlog Komisije, ki pokriva vse štiri vzroke za diskriminacijo, upošteval resolucijo o poročilu gospe Elizabeth Lynne, ki jo je Parlament sprejel prejšnjo pomlad.

Tretja zadeva, ki je bila prav tako deležna veliko pozornosti, so socialne storitve splošnega interesa. O teh govorijo vse države članice. Govorijo o isti zadevi, čeprav je treba priznati, da ne govorijo vse popolnoma enako. Vendar pa nam sprejetje protokola k Lizbonski pogodbi in ocena paketa Altmark daje priložnost, da premislimo o prispevku teh storitev k socialni koheziji v Evropi, o potrebi po zagotovitvi njihove visoke kakovosti in pomembnosti trdnega pravnega okvira zanje. Upamo, da bomo pri tem načrtu sodelovali s

Komisijo in z vsemi, ki želijo prispevati, da bi prepoznali številne vmesne cilje in da bi napredek na področju te izredno pomembne zadeve bil trajen.

Tu sta, seveda, tudi direktivi o začasnem delu in delovnem času. Obe sta predmet drugega branja v Evropskem parlamentu. Poskusiti se moramo izogniti sporazumu. Več milijonov začasnih delavcev v Evropi nestrpno čaka, da začne veljati direktiva o začasnem delu, nekatere države članice pa se tudi priganja k temu, da rešijo vprašanje o času dežurstva. Zato lahko Parlament samo spodbudim, da nas z ustreznim upoštevanjem obvešča o vsem, kar se dogaja, tudi na tem mestu, z izenačevalnimi dejavniki, ki se jih sam dobro zavedam. A tudi tu imajo ljudje določena pričakovanja in vse oči so uprte v nas.

Zavedam se tudi teme mobilnosti, potrebe po doseganju sporazuma o izvajanju predpisa o usklajevanju sistemov socialne varnosti.

Francosko predsedstvo pri teh različnih vprašanjih potrebuje podporo Evropskega parlamenta, če želi ustvariti dejanske rezultate. Navedene rezultate – kot že veste, a bom vseeno to ponovil – nestrpno pričakujejo ljudje iz Evrope, ki želijo, da si še naprej prizadevamo za uresničitev naše evropske socialne vizije, kar bo ugodno vplivalo na njihovo vsakodnevno življenje, Evropa pa se bo tako še bolj vključila v vsakodnevno bivanje. Danes vemo, da ne potrebujemo manj Evrope, temveč več Evrope. V celoti se zavedamo, da ne potrebujemo manj socialne Evrope, temveč več socialne Evrope. Gospe in gospodje, popolnoma se zavedamo izzivov, s katerimi se moramo soočiti.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, gospod predsednik Komisije, gospod komisar Špidla, gospe in gospodje, skupina Evropske ljudske stranke in Evropskih demokratov pripisuje socialni pravičnosti veliko vrednost. Ena izmed naših prednostnih nalog v čedalje bolj globalizirajočem se svetu je potrditev evropskih socialnih modelov. Prav zato, kot predsednik skupine EPP, pozdravljam predlog Komisije o novem socialnem paketu. To besedilo nudi nekatere odgovore na vprašanja, ki so temeljnega pomena za naše družbe, to pa so demografska sprememba, globalizacija in zmanjšanje revščine.

Mnenje moje skupine je, da bi morala Komisija storiti še korak naprej in sprejeti bolj specifične ukrepe. Blaženje revščine, zaposlovanje skupin prebivalstva, ki so izključene iz trga delovne sile, spodbujanje mobilnosti delavcev in izboljšanje izobraževanja in usposabljanja delavcev – vse to so stvari, ki zahtevajo poseben program, konkretne ukrepe in močno zavezo s strani Evropske unije in njenih držav članic.

Demografske spremembe predstavljajo največji izziv našim gospodarstvom. Delavci, ki so presegli upokojitveno starost, ženske, mladi in predvsem invalidi – na splošno vsi, ki so dolgo časa izključeni iz trga dela – morajo dobiti novo priložnost. Tem ljudem moramo pomagati, da najdejo delo ali da se na delo vrnejo. Zaradi tega želimo konkretne ukrepe za spodbujanje vseživljenjskega učenja.

Ljudje, ki so zaposleni, pa se še naprej soočajo z neenakostmi. Zelo nas skrbi nenehna plačna vrzel med moškimi in ženskami. Tega v Evropi leta 2008 ne bi smelo biti. Na enak način je treba omogočiti ustrezne varstvene ustanove, da bi ljudem pomagali združiti delovno in družinsko življenje. Zato pozivamo Komisijo in Svet, da prav na tem področju sprejmeta posebne ukrepe. Moja skupina nasprotuje vsem oblikam diskriminacije. Zato se strinjam z izraženim namenom Komisije, da zapolni vrzeli, ki še vedno obstajajo v ustreznih zakonodaji. Še zlasti je treba okrepiti ukrepe proti diskriminaciji invalidov.

Gospe in gospodje, verjamemo, da je gospodarska rast najučinkovitejši instrument, s katerim lahko podpremo socialne modele v tej dobi globalizacije. Vendar smo prepričani, da moramo za namen doseganja ciljev Lizbonske strategije spodbujati ideal podjetništva in industrije, saj je prav podjetništvo tisto, ki dejansko poganja ustvarjanje delovnih mest. Izboljšati moramo podobo podjetnika v Evropi in spodbujati mlade k ustanovitvi lastnih podjetij. Prav tako moramo spodbujati konkurenčno okolje za naša podjetja in posebno podporo nameniti malim in srednje velikim podjetjem, ki so vodilni ustvarjalci delovnih mest.

S tem v mislih pozivamo vse akterje na področju dela k večji prožni varnosti v Evropi. Ta koncept je pokazal svojo vrednost v tistih državah, ki so ga sprejele. Podjetjem omogoča vso prožnost, ki jo potrebujejo, da bi bila konkurenčna na mednarodni ravni, obenem pa varnost delavcem. Pozdravljam namero Komisije, da spodbuja socialni dialog. V partnerstvu, ki temelji na zaupanju znotraj podjetij, vidimo ključ do njihovega uspeha na trgu.

Gospe in gospodje, v veljavnih pogodbah so socialne zadeve v svojem bistvu še vedno domena držav članic. To se lahko spremeni in se mora spremeniti, a dokler se to ne zgodi, se moramo zadovoljiti z načelom subsidiarnosti. Druge izbire nimamo. To ne pomeni, da bo Komisija morala prenehati izvajati študije vpliva, obsojati neenakosti in ocenjevati družbene posledice vseh novih predlaganih zakonodaj. Pravzaprav jo k

temu pozivam. Socialni in družbeni izzivi, s katerimi se soočamo, so precejšnji: reformirati moramo naša gospodarstva, jih prilagoditi tako, da bodo bolj konkurenčna in da bo izključevanje prizadelo čim manj ljudi. Socialnega napredka brez gospodarske rasti ne moremo doseči, vendar pa gospodarstvo ne more biti konkurenčno brez socialnega napredka. Skupina EPP-ED je zdaj bolj kot kdaj koli odločena, da bo tu dosegla rezultate.

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ob poslušanju govorov moji predhodnikov – gospoda komisarja Špidla, predsedujočega Svetu, gospoda Bertranda, in vašega govora, gospod Daul – človek dobi vtis, da je vse v najlepšem redu. Lepo napredujete, leta 2008 pa se bomo spominjali kot leta ponovne uvedbe evropskega socialnega modela.

Vse to je zelo lepo, vendar je resničnost bolj kruta. Res, dejanska podoba je precej drugačna. Dejanska podoba je podoba velike socialne neenakosti v Evropski uniji. Dobički čedalje bolj spiralno naraščajo, medtem ko raven plač stagnira. Dohodkovna vrzel se je spremenila v brezno, ki se čedalje bolj širi. Izguba kupne moči, ki je prizadela navadne ljudi v Evropski uniji in ki jo spremljajo še vidne rasti cen energije, je pravi program osiromašenja. To je problem, ki ga moramo obravnavati v okviru evropskega socialnega modela in ne samo z leporečjem. Kar pravite vi, gospod Špidla, je dobro in to pozdravljamo.

Gospe in gospodje, podrobno bomo obravnavali naša stališča o različnih predlogih. Zato lahko rečem nekaj besed o tem, kaj pričakujemo od evropskega socialnega modela. Če so ljudje v Evropski uniji pred petnajstimi leti – v kateri koli državi – imeli občutek, da je nekaj narobe, da je določen dolgoleten nacionalni standard ogrožen, so se odzvali tako, da so od Evrope pričakovali, da bo stvari uredila; občutili so potrebo, da je treba stvari popravljati znotraj evropskega okvira, saj so takrat še verjeli, da bodo evropska pravila v evropskem okviru zagotovila varnost, ki bo presegla državne meje.

Danes, petnajst let pozneje, kar poskusite nekoga prepričati, da bomo stvari uredili v Evropi. To bi vtilo strah v kosti delavcev, saj ti verjamejo, da jim ta Evropa, tako, kot je urejena danes, socialne varnosti ne more več zagotoviti.

Če si boste vzeli čas za analizo irskega referendumu in volilnega vedenja mladih ljudi, boste videli, da ti ljudje pravijo, da je Evropa odlična ideja. Ko pa pogledajo, kako je organizirana in utemeljena danes, niso navdušeni niti nad njeno organiziranostjo niti nad njeno ureditvijo. Ker je pred nami volilna kampanja, je edino pravilno, da se vprašamo, zakaj je bilo pred petnajstimi leti toliko optimizma glede prihodnosti socialne politike v Evropi in zakaj je danes toliko pesimizma. Naš odgovor kot odgovor socialistov mora biti, da Evropo vodijo desne stranke. Minister, predstavili ste lep govor socialista; kar ste povedali tukaj, je bilo čudovito. Toda kakšne poteze je naredila vaša vlada v Svetu v zvezi z direktivo o delovnem času?

(Aplavz)

Vaša vladajoča stranka je članica Evropske ljudske stranke, iz vrst njenih strank članic pa prihaja daleč največje število predsednikov vlad v Evropski uniji. V Komisiji tvorijo absolutno večino komisarjev, med njimi pa je tudi sam predsednik Komisije. Evropska ljudska stranka je največja politična stranka v tem Domu, a ko vas človek sliši govoriti, bi lahko pomislil, da z ohromelim socialnim razvojem Evrope niste imeli prav nobenega popravka. Evropi vladajo desni, ki jo peljejo v napačno smer, to pa je treba na evropskih volitvah popraviti.

(Aplavz)

Imeli boste priložnost, da nam spet pokažete pravo pot, ko pride čas za izvedbo ukrepov, ki ste jih oblikovali. Pravite, da je evropski socialni model ena izmed naših prednostnih nalog. Za našo skupino to zagotovo je! Česa se ljudje v Evropski uniji zares bojijo? Nenadzorovanih finančnih trgov. Nenadzorovani *hedge* skladi in podjetja z lastniškim kapitalom, ki kupijo to ali ono podjetje, pograbi njegova sredstva in njegove delavce vržejo na cesto – preprosto zato, da bi povečali dobiček vlagateljev.

Moj spoštovani kolega Paul Nyrup Rasmussen nam je predstavil zelo dobro poročilo. Za to vprašanje potrebujemo glasove kvalificirane večine, da bo Komisija lahko sprožila pobudo za ureditev *hedge* skladov in podjetij z lastniškim kapitalom. In kdo je tisti, ki ne želi podpreti takšnega ukrepa? Prav vi, Evropska ljudska stranka, katere predstavniki v Odboru za gospodarske in monetarne zadeve temu ukrepu nasprotujejo.

Prav zaradi tega moramo jasno povedati, da je boj za evropski socialni model obenem tudi boj za temeljno filozofijo. Gospod Bertrand je uspeh Evropske unije upravičeno pripisal njenemu združevanju gospodarskega napredka s socialnim napredkom. To je bila vedno temeljna filozofija v Evropi – mimogrede, tudi za krščanske demokrate. Več desetletij sta to bili dve plati istega kovanca, vse dokler nas v zgodnjih devetdesetih letih neoliberalizem ni začel prepričevati, da so recept za hitrejšo gospodarsko rast nižje plače, daljši delovni čas

in omejena možnost odločanja pri upravljanju podjetja. Več desetletij so, seveda, bili tu ljudje - ki so v večji meri prisotni še danes, celo znotraj Komisije - ki pripisujejo več pomembnosti konjskim dirkam kot evropskemu socialnemu modelu, ki pa so zadolženi za notranji trg in ki so nas prepričevali in nas še vedno prepričujejo - glavni je gospod Trichet, ki to počne na vsaki tiskovni konferenci - da so plače v Evropi previsoke. Mogoče so res previsoke plače članov odbora Evropske centralne banke, plače navadnih delavcev v Evropi pa to zagotovo niso.

Zato bomo morali zagotoviti splošno spremembo politične smeri, torej spremembo smeri, ki bo evropski socialni model vrnila tja, kjer ga želite imeti, gospod Bertrand, tako da bo vsak gospodarski napredek, dosežen v Evropski uniji, ugodno vplival tudi na življenje vseh državljanov Evropske unije.

Seveda imate prav, ko pravite, da je lahko EU konkurenčna v svetu, pa naj bo to v Pekingu ali Brisbaneu, samo, če razvijemo ta notranji trg. To želimo storiti; želimo si notranji trg, ki je lahko uspešen. Želimo si učinkovito in konkurenčno evropsko celino. Razlog, zakaj si to želimo, pa je ustvariti bogastvo, od katerega bodo imeli koristi vsi, ne samo vlagatelji v glavne skupine, velike delniške družbe in velike banke.

Dokler pa se bomo v Evropi držali filozofije, ki evropske nagrade podeljuje ljudem, ki so na tiskovnih konferencah, kjer predstavljajo uspešnost svojih podjetij v številkah, širokoustijo, da so po vsej Evropi ustvarili milijarde, za katere v Evropi ne plačujejo nobenih davkov, ker so njihovi dobički evropski in ne nacionalni in zato zanje nacionalna obdavčitev ne velja, in vse dokler bomo odpuščali po več deset tisoč ljudi, da bi vzdrževali to stanje in skrbeli za dobičke naših delničarjev - vse dokler bo to resničnost evropskega socialnega modela, lahko tukaj govorimo, kar hočemo, vendar se ljudje s takšno Evropo ne bodo nikoli poistovetili.

Seveda pa si želimo utrditi evropski ideal in pospeševati ideal integracije. Iz tega razloga mi dovolite, da ta Dom spomnim, da se evropski socialni model presoja po njegovih rezultatih. Enako velja za vas, gospod Bertrand, v Svetu, in za vas gospod Daul, tukaj v Parlamentu.

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, ta socialni paket je dobrodošel korak v smeri proti oblikovanju evropske skupnosti, ki skrbi za svoje državljane.

Ljudje, ki so glasovali proti evropski ustavi in Lizbonski pogodbi, so poslali jasno sporočilo. To je, da Evropski uniji ne bodo dali novih pooblastil samo zato, ker mi tako hočemo. Naši ljudje želijo vedeti, kakšna je Evropska unija, ki jo gradimo.

Ta paket je obsežen in sporen, zato moramo zagotoviti, da bodo ljudje seznanjeni s koristmi, ki jih bo prinesel v njihova življenja.

Kot pravi gospod komisar Špidla, sta Direktiva o Evropskem svetu delavcev in, seveda, predlog o pravicah bolnikov do čezmejnega zdravstvenega varstva, za katere se je skupina tako močno borila, deležna veliko pohval.

Vendar pa bi se danes želel osredotočiti na dva posebna ukrepa v tem paketu. Prvi je sprememba sklada za prilagoditev globalizaciji, ki ljudem, ki so izgubili službo, pomaga pri iskanju nove. Trenutno mora biti ogroženih tisoč delovnih mest, da se podjetje lahko prijavi. Liberalci in demokrati pozdravljajo predlog za znižanje tega praga in poenostavitev postopkov za reševanje sporov, ne zato, ker bi morala Evropska unija načrtovati delo za Evropo - kar je vloga, ki jo najbolje igra notranji trg - pa tudi ne zato, ker bi verjeli, da bi EU morala nuditi nadomestila v primeru brezposelnosti - kar je dolžnost držav članic. Ta predlog pozdravljamo bolj zato, ker temelji na trdnem liberalnem načelu: da je zaposlenost najboljši vir blaginje.

Medtem ko se rast počasi ustavlja in ko nekatere države članice že čutijo recesijo, bo ta politika pomagala preprečiti spiralo naglih izgub delovnih mest, ki ustvarjajo odvisnost od socialnih podpor.

Drugič, protidiskriminacijska direktiva: moja skupina se zanjo bori od začetka mandata te Komisije.

Opredelitev pojma diskriminacija bo zdaj zajela glavni spekter manjšin - starejše ljudi, homoseksualce, invalide, ljudi vseh veroizpovedi in ljudi, ki niso verni - veljala pa bo tako za stranke in potrošnike kot tudi za delavce.

Tudi to je liberalni ukrep, ki bo ponudil praktične ugodnosti, takšne, ki izhajajo iz zavesti, da lahko opravljamo svoje delo in živimo svoje življenje brez tiranije predsodkov.

Osnutek direktive bi moral storiti še korak naprej. Še vedno obstajajo vrzeli in možnosti za diskriminacijo. Gospod komisar, zakaj je, na primer, prav, da izobčimo diskriminacijo na delovnem mestu, obenem pa dovolimo državam članicam, da v razredih uporabljajo diskriminatorne učbenike?

Kljub vsemu Evropa postopoma ruši ovire, ki jih postavlja diskriminacija.

Moja skupina pozdravlja obvezo Komisije in Sveta, da bosta pospeševala ta proces, obenem pa vztrajamo pri popolni vključenosti tega Doma pri oblikovanju ukrepov, ki so del tega procesa.

Februarja nam je gospod Barroso predstavil obsežen paket ukrepov za boj proti podnebnim spremembam. Danes predlogi Komisije o socialni politiki njenim nasprotnikom kažejo, da Evropa skrbi za kohezijo skupnosti in da liberalnih gospodarskih politik ni treba razumeti kot grožnje progresivnim politikam za zdravo okolje in družbo, ki ji služi solidarnost.

Gospod Schulz obžaluje prevlado desnosredinskih vlad v Evropski uniji, toda živimo v demokraciji in ljudje sami izbirajo svoje vlade. Očitno je, da jih ponudbe socialistov ne prepričajo.

Jan Tadeusz Masiel, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, Skupina združenje za Evropo narodov navdušeno pozdravlja nov socialni paket Evropske unije. Socialna dimenzija je tisto, kar Evropo loči od drugih svetovnih sil, kot so Združene države ali Kitajska. Na zahodu je bila Evropa dvajsetega stoletja v veliki meri zgrajena na družbenih vrednotah. Ponudila je dragocen socialni model za nove države članice v času njihovega pristopa k Evropski uniji v letih 2004 in 2007, saj se je v številnih izmed teh držav po ponovni vzpostavitvi politične in gospodarske neodvisnosti ob koncu 80. let kapitalizem potrjeval v svoji najhujši obliki, ko je kršil pravice delavcev in odrekel vsakršno spoštovanje človekovemu dostojanstvu.

V 21. stoletju se moramo vsi skupaj spopasti z globalizacijo, ki lahko za človeštvo predstavlja priložnost, vendar tudi grožnjo. Bruselj mora zato državam članicam poslati jasne signale in jih spodbuditi, da ohranijo in povečujejo socialne koristi, ki služijo interesom vseh državljanov Evropske unije.

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, zelo pozdravljam, kar je danes zjutraj povedal gospod minister, in upam, da bo veliko tega, kar je bilo izrečeno, ponovil tudi Svet, kljub temu da zaenkrat vse kaže, da se na to ne moremo preveč zanesti.

Mnogi izmed nas še vedno vidimo vprašaje, ki visijo nad našim varovanjem socialnega vidika pred tržno nadvlado. Ta paket nas vabi, da preučimo vpliv nedavnih odločitev Evropskega sodišča. No, mnogi izmed nas smo te odločbe prav res preučili in menimo, da so izredno zaskrbljujoče, saj se od nas nenehno zahteva, da ukrepe upravičimo z vidika, v kolikšni meri so nemoteči za trg, namesto da bi jih upravičevali z vidika njihovega zagotavljanja visoko kakovostnih storitev in vrednosti pravic delavcev itd. To se kaže v socialnem paketu, kjer se zdaj soočamo s priznavanjem dejstva, da se je revščina pojavila med ljudmi, ki so dejansko zaposleni, in da se še vedno soočamo s širjenjem prepada med bogatimi in revnimi. Medtem ko pozdravljamo mnenje v zvezi z reševanjem revščine, ki je izraženo v paketu Komisije, je tisto, kar dejansko iščemo, konkretno dejanje.

Seveda pozdravljamo horizontalno direktivo o enakostih. To je nekaj, za kar smo se zavzemali ves čas mandata tega Parlamenta. Direktiva je pomembna iz mnogih razlogov, nenazadnje tudi zato, ker dejansko nudi možnost za popolno udeležbo v družbi.

Prav tako pozdravljamo številne predloge o Romih. Pozdravljamo zavezo Komisije in želimo si, da bi se vse države članice odzvale pozitivno in da ne bi krepile predsodkov in hinavščine. Usposabljanje na področju enakih možnosti je pomemben del programa znanj, zlasti za tiste, ki oblikujejo politiko na zadevnih področjih.

Pozdravljamo obstoj vsaj tistih predlogov, ki zadevajo Evropske svete delavcev, čeprav imamo številne kritike v zvezi s tistim, kar je v njih navedeno. Kar zadeva vidik paketa, ki se nanaša na mobilnost, si moramo zdaj ogledati tudi vpliv mobilnosti v socialnem smislu: kaj se zgodi z ljudmi, zlasti ekonomsko neaktivnimi, ki se selijo in so nenadoma izključeni iz sistemov zdravstvenega varstva držav članic; kaj se zgodi z ljudmi, ki so se preselili v druge države članice in ko se postarajo ter kaj jim bo prinesla prihodnost?

Prav tako pozdravljamo tudi predlog o 'Novem znanju za nova delovna mesta' in verjamemo, da se bo to zares povezalo s programom o podnebnih spremembah, kjer je treba premisliti tudi o novih znanjih na starih delovnih mestih, saj je večina delovne sile zdaj že opravila stopnjo formalnega izobraževanja, ključnega pomena pa je postalo vseživljenjsko učenje. Vprašati se moramo, kako bomo ponudili znanje, ki ga dejansko potrebujemo, da bi naši cilji na področju podnebnih sprememb postali tudi uresničljivi.

Gabriele Zimmer, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, v mislih so mi ostale tri točke iz trenutne razprave. Prva je želja, ki jo je izrazil minister za notranje zadeve, gospod Bertrand, da bi bilo leto 2008 leto ponovne uvedbe evropskega socialnega modela. Potem so tu besede gospoda komisarja Špidla,

ki je dejal, da je socialni paket izpolnil pričakovanja javnosti v Evropski uniji, in še vaša izjava, gospod Schulz, da Evropo vodijo desne stranke.

Menim, da so vse tri izjave potrebne kritične analize. Najprej, kako lahko predstavnik francoskega predsedstva izjavi, da naj bi leto 2008 bilo leto povratka socialnega modela, ko pa francoska vlada socialne politike ni želela vključiti v svoje predsedovanje niti kot prednostno nalogo? Po mojem mnenju je socialni paket daleč od tega, da bi izpolnjeval pričakovanja ljudi, saj enostavno ne stori nič, da bi premostil socialne razlike v Evropi, poleg tega pa ne vključuje nikakršnih ukrepov, s katerimi bi se zaustavilo večanje teh razlik in zamrznilo trenutno stanje. Ta proces se bo očitno nadaljeval navkljub socialnemu paketu.

Gospod Schulz, vam z veseljem vračam milo za drago. Ta razvoj korenini v 90. letih, ko so imele oblast prav vlade socialistov. Pričakovati bi morali, da boste zaradi Lizbone dejali, da se bo leta 2010 pojavil nov konstrukt, nova strategija, ki se bo močno osredotočila na zaščito evropskega socialnega modela in ki bo ponovno preuredila naše prednostne naloge.

Kar se tiče samega socialnega paketa, ta pričakovanj ne izpolnjuje. Skrajni čas je, da se prekinemo to situacijo, v kateri čedalje večje pomanjkanje ustreznih zaposlitev spremlja naraščajoče število delovnih mest, ki ljudem ne nudijo dovolj prihodka niti za preživetje. Končno v Evropski uniji kot merilo ne smemo več uporabljati zgolj števila delovnih mest, temveč se moramo namesto tega osredotočiti na delovna mesta, ki nudijo spodobne plače.

Ta socialni paket ne vsebuje nikakršnih napovedi o vključitvi klavzule o socialnem napredku v vse evropske pogodbe, kjer koli je to potrebno. Prav tako ni v njem nobenega odgovora, ali je treba tistim, ki igrajo pomembno vlogo pri zagovarjanju socialnih pravic znotraj Evropske unije, z Direktivo o Evropskem svetu delavcev zagotoviti več sredstev ali pooblastil. Predlog zgolj sledi *statusu quo* in ohranja trenutno smer brez kakršnih koli dodatkov.

Ta paket odklanjamo, ker menimo, da gre za pretirano abstrakten in zgrešen pristop. V svojih naslednjih prispevkih k tej razpravi bodo člani moje skupine predstavili svoje pripombe o posameznih delih predloga.

Derek Roland Clark, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, Lizbonska pogodba je bila zavrnjena na legitimnem irskem referendumu, zato seveda potrebujete močan program, ki bo odvrnil pozornost od tega dejstva. Tukaj je torej novi paket. Vendar pa ta ni povsem nov. Gre namreč za ponovitev starih predlogov. Je pa močan. Omenja pravo EU, socialni dialog, sodelovanje, financiranje, partnerstvo, dialog, komunikacijo... in to samo na eni strani.

Dovolite mi, da se osredotočim na financiranje. Cvetoče gospodarstvo bo zagotovilo sredstva, vendar ste si naprtili evro, kjer obrestna mera ECB skuša pokriti tako različna gospodarstva. Nekateri pravijo, da ena velikost ustreza vsem. V resnici gre za velikost, ki ne ustreza nikomur.

V Združenem kraljestvu Banka Anglije ne more ustreči vsem svojim regijam. Časopisi, ki izhajajo konec tedna, so dejansko izjavili, da je gospodarski prepad med severom in jugom Združenega kraljestva danes večji kot kdaj koli prej.

EU je protekcionistična. Bojite se globalizacije. Ne upirajte se ji. Ne borite se proti njej. Pridružite se ji. Pridružite se svetovnemu trgu čedalje večjega števila prebivalcev. Spodbujajte podjetja, tako da boste spodrezali birokracijo. Ustavite neskončni tok direktiv in uredb, ki podjetja samo ovirajo. Sprejmite preostali svet sporazumno in evropsko gospodarstvo bo naraslo, kar bo ustvarilo najboljši socialni paket izmed vseh: nova in boljša delovna mesta.

Na koncu lahko opazimo, da je začetek tega podviga na ramenih francoskega predsedstva, toda ali se ta tega tudi lotil? Kot je navedeno v biltenu *EurActiv* z dne 3. julija, sta tako Komisija kot francosko predsedstvo socialno politiko označila kot prednostno nalogo v letu 2008. Vendar pa v časopisu *Deutsche Welle* z dne 2. julija lahko preberemo jasno izjavo francoskega predsednika Nicolasa Sarkozyja, ki pravi, da socialna politika ne bo najpomembnejša prednostna naloga. V središču bodo vprašanja, kot so priseljevanje, podnebne spremembe in energetika.

Kateri izjavi torej verjamete? Sam menim, da bodo Francozi storili to, kar vedno počnejo, in poskrbeli sami zase. Za to jim čestitam. Želim si, da bi moja vlada storila enako.

Carl Lang (NI). - (FR) Gospod predsednik, gospod minister, gospe in gospodje, povsem običajno v tem Domu je, da imamo polna usta besed o socialni politiki. Na žalost pa evropski socialni model v tem trenutku ni nič več kot zgolj mit, saj je socialna stvarnost v naši državi Franciji in zlasti v moji regiji Nord-Pas-de-Calais

takšna, da se soočamo s socialnim nazadovanjem, brezupom, socialno negotovostjo in delovnimi pogoji, množično brezposelnostjo in - z nečim, kar je nasploh skrb zbujajoče in silovito - padajočo rodnostjo.

Naše razmišljanje še vedno temelji na socialnem modelu iz 60. let, torej na modelu, ki sam v sebi predpostavlja polno zaposlenost in veliko delovno silo. Vendar pa smo v zadnjih tridesetih letih imeli množično brezposelnost in strmo upadajočo rodnost, kar nas je od 'baby boom' generacije pripeljalo do generacije velikega števila starejših ljudi in povzročilo krizo pri financiranju naših pokojnin.

Prenehati moramo misliti, da moramo evropski socialni model braniti za vsako ceno, in se moramo pripraviti na njegovo prenovitev. Naše gospodarske in zgodovinske analize kažejo, da bo to treba storiti na dva načina: najprej potrebujemo družinsko politiko, ki bo ponovno dvignila rodnost, sicer v prihodnjih desetletjih ne bomo več mogli financirati pokojninskih shem, nato pa potrebujemo še politiko, s katero bomo ponovno okrepili enotni trg in ljudi vrnili na delo.

Da bi ponovno okrepili enotni trg EU, se moramo ponovno industrializirati, toda, na žalost, če vztrajamo pri skoraj sveti veri v prosto trgovino in nenadzorovan liberalizem, ne bomo zmogli storiti tisto, kar moramo storiti, da bodo naša podjetja konkurenčna na našem domačem trgu.

Zaradi tega morajo naša prihodnja prizadevanja in naš cilj izboljšanja socialnih pogojev koreniniti v tej ideji o nacionalnih preferencialih in preferencialih Skupnosti ter v ideji o nacionalnem varstvu in varstvu Skupnosti.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, Lizbonska strategija za rast in delovna mesta je prispevala k ustvarjanju novih in boljših delovnih mest – kar je uspeh, ki mu oporekajo tisti, ki se težko sprijaznijo s to Evropo sprememb, zunanjega izvajanja, racionalizacije in prevzemov. Nihče, ki se ves čas mora čutiti pogrešljivega na osebni ravni, se ne more začeti identificirati z visoko rastjo izvoza evropskega gospodarstva. Kot protiukrep temu občutku negotovosti potrebujemo skladno novo socialno strategijo. Paket, ki je pred nami, pa je tako obsežen, da ga ni mogoče izpeljati do leta 2009. To zmanjšuje kredibilnost pristopa, ki je po svojem bistvu hvalevreden.

Gospod komisar Špidla, naš cilj ne more biti ukrepanje z avtoriteto ukrepanja samega. Tukaj gre v celoti za trajnost. Prav tako ne more naš cilj biti skrajna agitacija, v kateri je pravkar užival gospod Schulz, ki je, kot vidim, dvorano že zapustil. Vsak izmed nas nosi svoj del odgovornosti pri zagotavljanju, da ljudje ne bodo potisnjeni na rob in da se ne bodo umaknili v vzporedne družbe ali navidezen svet. To prizadevanje se začne v šolah, kjer je treba skrb vzbujajoče visoko število izpisov ostro zmanjšati, da bi preprečili vsakršno nadaljnje širjenje prepada med ljudmi, ki so pridobili kvalifikacije, in ljudmi, ki jih niso. Zaradi tega potrebujemo motivacijski pouk. Nadarjenost in znanja je treba gojiti že od malih nog – kar je v vsakem primeru dobičkonosna naložba. Naša strategija vseživljenjskega učenja bo šele takrat omogočila dodano evropsko vrednost, ustvarjanje splošnega bogastva, ki ga po mnenju gospoda Schulza primanjkuje. Enako bodo dosegli tudi naši izobraževalni programi – Socrates, Leonardo in Erasmus – ki jih je treba po nujnem postopku prilagoditi svetu dela. Zaradi tega nam mora uspiti sodelovanje z MSP. Majhna in srednje velika podjetja zagotavljajo največ delovnih mest in lahko ponudijo mesta za usposabljanje. Vendar pa si morajo močno prizadevati, da bi zagotovila, da se vlaganje v kontinuirano izobraževanje in usposabljanje ne bo ustavilo, sicer se bodo naše inovacije izčrpale.

Eden izmed virov, ki se še naprej nedopustno zanemarija, so starejši delavci. Skrajni čas je, da našemu gospodarstvu ponudijo svoje bogastvo izkušenj, ustvarjalnosti in prožnosti. Vendar še vedno tavajo na samem dnu demografske zaposlitvene kategorije.

Nazadnje je treba okrepiti tudi kohezijo naše družbe. V Direktivi o Evropskem svetu delavcev potrebujemo, na primer, sprejemljiv kompromis med delodajalci in delavci. V Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve bomo storili vse, kar je v naši moči, da bomo prispevali k doseganju tega cilja. Prav tako potrebujemo znotraj regionalno ravnovesje in ravno zaradi tega nudimo Evropski socialni sklad, Regionalni sklad in Sklad za prilagoditev globalizaciji. Vendar pa obstaja še eno vprašanje, ki je po našem mnenju izredno pomembno, in sicer vprašanje o nediskriminaciji. V skupini PPE zavračamo horizontalno direktivo. Ta bi namreč povečala pravno negotovost, ki že prevladuje, in bi še bolj zmanjšala prostor za ustvarjalno ukrepanje na nacionalni ravni. Če naj socialna agenda uspe v celoti, mora glavna odgovornost ostati na strani držav članic. Na nacionalni, regionalni in lokalni ravni sta usklajevanje in komunikacija učinkovitejša, prav tako pa je prišel čas, da začnemo najboljše prakse tudi sprejemati in ne zgolj opazovati ali analizirati. Šele takrat bomo imeli dobro priložnost za ustvarjanje socialnih in gospodarskih sprememb, ki si jih želimo in potrebujemo, ter za uvedbo evropskega socialnega modela v naše življenje.

PREDSEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS*Podpredsednik*

Harlem Désir (PSE). - (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod predsedujoči Svetu, gospe in gospodje, nova socialna agenda prihaja pozno in je slab odziv na negotov položaj, neenakosti in vplive recesije, ki trenutno muči delovno silo in številne naše državljane v Evropi.

Z več kot 70 milijoni ljudi, ki trpijo revščino tudi tam, kjer se stopnje brezposelnosti nižajo, z negotovimi življenjskimi in delovnimi pogoji ter rastjo netipičnih oblik zaposlovanja, resnično potrebujemo trdno socialno podlago, Evropo, ki nas bo ščitila. To je ena izmed osrednjih točk francoskega predsedovanja EU. In, kot ste povedali sami, gospod minister, leto 2008 naj bi bilo leto povratka, leto, v katerem bo socialna Evropa ponovno okrepljena. Na žalost pa vaša vlada socialne dimenzije ni opredelila kot eno izmed štirih prednostnih nalog v svojem predsedovanju. Ko se bližamo koncu mandata Evropske komisije, imamo predloge, in treba je reči, da nekateri izmed njih končno odražajo zadeve, na katere sta opozarjala tako Evropski parlament kot naša skupina: pravo direktivo proti diskriminaciji na vseh področjih, ne samo proti diskriminaciji invalidov; končno ukrepanje za okrepitev in spremembo direktive o Evropskem svetu delavcev in ukrepe za zagotovitev, da se naša obstoječa načela in zakoni o enakem plačilu za moške in ženske ustrezno potrdijo v državah članicah.

Toda oglejte si pomanjkljivosti in vrzeli v tej novi socialni agendi! Dve bom prav posebej izpostavil. Ena je odziv na nedavne odločitve Evropskega sodišča v primerih Laval, Rüffert in Viking, ki slabi naš odpor proti socialnem dumpingu v Evropski uniji. Po našem mnenju zagotovitev, ki je bila posredovana v sporočilu Komisije, in sicer da bo Komisija zagotovila pravno gotovost in smernice za tolmačenje te direktive, ni dovolj. Upoštevati je treba dejstvo – in imeli smo parlamentarne obravnave, ki jih je organiziral Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve – da je direktiva sama po sebi nepopolna in da mora pravo Unije s spremembo direktive o napotitvi delavcev na delo jasno izražati, da gospodarske svoboščine Unije in svoboda ustanavljanja ne smejo ovirati temeljnih pravic delavcev, pravice do kolektivnih pogajanj, pravice do plačila in pravice do stavke, ki je, če se izkaže takšna potreba, namenjena obrambi njihovih interesov.

Zaradi tega želimo, da se v agendo vključi sprememba te direktive, in želimo si določbo o socialni zaščiti, ki bo zagotavljala, da se v prihodnosti nobena direktiva, nobena politika Unije, nobeno načelo pogodbe ne bo uporabljalo v škodo pravic delavcev; tako da se v državah, ki imajo višji standard pravic delavcev kot druge države, ta višji standard ne bo nikoli več znižal s priseganjem na načelo države izvora, čemur smo bili priča v prvi različici direktive o storitvah - Bolkesteinovi direktivi.

Drugič, gospod Bertrand nam govori, da je treba socialne storitve splošnega interesa, dejavnosti splošnega interesa, spodbujati za dobro našega socialnega modela. Vendar pa nismo slišali nobenega predloga za direktivo o storitvah splošnega gospodarskega interesa. Ne moremo namreč ustrezno ščititi socialnih storitev splošnega interesa in izvajati člen 14 Lizbonske pogodbe, ki nudi pravno podlago za začetek izvajanja in financiranje takšnih storitev, če Svet ne bo vložil zahteve Komisiji in če Komisija ne bo izkoristila svoje pravice do pobude, da se bomo lahko vsaj pogovarjali o pravnem okviru, ki bo zaščitil javnostoritveno poslovanje, zagotovil neodvisnost lokalnih organov in lokalnih storitev, ki jih ti organi nudijo, in nam dal zagotovilo, da prihodnje odločitve Evropskega sodišča ne bodo ogrozile temeljne značilnosti evropskega socialnega modela, zaradi česar ljudje čutijo, ne tako kot je rekel gospod Schultz, da Evropa dela proti njihovemu socialnemu modelu, temveč ravno nasprotno: da si Komisija in druge evropske institucije prizadevajo, da bi ga zaščitile.

Bernard Lehideux (ALDE). - (FR) Gospod predsednik, Komisija je s svojo predstavitvijo besedil paketa, ki so po naravi in kakovosti zelo različna, mogoče opravila spretno vajo iz javnih odnosov, vendar je na koncu uveljavila pravico do pobude pri zelo pomembnih zadevah. Premika se v pravi smeri in to bi morali pozdraviti.

Zdaj smo na potezi spet mi in mogoče predvsem Svet. Vsi vemo, da bo parlament precej nepopustljiv in da bo poskrbel za oblikovanje novih besedil, ki odražajo potrebe državljanov Evrope. Bo to veljalo tudi za Svet? To, kot vemo, zbuja dvome. Zato upam, da bodo prisluhnili vam, gospod minister.

Širokoustenje, ki ustvarja samo nejasna in nezavezujoča besedila, ruši kredibilnost dela, ki ga opravljamo. Izmed številnih primerov si oglejmo naslednje tri.

Že dolgo časa sem med tistimi, ki pozivajo k celoviti direktivi proti vsem oblikam diskriminacije. Kot podlago zanjo bi morali vzeti poročilo Lynne iz maja 2008, ki je veliko bolj ambiciozno od predloga Komisije.

Drugi primer: sveti delavcev. Poskrbeli bomo, da bo besedilo pojasnilo njihova pooblastila in odgovornosti na mednarodni ravni. Posvetovanje socialnih partnerjev je čedalje bolj ključno v primeru postopkov prestrukturiranja, ki jih izvajajo koncerni, ki delujejo v več kot eni državi članici EU. Poskrbeli bomo, da se posvetovanja z delovno silo opravijo še pred kakršnim koli prestrukturiranjem in da bodo sveti delavcev lahko povedali svoje mnenje o zadevah, ki so pogosto izrazito tehnične narave.

Tretji primer: socialne storitve splošnega interesa. Tukaj smo zapravili že dovolj časa. Tisti, ki delujejo na tem področju, so zmedeni. Obstaja velika pravna negotovost, ki škodi kakovosti storitev, ki je bistvenega pomena za kohezijo naših družb. Mi pa bomo, kot kaže, zapravili še eno leto. To je neodgovorno.

Zame je to dokaz, da delo Komisije, ki naj bi pokrivalo širok obseg področij dejavnosti, ni dovolj dobro, saj zavestno zanemara nekatere bistvene točke.

Končal bom z vztrajanjem, da mora socialni paket predstavljati samo en korak na tej poti. Prepričan sem, da je odprta metoda usklajevanja nekaterih področjih dosegla vse, kar je bilo mogoče. Odločiti se moramo za še več sodelovanja, vendar tudi za več usklajevanja, kjer koli je to mogoče.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Gospod predsednik, predstavnik Sveta je pozval k bolj socialni Evropi. Sam bi gospodu ministru odgovoril s pozivom k več zdravi pameti. To bi bilo boljše. Evropska unija lahko seveda predlaga veliko, vendar je treba poudariti, da je socialna politika področje, na katerem imajo države članice suvereno moč odločanja. Na kratko: kar potrebujemo, je manj retorike in več konkretnih dejanj.

Evropska unija predlaga kar 19 zanimivih pobud, izmed katerih so samo tri zakonodajne. O predlogu, ki je mogoče najbolj pomemben, to pa je predlog o čezmejnem zdravstvenem varstvu, danes ne bomo razpravljali. To je vredno velikega obžalovanja in škoda je, da bo razprava o tem morala počakati, da se na našem zasedanju prikaže francoski minister za zdravstvo. Na koncu je treba poudariti, da države članice EU razporejajo kar 27 % svojega BDP socialni politiki, v primerjavi s 15 % v ZDA. Vprašanje je, ali je ta denar dobro porabljen.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod minister, gospe in gospodje, zdi se, da je glas 'ne' na Irskem, zmaga nasprotnikov skupni Evropi, zbudila Komisijo iz njenega mrtvila. Dejstvo je, da se je Komisija dolgo časa oddaljevala od interesov državljanov Unije, s tem ko je vodila neoliberalno politiko. Zahteva po bolj socialno odgovorni Evropi je na dnevnem redu že dalj časa.

Ko gledamo izostanke iz preteklih let, ki so se na koncu tega mandata končno nakopičili na mizi, nas to preprosto spravlja v zadrego. Prav tako se mi zdi predrzno, da se nam vsa ta zadeva poskuša prodati pod domišljijским imenom nova socialna agenda. Vprašanja, o katerih se je razpravljalo julija, bi morala biti že zdavnaj rešena. Če pogledamo v njihovo bistvo, se zdi, da se Komisija ni ničesar naučila. Današnji predlogi rezen dveh izjem ne posvečajo ene same besede solidarnosti, enakim možnostim, socialnemu ravnesju ali udeležbi javnosti. Nasprotno, v veliki meri so samo še en proizvod neoliberalnega odnosa.

Komisija poziva k večji mobilnosti dela. Obenem pa išče odločitve sodišča, ki bodo zmanjšale zaščito delavcev, napotenih na delo. Naknadno pa pove še to, da bomo problem rešili v okviru foruma. Delavci vendar potrebujejo zaščito, ne forum. Kaj res verjame, da bo ljudem, ki so vsak dan prikrajšani za svoje plače, pomagalo, če jim boste povedali, da boste o njihovih problemih razpravljali na nekakšnem forumu? Poleg tega, gospod komisar, spremenjena Direktiva o Evropskem svetu delavcev, ki prihaja z devetletno zamudo, ne izpolnjuje vaših obljub. Parlament bo moral narediti številne izboljšave tega osnutka. Na primer, v njej ni prav nikakršne določbe o sankcijskih mehanizmi.

A pomaknimo se naprej na temo solidarnosti. Direktiva o zdravstvenem varstvu ignorira kritiko tako, da odpira vrata bolj tržno usmerjenim zdravstvenim storitvam, s čimer ruši načelo solidarnosti v sistemih socialnega skrbstva držav članic. S tem solidarnost ogroža, namesto da bi jo podprla. Ta paket vsebuje nekaj delov, ki dejansko odražajo željo ljudi po progresivni evropski socialni politiki. Eden, ki bi ga rada poudarila, je nova direktiva o zaščiti pred diskriminacijo izven delovnega mesta. Ta instrument pa je bil prvič napovedan že leta 2004 in samo parlamentarni pritisk je razlog, da ga je Komisija končno tudi predstavila. Očitno je, da bo večina v Parlamentu podprla tudi to direktivo. Vendar pa bodo tudi pri njej potrebne številne izboljšave, zlasti glede pravic invalidov.

'Socialni paket' je ime, ki je v celoti preprosto napačno. Po mojem mnenju je sporočilo Komisije o socialni politiki bolj žalostna zgodba.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, v preteklih letih je vaša politika, tržni fundamentalizem, nevarno povečal neenakosti in spodkopal socialno stanje.

Paket, ki ste nam ga predstavili z lepimi besedami, ni nič drugega kot samo prazna vreča. Od 19 predlogov so samo 3 zakonodajni, eden izmed teh, predlog o čezmejnih zdravstvenih storitvah, pa na skrivaj uvaja Bolksteinovo direktivo, saj povzema neoliberalni položaj.

Medtem ko tako leporečite o tej prazni vreči, igra vlada gospoda Sarkozyja glavno vlogo v Svetu, ko sprejema obžalovanja vredno direktivo o delovnem času. Ta pomeni veliko socialno nazadovanje.

Namesto, da s temi lepimi besedami poskušate ustvariti dober vtis in se ukvarjate z evropskimi volitvami, ki so videti bolj čudne po irskem 'ne', bi bilo veliko bolje, če bi predlagali posebne ukrepe in razporedili prejemke iz proračuna Skupnosti.

Pa še beseda gospodu Schulzu, če me slučajno posluša. Res je, da so desne vlade veliko prispevale k rušenju evropskega socialnega modela. V nekaj državah, gospod Schulz, kakor tudi v vaši državi Nemčiji ali na Nizozemskem ali v Avstriji, so se združile s socialnimi demokrati, da bi uničili evropski socialni model.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Gospod predsednik, svoj čas danes bi rada izkoristila, da se osredotočim na program zdravstvene politike. Trenutni predlog direktive o bolnikovih pravicah na področju čezmejnega zdravstvenega varstva je v primerjavi z njenim izvirnim predlogom bistveno izboljšan. Toda, na žalost, ni bilo narejenih nobenih sprememb v zvezi s temeljnimi razlogi za vse zadeve, ki spadajo pod notranji trg. Premislek, namenjen prostemu trgu, vedno prevlada nad premislekom o ljudeh.

Samo po sebi se razume, da bi vsi v primeru resne bolezni želeli biti v najkrajšem možnem času deležni najboljšega zdravljenja. To pa pomeni, da bodo najboljšega zdravljenja deležni najbogatejši bolniki iz najbogatejših držav članic. Zato obstaja veliko tveganje, da se bodo bolniki začeli deliti na skupino A in skupino B. Tisti z največ sredstvi bodo imeli možnosti, da poiščejo najboljše zdravljenje v drugih državah, česar si ljudje brez sredstev ali moči ne bodo mogli privoščiti.

Direktiva zagotavlja pravico do zdravljenja v drugi državi, ki stane enako kot enaka oblika zdravljenja v domovini bolnika. S tem se ustvarja tveganje, da bomo dobili A in B države. Stroški zdravljenja se bodo seveda od države do države razlikovali. Trenutna direktiva pogojem na trgu omogoča, da določijo izid, vendar pa je to visoko tvegan pristop. Ko se trg odzove, bodo na izgubi vedno tisti, ki se ne morejo kosati s prevladujočimi tržnimi pogoji.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, po mojem mnenju evropski odgovor na nenehne valove rasti cen in naraščajočo revščino močno zamuja in prav res je razveseljivo, da se novi osnutek vseevropskega socialnega paketa začne v pravi smeri. Pozdraviti je treba, na primer, namen, da se olajša dostop do zdravstvenega varstva v drugih evropskih državah. V praksi se danes, na primer, dogaja, da se turiste prepogosto kar brez sramu izkorišča in se jim izdaja zdravniške račune, za katere dobijo le delno, če sploh kakšno, povračilo, ko se vrnejo domov. Nasprotno pa posamezne države članice dolgujejo druga drugi na milijone evrov – zato v takšnih primerih zgolj izjave o nameri niso dovolj.

Prav tako ni dovolj, da na veliki zvon obešamo vzroke, kot je večje ravnotežje med družinskim in poklicnim življenjem. Da bi si lahko več ljudi privoščilo otroke, je bistveno, da ukrepamo proti plačnemu in socialnemu dumpingu – to pa je naloga, ki se jo na žalost v veliki meri zanemarja. Smešno je, da EU na eni strani odreja, da je treba javna naročila dati v javne razpise, nato pa določbo, ki od uspešnih ponudnikov zahteva, da plačajo najmanj zakonsko minimalno plačilo, Evropsko sodišče prekliče, ker naj to ne bi bilo združljivo z direktivama o storitvah na notranjem trgu in napotitvi delavcev na delo. S tem je EU pokazala svoj pravi obraz čiste gospodarske skupnosti, ki socialno zapostavljenim ljudem trosi orehe in prazne besede.

Prazne fraze ne morejo več pomiriti državljanov EU, niti ne morejo ublažiti posledic padajoče rodnosti in naraščajoče revščine. Mogoče lahko na papirju poveste, kar želite, toda ljudje so nedvomno siti praznih obljub.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Gospod predsednik, dovolite mi, da se najprej zahvalim gospodu Martinu Schulzu, ki nas je vse spomnil, da desna sredina tvori največjo skupino v tem Parlamentu, da ima desna sredina največje število komisarjev in da ima desna sredina dejansko največje število vlad v državah članicah EU. V zameno pa bi želel jaz spomniti njega, da za to obstaja razlog: tako so se namreč odločili ljudje. In tako so se odločili zato, ker so prepoznali naraščajoči prepad med levo retoriko in resničnostjo, zato so ga odklonili. Želel bi ga tudi opomniti, da naj kot dober demokrat ne pozabi, da imajo ljudje, seveda, vedno prav.

Glede socialnega paketa na splošno: z naše strani pozdravljamo premišljene pripombe komisarja in njegovo pobudo v zvezi s prenovljeno socialno agendo, zlasti glede teme, ki nas vse spominja, da gre pri EU za ljudi,

za to, da ljudje dobijo nove in boljše možnosti, in zlasti za to, da se jih opremi in okrepi za spopadanje z izzivi, ki jih prinašajo spremembe.

Čisto na kratko bi se ozrl samo na tri točke izjemne predstavitve mojega kolega Josepha Daula. Ena se nanaša na pomembno vlogo držav članic: na subsidiarnost. Veliko držav članic ima različne pristope, vendar bi teme in smernice, ki jih je gospod Daul navedel, morale biti spodbuda za vse.

Druga točka je pomembnost delovnih mest. Gospod Harlem Désir je zelo primerno govoril o pravicah delavcev. Pomembnost pravic delavcev spoštujemo, vendar bi moja skupina želela poudariti tudi pravice tistih, ki ne delajo – tistih ljudi, ki trenutno nimajo zaposlitve, ki so bili iz kakršnega koli razloga izključeni iz trga delovne sile in ki bi se želeli zaposliti. Ti ljudje so čedalje bolj pomembni, zlasti v teh težkih časih globalnega zmanjšanja posojil, ko se bo brezposelnost verjetno še poslabšala, preden se bo izboljšala. Zato moramo poskrbeti, da bo vse, kar bomo storili, pomagalo ustvarjati delovna mesta in pomagalo več ljudem, da do teh delovnih mest pridejo.

Tretja točka zadeva majhna in srednje velika podjetja (MSP), ki jih omenja tudi gospod Désir. V včerajšnji izdaji *Financial Timesa* sem zasledil članek o sporazumu v Združenem kraljestvu, ki se nanaša načasne delavce, MSP pa so povedala, da se o tem ni z njimi nihče posvetoval. Kar bi rad povedal, ne zadeva toliko Združenega kraljestva, vendar se tu kaže pravi problem – in to bi želel povedati gospodu komisarju – dejanskega vključevanja MSP v proces posvetovanja, saj MSP ne predstavljajo samo največjega števila delodajalcev, ampak tudi največje število zaposlenih. Že iz samega problema referendumov – na primer, o Lizbonski pogodbi – vemo, da z vsiljevanjem nečesa, kar prihaja z vrha, ne dosežemo nič: povezati se je treba z ljudmi, več ljudi pa je zaposlenih ravno v MSP.

Na koncu naj povem, da bo moja skupina, kar zadeva Evropske svete delavcev – o katerih sta govorila tako gospod komisar kot gospod predsedujoči in o katerih poročam tudi sam – zagotovo priznala dobrodošel sporazum socialnih partnerjev. Osebnostno mi ta sporazum ni preveč všeč, vendar absolutno pozdravljam dejstvo, da sporazum sploh obstaja, in menim, da bi se v Parlamentu morali potruditi, da bomo izhajali iz sporazuma, kar zadeva delovni čas in časne delavce; želimo si hitreje ukrepati, ker bi radi ustvarjali resničen socialni napredek in ne samo lepe politične govore, ki imajo pred očmi samo naslednje volitve.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Hvala, gospod predsednik. Uvodna napoved Komisije v zvezi s socialnim paketom, je Socialnodemokratske stranke in državljane, ki se čutijo odgovorni za reševanje socialnih problemov, navdala z upanjem. Nakopičeni dolgovi in številna vprašanja, ki ste jih ravkar postavili, so prikazali skoraj presenetljivo sliko o tem, kako malo smo napredovali kljub našim prizadevanjem, in koliko je še nerešenih problemov. Dejstvo je, da gospodarski napredek zadnjih petnajstih let ni zaprl prepada med bogatimi in revnimi, ampak ga je še povečal. Vendar pa je rivalstvo revščine dobila še eno novo razsežnost. Vsaka država ima svoje revne ljudi, obseg in vsebina revščine se med posameznimi državami članicami razlikuje, vsi pa vemo, da vse enako boli. Ne glede na to, koliko dokumentov izmed približno osemnajstih, ki so navedeni v socialnem načrtu, je pripravljenih, se bodo evropski državljani lahko z Unijo močneje identificirali samo s pomojo nečesa, kar je specifično in očitno in kar daje možnost za skupni napredek in ne vzajemno napetost med rivalskimi revščinami.

Vesela sem, da je po številnih prošnjah Sveta in Evropskega parlamenta Komisija pripravila oceno položaja Romov in praks, ki jih zadevajo. Na žalost pa ne opredeljuje okvira za dolgoročno romsko politiko. Drugo vprašanje je, ali je ta dokument dovolj, da se spodbudijo konkretni ukrepi, ali nudi možnost za natančno oceno ali za neuspeh držav članic, da bi ukrepale, s čemer se oddaljujejo od želene prakse. Občutek imam, da ni prave odločenosti.

Zadovoljni smo tudi s protidiskriminacijsko direktivo. Parlament in Komisija sta bili ločenih mnenj glede tega, ali je treba prepoved diskriminacije urediti z izčrpno direktivo, v skladu s socialno-liberalnim stališčem pa nam na koncu ni uspelo opredeliti skupin, ki so diskriminirane. Pričakujemo lahko, da bo direktiva zagotovila splošno zaščito ljudem in skupinam, ki so ogroženi na mnoge načine. Za to obstaja velika potreba, saj lahko podpihovalci sovraštva, rasisti in tisti, ki želijo dajati samo veljakom, najdejo podpornike tudi med revnimi tekmeci. Volivci imajo vedno prav, vendar jih lahko zavede populizem. Hvala.

Gérard Deprez (ALDE). - (FR) Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, gospod komisar, gospe in gospodje, kot član in tudi kot predsednik Odbora za državljanske svoboščine se bom omejil na predlog protidiskriminacijske direktive.

Najprej bi vam želel čestitati, gospod komisar, ker ste končno prepričali Komisijo, da je sprejela predlog direktive, ki želi vrniti udarec diskriminaciji na podlagi veroizpovedi, prepričanja, invalidnosti, starosti in

spolne usmeritve. Kot je znano, smo se še nedavno tega bali, da se boste omejili na mini direktivo, ki bo obravnavala samo diskriminacijo na podlagi starosti in invalidnosti.

Ne bo vas presenetilo, če vam povem, da se mi zdi obžalovanja vredno, da se boste z Evropskim parlamentom o tako pomembni zadevi, kot je ta, zgolj 'posvetovali', a kljub tem sem prepričan, da je predsedstvo dostopno za vse predloge ali nasvete, ki bi jih lahko imel Evropski parlament. Zato se bomo takoj lotili dela, gospod komisar, in pred sabo imam tri vidike besedila, ki jih bomo poskusili izboljšati.

Najprej moramo biti bolj natančni glede številnih konceptov ali razmejitev nekaterih izmed njih. S tem mislim na področje 'objektivno upravičenih' razlik v obravnavi. Tem očitno ne morem nasprotovati, vendar pa se navedenim objektivno upravičenim razlikam v obravnavi ne sme dovoliti, da bi se neposredno ali posredno spremenile v diskriminacijo. To se namreč lahko zgodi zelo hitro.

Drugič, direktivi ne sme biti odvzeto njeno bistvo s prenatraglo vključitvijo pojmov, kot sta javna varnost ali javni red, kar se po mojem mnenju trenutno dogaja v eni veliki državi na jugu Evropske unije, ki pa je ne bom imenoval.

Tretjič, bolj se moramo potruditi pri vprašanju sankcij. Člen 14, v katerem piše 'države članice določijo pravila o sankcijah, ki se uporabljajo pri kršitvah nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo' nas, gospod komisar, ne bo odpeljal zelo daleč.

Na kratko, upam, da se ta direktiva, ki je pravzaprav shramba mnogoštevilnih pričakovanj, ne bo v resnici spremenila v veliko mini direktivo: veliko v načelih, vendar majhno v podrobnostih.

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Gospod predsednik, gospodarska rast bi morala služiti za izboljšanje materialnega položaja naših družb. Vendar pa, če postavimo udobje in varnost na prvo mesto, kar radi pozabljamo, da socialni model gospodarstva v praksi pomeni več birokracije. Če pozabimo še to, da je najzanesljivejši temelj socialne politike gospodarska rast, se lahko izgubimo v lepo zvenceh sloganih, ki nimajo prav nobene zveze z resničnostjo in ki bi lahko tudi, tako kot določbe o nediskriminaciji, kršili načela subsidiarnosti in zdravega razuma.

Kako lahko prekinemo ta začaran krog? Nova socialna agenda nudi samo del odgovora na ta izziv. Tako veliko govori o pravicah in privilegijih in tako malo o dejstvu, da teh ni mogoče zagotoviti brez dobro organiziranega prizadevanja in odgovornosti za gospodarske učinke na vsaki ravni. Vsak po svojih zmogljivostih, vsakemu po njegovih potrebah. To je utopija, katere rezultat bo pomanjkanje blaga in storitev v ustreznih količinah.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - Gospod predsednik, tako kot že moji kolegi, bi tudi sama želela spregovoriti o boju proti diskriminaciji. Najprej bi se rada zahvalila Komisiji za njen pogum, da je v osnutku direktive o enakem obravnavanju zunaj delovnih mest predstavila horizontalen pristop. Upoštevati moramo, da nekatere države članice blokirajo sprejetje tega pomembnega dokumenta.

Ne glede na to je dovolj prostora še za izboljšave, ki jih lahko naredi Evropski parlament, ne razumem, zakaj v zvezi s preskrbo z blagom in storitvami obstaja možnost zavrnitve za posameznike. Obstoječa Rasna direktiva takšne zavrnitve ne vključuje. Na žalost v tem osnutku ni ustrezno obravnavana niti večkratna diskriminacija, zato upam, da bomo na tej direktivi še delali.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - (FR) Gospod predsednik, v 51 letih življenjske dobe institucije EU komaj zdaj odkrivajo socialno dimenzijo. To odkritje je zgolj relativno, saj socialnih skrbi očitno ni med prednostnimi nalogami francoskega predsedstva; to je moteče za institucije, ki so tako blizu poslovnemu svetu in ki splošen interes narodov Unije zamenjujejo z osebnimi interesi denarnih trgov, poleg tega pa je to tudi odkritje, ki ga je neizbežno spodbudil irski, nizozemski in francoski 'ne' ter številna socialna gibanja, ki podpirajo plačne zahteve v Uniji.

Res je, Komisija se skupaj z večino v tem Domu čuti obvezno, da prizna, da prebivalci Unije niso samo delničarji in potrošniki, ampak tudi delovna sila, katere delo ustvarja bogastvo Evrope.

Zaradi tega se Komisija čuti zavezano, da izkoplje in odstrani prah z direktive o Evropskem svetu delavcev: to je bila dragocena pobuda, vendar njeno bistvo je slabo. Evropske svete delavcev je treba spremeniti v pravi forum socialne demokracije, ki bo delavcem dal pooblastila za ukrepanje, ki ga potrebujejo, da bi lahko vplivali na strateške odločitve njihovih delodajalcev.

Evropa zares nujno potrebuje pravo socialno demokracijo, da bi preprečila slabe poteze, kot je podaljšanje delovnega časa na skoraj 70 ur na teden.

Zato vas pozivam, da v imenu delavcev ukrepamo hitreje, veliko hitreje.

Nils Lundgren (IND/DEM). - (SV) Gospod predsednik, na tej seji bomo razpravljali o prenovljeni socialni agendi, ciljih tisočletja in še o veliko drugem. Čez nekaj ur bomo glasovali o kulturnih programih, označevanju organskih proizvodov in zahtevah za uskladitev obdavčenja, kar so vse vprašanja, v katera se Unija sploh ne bi smela vpletati.

Ta koncentracija politične moči pomeni, da se oddaljenost med tistimi, ki vodijo, in tistimi, ki so vođeni, povečuje. Med državljani se širi ogorčenje. Establišment je prisiljen sprejemati čedalje ostreše ukrepe, da bi zatrla voljo ljudi. Veliko bolje bi bilo sestaviti poročilo o tem, kaj mislimo s pojmom subsidiarnosti, in nato o tem temeljito razpravljati. To bi morali storiti, še preden bomo poskušali na centralni ravni urejati, kako naj se vedejo socialni partnerji v 27 različnih državah.

V moji državi obstaja velika jeza zaradi dejstva, da si lahko EU in njeni sodniki jemljejo pravico do vodenja vzpostavitve vzpostavljanja sistema trga delovne sile, ki se razlikuje od tistega, ki se je zadnjih 70 letih razvijal znotraj velike nacionalne enotnosti.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Gospe in gospodje, predlagana direktiva o izvajanju načela enake obravnave, ki prepoveduje vsako vrsto diskriminacije izven delovnega mesta, je odvečen predpis, o katerem sploh ne bi smeli razpravljati. Rada bi poudarila, da diskriminacijo prepovedujejo že tri direktive EU, Listina ZN o temeljnih pravicah in svoboščinah, Listina EU o temeljnih pravicah in Konvencija ZN o pravicah invalidov. Enako obravnavo urejata tudi Amsterdamska pogodba in Lizbonska strategija.

Poleg tega bi rada poudarila, da direktiva zahteva dve zelo nevarni stvari. Zahteva pozitivno diskriminacijo in zahteva načelo prenosa bremena dokazov s tožilca na branilca. To je v nasprotju z evropsko pravno tradicijo in lahko povzroči nepravilnosti in nove krivice.

Gospe in gospodje, prepričana sem, da je Evropska unija še vedno demokratično in civilizirano območje, kjer so ljudje z resničnimi zmožnostmi deležni priznanja, ter območje, ki ponuja roko pomoči šibkim. Vendar pa so človeške zmožnosti, bodisi prirojene ali tiste, ki so se razvijale skozi izobrazbo, individualne in drugačne od človeka do človeka, s tem pa logično neenake. Če bomo s predpisom poskušali odpraviti takšne neenakosti, potem bomo arogantno prezrli kulturno raznolikost in se vpletli v naravni razvoj družbe ter, kar je še najhuje, enakost postavili pred svobodo izbire. Direktiva o enaki obravnavi zato sploh ne bi smela niti obstajati.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod predsedujoči Svetu, gospe in gospodje, ta socialni paket bo lahko sadove obrodil in bil učinkovit samo, če se bomo lahko dogovorili o bistvu ključnih pobud. Očitno je, da je brezposelnost največja izmed socialnih bolezni, ki jo moramo premagati. Družbo najbolj destabilizira in je vzrok drugih, manjših bolezni. Zato je najboljša socialna politika tista, ki pomaga ustvarjati delovna mesta.

Takoj se moramo odmakniti od napačne dileme med solidarnostjo in konkurenčnostjo, saj ti dve nista nezdržljivi. Vendar, da bi zgradili zdravo in učinkovito socialno politiko ter odpravili revščino, potrebujemo rast in stabilnost. Zato se mora naš nov socialni model sprijazniti z novo resničnostjo. Možnosti prinaša tudi globalizacija: tisti, ki se prilagodijo, pridejo iz nje kot zmagovalci, tisti, ki ne, pa kot poraženci.

Evropa se ne sooča niti s klasično krizo rasti niti s cikličnimi problemi, temveč s temeljitimi spremembami; blaginja prihodnjih generacij je odvisna od tega, ali bomo dovolj modri in ali bomo sprejeli dobre odločitve še danes. Staranje prebivalstva in demografski upad sta že dosegla Evropo; to nista grožnji, temveč resničnost: prav nič nam ne bo pomagalo, če si bomo pred njima zatisnili oči.

Katere odgovore na številne posledice tega trenda lahko ponudimo danes? Bolj malo jih je. Na primer, nimamo ne orodij ne spodbud, da bi omogočili prožno, načrtovano upokožitev, ki bi ljudem dovoljevala, da delajo tudi, ko presežejo povprečno starost, pri kateri ljudje zapuščajo trg delovne sile. Doseganje enotne ravni zaščite pred diskriminacijo in izključevanjem je ključnega pomena, toda večji del evropske zakonodaje ne zagotavlja odprave diskriminacije; prizadevanja za odpravo te slabe družbene prakse se morajo zato pričeti že v šolah.

Stopnje nedokončanega šolanja in izpisov iz šol so tragedija našega časa in lahko se zgodi, da bodo tudi tragedija prihodnosti. Na tem področju nas čaka še veliko dela; to je tisto, na kar se moramo osredotočiti,

osredotočiti se moramo na dodano vrednost, ki jo lahko Unija ustvari, da se bo to stanje končalo in enkrat za vselej ustavilo.

Na kratko, gospe in gospodje, našega socialnega modela nam ni treba zapustiti, temveč zgolj prenoviti, mu dati večjo prožnost, večjo mobilnost in večjo varnost, da najbolj šibki ne ostanejo ob robu poti.

Stephen Hughes (PSE). - Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti gospodu komisarju Špidlu na dejstvu, da sploh imamo socialni paket, saj njegova naloga, kot sem že povedal velikokrat, v Barrosovi Komisiji ne more biti lahka.

Sam paket ilustrira napetosti znotraj Barrosove Komisije: na eni strani med tistimi, ki se želijo držati neoliberalnega programa za vsako ceno, in na drugi med tistimi, ki se zavedajo, da je skrajni čas, da Evropa začne zadevati tudi njene državljane.

Ko pride do obravnavanja vprašanj, ki jih odpirajo globalizacija, demografske spremembe, podnebne spremembe in drugi svetovni izzivi, je treba našim ljudem zagotoviti, da je Evropa del rešitve in ne del problema.

Če je to tisto, kar moramo storiti, potem moram žal reči, da ta paket preprosto ni dorasel tej nalogi. Je skop paket, ki vsebuje premalo in prihaja prepozno. Celo tisto, kar je v njem dobrega, izgubi svoj pomen, ko spoznamo, s kako malo volje je bilo to vključeno. Dober primer je horizontalna direktiva za boj proti diskriminaciji. Ta je sicer vključena v paket, a vsi vemo, kako vneto je predsednik Barroso temu nasprotoval celih enajst ur.

Drug primer je Direktiva o Evropskem svetu delavcev. Vsebina je izredno šibka v primerjavi s prejšnjim. Mislim, da se morajo neoliberalne sile v Komisiji in njihovi zavezniki tukaj med nami zbuditi in prepoznati resničnost, s katero se soočamo. Številni milijoni naših državljanov živijo v strahu, revščini in izključenosti, v Barrosovem obdobju pa so se tem pridružili še mnogi drugi.

V celoti vidim to kot zapozneli poskus predsednika Barrosa, da prepriča levico v tem Parlamentu, da se zaveda socialnih problemov in si zasluži podporo za drugi mandat predsednika Komisije.

No, mene ni pretental in prav tako ni pretental mnoge izmed mojih kolegov, ki so tukaj med nami. Kot sem rekel, vsega je veliko premalo in vse skupaj prihaja veliko prepozno – pravzaprav veliko prepozno, da bi se zagotovilo varno sprejetje redkih koristnih elementov še pred volitvami naslednje leto.

Predsednik Barroso ne žali samo inteligence levice v tem Domu, temveč žali tudi inteligenco milijonov državljanov tam zunaj, ki si zaslužijo veliko več.

Ona Juknevičienė (ALDE). - Gospod predsednik, v poročilu o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji za prvo leto Komisija navaja, da pomoč prejema več kot 1 3000 odvečnih delavcev v osmih državah članicah. Porazdeljenih je bilo 3,7 % razpoložljivih sredstev. Očitno to poteka zelo počasi.

Komisija predlaga poenostavitev postopkov, široko promocijo programa, razširjanje najboljših izkušenj in podaljšanje trajanja pomoči: te ukrepe pozdravljam. Sklad je bil ustanovljen zato, da pokaže solidarnost z odvečnimi delavci podjetij, ki propadajo zaradi globalizacije. Zato je najbolj pomembno, da ta sredstva pridejo do pravih ljudi, ki potrebujejo pomoč. Ne sme se jih porazdeliti med posrednike, izvajalce usposabljanj ali izdajalce brošur. V enem letu bomo videli, kakšni so dejanski rezultati. Ne gre za to, koliko denarja je bilo porazdeljenega, temveč koliko odvečnih delavcev je našlo novo zaposlitev.

Komisijo in države članice pozivam, da opredelijo ustrezne kriterije in merila uspešnosti, da bodo lahko ocenile dosežene rezultate. Zagotoviti moramo učinkovito uporabo evropskega proračuna.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gospod predsednik, veseli me, da nova socialna agenda v paketu prihodnjih dejavnosti vključuje spremembo Direktive o Evropskem svetu delavcev.

Nedavno smo razpravljali o problemih, ki jih je povzročilo pomanjkanje natančnosti v določbah direktive, katerih namen je bil delavcem zagotoviti pravice do obveščanja in posvetovanja. Direktiva o delu s krajšim delovnim časom in boju proti revščini med zaposlenimi za nedoločen čas je prav tako izjemno pomembna. Veliko upanja polagam v poudarjanje položaja mladih, njihovega dostopa do izobrazbe in zdravstvenega varstva ter preprečevanje njihove izključenosti. Poklicna mobilnost bodočih delavcev je njihova življenjska priložnost, obenem pa tudi priložnost za gospodarstvo. Poudarjanje varovanja pravic bolnikov je temeljna zahteva določbe o varstvu javnega zdravja. Toda za izvajanje teh ukrepov bo potrebna zelena knjiga o zdravstvenih delavcih, na katero še čakamo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Gospod predsednik, ta tako imenovani socialni paket zgolj seje iluzije, kar zadeva resnost socialnih neenakosti, ki so prizadele okrog 80 milijonov ljudi, ki živijo v revščini, vključno z naraščajočimi milijoni slabo plačanih delavcev z nezanesljivimi delovnimi mesti in milijoni brezposelnih, medtem ko se sramotni dobički gospodarskih in finančnih skupin ter preselitve dejavnosti večnacionalnih podjetij nadaljujejo.

Pravi vzroki za ta položaj so bili spregledani – ohranjanje neoliberalnih politik, ki bi jih predlagana direktiva o zdravstvenih storitvah samo še okrepila, prožnost delovnih mest, ki bi jo predlogi o delovnem času poslabšali, in napad na javne storitve in proizvodne sektorje, ki so strateškega pomena za razvoj.

Zato pozivamo k pravem socialnem paketu, ki odklanja novo predlagano direktivo o delovnem času, ki spodbuja zmanjšanje števila delovnih dni brez izgube plače, ki razveljavlja pakt stabilnosti in liberalno Lizbonsko strategijo, ki spreminja merila in lažno neodvisnost Evropske centralne banke, in ki namesto vsega tega oblikuje pakt zaposlovanja in socialnega napredka, spodbuja naložbe in podpira mikro in majhna podjetja in javne storitve ter spoštuje dostojanstvo delavcev.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – Gospod predsednik, gospod komisar, gospod predsedujoči Svetu, stari Grki so rekli, da so „ljudje so tisti, ki določajo vrednost stvari“. Zatorej če ljudje prevzamejo odgovornost za izvajanje tega paketa, ki nam je bil predstavljen danes, če lahko stare ukrepe in predloge uskladijo z drugimi, potem ti ljudje v resnici ne bodo uporabljeni kot viri, temveč bodo aktivni dejavniki kot delodajalci, delavci, brezposelni, ljudje, ki so zaposleni v majhnih in velikih podjetjih, moški in ženske, mladi in starejši. V EU ne bo nobene diskriminacije pri demokraciji in subsidiarnosti, nobenega šovinističnega besedičenja o tem, kdo ima oblast, ali o tem, kdo je pripadnik leve in kdo desne, kot smo lahko slišali tukaj. Poleg mene sedi moj kolega, gospod Óry, ki mi pravi, da se v njegovi državi vlada socialistov bori proti socialnim nadomestilom.

Torej ne moremo kriviti svetovne krize; stvari moramo gledati pozitivno. Na najboljši možen način se moramo soočiti z našo lastno demografsko krizo. Spomnimo se starih zavez, sklepov iz Barcelone o uskladitvi družinskega in poklicnega življenja, Evropske zveze za družino, Evropskega mladinskega pakta, skupne politike priseljevanja in spodbujanja mobilnosti na področju izobraževanja ter usposabljanj za poklicno mobilnost. Spoštovati je treba raznolikost, tradicije in jezik priseljenih delavcev. Nasprotovati je treba socialni diskriminaciji, pravice šibkih in prikrajšanih ter pravice otrok pa zagovarjati, saj smo se v Evropski uniji zanje tudi izborili. Boriti se je treba proti revščini, zato bomo temu boju posvetili leto 2010. Socialno in teritorialno kohezijo naših regij moramo okrepiti z dialogom, naklonjenostjo in preglednostjo pri uporabi finančnih mehanizmov.

Alejandro Cercas (PSE). - (ES) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod minister, svoj glas dodajam glasovom tistih mojih kolegic in kolegov, članic in članov, ki vidijo v tej agendi korak naprej, pa čeprav zelo skromen, ki pa je očitno zelo daleč od potreb, katerimi smo danes v Evropi soočeni. Zato, gospod komisar, moram na žalost reči, da niste imeli prav, ko ste pred nekaj trenutki izjavili, da je ta agenda rešitev za skrb javnosti. Javnost je zaskrbljena in za to ima zelo dober razlog, ko se sooča z Evropsko unijo, ki ne rešuje osnovnih problemov, ki jim vsak dan povzročajo skrb.

Agenda ima zelo veličastno ime: agenda za 21. stoletje. Na žalost pa vsebuje eno lastnost, ki je bila že deležna obsodbe: je notranja zaveza k nasprotjem znotraj Evrope, v kateri smo tisti, ki si želimo več Evrope, in tisti, ki želijo, da bi jo bilo manj; gre torej za obilje prazne retorike in pomanjkanje specifične vsebine. Evropska levica je povzela samo tri direktive, pa še to z dokaj kritičnimi besedami.

So to ambicije Evrope za 21. stoletje? Ne, gospod komisar. Razpravljanje o socialnih problemih ni samo naša ambicija. Evropska unija, ne samo Evropa, potrebuje odgovore, do teh odgovorov pa je zelo težko priti, če jih je treba poiskati na nacionalni ravni, kot navaja agenda. Nekaj odgovorov je na nacionalni ravni, nekateri pa bi morali biti tudi na ravni Evropske unije; vzpostavitev notranjega trga bi morala iti v korak s pravili, ki ji dajejo človeško podobo, ki preprečujejo socialni dumping in ki izvajajo prav vsako pooblastilo, ki jih vsebujejo pogodbe.

Nič ni narobe, če razpravljamo o problemih, vendar bi bilo bolje, če bi jih reševali, ne pa ustvarjali nove probleme z ukrepi, kot je direktiva o delovnem času.

Gospod komisar, Evropa potrebuje močnejše pobude; Evropa potrebuje veliko bolj odločno agendo, če se želi približati javnosti, in upam, da bodo na naslednjih volitvah – in tu ne gre zgolj za retoriko – Evropejci, ki iščejo drugačne politike, evropskim politikom dali novo, bolj socialno podobo.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Gospod predsednik, pozdravljam dolgo pričakovan predlog o dokončanju protidiskriminacijskega paketa, kar pomeni, da lahko končno ustavimo hierarhijo pravic. Evropska unija, v kateri so nekateri Evropejci bolj enakovredni od drugih, svojega cilja ni dosegla.

Popolnoma se strinjam z modrimi besedami gospoda Gérarda Depreza: direktiva potrebuje temeljne izboljšave. Vsebuje namreč veliko preveč odstopnih klavzul, ki povzročajo tveganje, da se bodo obstoječe diskriminatorne prakse uzakonile in ne ustavile. Družinsko pravo in javni res sta in ostajata v nacionalni pristojnosti, vendar se v praksi uporabljata – ali zlorabljata – kot izgovor za diskriminacijo, v glavnem proti homoseksualcem. Videti je, da Komisija to opravičuje, kar je sramotno.

Svoboda veroizpovedi je temeljna pravica in pravica, ki jo bom z vso silo branila, vendar je to pravica posameznika: ni kolektivna pravica, ki bi pripadala določenim skupinam in jim dovoljevala diskriminacijo in nespoštovanje zakonov.

Na koncu bi želela poudariti, da se zdi - kar je ironično - da ta paket nudi višjo raven varstva pred diskriminacijo na podlagi vseh razlogov razen na podlagi spola. Zato bo treba zapreti vrzel med direktivo o diskriminaciji na podlagi spola in to direktivo.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - Gospod predsednik, razprava o socialnem paketu zahteva našo kritičnost, saj se ne glede na izbiro časa, ki zbuja sume o skriti agendi, v temelju ne moremo strinjati z njeno vsebino.

Paket je prispel v času naraščajočih odzivov in nezadovoljstva prebivalcev s socialno podobo Evrope. Tega ne pravimo mi; temučno sliko prihodnosti riše nihče drug kot podatki EU: takšno je prevladujoče razpoloženje med evropskimi državljani, zlasti mladimi, in postaja čedalje slabše. Cilj paketa je mogoče ponovno pridobiti zaupanje državljanov pred evropskimi volitvami.

Na levici vsebine paketa ne moremo sprejeti, saj njegova zakonodajna pravila krepijo tržni liberalizem, kot kaže primer predlagane direktive o čezmejnem zdravstvenem varstvu, ki temelji na predhodnih Bolksteinovih predlogih.

Predlog Komisije o čezmejnem zdravstvenem varstvu obenem vodi do segregacije zdravja po slojih: bogati in izobraženi imajo na voljo več možnosti za nakup zdravstvenega varstva, kadar koli je to v njihovem interesu.

Bolj socialna Evropa potrebuje širšo filozofijo, ne pa napoved ukrepov, ki probleme obravnavajo samo površno in ostajajo ozko omejeni znotraj EU, kot jo poznamo danes.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, Evropa je več kot samo skupni trg. Poleg tega, da je gospodarski subjekt, je tudi skupnost, ki temelji na skupnih vrednotah. Evropsko unijo razumem kot odgovor na globalizacijo. V globaliziranem svetu določen socialni okvir na evropski ravni zagotavlja pomembno varstvo. To je bistvo, ki tiči v ozadju evropskega socialnega modela, in to bistvo podpiram.

Po drugi strani pa moramo seveda tudi uspeti v mednarodni konkurenci. V Lizbonski strategiji poudarjamo naš cilj, da Unijo razvijemo v svetovno najbolj konkurenčno gospodarsko okolje, ki temelji na znanju. Zaradi tega moramo največ naše pozornosti nameniti majhnim in srednje velikim podjetjem, saj so prav ta steber gospodarskega razvoja.

Sprejeti pa moramo tudi, da je legitimno, če se vprašamo, kako naša pravila vplivajo na ta podjetja. Dober primer je protidiskriminacijska politika. Samo po sebi umevno je, da diskriminaciji nasprotujem, vendar po mojem mnenju in po mnenju drugih 261 članov Evropskega parlamenta tako obsežna okvirna direktiva ne nudi prave poti naprej; zlasti pa ne nudi prave poti za zaščito žrtev. Dosegli bomo ravno nasprotno in bomo te ljudi verjetno potisnili na rob. Državae članice in evropski državljani so dobili veliko mero pravne negotovosti. Trenutno obstajajo številni nedokončani postopki za ugotavljanje kršitev Pogodbe proti 14 državam članicam, ki niso uspele izvesti štiri obstoječe direktive. Prvo, kar bi morali storiti, je, da začnemo izvajati obstoječo zakonodajo, preden oblikujemo kakršna koli nova pravila. Nova protidiskriminacijska direktiva nam preprosto ne bo zagotovila jasnosti, kot je obljubil gospod komisar Špidla.

Nova pravila odpirajo številna vprašanja. Kdo, na primer, lahko uveljavlja pravico do odprave diskriminacije na podlagi veroizpovedi ali ideoloških prepričanj? Ali se ta pravica širi tudi na scientologe ali člane desničarskih skrajnih skupin? Ali mora zdaj imeti prav vsaka restavracija, ne glede na to, kako majhna je, rampo za invalidske vozičke, da bi zagotovila neoviran dostop? Osnutek direktive bi lahko zagotovil izjeme pri nesorazmernih ukrepih, toda kako naj takšne ukrepe opredelimo - z nacionalno zakonodajo ali odločitvijo

sodišča? Nenatančni, neorganizirani instrumenti, kot je okvirna direktiva, so nepraktični in, kar je najpomembneje, žrtvam ne pomagajo. To pa ni bistvo evropskega socialnega modela. Tako pač ne bo šlo.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod minister, nekoč sem bila poročevalka za socialni akcijski načrt, ki nam ga je predstavila gospa Diamantopoulou in ki je bil dokončan pod prejšnjim francoskim predsedovanjem, ki ga je vodila gospa Aubry. Kar me najbolj skrbi, gospe in gospodje, je sistematičen razpad evropskih socialnih ambicij. Menim, da za to obstajajo jasni politični razlogi. Očitno je, kako Komisija vedno poudarja, da mora socialna politika ostati nacionalna zadeva. Gospod komisar, socialni paket vsebuje zelo zanimive delovne dokumente in izjave, vendar samo štiri zakonodajne pobude. Ne glede na to, kako dobrodošle so, je to zagotovo zelo boren rezultat! Kot da zaščita socialnih pravic, ustvarjanje enakih konkurenčnih pogojev, ne bi več bila evropska odgovornost v Evropi 27 držav članic.

Skupaj z EPP in socialnimi organizacijami na vrhu tega socialnega paketa pričakujemo vsaj močnejšo zakonodajo v zvezi z napotitvijo na delo, ki bo ščitila socialne pravice, boljšo zakonodajo, ki bo odpravila plačilni prepad med moškimi in ženskami, okvirno zakonodajo, ki bo ščitila socialne storitve, ter zavezujoče obveze v boju proti revščini. Kar potrebujemo, je pravi socialni pakt z jasno vizijo in resno zavezo socialni Evropi, da bomo državljanom vsaj pokazali, da je Evropa več kot samo trg. Upam, gospod Bertrand, da lahko za zdaj v tem boju računamo na podporo francoskega predsedstva.

Elizabeth Lynne (ALDE). - Gospod predsednik, več let sem se z drugimi borila za izčrpno protidiskriminacijsko zakonodajo, ki bo odpravila diskriminacijo invalidov in starejših pri dostopu do blaga in storitev. Vem, da je zaposlovanje pokrito že na vseh področjih, vendar že več let obljubljam, da bomo ukrepali, potem pa se ni zgodilo nič.

Danes lahko rečemo, da smo tik pred tem, da dosežemo to zakonodajo, ki ne bo zajemala samo starosti in invalidnosti, temveč tudi spolno usmeritev in veroizpoved, k čemur sem pozivala v svojem poročilu. Rada bi se zahvalila Komisiji, da je to predstavila, zlasti pa gospodu komisarju Špidlu za njegovo vztrajnost. Vemo, da predlagana zakonodaja ni popolna in želeli jo bomo spremeniti. Prav tako bi bilo bolje, če bi bila predmet soodločanja. A, kot sem rekla, navdušena sem, da lahko stojim tu in rečem, da smo na koncu naše poti in da smo končno poskrbeli, da so vsi državljani EU obravnavni enako.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - Gospod predsednik, tako imenovani 'socialni paket', ki ga je predstavila Evropska komisija, je neuspel poskus utišanja ogorčenosti, ki jo je nepriljubljena politika Komisije povzročila med delavci. Je neuspel poskus zaježitve naraščajoče plime dvomov v sam paket in v ustroj EU, kar je bilo izraženo tudi z odmevajočim irskim 'ne'.

Delavski razred in revni ljudje so se znašli na strelni liniji dolgega, ostrega in protiljudskega napada EU, katere cilj je povečati dobičkonosnost njenih lastnih kartelov.

Delavski razred in revni ljudje se morajo sprijazniti z deregulacijo in privatizacijo javnih organov in storitev strateške pomembnosti, popolnim zlomom pogajanj z delavci, rušenjem kolektivnih pogodb o zaposlovanju, širšem izvajanjem prožne varnosti,časno prožnim oblikam zaposlovanja in povečanjem obsega Bolksteinove direktive, ki zajema sektor zdravstvenih organov.

Svet se je odločil, da delovni čas razkosa na aktivne in neaktivne segmente. S tem se od delavcev zahteva, da delajo od 65 do 77 ur na teden. Zaradi uvedbe napornega in nezdravega dela je več sto tisoč grških delavcev postalo nekoristnih.

V skladu z uradnimi statističnimi podatki Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu – gospod predsednik, prosim, potrpite z mano še nekaj trenutkov, saj je podatek, ki ga želim povedati, zelo pomemben. Poudariti želim naslednje: v skladu z uradnimi podatki doživi delavec nezgodo vsake 4 in pol sekunde, vsake 3 in pol minute pa izgubi življenje. Na leto imamo 7 milijonov nezgod...

(Predsednik je izključil govorca)

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod minister, gospe in gospodje, dovolite mi, da pričnem z dvema točkama razprave. Prvič, Evrope ne vodi desnica, temveč liberalna desna sredina. Moram poudariti, da smo v moji državi imeli vlado socialnih demokratov, po njenem mandatu pa je ostalo pet milijonov brezposelnih ljudi. Danes imamo tri milijone brezposelnih, kar pomeni, da dva milijona ljudi danes spet dela. To je prava socialna politika; to je družbeni napredek.

Drugič, kot člana tega Doma me osebno zelo jezi, ko tako grdo govorimo o evropskem idealu. Evropa je danes socialni projekt. Ko pomislim, da enotni trg ustvarja na milijone delovnih mest in ljudem zagotavlja napredek in dobre obete in da naša kohezijska politika, naš Evropski socialni sklad, nudi milijarde za izvajanje solidarnosti na evropski ravni, da bi solidarnost postala evropska solidarnost, enostavno moram pozvati vse skupaj, da se kljub vsem našim problemom, vzdržijo pred klevetanjem našega lastnega projekta.

Posebno pozornost bi rad namenil vprašanju diskriminacije, saj to tudi obravnavamo v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Diskriminacijo zavračajo vsi. Ta zastrepnja našo družbo in Evropa mora dati zgled v boju proti njej. Upam, da se bodo temu mnenju pridružili vsi v tem Domu.

Vendar pa lahko postavimo tudi nekatera vprašanja. Najprej, ali direktiva določa sorazmeren ukrep? Vprašanje v zvezi z bremenom majhnih podjetij, je že bilo obravnavano.

Drugič: kaj pa izvajanje veljavnih pravnih določb? Ocena na papirju je bila že izdelana, toda kakšno je stališče o uporabi obstoječih direktiv na terenu? To vprašanje si moramo zastaviti, še preden se oblikujejo nove direktive.

Tretjič, ali so v evropski zakonodaji res vrzeli? Ali je Evropa edina odgovorna za socialno politiko? Vse države članice EU so demokratične in ustroji vseh so zgrajeni na pravni državi. Zato se moramo vprašati, ali je res samo Evropa tista, ki mora biti prijaznejša, ljubeznivejša in bolj prepričljiva na področju socialne politike. Se mar ne moremo preprosto zanesti na delujočo subsidiarnost in države članice, ki se lahko spopadajo s svojimi nalogami na teh temeljnih področjih dejavnosti?

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Gospod predsednik, socialna Evropa je čudovit cilj in veliko je bilo že storjenega, da bi ta cilj dosegli. Kljub temu obstoječe neenakosti in novi izzivi, s katerimi se sooča svet, povzročajo tveganje stalnih socialnih ločevanj v naših družbah na številnih ravneh: med otroki iz bogatih in revnih družin, med bolj in manj izobraženimi, med moškimi in ženskami, med priseljenci in tistimi, ki so že več generacij Evropejci, med osebami različnih spolnih usmeritev, različnih starosti ali različnega zdravstvenega stanja. Lahko bi navedel še veliko drugih primerov. Boj proti neenakosti na delovnem mestu in izven njega je naša temeljna naloga. Evropska unija in države članice morajo odgovoriti na dejanske potrebe, ustvarjati dejanske možnosti in nova upanja, ki so v interesu vseh državljanov Evrope.

Nov paket pobud Komisije na področju evropskega socialnega modela močno zamuja in je nepopolno dopolnilo dejavnostim, ki se izvajajo na nacionalni ravni v okviru prizadevanj za izboljšanje življenjskega standarda evropskih državljanov in okrepitev njihovih pravic ter boja proti diskriminaciji. Upam, da nam bo nova direktiva o enaki obravnavi, ki smo jo kot skupina socialistov že dolgo časa zahtevali, omogočila, da bomo lahko rekli, da dejansko premagujemo vse oblike diskriminacije. Sprememba Direktive o Evropskem svetu delavcev, ki trenutno opravlja svojo vlogo kot instrument za socialni dialog, je pozitiven element tega socialnega paketa. Še naprej moramo nasprotovati nepopolni zaščiti delavcev v drastičnih procesih prestrukturiranja, ki jih vsiljuje globalizacija. Zakonodaja o socialni politiki je prav tako izredno pomembna za politično prebujanje Evrope in Evropejcev ter ponovno pridobitev zaupanja v skupni projekt, zlasti zaradi institucionalne krize in bližajočih se volitev v Evropski parlament.

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

Jean Marie Beaupuy (ALDE) - (FR) Gospod predsednik, gospod minister, gospod komisar, dolge in živahne razprave, ki smo jih imeli v zvezi z Evropskim skladom za prilagoditev globalizaciji odmevajo v mojih ušesih še danes. Naša članica gospa Bachelot, s katero sem sodeloval pri tem skladu skupaj z gospodom Cottignym, nas je prepričala, da sprejmemo nekaj izredno pomembnih odločitev. In kaj vidimo danes? Leta 2007 je bilo porazdeljenih komaj 4 % podpore, ki jo financira ta evropski sklad.

Gospod komisar, z besedami in pisno ste že navedli, da to merilo nameravate spremeniti. Pa je ta sprememba primerna za reševanje problemov? Nikakor ne! Če se 96 % podpore ne uporabi, si moramo postaviti temeljno vprašanje: ali je naš cilj pri sprejemanju te odločitve o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji ustrezen? Kot ste povedali, se soočamo z demografskimi izzivi, pa tudi številnimi gospodarskimi izzivi, ki so realnost globalizacije in tehnologije.

Gospod komisar, pozivam vas, da pri Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji, ne spreminjate samo meril, temveč da pozornost namenite tudi samemu namenu tega, kar danes počnemo tukaj.

Peter Liese (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne morem skriti svojega razočaranja nad izjavami Sveta in Komisije. Veliko besed je bilo izrečenih o evropskem socialnem modelu, nekateri izmed predlogov Komisije pa so po mojem mnenju pretirani – drugi člani moje skupine so poudarili nekaj dejstev v zvezi s protidiskriminacijsko direktivo. Ko pa pride do temeljnih podrobnosti zakonodaje, ki je bila oblikovana, da se zaščitijo delavci, Svet in Komisija ponikneta.

Vendar se je gospod predsedujoči skliceval na junija sprejeti kompromis o zaposlovanju prek agencij in drugih oblikah začasnega dela, toda Svet in Komisija sta kljub vsemu našla pot – kar je po mojem mnenju popolnoma brezsravno – in sprejela direktivo o delovnem času. Moram reči, da to, kar je Svet sprejel junija, nikakor ni neko slavno poglavje v zgodovini socialnih modelov Evrope. Preden sem prišel v Parlament, sem delal kot zdravnik v bolnišnici in vem, da so bili številni redno zaposleni zdravniki in drugi delavci na začetku zadovoljni, ko je Evropsko sodišče odločilo, da se bo čas dežurstva vstel v redni delovni čas. Vem pa tudi to, da obstajajo težave pri izvajanju te odločitve in da bo čas dežurstva verjetno treba pretehtati na podlagi stroškov in pogostosti klicev. To, kar je storil Svet, da je dejansko obrnil odločitve Evropskega sodišča na glavo in celo ignoriral izboljšave, ki jih je Komisija s svojimi predlogi vnesla v nekatere vidike prejšnjega pravnega položaja, pa je nesprejemljivo.

Kompromis potrebujemo, ta Parlament pa je pri prvem branju nakazal smer s predlogi, kot je uporaba količnika. Toda, če je zdravnik, na primer, dežuren v bolnišnici, in bi vsak trenutek lahko pripeljal bolnika, ki je v stanju življenjske ogroženosti, se tega ne more razumeti kot počitek, kar bi bilo mogoče, če bi upoštevali kompromis Sveta. To je še eno področje, ki zahteva dodatne izboljšave, sicer vsa ta razprava o evropskem socialnem modelu ne bo imela nobenega smisla.

Evangelia Tzampazi (PSE). – Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, gospod komisar, gospe in gospodje, trenutno gospodarsko in socialno stanje poziva k okrepljeni socialni Evropi. Medtem ko 16 % današnjega evropskega prebivalstva čaka v vrsti za kruh, je diskriminacija še vedno izrazita in na splošno razširjena.

Gospodarske politike, ki večajo brezposelnost in negotovost, poglobljajo krizo samozavesti državljanov na račun Evrope in njenih možnosti. V tem okviru prenovljena socialna agenda predstavlja korak naprej na področju socialne zakonodaje po dolgem času, v katerem ni bilo sprejetih nikakršnih ukrepov.

Kljub temu pa so samo trije izmed velikega števila predlogov tudi pravno zavezujoči, medtem ko so ostali zgolj priporočila in nezakonodajna sporočila. Zato lahko sklepamo, da bo imel nov socialni paket samo omejen vpliv na življenje evropskih državljanov.

Kot lahko vidimo iz novega osnutka direktive proti diskriminaciji, je namen dober. Ta direktiva predstavlja pomemben uspeh za skupino socialistov v Evropskem parlamentu, saj je podprla predlog za horizontalno direktivo, da bi se končal hierarhični sistem varstva pred diskriminacijo v Skupnosti. Kljub temu pa se zdi, da novi socialni agendi primanjkujejo ambiciozni cilji in jasnost, in da so v njej resne pomanjkljivosti.

Zato so potrebni jasni ukrepi politike, zaustavitev hitro naraščajočih neenakosti in izboljšanje življenjskih in delovnih pogojev.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Gospod predsednik, gospod komisar je v svojem govoru zelo lepo povzel svoja pričakovanja, toda v dokumentih, ki jih imamo, se to ne vidi. Priča smo majhnemu, drobnemu semantičnemu problemu: diskriminacija se ne sme imenovati širjenje možnosti. Štiri leta sem govorila samo o segregaciji romskih otrok. Poleg tega je polovica naših otrok, nekaj milijonov romskih otrok, opredeljena kot invalidi. Kaj je to, če ne diskriminacija? Izpustitev teme segregacije pri oblikovanju horizontalne direktive je neopravičljiv zločin. V to delo bi se moral vključiti tudi gospod komisar Barrot, zahtev Parlamenta pa se ne bi smelo izpustiti! V najmanj štirih resolucijah zahtevamo paket o vključevanju Romov skupaj z zakonodajo in proračunom ter skupino za usklajevanje interesov odborov za učinkovito izvajanje vseh prihodnjih programov. Gospod komisar Špidla tega vprašanja ne more rešiti sam. Hvala.

Iva Zanicchi (PPE-DE). - (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, dokument o socialnem paketu, ki je bil pravkar predstavljen, predstavlja velik izziv za evropski razvoj v okviru Lizbonske strategije, ki so jo evropski nosilci odločanja sprejeli kot smernico za koristen in nezaustavljiv proces, usmerjen v integracijo, posodabljanje in razvoj našega skupnega doma.

Paket vsebuje ukrepe na področjih zaposlovanja, socialnih zadev, izobraževanja, mladine, zdravstva, informacijske družbe in gospodarskih zadev, kar so vse temeljni vidiki, ki neposredno vplivajo na vsakodnevno

življenje vseh nas evropskih državljanov in ki morajo zato biti predmet temeljite, usklajene in predvsem pregledne študije.

Kot članica Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve bi rada poudarila pomen in potrebo po tem predlogu, ki z obravnavanjem pravkar omenjenih področij pomeni celovit poskus zajemanja, preverjanja in reševanja tem, kot so demografske spremembe, globalizacija in pomembnost človeškega faktorja.

Vesela sem, da Komisija namerava proučiti direktivi 92/85 in 96/39 v smislu porodniškega dopusta, saj je to poteza za izboljšanje kakovosti družinskega življenja vseh tistih žensk, ki se morajo ob tem, ko skrbijo za družino, vsak dan soočati s svetom dela.

Želim si, da bi Komisija odgovorila na dve vprašanji, povezani z bojem proti revščini - in tu ne mislim na revščino tretjega sveta, temveč na revščino znotraj meja Skupnosti - ki predstavlja problem, ki se vsako leto grozeče razrašča in pesti prav vsakega člana Evropske skupnosti. V zvezi s tem bi rada vprašala: katero posebno metodologijo bo Komisija uporabila, da bi rešila problem, ki leto za letom, kot sem dejala, povzroča sistematično škodo evropskim gospodarstvom in zato neposredno vpliva na življenjski standard milijonov evropskih državljanov?

Drugo, kar bi želela vedeti - in kot ženska se čutim neposredno povezano s to zadevo - je, katere ukrepe Komisija namerava sprejeti proti diskriminaciji žensk, ki v družbi še vedno obstaja celo v letu 2008, zlasti na področju zaposlovanja in zlasti pri plačah? Katere posebne ukrepe je mogoče izvajati, da bi se to neravnovesje odpravilo?

Na koncu bi se želela zahvaliti gospodu komisarju Špidlu za njegovo delo pri oblikovanju osnutka tega dokumenta. Želela bi se zahvaliti tudi predstavnikom Sveta in ponovno poudariti pomen tega socialnega paketa v okviru spremenjene socialne agende.

Jan Cremers (PSE). - (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod minister, gospod komisar, socialna agenda Komisije poleg dobrodošlih predlogov na področju boja proti diskriminaciji in čezmejnega zdravstvenega varstva vsebuje dolgo pričakovan predlog o evropskih svetih delavcev. Komisija poleg tega nasprotuje tudi pregledu direktive o napotitvi delavcev na delo, direktive, ki je po nekaterih zelo spornih odločitvah Evropskega sodišča postala tarča napadov. Sam bi se želel na kratko dotakniti obeh tem.

Naj začnem s pravicami evropskih delavcev do obveščanja in posvetovanja. Vsi vemo, v čem je problem. Premalo je skladnosti s predpisi (samo eno izmed treh zadevnih podjetij ima evropski svet delavcev), pravice do obveščanja in posvetovanja niso v zadostni meri urejene in ni dovolj sredstev. Močno obžalujem, da Komisija ni predlagala kazni za neusklajeno ravnanje. Poleg tega po mojem mnenju določbam o subsidiarnosti primanjkuje nekaj, kar je potrebno in kar je bilo dogovorjeno v dobrih modelih, in sicer več rednih srečanj na leto, ki jih s pomočjo potrebnih usposabljanj in podpore ni težko organizirati. Eno srečanje letno ni nič več kot simbolična politika, posvetovanje o socialnih vprašanjih v podjetju pa je precej bolj pomembno za kaj takega.

Drugič: direktiva o napotitvi delavcev na delo. V prvi omejitvi s strani Evropskega sodišča v zvezi z delovnimi pogoji, ki so veljavni v državah članicah, se je še vedno zdelo, da gre za spremembo politike v evropski zakonodaji, ki jo je sprožilo sodišč brez podpore evropskega zakonodajalca. Po primeru iz Luksemburga je jasno, da se tudi Komisija namerno nagiba k rušenju načel, ki so vsebovana v direktivi. Kar naj bi nekoč postalo direktiva za zaščito delavcev pred izkoriščanjem in nelojalno konkurenco pri čezmejnem zagotavljanju storitev, je tako, zahvaljujoč Evropskemu sodišču in Komisiji, postalo grožnja obveznostim, ki veljajo v državah članicah in se nanašajo na spoštovanje delovnih pogojev. Komisija mora ponovno prevzeti svojo zakonodajno odgovornost na tem področju in zagotoviti, da bodo države članice v prihodnosti še vedno lahko uporabljale svoja splošno veljavna pravila o zakonu o zaposlovanju in kolektivnih pogodbah.

Evelyn Gebhardt (PSE). - (DE) Gospod predsednik, pred menoj je zgolj seznam vprašanj, ki jih je treba postaviti. Zakaj tako malo tako pozno? Zakaj smo lani septembra razglasili, da mora biti leto 2008 leto socialne Evrope, zdaj pa socialne varnosti ne vidimo kot prednostne naloge predsedstva Sveta? Zakaj se je desnica tako dolgo borila proti socialnim pravicam v direktivi o storitvah, če se zdaj njeni člani prikazujejo kot pravi zagovorniki socialne pravičnosti? Zakaj je moj odbor julija glasoval proti Hamonovem poročilu in za poročilo gospe Handzikove, kar je ravno nasprotno od tega, kar se izjavlja tukaj danes? Zakaj se je vse to zgodilo?

Prosim, bodite iskreni in povejte, kaj zares počnete, namesto da javnosti pošiljate nasprotno poročilo. Moram vas prositi, da to storite; to je zares ključnega pomena. Toda, zakaj vodite takšno politiko? Povsem enostavno:

zato, ker na desnici zagovarjate napačno filozofijo. Po vašem mnenju so ljudje tu zato, da služijo gospodarstvu. Mi Socialisti menimo nasprotno, in sicer da je gospodarstvo tu zato, da služi ljudem, zato moramo svoje politike oblikovati v skladu s tem.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Upala sem, da bodo ti predlogi spodbudili zmanjšanje socialnega prepada med evropskimi državljani. Na žalost, paket postavlja pred nas nov prepad, prepad med dobrimi namerami in potrebnimi instrumenti za njihovo izpolnjevanje.

To se zgodi tudi tam, kjer evropski predpisi zahtevajo ukrepanje od držav članic.

Primer je plačna diskriminacija žensk na trgu delovne sile. Na tem področju obstaja zakonodaja, obstajajo obnovljene zaveze, vendar v zadnjih osmih letih izboljšanja ni bilo. Tudi če bi domnevali, da so delodajalci razumeli gospodarske prednosti pravilnega plačevanja in svoje pravne obveznosti, so težave nepremostljive. Manjka namreč sistem nediskriminatorne ocene dela, ki bi predstavljal skupno merilo za primerjavo različnih dejavnosti. Brez tega ostaja načelo enakega plačila za delo enake vrednosti, s tem pa tudi zmanjšanje industrijskega prepada, iluzija.

Načini sistematizacije delovnih mest so napačni, če sploh obstajajo. Že imamo odločitve sodišča, v kateri je priznано, da z uporabo fizičnega dela kot osnove zanemarjajo različne sposobnosti, potrebne za delo, in povzročajo diskriminacije.

Metoda odprtega usklajevanja vsebuje hvalevredne socialne cilje, vendar s seznama skupnih kazalcev manjkajo celo kazalci, ki bi merili nekatere izmed teh ciljev.

Zaključek je žalosten: pomanjkanje interesa za vprašanja, povezana s spoloma, je enakovredno samo pomanjkanju politične volje za učinkovite skupne predpise na trgu dela.

Donata Gottardi (PSE). – (IT) Gospod predsednik, gospod minister, gospod komisar, gospe in gospodje, navkljub vsem analizam in študijam, vključno s tistimi, ki se nanašajo na pravičen prenos protidiskriminacijskih direktiv, sta ključna elementa še vedno učinkovitost in inovacija.

Kako je mogoče sestaviti osnutek napovedane, tako imenovane 'horizontalne direktive', ki trenutno ni nič več kot samo razširitev zaščite z delovnih mest na številna druga področja, ko pa se vprašanje pozitivnega delovanja še vedno obravnava v smislu zaščite neprepovedanih in ne v smislu iskanja novih ukrepov?

Majhen – vendar preveč plašen – znak napredka je vsebovan v zahtevi po prenovljeni splošni zavezi na tem področju, ki se konča z zahtevo po boljši uporabi instrumentov, namenjenih Romom, kot da bi pozivali k nečemu, kar nismo uspeli doseči. Ali res samo govorimo? V tem smislu se bojim, da res! Na primer, zdi se nesmiselno, da v tej fazi Komisiji postavljamo vprašanja in poudarjamo primere diskriminacije ali neuspehe nacionalne ali podnacionalne zakonodaje.

Odziv se dejansko skoraj vedno prepogosto nanaša samo na obstoj evropske zakonodaje za varnost: pitna voda, nobenega napredka, tišina! Kljub temu razpravljamo o glavnem načelu enake obravnave, s tem pa mislim na delavce, napotene na delo v tujino.

Mogoče je nova socialna agenda dobra vaja, vendar pa paket predlaganih tem bolj spominja na sestavljanje, ki vsebuje karte, ki še niso zložene na kup na koncu parlamentarnega mandata, ki je zaključil niz ukrepov, usmerjenih v resnično inovativni projekt. Ko govorimo o diskriminaciji in stereotipih, se gospod minister, prosim, zahvalite svojemu predsedniku za kravato.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Gospod predsednik, glede na dejstvo, da sta bili pri ocenjevanju socialnega paketa, besedi 'premalo prepozno' že izrečeni, bom podal svojo oceno: tresla se je gora, rodila se je miš. Moje vprašanje je: 'kaj ste počeli štiri leta?' Dajali ste družbeno nesprejemljive predloge, ki so svoj vrhunec dosegli v direktivi o delovnem času, ki sta jo Svet in Komisija tako močno povelicevali. Zaradi tega ni več druge možnosti, kot da predlagan socialni paket, navkljub nekaterim pozitivnim vidikom, razumemo kot propagando, usmerjeno v pritrditev oznake 'socialna' v glavo pisma Evropske komisije. O večini predlogov sploh ni treba razpravljati, zato to ni nič več kot zgolj ponesrečen poskus. Dokaj preprosto je razglašati, da je skupni trg namenjen ljudem in da ljudje niso namenjeni trgu, ter da je treba, če že moramo določiti zavezujoča pravila v zvezi z vedenjem podjetij na trgu, določiti tudi minimalna pravila v zvezi s položajem delavcev EU, minimalno plačo, določeno kot odstotek povprečne plače v vseh državah članicah, enako obravnavo in enakimi plačami za vse delavce, ki so zaposleni v drugi in ne v svoji državi. Dovolj je izjaviti, da Unija potrjuje ugotovitve iz konvencij Mednarodne organizacije dela o maksimalnem delovnem času, svobodi sindikalnega združevanja in kolektivnem pogajanju.

Tekmovanje med državami članicami glede tega, katera ima najnižje davke in plače ter najmanj preglednosti v položaju sindikatov, se bo veselo nadaljevalo, odprta metoda usklajevanja pa je samo še en neučinkovit način reševanja nečesa, s čimer se nihče noče ukvarjati. Tistim, ki kritizirajo francosko predsedovanje, bi želel povedati: 'Počakajte na češko predsedovanje. Do sedaj niste videli še ničesar.' Pred nekaj tedni je predsednik dal veto na zakon o prepovedi diskriminacije z obrazložitvijo, da je zakon odvečen.

Karin Jöns (PSE). - (DE) Gospod predsednik, ne morem drugega, kot da rečem, da me ta socialna agenda ohranja ledeno hladno. Z njo se niti en problem ne reši tako, kot bi bilo treba. To zagotovo ne more biti resen namen reformiranja evropskih svetov delavcev, saj v njej ni niti ene določbe o večjem številu srečanj ali o sankcijskih mehanizmi v primeru kršitev. Pomanjkanje vsake volje za reformo direktive o napotitvi delavcev na delo je enako nesprejemljivo.

Gospod komisar, neobstoj jasnega stališča o delovnem času v socialni agendi je dodaten dokaz, da te Komisije ne prestraši več niti ideja o 65 urnem delovnem tednu. To nima več nikakršne zveze z evropskim socialnim modelom, za katero si prizadeva moja skupina in ki jo socialisti želimo vzpostaviti.

Dovolite mi, da se obrnem še na Svet in mu povem, da je preprosto nesprejemljivo, kako pritiskate – če naj se vljudno izrazim - na poslovodne in delavske organizacije prek Evropskih svetov delavcev.

Moja skupina ne bo igrala nobene vloge v tej šaradi. Če nočemo, da bi delovna sila Evrope v celoti obrnila hrbet Evropski uniji, ji moramo zagotoviti boljšo zaščito pred učinki globalizacije in ne smemo zapravljati časa za utiranje poti za čezmejne kolektivne pogodbe o plačah.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) V razpravo bi rada dala nekaj zamisli v zvezi z zakonodajnim paketom iz evropske socialne agende.

Močno cenim pobude Evropske komisije na tem področju in tiste, ki so bile predstavljene v njenem sporočilu z naslovom „Izboljšanje kompetenc za 21. stoletje: Program za evropsko sodelovanje na šolah.“

Poleg teh pobud bi Evropski komisiji predlagala še, da sproži pilotski projekt za oblikovanje evropske stipendije za otroke iz gospodarsko in geografsko prikrajšanih regij.

V Evropi se 19 milijonov otrok in mladih sooča z revščino, 6 milijonov pa jih vsako leto zapusti srednjo šolo. Na primer, v skladu z raziskavo Eurobarometra, imajo v Romuniji mladi ljudje s podeželja in tisti, ki živijo v gorskih ali izoliranih regijah, samo 5 % možnost, da se bodo vpisali v srednjo šolo. Ta odstotek je zelo daleč od cilja Evropske unije, da bi dostop do srednješolske in visokošolske izobrazbe imelo 85 % mladih.

Državam članicam primanjkujejo potrebna finančna sredstva, da bi same popravile ta zaskrbljujoč položaj. Zaradi tega bi se Evropska unija morala z vsemi možnimi sredstvi, kot so zakonodaja, skladi in Evropske politike, boriti za pospeševanje možnosti in dostopa vseh mladih ljudi do izobrazbe.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospod predsednik, vodja skupine ALDE, gospod Watson, pravi, da je služba najboljša socialna varnost. Na žalost je v Evropi preveč milijonov ljudi, ki delajo za manj, kot bi lahko dobili, če bi bili deležni socialne varnosti. Revni in premalo plačani umirajo mlajši, trpijo za več fizičnimi in psihičnimi boleznimi in so pogostejše hospitalizirani, pogostejše zaprti, izključeni iz popolne udeležbe v družbi, odreka se jim polno kulturno, državljansko, socialno in res varno življenje, njihovi otroci pa so v veliki meri obsojeni na isti začaran krog pomanjkanja - razen če si mi, kot politiki, prizadevamo za povezovalne in medsebojno odvisne socialne in gospodarske politike. Ljudi je treba obravnavati kot državljane, ne kot gospodarske elemente.

Ali ta agenda to dosega? Žal ne. Pa s tem ne želim zanikati pozitivnih elementov – na primer horizontalne direktive o diskriminaciji. In resnično ne želim zanikati, da se je gospod komisar Špidla močno boril v sovražnem okolju, da bi bil ta paket odobren. Z njim bomo sodelovali, da bi paket še izboljšali. Komisija in Svet imata devet mesecev časa, da dokažeta svojo dobro vero glede socialne Evrope. Potem bodo svojo sodbo dali še ljudje.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Gospod predsednik, gospod komisar, danes govorimo o zelo pomembnih vprašanjih, ki zadevajo zaposlovanje, socialne pravice in varovanje zdravja. Vse to ima svojo dimenzijo v povezavi z družino, osnovno celico družbe. To pa zadeva tudi invalide, upokojece, kakor tudi zelo pereč problem brezposelnosti. Vzpostavitev pravega razmerja med plačo in delom, skupaj z dostojanstveno socialno varnostjo, ni neka vrsta usluge. Je dolžnost, ki nam jo nalaga naša skrb za prihodnost Evrope. Sredstva, ki jo socialni politiki razporejajo države članice, morajo biti bolj usmerjena, enako pa velja za Evropski socialni sklad.

Naša celina se zelo hitro stara. Toda, ali vidimo pomanjkljivosti v evropski politiki o družini? Kaj lahko rečemo o družinskih prihodkih? Kje je naša solidarnost z revnimi? Besedo solidarnost uporabljam namerno v času, ko proslavljamo 28. obletnico ustanovitve gibanja in sindikata Solidarnost, ki je prispeval k velikim spremembam v Evropi.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Vesela sem, da danes govorimo o ponovni uvedbi socialnega paketa.

Evropa potrebuje socialni napredek: to velja za Evropo na splošno, za vse njene stare in nove članice. Združena Evropa se ukvarja z istimi izzivi: staranje prebivalstva, izguba zaposlitve zaradi globalizacije, revščina med otroci.

Gospod komisar Špidla, pozdravljam vaš pristop k vprašanju solidarnosti med generacijami. V tej zadevi potrebujemo novo spodbudo, vendar pa ravno tako pozdravljam ponovitev zamisli o solidarnosti med regijami, saj prav tu lahko najbolj natančno izmerimo socialno kohezijo ali njen neobstoj.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Gospod predsednik, opravičujem se, ker prihajam tako pozno. Pozno sinoči sem se udeležil srečanja na Švedskem in sem pravkar prispel. Ne vem, o čem ste že razpravljali, toda dovolite mi, da na začetku povem, da socialni paket seveda pozdravljamo. Sicer menimo, da je prišel nekoliko pozno in da bi lahko bil uveden prej v teku tega mandata, a vendar smo ga končno dobili. Jasno je, da so ambicije v Evropskem parlamentu nekoliko večje od tistih v paketu, vendar bi kljub temu želel poudariti tri pozitivne elemente, na katerih lahko delamo.

Osebo se veliko ukvarjam z odločitvami Evropskega sodišča in njihovimi posledicami. Pozdravljam bolj odprto držo, ki smo ji trenutno priča v Komisiji, ki se kaže kot forum, ki bo zdaj zasedal. Upam, da bo uspešen.

Druga pozitivna stvar je Konvencija ILO, ki je prav tako povezana z odločitvami Evropskega sodišča, in sicer tako, da se države članice nagovarja k podpisu te konvencije.

Tretja točka obsega program vključevanja v družbo, ki bo predstavljen oktobra, ter boj proti revščini, izključevanju itd. Upam, da bomo pri teh vprašanjih lahko skupaj uspešno sodelovali. So namreč zelo pomembna.

Richard Corbett (PSE). – Gospod predsednik, če imate trg na evropski ravni – kar enotni evropski trg dejansko je – seveda potrebujete enotna pravila, da bi ta enotni trg deloval pošteno in učinkovito nenazadnje tudi na socialnem področju. Prav zato smo določili zaposlitvene standarde ter zakone in pravila o zaposlovanju, da bi zaščitili pravice delavcev – direktivo o delovnem času, zdravstveno in varnostno zakonodajo, direktivo o starševskem dopustu, obveščanje delavcev in posvetovanje z delavci.

Pa vendar britanska konservativna stranka želi – in kot vidim, v dvorani trenutno ni prisoten niti en sam član te stranke, da bi o tem razpravljal – da bi se Združeno kraljestvo v celoti odločilo proti socialnemu poglavju Pogodbe, če bi še kdaj dobili oblast v Združenem kraljestvu. So mar res za trenutek pomislili, da bo preostala Evropska unija sprejela dejstvo, da ena sama država članica nasprotuje obveznostim, ki smo jih skupaj določili na evropski ravni, da bi uredili naš trg? Kaj res mislijo, da bo takšna oblika nelojalne konkurence z zniževanjem zdravstvenih in varnostnih standardov in omejevanjem pravic delavcev sprejemljiva? Seveda ne! Britanski konservativci so recept za katastrofo, tako v Britaniji kot v Evropi.

Xavier Bertrand, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, zares burna razprava o socialni Evropi, in dejstvo, da o tem sploh razpravljamo, sta dokaz popolnega soglasja. Poleg tega naša razprava kaže, kako je v današnjih časih težko ločiti socialna vprašanja na ravni Skupnosti od političnih razprav na nacionalni ravni. To na nek način tudi dokazuje, da na področju evropske integracije dosegamo napredek.

Nekateri ljudje z obtožbami merijo na predsedstvo. V podrobnosti teh obtožb se ne bom spuščal. Nisem tukaj, da bi se prepiral – tako kot vi, sem tu zato, da pomaknemo socialno Evropo naprej.

Je socialna Evropa prednostna naloga francoskega predsedstva? To vprašanje je bilo postavljeno. Seveda je odgovor pritrdilen, kot dobro veste, pa nas pri tem ne bodo sodili po naših težnjah na začetku, po naših začetnih ambicijah, temveč samo po tem, kaj smo dosegli. Zdaj vemo, da obstaja večja verjetnost, da bomo dosegli navedene rezultate, rezultate, ki so pozitivni in ki so pozitivni za socialno Evropo. Sam trdno verjamem v pragmatizem.

Torej, pri teh različnih temah, kot je dejal gospod predsednik Nicolas Sarkozy v svojem govoru pred Parlamentom – pri svetih delavcev, začasnem delu – si prizadevamo, da prvo dokončamo, medtem ko je

druga, kot sem že dejal, trenutno v rokah Parlamenta. In, še enkrat povem, vsi skupaj bomo zelo kmalu morali vstati in se prešteti. Ne bom se zadrževal na vprašanjih, kot je, ali bi lahko konservativna vlada bila bolj 'socialna' od druge. Rekel bi samo, da sam v Franciji opravljam naloge ministra za delovna razmerja in solidarnost. Če namreč želite razdeliti bogastvo, ga morate najprej ustvariti. In kako ga ustvarite? Z delom. Tako ustvarite bogastvo. Prva tako ne želim govoriti o tem, da sta v davnega leta 1993, ko je bila predlagana razvpita direktiva o delovnem času, prav vlada francoskih socialistov in ministrica iz vrst socialistov – gospa Aubry – zagovarjala to direktivo in njeno možnost zavrnitve. In kaj danes počnemo s to razvpito direktivo? Poglejmo realno: ali predstavlja izboljšanje trenutnega položaja, v katerem se bomo po 48 urah znašli na pravi pravcati nikogaršnji zemlji, ali ne? Če smo pošteni, to vemo vsi. Samo pomembno je, da povemo, da ta direktiva, ki mogoče res ne vsebuje prvotne zamisli iz leta 1993, zdaj nudi okvir in dodatna zagotovila za današnji, ne včerajšnji, položaj. Ali to lahko povemo? Zagotovo lahko, saj verjamem, da morata biti javna in politična razprava poučni. Obe zavrnitvi se nadaljujeta in sta primerno urejeni, saj smo se iz dosedanje sodne prakse naučili, da je čas dežurstva velik problem. Lahko pa smo tudi pragmatični, rečemo, da to predstavlja napredek, in sprejememo spremembo, ki bo rešila nekatere probleme in izboljšala položaj, kljub temu da današnji rezultati očitno ne bodo nujno zadovoljili vsakogar, kar lahko spoštujem.

Tukaj je še problem odločb Sodišča. Pri tem ne gre za dajanje sodb o sodbah, daleč od tega. Vendar pa si moramo današnji položaj ogledati v luči sodb Sodišča. Kakšen je nov pravni položaj? In prisluhniti moramo stališčem držav, ki jih to neposredno zadeva. O tem sem govoril z mojimi nasprotniki. Tudi socialni partnerji morajo dati svoje mnenje o tej zadevi in ni nujno, da to storijo posebej. Veliko bolje bi bilo, če bi to storili skupaj, tako da lahko na ustrezen način pridemo do zaključkov. V zvezi s tem predsedstvo ne bo v razpravo vključevalo vnaprej oblikovanih mnenj. Je treba direktivo spremeniti? To vprašanje sem slišal večkrat in ne samo v tem Domu. Odgovor nanj bi po mojem mnenju morali dati po tej razpravi in ne nujno na njenem začetku. Sicer to pomeni, da ima nekdo že vnaprej oblikovano mnenje, jaz pa tega nimam.

Na področju socialnih storitev splošnega interesa se mi zdi, da bi vse države članice želele ohraniti pristojnosti nad organizacijo splošnih storitev, ki so specifične za vsako posamezno državo. Toda sprijaznimo se, da obstaja nesoglasje v zvezi s tem, kaj bi bilo treba storiti na ravni Skupnosti. Po mnenju nekaterih je edini odgovor subsidiarnost, medtem ko drugi menijo, da bi moral obstajati pravni okvir Skupnosti. O tem se očitno ne bomo hitro odločili. Z našim predlogom za izdelavo načrta s Komisijo poskušamo zagotoviti, da se ta vprašanja obravnavajo ustrezno in v skladu s časovnim razporedom Unije.

Odpрте so bile tudi številne druge teme. V zvezi z ukrepanjem proti diskriminaciji je predsedstvo obljubilo, da bo novo direktivo potisnilo naprej. Kot veste, da bi to dovršili, potrebujemo soglasje držav članic.

Velikokrat sem vas slišal omeniti besedo razpoložljivost. Ta je najbolj prikladna, saj učinkovitost zahteva razpoložljivost. Pri tem si moramo biti na jasnem. Ali socialna Evropa lahko napreduje ali ne? Sam menim, da je odgovor glasen da, saj socialno Evropo *moramo* pomakniti naprej. Kaj nismo že globoko v letu 2008? Smo, s tem se strinjam. Je prepozno? Zagotovo ne! Nikoli ni prepozno. Ali želimo stopiti naprej? Očitno da. Toda vprašanje je: bomo socialno Evropo pomaknili naprej skupaj? Tukaj, gospe in gospodje, pa moramo vstati in se prešteti!

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, verjamem, da je globina in razvnetost te razprave jasno pokazala, da je socialna Evropa spet v polnem zagonu. Razprava se je dotaknila celega niza podrobno opredeljenih problemov in menim, da ni nobene potrebe, da se odgovori na vsakega posebej, saj bo v prihodnjih obravnavah mogoče podati argumente in poiskati ustrezno ravnovesje. Kljub temu bi rad na nekatere stvari odgovoril bolj na splošno.

Prvič, v tej agendi, ker je tako zelo obširna, se socialna agenda in socialna politika štejeta za manifestacijo kompleksnega političnega pristopa in posledico kompleksnega pristopa v celem nizu politik. Jasno je, da gre za prevladujoč koncept, pri katerem socialna politika ni na noben način izrinjena v stran in ki vsebuje niz nedvomno zanimivih in tehničnih vidikov, ki pa so očitno potisnjeni na rob.

Ta agenda postavlja socialno politiko v središče evropskih politik. Seveda se pojavlja vprašanje, ali ta agenda ne predstavlja zgolj tehnični politični interes, kar pa je treba po mojem mnenju resno zavrniti. To namreč ne drži, saj je bil pristop do nje oblikovan že pred leti. Vključena je tudi v celo vrsto dokumentov Evropske komisije, o katerih je ta Parlament prav tako razpravljal. Ni povezana z nobenim pomembnim dogodkom, kot je, na primer, irski referendum.

Ta agenda med drugim kaže, da je bila Komisija odločna, ko jo je oblikovala kot postopek, katerega namen je uporabiti vse instrumente, ki jih ima Evropska komisija na razpolago na evropski ravni, zakonodajo,

odprto metodo usklajevanja in vse druge metode. Zato ne vsebuje samo zakonodajnih predlogov, temveč seveda tudi predlagana sporočila in predloge drugih dokumentov.

Rad bi poudaril, da je ta agenda realna v okviru možnosti, na katere lahko Evropska komisija vpliva. Parlament bo nedvomno še razpravljal o različnih predlogih, ki bodo zagotovo velikokrat spremenjeni, pa vendar so to predlogi, o katerih je mogoče razpravljati. V teku te razprave se je pojavila misel, čeprav samo delno, in mislim, da je nanjo treba odgovoriti, in sicer da so predlogi na področju zdravstvenega varstva nekakšna zadnja vrata, ki vodijo v Bolksteinovo direktivo na področju zdravstvenega varstva. Temu ni tako. Pri teh predlogih ne gre za brezplačno opravljanje storitev temveč za lažji dostop Evropejcev do zdravstvenega varstva. Ti predlogi nedvomno vključujejo cel niz zelo občutljivih vidikov in seveda bodo tudi deležni resne in poglobljene obravnave, a kljub temu bodo njihova osnovna usmeritev in posledice izboljšanje zdravstvenega varstva evropskih državljanov.

Druga misel, ki bi jo želel poudariti, je zamisel o premagovanju revščine. Ta je jasno oblikovana in na razpravi se je pojavilo vprašanje: 's kakšnimi metodami?' Agenda ne predpostavlja, da za premagovanje revščine obstaja samo ena učinkovita metoda, temveč se želi lotiti revščine z različnih vidikov. Poskus odprtja dostopa do vseživljenjskega učenja lahko premaga revščino. Jasno oblikovana namera, da morajo pokojninske sheme poudarjati enakost in socialno učinkovitost, prav tako lahko premaga revščino. Vprašanje diskriminacije in direktive s področja protidiskriminacije so vedno način za premagovanje revščine, saj revščino lahko premaga tudi odprtje dostopa za invalide in preprečevanje diskriminacije ljudi, ki so svojo starost dočakali v službi.

Zastavljeno je bilo tudi vprašanje o enakih možnostih za moške in ženske. Rad bi povedal, so enake možnosti za moške in ženske že zajete v drugih direktivah in da zaradi tega ni bilo nujno, da je enakost med moškimi in ženskami izrecno vključi tudi v predlagano direktivo.

Slišali smo tudi besede v zvezi s konvencijami ILO. Rad bi jasno poudaril, da ta agenda nedvomno kaže, kako močno se Komisija in Evropa ukvarjata s konceptom primerljivega dela na svetovni ravni. Tako kot direktiva, ki bo izvajala sporazum med delavci in delodajalci na področju pomorstva, tudi agenda jasno kaže, kako Evropa razume različne konvencije ILO. V vseh dokumentih so evropske države vabljeni, da čimprej ratificirajo celotno zbirko.

Gospe in gospodje, razprava je bila globoka in občasno tudi ostra. Po mojem mnenju je to razprava, ki kaže na pomembnost evropske socialne politike.

Predsednik. - Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem delnem zasedanju neke v Evropi.

Pisne izjave (člen 142)

Petru Filip (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Gospod predsednik, na podlagi puhlih izjav, po katerih naj bi leto 2008 bilo leto ponovnega zagona socialne Evrope, tako imenovani socialni paket predstavlja niz zakonodajnih pobud, katerih usmerjenost trenutno ostaja v fazi namere. Mogoče je prišel čas, da odločneje in bolj vztrajno pristopimo k nizu zadev, katerih neposredni vpliv na državljane je večji, kot kdaj koli prej.

V teh okoliščinah se moramo lotiti naloge, da vsem državljanom Skupnosti zagotovimo nediskriminatorne življenjske in delovne pogoje. Prvič, nadaljevanje razprave o minimalni plači v Skupnosti v tem okviru ni samo primerno, temveč tudi nujno. Drugič, enako velja tudi za oblikovanje enotnih pogojev v vseh državah članicah EU, ki zadevajo trg dela Skupnosti. Ni prav, da se celo danes, odnos več vlad EU do evropskih državljanov razločuje glede na to, iz katere države so.

Enako se zdi pomembna pobuda Komisije za izboljšanje prepoznavnosti in delovnih metod v okviru strategije EU o socialni integraciji in zaščiti ter za konsolidiranje njihovega vzajemnega delovanja z drugimi politikami. Z veseljem jemljem na znanje predlog Komisije za horizontalno direktivo o preprečevanju diskriminacije izven delovnih mest.

Livia Járóka (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Eden izmed najpomembnejših rezultatov prenovljene agende Evropske komisije o socialni politiki mora biti ponovna vzpostavitev ustreznih pravic evropskih Romov kot evropskih državljanov in zaustavitev njihove socialne izključenosti. Veseli me, da dokument to podpira.

Na področjih, ki jih omenja agenda, so Romi v bistveno slabšem položaju od večine družbe: gre za področja izobraževanja, zaposlovanja, življenjskih pogojev, diskriminacije in zdravja.

Uporabno orodje v boju proti brezposelnosti bi lahko bili programi vseživljenjskega učenja, ki Romom nudijo ustrezna znanja za namen zaposlovanja in samozaposlitve.

Protidiskriminacijska orodja je treba presaditi v nacionalne pravice, tako da bi se tisti, ki so žrtve diskriminacije, lahko obrnili na sodišča, drugi nacionalni organi in organi za enake možnosti pa bi lahko prepoznali kršitve in določili ustrezne sankcije.

Pri zmanjševanju socialne izključenosti Romov bi lahko bili veliko bolj učinkoviti tudi strukturni skladi, toda, da bi to dosegli, bi bilo treba dati nevladnim organizacijam Romov vsaj pravico do razpravljanja na področju izbire, načrtovanja, izvajanja in ocenjevanja projektov, ki jih ti skladi financirajo, ter pričeti izvajati potrebne programe, ki bi nevladnim organizacijam Romov pomagale pri pripravi uspešnih ponudb.

Upamo, da bo Agenda o socialni politiki lahko dala ustrezne odgovore na ta vprašanja. Menim, da je pomembno, da lahko razpravljamo o teh temah na obsežni konferenci Romov, ki bo potekala 16. septembra, in upam, da se bo vprašanje socialne vključenosti Romov pojavilo na dnevnem redu Evropskega sveta tako ločeno, kot v okviru socialne agende.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, socialni paket Komisije je dolgo pričakovana reforma v gradnji socialne dimenzije Unije. Vendar tako kot moji številni kolegi, bi tudi sama rada videla, da bi Komisija sprejela nekoliko drznejši in bolj ambiciozen pristop do njegovih predlogov in reform. Po mojem mnenju je bil paket še posebej pomanjkljiv na področju zaščite osnovnih javnih storitev.

Kljub temu pa paket vsebuje številne dobre predloge. Posebej bi se rada zahvalila Komisiji, da se je po dolgem premišljevanju odločila, da sestavi horizontalno protidiskriminacijsko direktivo, ki pokriva vse razloge za diskriminacijo. Državljanov, ki so soočeni z diskriminacijo različnih oblik in iz različnih vzrokov, se ne sme neenako obravnavati. Horizontalni pristop je edina prava pot zagotovitve enake obravnave za vse. Poleg tega je zelo dobrodošel tudi predlog o okrepitvi vloge evropskih svetov delavcev.

Predlog direktive o pravicah bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva, o katerem se je sorazmerno manj govorilo, bo imel občuten vpliv na vsakdanje življenje mnogih Evropejcev. Ob odpiranju evropskih meja in povečanih možnostih v sektorju zdravstvenega varstva je zlasti pomembno, da pojasnimo, kdo je odgovoren za bolnikovo zdravje in kako daleč sega ta odgovornost. Predlog direktive, ki ga je podala Komisija, je dobrodošla pojasnitev vseevropskih pravil.

Kljub svojim pomanjkljivostim je paket zagotovo korak v pravi smeri in upam, da si bo Komisija še naprej prizadevala, da izboljša občutke evropskih državljanov o socialni varnosti v prihodnjih letih. V tej zvezi bi želela Komisijo pozvati, da nadaljuje s svojimi načrti in pripravi osnutek direktive o podaljšanju porodniškega dopusta s 14 na 18 tednov. Naj direktiva čim hitreje postane prihodnja praksa. Vendar pa bi mi bilo všeč, če bi se predlog Komisije osredotočil zlasti na podaljšanje starševskega dopusta in tako izboljšal pravice in možnosti obeh staršev, da po rojstvu otroka ostaneta doma.

Katrin Saks (PSE), v pisni obliki. – (ET) Gospod Martin Schultz ima nedvomno prav, ko pravi, da bi bil socialni paket lahko močnejši. Komisija bi ga morala izdelati prej, da bi lahko obravnavali to pomembno zadevo, ne v času bližajočih se volitev, temveč prej, ko je bil čas, da se natančno pretehtajo vse podrobnosti tega pomembnega paketa, ta pa je nedvomno pomemben.

Med drugim bi se rada dotaknila sporočila Komisije o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji. Čeprav je ta zagotovil podporo več tisočim ljudem v, na primer, Nemčiji, Franciji, na Portugalskem in Finskem, anketa iz leta 2007 kaže, da precej velik delež sklada ni bil uporabljen.

Tekstilni delavci v Litvi so avgusta od sklada prejeli odškodnino. To je dober znak, da so lahko tudi nove državne članice uspešne pri iskanju pomoči, ki jim pomaga pri spremembah, ki jih zahteva globalizacija.

Komisija ne bo preiskovala meril, na katerih temeljijo odločitve o dodelitvi pomoči. Rada bi poudarila, da so morala podjetja v majhnih državah, kot je Estonija, zaradi globalizacije odpustiti na stotine delavcev. Poenostavitev postopka vložitve prošnje za pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji bo nedvomno omogočila tudi poenostavitev izvajanja same pomoči, namenjene tem ljudem.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Lizbonska pogodba priznava dejstvo, da bi se Unija morala zanesti na socialno tržno gospodarstvo, ki njenim državljanom omogoča dostop do primernih delovnih in življenjskih pogojev, izobrazbe, zdravstvenih storitev in storitev socialne varnosti.

Prebivalstvo Unije se stara. Če so leta 2007 ljudje, starejši od 65 let, predstavljali 17 % prebivalcev Unije, bo ta odstotek v letu 2030 dosegel 24,6 %.

Zadnji statistični podatki Eurostata kažejo, da bo leta 2015 število smrti preseglo število rojstev, kar bo pripeljalo do tega, da se bo število evropskih državljanov s 521 milijonov v letu 2015 zmanjšalo na 506 milijonov v letu 2060.

V teh okoliščinah se zdi, da preseljevanje ostaja glavni dejavnik rasti prebivalstva v Uniji. Vendar pa selitveni tokovi na države članice različno vplivajo. Če je v obdobju od leta 1985 in 2007 Irska zabeležila 21,8 % rast prebivalstva, se je število prebivalcev v Bolgariji v istem obdobju zmanjšalo za 14,4 %.

Kakšne so rešitve, ki jih socialni paket nudi pri teh izzivih? Državljeni Unije čakajo na odločne ukrepe, usmerjene v oblikovanje dobro plačanih delovnih mest, v zagotovitev dostopa do kakovostnega izobraževanja, zdravstvenih in socialnih storitev.

Socialni paket predstavlja zavarovalno polico za prihodnost Unije in je bistvenega pomena za njen dolgoročni razvoj.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – Ni dvoma, da je treba evropski socialni model spremeniti. Zlasti zato, ker v mnogih večjih državah članicah še vedno prevladujejo zastareli sistemi socialnega skrbstva. Vsako govorjenje o evropskem socialnem modelu se zdi kot korak v napačni smeri.

Prave gospodarske rasti ali ustvarjanje delovnih mest bodo malo verjetno spodbudile socialne agende ali objavljeni dokumenti s področja socialne politike. V času, ko se gospodarska kriza ZDA hitro približuje obalam naše celine, bi se morale naše vlade odzvati tako, da bi poskrbele, da bodo naši državljani občutili čim manj negativnega vpliva recesije. Birokracija EU gospodarske krize ali recesije ne bo ustavila. Države članice bi se morale usmeriti v liberalizacijo svojih gospodarstev, zniževanje davkov in obrestnih mer ter odpravo birokratskih postopkov zlasti za majhna podjetja.

Centraliziran poseg v gospodarstvo ni še nikoli uspel. Ne samo, da ukrepi od zgoraj navzdol, ki jih je predlagala Komisija, našim državljanom ne bodo pomagali da se zaščitijo pred brezposelnostjo, temveč lahko tudi dejansko zaustavijo zaposlovanje in gospodarsko rast.

(Seja, ki je bila prekinjena ob 11.40 pred glasovanjem, se je nadaljevala opoldne)

PREDSEDSTVO: Edward McMILLAN-SCOTT

Podpredsednik

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Gospod predsednik, rad bi obvestil Parlament, da me je policija v nasprotju s Protokolom o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti 30. julija aretirala in pretepla, grozili pa so mi tudi, da mi bodo prerezali vrat.

Sramota je, da Parlament še ni izrazil nikakršnega mnenja o tem zločinu, ki je bil storjen nad menoj. Zato želim vprašati kolege, ki so se zbrali v tej dvorani: „Kaj čakate, kolegi, mogoče to, da mi bodo vrat dejansko prerežali? Da se bodo grožnje uresničile in me bodo ubili?“ Članu Evropskega parlamenta je bila storjena kruta krivica, vi pa ste še vedno tiho. Hvala.

Predsednik. – Hvala, da ste nas seznanili s tem, gospod Stoyanov. To bomo posredovali ustreznemu organu v tej instituciji.

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je čas glasovanja.

(Za rezultate glasovanja in druge informacije v zvezi z njim: glej Zapisnik.)

5.1. SLProgram Mladi v akciji (2007-2013) (A6-0274/2008, Katerina Batzeli) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Katerina Batzeli, poročevalka. – Gospod predsednik, v zvezi s štirimi poročili, ki bodo dana na glasovanje, mi dovolite, da v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje poudarim, da so večletni programi na področju kulture, izobraževanja, mladine in udeležbe državljanov v dejavnostih Skupnosti med najbolj pomembnimi dejavnostmi EU in zlasti Evropskega parlamenta.

Odločitve o izbiri in financiranju različnih dejavnosti, ki jih pokrivajo ti programi, bi se zato morale zanesti na jasna in objektivna merila. Sprejeti je treba poenostavljene postopke, da bi se izognili nepotrebnemu zavlačevanju, ki vpliva na evropske državljane.

Cilj štirih komitoloških poročil, za katere je bil Evropski parlament zaprosen, da jih sprejme na današnji plenarni seji, je zagotoviti pregledne, hitre in učinkovite postopke. Ti bodo sočasno okrepili vlogo Evropskega parlamenta na tem področju postopkov.

Dejstvo, da sta te parlamentarne predloge sprejela tako Komisija kot Svet, je še posebej zadovoljivo in daje upanje za prihodnji medinstitucionalni sporazum.

Na koncu bi se želela zahvaliti Komisiji, Svetu pod slovenskim predsedovanjem in trenutnemu francoskemu predsedstvu za duh sodelovanja in sloge in za način, kako so upravljali te štiri programe Skupnosti.

5.2. Program Kultura (2007-2013) (A6-0273/2008, Katerina Batzeli) (glasovanje)

5.3. 'Evropa za državljane' (2007-2013) (A6-0275/2008, Katerina Batzeli) (glasovanje)

5.4. Akcijski program na področju vseživljenjskega učenja (A6-0276/2008, Katerina Batzeli) (glasovanje)

5.5. Protokol k Sporazumu partnerstvu in sodelovanju med ES in Uzbekistanom (A6-0306/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

5.6. Protokol k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med ES in Kirgistan (A6-0307/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

5.7. Protokol k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med ES in Tadžikistanom (A6-0320/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

5.8. Ločena obveznost Črne gore v zvezi z dolgoročnimi posojili za Srbijo in Črno goro (prej Republiko Jugoslavijo) (A6-0281/2008, Helmuth Markov) (glasovanje)

5.9. Ekološka pridelava in označevanje ekoloških proizvodov (A6-0311/2008, Neil Parish) (glasovanje)

5.10. Sporazum o ribolovu v južnem Indijskem oceanu (A6-0315/2008, Philippe Morillon) (glasovanje)

5.11. Predlog spremembe proračuna 5/2008 (A6-0328/2008, Kyösti Virrankoski) (glasovanje)

5.12. Evropska pravosodna mreža (A6-0292/2008, Sylvia-Yvonne Kaufmann) (glasovanje)

5.13. Uporaba načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah (A6-0285/2008, Armando França) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Armando França, poročevalec. – (PT) To poročilo je bil dober primer razumevanja in sodelovanja v Parlamentu ter sodelovanja med Parlamentom in Svetom. Zato se zahvaljujem mojim sočlanom, predstavnikom Sveta, tehničnemu osebju in vsem, ki so bili udeleženi pri sestavi tega zahtevnega in težkega poročila.

Okvirna odločitev bo zelo velikega pomena za kazensko pravosodje v EU. Spodbuja namreč načelo vzajemnega priznavanja, zagotavlja okrepitev pravice do obrambe in zagotovi obtoženih, omogoča hitrejšo in učinkovitejšo izvajanje sodnih odločb, izrečenih v odsotnosti in pomaga v boju proti kriminalu v Evropi. Prihodnja okvirna odločitev bo pomagala tudi okrepiti prvenstvo zakonodaje in načela pravne države ter spodbujati evropsko integracijo. Močan konsenz, dosežen v Odboru LIBE, je bil ključnega pomena in bi ga morali tukaj in zdaj ponoviti. Hvala vsem.

5.14. (A6-0286/2008, Ioannis Gklavakis) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Ioannis Gklavakis, poročevalec. – Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj na kratko omenim integrirano upravljanje obalnega območja, ki je oblikovano predvsem za zaščito ribištva in ribogojstva. Razprava o poročilu je bila odpovedana zaradi razprave o stanju v Gruziji, ki je nujna in pomembna zadeva. Zaradi tega bom govoril danes.

Moje poročilo se v glavnem nanaša na varstvo okolja, zato prosim za vaše glasove podpore. Vidim, da je Odbor za ribištvo soglasen.

Moje poročilo vsebuje različne predloge, od katerih so zlasti pomembni štirje. Prvi zadeva dokončanje načrta za pomorsko izvedeništvo; drugi se nanaša na dolgoročni načrt, pa tudi na stalne razprave, v katerih sodelujejo vse stroke, zlasti pa ribiči. Tretjič, obstaja možnost oblikovanja osrednjega usklajevalnega organa, saj je v preteklih letih med organi bilo opazno pomanjkanje uskladitve. Četrto, določiti bi bilo treba časovni razpored, saj so bili po letu 2002, ko so potekali podobni pogovori, nekateri ukrepi sprejeti brez opredeljenega časovnega okvira.

Predlagam, da se tisto, za kar se odločimo, izvrši v skladu s časovno opredeljenim razporedom. Ker verjamem, da si vsi želimo zaščititi ocean, vas prosim, da to z vašimi glasovi podprete, in se vam za to vnaprej zahvaljujem.

5.15. Uporaba Vizumskega informacijskega sistema (VIS) v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah (A6-0208/2008, Mihael Brejc) (glasovanje)

5.16. Okrepitev Eurojusta in sprememba Sklepa 2002/187/PNZ (A6-0293/2008, Renate Weber) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o Spremembi 19:

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Gospod predsednik, kot sem navedla že pred glasovanjem, obstaja ustna sporazumna sprememba, o kateri sem govorila z gospo Weber in gospodom Demetrioujem – ki zajema spremembi 37 in 39. Sporazumna sprememba se glasi:

‘Druge oblike prekrškov, kadar obstajajo dejanski znaki, da gre za kriminalno organizacijo ali resna kazniva dejanja.’

(DE) Tako bi se morala glasiti sporazumna sprememba, ki bi zajemala spremembi 37 in 39.

(Ustna sprememba je bila sprejeta.)

5.17. Ocena dublinskega sistema (A6-0287/2008, Jean Lambert) (glasovanje)

5.18. Določena vprašanja glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti (A6-0249/2008, Nickolay Mladenov) (glasovanje)

5.19. Usklajena strategija za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam (A6-0312/2008, Sharon Bowles) (glasovanje)

Predsednik. – S tem je glasovanje zaključeno.

6. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

- Poročilo: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, zaradi hrupa nisem mogel podati svoje obrazložitve, zato bi želel to storiti zdaj. Za poročilo gospe Kaufmann sem glasoval zato, ker je treba jasno povedati, da je Evropska pravosodna mreža potrebna, saj je v zadnjih desetih letih učinkovito delovala v zvezi s sistemom pravosodne pomoči. Zdaj gre za jasno razločevanje med mrežo in Eurojustom. Obe instituciji sta upravičeni. Cilj je, da bi se Eurojust in Evropska pravosodna mreža dopolnjevala ali da bi sodelovala in tako državam članicam zagotavljala varnost.

- Poročilo: Armando França (A6-0285/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, kar zadeva izvrševanje sodnih odločb, sprejetih v odsotnosti, nam v Evropski uniji nič ne koristi, če imamo na eni strani odlično sodelovanje policije, medtem ko na drugi strani sistem kazenskega pregona ne deluje tako, kot bi mogel.

Zaradi tega mislim, da je naša odločitev zapolnila vrzel. Vzajemno priznavanje sodb s strani organov kazenskega pregona bo pomenilo, da se bodo sodbe v kazenskih primerih, vključno s tistimi, ki so bile sprejete v odsotnosti, lahko izvrševale v drugih državah. To je pomemben korak za to, da se pravosodnim organom omogoči, da pomaga policiji pri njenem delu.

- Poročilo: Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, cilj poročila gospoda Brejca je, da nam omogoči sredstva za končno zagotovitev uporabe in preverjanja Vizumskega informacijskega sistema povsod tam, kjer državljani držav, ki niso članice EU, vstopajo na schengensko območje. Vemo, da veliko ljudi nelegalno prebiva v EU, ker so njihovi vizumi že potekli ali ker so bili razveljavljeni. S sodelovanjem med schengenskim sistemom in Vizumskim informacijskim sistemom ustvarjamo pogoje, v katerih lahko odpravimo zlorabe vizumov v Evropski uniji in osebam, ki vstopajo v Evropsko unijo in ki jo zapuščajo, omogočimo zakonsko pravico, da to storijo.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospod predsednik, seveda nimam nikakršnih pripomb, kot jih ima po mojem mnenju večina ljudi, na izboljšave Vizumskega informacijskega sistema schengenskih držav, ampak to, kar smo slišali v tem poročilu, je res preveč smešno. Vizumski sistem naj bi dejansko postal bolj prožen zaradi čakalne dobe na mejah! Vsakdo, ki je kdaj koli potoval, ve, da je treba sestaviti samo čakalne seznime in da so ti sezname včasih potrebni. Sprašujem se, kakšno oceno bi lahko izdelali za varuhe meje, da bi se ti znali odločiti, kdaj obstaja nevarnost in kdaj ne. Kdo ve, od kod prihajajo teroristi in druge nevarnosti?

Prav tako me čisto nič ne moti, če smo pri tem malce bolj za časom. Evropeizacija mejnega nadzora je bila opravljena brez premisleka, brez priprave in pod pritiskom ideoloških skrajnežev, ki menijo, da je varnost državljanov manj pomembna od velikega ideala nove evropske Sovjetske zveze.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, vstal sem – kar je v teh primerih postalo že tradicija – da bi poudaril, da ima usklajevanje evropske politike na področjih pravosodja in notranjih zadev samo najbolj neznatno pravno podlago. Večina tega, kar se nahaja v poročilih, o katerih smo pravkar glasovali – v poročilih gospe Kaufmann, gospoda França, gospoda Brejca, gospe Weber in gospe Lambert – je tam zato, da bi okrepila vidike politike, pobude in, v primeru Eurojusta, celotno institucijo, ki nima pravega zakonskega mandata. Res je, da bi tak mandat bil zagotovljen z Evropsko ustavo ali Lizbonsko pogodbo, vendar je res tudi to – in zdi se, da je ta Dom treba na to redno opominjati – da je bila ustava trikrat zavrnjena: zavrnilo jo je 55 % francoskih volivcev, 62 % nizozemskih volivcev in 54 % irskih volivcev.

Možnost imeti monopol nad kazensko prisilo prek sistema kazenske zakonodaje je mogoče glavna opredeljujoča lastnost državnosti. Državo lahko opredelimo kot ozemlje z dogovorjenimi pravili, ki jih

izvaja skupni organ. Če si želi Evropska unija pripisati to glavno lastnost, bi morala biti toliko obzirna in najprej na referendumih vprašati svoje ljudi za dovoljenje. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Poročilo: Renate Weber (A6-0293/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, to poročilo se nanaša na krepitev Eurojusta. Gre za še en niz instrumentov, katerih končni namen je okrepiti sodelovanje policije in zagotoviti njeno učinkovitost. Postalo je očitno, da je zelo veliko institucij v določeni državi vključenih v sodelovanje na področju pravosodja. Naš predlog za vzpostavitev usklajevalnega sistema znotraj držav članic in med njimi je zato zelo smiselno, preprosto zato, ker zagotavlja učinkovito sodelovanje, zlasti v boju proti terorizmu in drugim oblikam organiziranega kriminala.

Posebej ohrabrujoč ukrep, ki ga želim poudariti, je vzpostavitev sodnikov za zvezo v državah, ki niso članice EU, kar je podobno temu, kar že imamo v okviru policije, tako da bi se sodelovanje z navedenimi državami lahko ustrezno izboljšalo. Na kratko, ta sistem nam bo omogočil izgradnjo še enega *sanitarnega kordona*, da bi zaščitili Evropsko unijo.

- Poročili: Jean Lambert (A6-0287/2008), Sharon Bowles (A6-0312/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Gospod predsednik, dovolite mi, da najprej povem, kako zelo vesel sem, da vas vidim kot predsedujočega tukaj v Bruslju na polno udeleženi plenarni seji. Majhen korak za gospoda McMillan-Scotta; velik, mogoče, za Evropski parlament. Kdo ve? Nikar na to ne računajte.

Oglašam se v zvezi s poročilom gospe Lambert – a tudi v zvezi s poročilom gospe Bowles, če sem že k temu pozvan. Prvega nikakor ne morem podpreti. Sklicuje se namreč na idejo po razporeditvi nelegalnih priseljencev po veliki večini držav EU, kar je po mojem mnenju popolnoma nesmiselno. Pomembnejše od stališča Združenega kraljestva je dejstvo, da smo izključno ali na pol izključno (kajti Ciper je v enakem položaju) otok. Zato menim, da je za Združeno kraljestvo pomembno, da ohrani nadzor nad lastnimi mejami, ki jih bodo nadzorovali organi Združenega kraljestva in ne Evropske unije, ki ima velike in prepustne meje. Iz tega razloga je torej poročilo gospe Lambert nesprejemljivo.

Poročilo gospe Bowles pa je nesprejemljivo zato, ker kljub nekaterim dobrim namenom krivdo za visoke davke, ki jih moramo trpeti številni izmed nas, uspešno prenaša na davčne oaze. Toda razlog za tako visoke davke – kar je zagotovo primer v Združenem kraljestvu – je ta, da se je naša laburistična vlada uklonila in se odločila, da bo povečala obdavčenje in tako obremenila Britance in britanske davkoplačevalce.

Srž visokega obdavčenja je nacionalni problem in mora tak tudi ostati, nacionalne vlade pa morajo zanj prevzeti odgovornost. Za to ne more biti odgovorna Evropska unija.

- Poročilo: Jean Lambert (A6-0287/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospod predsednik, poročevalka, gospa Lambert, ima prav, ko pravi, da dublinski cilji glede kupovanja azilov niso bili nikoli doseženi; v resnici se je zgodilo prav nasprotno. To je res. Prav ima tudi, ko pravi, da sistem neizogibno brez razloga močno obremenjuje države članice na mejah Evropske unije. Tudi to je res. Zato je dobro, da se zahteva podpora za te države.

Po drugi strani pa mislim, da v poročilu manjkajo številne druge pomembne točke, in nikakor se ne strinjam z večino domnev in namenov poročevalke; ravno nasprotno. Naj povem en primer: Komisija je v svoji oceni že navedla, da se več deset tisoč prosilcev za azil skriva prav zaradi dublinskega sistema, poročevalka pa nasprotuje priporu. To ne more biti bolj resno. Tesno sodelovanje med evropskimi državami članicami bi se lahko izplačalo, vendar je v tem primeru treba odpraviti cel kup politično korektnih zamisli, ki jih je vse polno v tem poročilu.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospod predsednik, v eni sami minuti ni mogoče povzeti vseh problemov iz poročila gospe Lambert, zato se bom omejil na samo nekaj točk. V zvezi z zaščito otrok poročilo navaja, da je treba v primeru negotovosti pri opredelitvi starosti otrokom verjeti. Vse to se dobro sliši, vendar je to v resnici vabilo k še več goljufijam z osebnimi dokumenti.

Poročilo navaja tudi, da je opredelitev družinskega člana preveč ozka, kar spet odpira vrata za še več zlorab. V Afriki, na primer, so več ali manj vsi člani družine nekoga drugega in če bomo morali to upoštevati, lahko kar takoj odpremo vsa svoja vrata.

Poročilo poleg tega nasprotuje, da bi se policiji in agencijam za odkrivanje in pregon v državah članicah omogočil dostop do podatkovne baze Eurodac, ker bi to, citiram, 'povečalo nevarnost stigmatiziranja prosilcev za azil'. To je smešno zlasti zato, ker bi Eurodac lahko vseboval pomembne podatke, ki bi bili uporabni v boju proti nelegalnem priseljevanju, mednarodnemu kriminalu in terorizmu.

- Poročilo: Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Christoph Konrad (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poročilo gospe Bowles vključuje vpogled v problem goljufij na področju DDV – in prav je tako, saj te dosežejo tudi 20 milijard EUR na leto. Zato podpiram predloge, ki se nanašajo na to zadevo. Vendar pa je treba poudariti, da na tem področju potrebujemo spremembo sistema – strukturno reformo. Kar smo v zvezi s tem slišali od Komisije, ni bilo nikoli nič več kot samo izjava o nameri, da se pospeši medvladno sodelovanje pri tej zadevi in da se izvedejo ocene, raziskave in tako dalje.

Glede na obseg goljufij, ki se dogajajo, je skrajni čas, da se Komisija znebi svoje pasivne drže in podpre reformam naklonjene države članice, ki dejansko nameravajo uvesti ta postopek obrnjene davčne obveznosti. To je tudi poziv gospodu Kovácsu, da o tem ponovno premisli, čeprav z zamudo. Upam, da bomo ustrezen predlog dobili še pred koncem tega parlamentarnega mandata on da bodo predlogi avstrijske in nemške vlade potrjeni.

Ivo Strejček (PPE-DE). - Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospe Bowles.

Rad bi poudaril tri stvari. Prvič, poročilo zahteva boljše davčno in fiskalno uskladitev. Menim, da bo to škodilo davčni konkurenci, saj je ta trdna in uspešna. Drugič, davčne goljufije ne bomo odpravili z zmanjšanjem konkurence, temveč s strogo odpravo davčnih oprostitev. Tretjič, davčno goljufijo na področju DDV je treba odpraviti s poenotenjem stopenj DDV, kar bo povzročilo hitro zmanjšanje oprostitev in vrzeli.

Poročilo gospe Bowles ponuja drugačne popravne ukrepe. Zato sem glasoval proti.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, kot sem rekla že včeraj, sem proti vsem oblikam davčne goljufije, zato sem prosila Komisijo in Svet, naj hitro ukrepata in odpravita katastrofalne posledice izogibanja plačevanju DDV: izgube so ocenjene na 20 milijard EUR na leto, kar je skoraj ena petina proračuna EU.

Govorila sem o modelu, ki ga je razvila in temu Domu tudi predstavila organizacija RTvat in ki bi izogibanje plačevanja DDV zmanjšal za približno 275 milijonov EUR na dan, hkrati pa zmanjšal tudi upravno breme, zlasti za MSP. Menim, da bi Komisija morala analizirati te predloge, saj modeli dejansko obstajajo. Seveda pa je potrebna politična volja, da bi jih tudi sprejeli.

Kljub temu pa nisem mogla glasovati za poročilo, zato ker spremembe moje skupine niso bile sprejete – vključno s spremembo, ki navaja, da bo zdrava davčna konkurenca pomagala ohraniti in povečati davčne prihodke držav članic, ter spremembo, ki nasprotuje širjenju področja uporabe Direktive o davkih na prihranke. Širjenju področja uporabe direktive na vse pravne subjekte in vse vire finančnih prihodkov pa jasno nasprotujem.

Zaradi tega menim, da ne smemo pozabiti, da 'preveč davkov ubije davek', in da morajo biti tiste države članice, ki podpirajo takšne ukrepe, zelo oprezne, saj si ljudje v Macau, Singapurju in Hong Kongu že veselo manejo roke, ko vidijo, da gredo v tej smeri. Zaradi tega nisem glasovala za poročilo, ker želim, da je to jasno.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospod predsednik, želela sem samo reči nekaj besed o poročilu gospe Bowles, ki govori o usklajeni strategiji za okrepitev boja proti davčnim goljufijam. Ko to beremo, se lahko zdi, da je zelo težko nasprotovati temu poročilu ali sploh kateremu koli izmed njegovih delov.

Resnica pa je, da je, medtem ko sicer v celoti podpiram usklajen pristop k boju proti davčnim goljufijam – in na tem področju potrebujemo resno preverjanje in uskladitev – vsak predlog o približevanju davkov in/ali zmanjšanju davčne konkurence v vseh 27 državah članicah EU kot del boja proti davčnim goljufijam popolnoma nesprejemljiv.

Nisem prepričana, ali se Evropa – na primer v okviru Komisije – zaveda škode, ki jo sklicevanja na kakršno koli centralizacijo, nadzorovanje ali zmanjšanje pristojnosti držav članic na davčnem področju povzročajo državam članicam. To je bilo veliko vprašanje na razpravi o našem referendumu 12. junija – kljub temu da glede na pomen Lizbonske pogodbe ni predstavljalo nikakršnega vprašanja. Pa bi, če bi lahko, vendar tistih, ki se bojijo Evrope – na primer želje evropskih institucij, da v različni meri in iz različnih razlogov nadzira

davke centralno – nismo mogli pregovoriti, da bo Lizbonska pogodba dala kakršno koli podporo temu konceptu. Prosim, bodite zelo previdni, ko boste posegali na to področje.

- Poročila: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospod predsednik, nisem glasoval proti poročilu gospe Kaufmann, čeprav sploh nisem prepričan, ali sta evropeizacija naših pravosodnih sistemov ali vzpostavitev Evropskega javnega tožilstva zares prava pot k izboljšanju dela policije in pravosodja ali celo kaznovanju čezmejnega kriminala. Ravno nasprotno.

Vendar pa bi posebej naglasil potrebo po širokem in tesnejšem sodelovanju med vsemi neodvisnimi evropskimi varnostnimi službami, zato v tej zvezi lahko v veliki meri podprem številna priporočila, izboljšave v poročilu gospe Kaufmann, izboljšave Evropske pravosodne mreže. Kljub temu pa vse to ne sme povzročiti preplačanega in vzvišenega evropskega pravosodnega sistema, ki je odrezan od resničnega sveta, kot smo videli v preteklih nekaj mesecih, in ki se poigrava na način, ki se precej oddaljuje od potrebnega sodelovanja med suverenimi državami članicami. Iz tega razloga sem se torej vzdržal končnega glasovanja o poročilu gospe Kaufmann.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Katerina Batzeli (A6-0274/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. - (FR) Glasoval sem za zakonodajno resolucijo, ki temelji na poročilu grške članice Katerine Batzeli, ki na svojem prvem branju v postopku soodločanja potrjuje predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Sklepa št. 1719/2006/ES o uvedbi programa Mladi v akciji za obdobje 2007-2013. Pozdravljam in podpiram spremembe, ki posvetovalni komitološki postopek zamenjujejo z obveznostjo Komisije, da Evropski parlament in države članice nemudoma obvesti o vseh ukrepih, sprejetih za namen izvajanja sklepa brez pomoči odbora, da bi se omogočilo hitrejšo in učinkovitejšo izvajanje odločb o izbiri.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. - (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Batzeli in močno pozdravljam bistveno povečanje sorazmernih sredstev. Program 'Mladi v akciji' se je v zadnjih letih pokazal kot pomemben instrument za vključevanje rastoče generacije naše Unije v veliki evropski projekt: to pa je nujno potrebna povezava za približevanje nove generacije Evropi in omogočanje, da se vključi v nekatere zares zanimive politične in kulturne pobude. Evropska komisija s tem dela pravo stvar: kot mladipredstavniki Parlamenta in poznavalec ciljev in zaveze gospoda Figela sem povsem optimističen glede uspeha novega programa za obdobje 2007-2013.

Slavi Binev (NI), v pisni obliki. - (BG) Gospod predsednik, kolegice in kolegi,

Program Mladi v akciji je orodje, ki nam pomaga vključevati naše otroke v ustvarjalne dejavnosti, skozi katere lahko razvijajo duh vodenja, solidarnosti in strpnosti. Hkrati je to najboljši način, s katerim lahko mladim ljudem pokažemo, da skrbimo za reševanje njihovih problemov in da jih lahko povežemo z zamislijo o skupnem evropskem domu! Zaradi tega je visoka raven učinkovitosti pri upravljanju sredstev, namenjenih mladim Evropi, ključnega pomena za prihodnost Unije.

Podpiranje pobude, zmanjšanje upravnega bremena in doseganje višje ravni preglednosti so glavne prednostne naloge tega Parlamenta. Gospa Batzeli ponuja rešitve, ki krajšajo čas, potreben, da zmagovalni projekti prejmejo sredstva, kar daje pozitiven znak mladim ljudem. Obenem spremembe potrjujejo mesto Evropskega parlamenta na področju nadzora porabe sredstev Skupnosti. Zato glasujem za poročilo o spremembah programa Mladi v akciji.

Poročevalki čestitam za odlično opravljeno delo!

Neena Gill (PSE), v pisni obliki. - Z veseljem sem glasovala za to poročilo, saj verjamem, da je program Mladi v akciji odlična pobuda. Programi, kot je ta, bodo velikega pomena pri spodbujanju povezovanja mladih ljudi in Evrope.

To povezovanje pa je zelo potrebno. Od svojih volivcev pogosto slišim, da Evropska unija ne stori ničesar zanje. Brez sredstev za programe civilne družbe, se bodo tisti, ki verjamejo v pomembnost evropskega projekta, s težavo soočali s kritiko demokratičnega deficita in ravnodušnih institucij.

To negativno vzdušje je še posebej močno med mladimi. Vsakič ko obiščem šole v svojem volilnem okraju, me prizadene njihov cinizem glede vloge EU. Takšno poročilo je zato pravočasni odgovor na pereč – in naraščajoči – problem.

Toda poročilo je naletelo na nasprotovanje med tistimi, ki širijo paniko in trdijo, da bo okrepilo vlogo Komisije. Očitno je, da bodo morale vse informacije biti objektivne, če naj bodo učinkovite. Pa vendar bi želel člane vprašati, kako bo krepitev civilne družbe in vloge mladih državljanov lahko dala Komisiji več moči.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Kultura zadeva temeljna dolgoročna vprašanja, ki vplivajo na narode in civilizacije. Zaradi tega Junjska lista meni, da bi kulturno politiko morali voditi politiki, ki so blizu svojim državljanom, zato bi jo bilo treba predvsem obravnavati na nacionalni ravni. Po našem mnenju so kulturni programi bili deležni vse preveč radodarnih dodeljevanj proračunskih sredstev EU in to za nekaj, kar bi po svojem bistvu moralo biti naloga držav članic. Na splošno podpiramo zamisel o več sredstvih za kulturo, vendar nasprotujemo ideji o tem, da ta sredstva razporejajo institucije EU, ki so precej oddaljene od državljanov.

Pri glasovanju o današnjih štirih poročilih gospe Batzeli je bilo treba samo sprejeti mnenje o spremembah bolj tehnične narave, ki se nanašajo na strukturo izvajanja programov. Kljub temu smo se odločili, da bomo glasovali proti tem poročilom, zato da bi dali jasno vedeti, da nasprotujemo, da se tako velike investicije v kulturo izvajajo na ravni EU.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo gospe Katherine Batzeli o programu Mladi v akciji. Štipendije, ki jih zagotavlja program, so ključni element za omogočanje mladim Evropejcem, da bodo v celoti deležni ugodnosti, ki jih prinašajo možnosti, ki jih nudi EU. Cilj poročila je zmanjšati birokracijo in poenostaviti odločanje v okviru izbire štipendij. Zato ta priporočila podpiram.

- Poročilo: Katerina Batzeli (A6-0273/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za zakonodajno resolucijo, ki temelji na poročilu grške članice Katherine Batzeli, in na prvem branju potrjuje predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Sklepa št. 1855/2006/ES o uvedbi programa Kultura (2007-2013). Pozdravljam in podpiram spremembe, ki posvetovalni komitološki postopek zamenjujejo z obveznostjo Komisije, da Evropski parlament in države članice nemudoma obvesti o vseh ukrepih, sprejetih za namen izvajanja sklepa brez pomoči odbora, da bi se omogočilo hitrejšo in učinkovitejšo izvajanje odločb o izbiri.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Za to poročilo sem glasoval zato, ker želi skrajšati čas sprejemanja odločitev o dodelitvi evropskih finančnih sredstev prek programa Kultura za obdobje 2007-2013.

Izkušnje iz preteklih let kažejo, da je postopek dodeljevanja finančnih sredstev prek tega mehanizma dokaj počasen in da to evropskim kulturnim izvajalcem lahko povzroča finančne težave.

Ob upoštevanju dejstva, da so kulturne ustanove in umetniki, ki prosijo za ta sredstva, v občutljivem finančnem položaju, pozdravljam vsak ukrep, namenjen olajšanju dostopa do evropskih sredstev.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Poročilo Katherine Batzeli o programu Kultura za obdobje poenostavlja postopek odločanja o finančni pomoči prek tega programa. Učinkovitejši postopek bo koristil programom, kot je program Evropske prestolnice kulture. Zato sem poročilo podprl.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, poročila, ki jih je gospa Katerina Batzeli dala na glasovanje in ki zadevajo program Mladi v akciji (2007-2013), program Kultura (2007-2013), Program Evropa za državljane (2007-2013) ter akcijski program na področju vseživljenjskega učenja, kažejo, da sta zaradi postopkov pri sprejemanju večnacionalnih programov na področju kulture, izobraževanja mladih in aktivnega državljanstva priprava in izvajanje navedenih programov težja. Vprašanje je: ali je to posledica birokratskega načina delovanja Evropske komisije ali pomanjkanja razumevanja pomembne teme aktivnega državljanstva?

Kultura in izobraževanje ne moreta čakati na odločitve birokracije. Zaradi tega je Odbor Evropskega parlamenta za kulturo in izobraževanje zahteval 'hiter, učinkovit in pregleden postopek, ki pa bo še naprej ščitil pravico do nadzora in informacij v zvezi s postopkom sprejemanja odločitev'. Brez hitrih odločitev se pričakovani učinki ne bodo pokazali. Ta dejstva v celoti opravičujejo mojo podporo teh poročil, zlasti zato, ker je kultura v svojem najširšem pomenu bogastvo narodov in zagotovilo za njihov razvoj in trpežnost.

- Poročilo: Katerina Batzeli (A6-0275/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za zakonodajno resolucijo, ki temelji na poročilu grške članice Katerine Batzeli, in na prvem branju potrjuje predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Sklepa št. 1904/2006/ES o uvedbi programa 'Evropa za državljane' za obdobje 2007 do 2013, katerega namen je spodbujati aktivno evropsko državljanstvo. Pozdravljam in podpiram spremembe, ki posvetovalni komitološki postopek zamenjujejo z obveznostjo Komisije, da Evropski parlament in države članice nemudoma obvesti o vseh ukrepih, sprejetih za namen izvajanja sklepa brez pomoči odbora, da bi se omogočilo hitrejšo in učinkovitejšo izvajanje odločb o izbiri.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Hvala, gospod predsednik, tako kot že pri prejšnjih poročilih, sem prepričan tudi v uspeh tega, zato glasujem za delo, ki ga je opravila moja kolegica gospa Batzeli.

Program 'Evropa za državljane' je bil v zadnjih letih pomemben korak v težki nalogi približevanja Evrope njenim državljanom: v preteklosti je bila Evropa prepogosto razumljena kot oddaljen, birokratski subjekt, odrezan od vsakdanjega sveta njenih državljanov.

Ker plenarna seja danes izjemoma poteka v Bruslju, imamo možnost, da pošljemo signal, ki ga bodo evropski državljani močno pozdravili: lahko bi premislili o tem, da bi imeli en sam sedež Evropskega parlamenta v Bruslju. Naši državljani so čedalje bolj zbegani zaradi teh vsakomesečnih 'selitev', ki vključujejo čedalje več organizacijskih naporov in finančnih bremen. Spregovorimo o tej zadevi brez tabujev.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam predloge za zmanjšanje birokratskih postopkov pri sprejemanju odločitev za program Evropa za državljane. Učinkovitejši izbor za dodelitev subvencij za pobratenje mest in podpora civilni družbi bosta izboljšali zmogljivost EU pri spodbujanju njenih državljanov, da se vključijo v Evropo. S tem v mislih sem glasoval za poročilo Katerine Batzeli o programu 'Evropa za državljane' za obdobje 2007-2013, ki spodbuja aktivno državljanstvo.

- Poročilo: Katerina Batzeli (A6-0276/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za zakonodajno resolucijo, ki temelji na poročilu grške članice Katerine Batzeli, in na prvem branju potrjuje predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Sklepa št. 1720/2006/ES o uvedbi akcijskega programa na področju vseživljenjskega učenja. Pozdravljam in podpiram spremembe, ki posvetovalni komitološki postopek zamenjujejo z obveznostjo Komisije, da Evropski parlament in države članice nemudoma obvesti o vseh ukrepih, sprejetih za namen izvajanja sklepa brez pomoči odbora, da bi se omogočilo hitrejšo in učinkovitejšo izvajanje odločb o izbiri.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Program na področju vseživljenjskega učenja pomaga financirati izobraževalne programe, kot je Erasmus. Prav s takšnimi programi ljudje iz vse Evrope spoznavajo ne samo kulturno bogastvo Evrope, temveč tudi bogastvo možnosti učenja, ki ga ponuja EU. Zato sem glasoval za poročilo gospe Katerine Batzeli o 'Akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja'.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Kontraproduktivno je, da na eni strani spodbujamo naše ljudi k učenju, na drugi pa ponujamo načrte za 'modro karto', saj je porast na področju atipičnega zaposlovanja in ostrejših pritiskov konkurence že poskrbelo, da dobro osnovno in nadaljevalno izobraževanje ni več obramba pred brezposelnostjo.

Veliko dobro usposobljenih ljudi so podjetja zavrnila samo zato, ker zaposlujejo samo najcenejše doktorje ali magistre za nizko plačano in stresno delo, ali ker ne želijo več ponujati ničesar drugega kot atipične pogodbe o zaposlitvi.

Zaradi tega obstaja temeljna potreba po sprožanju kampanj usposabljanja, da bi se odpravilo pomanjkanje kvalificirane delovne sile, ki se uporablja kot opravičilo za trenutno stanje zadev. Če se to izkaže kot nemogoče, je treba dati prednost modelu sezonskih migracijskih delavcev. To bo preprečilo nova množična priseljevanja.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Za poročilo gospe Katerine Batzeli sem glasoval iz več razlogov.

Vsi vemo, da sta izobraževanje in usposabljanje bistveni prednostni nalogi Evropske unije, da bi izpolnila lizbonske cilje. Cilj programa na področju vseživljenjskega učenja bi moral biti ohranjanje prožne in avtonomne družbe, ki temelji na znanju, s kvantitativnim in kakovostnim gospodarsko kulturnim razvojem,

kar sledi duhu močne(-jše) socialne kohezije. Zaradi tega bi vseživljenjsko učenje moralo vključevati vse socialne dejavnike.

Kot vsak drug program takšnega obsega, bi moral tudi ta biti jasen, skladen, redno nadzorovan in ocenjevan po vsaki fazi izvajanja, da bi se omogočile (ponovne) prilagoditve, zlasti v zvezi s prednostnimi nalogami izvajanja ukrepov.

Kljub temu bi se programi vseživljenjskega učenja morali osredotočiti na zrele ljudi. Ker poudarek večinoma leži na izobraževanju v prvem obdobju življenja in ker kasneje posameznikovo znanje postane omejeno, bi bilo treba vsakega državljana spodbujati in motivirati, da se vključi v določeno obliko vseživljenjskega učenja, kar bo omogočilo potencialno zaposlitev na trgu delovne sile ne glede na starost.

To je še bolj pomembno, če si ogledamo statistične podatke o starajoči se delovni sili in zmanjšanju števila aktivnega prebivalstva.

Mihaela Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Danes se vsa Evropa ukvarja z nizom bistvenih in burnih sprememb, ki zadevajo državljane vseh starosti.

Evropski svet je v Lizbonski strategiji za rast in razvoj priznal pomen izobraževanja in usposabljanja, hkrati pa je večkrat poudaril vlogo izobraževanja in usposabljanja v dolgoročni konkurenčnosti Evropske unije.

Danes ne moremo več napovedati, ali bodo ljudje vse svoje življenje ostali v istem poslovnem sektorju ali na istem delovnem mestu. Njihov poklicni razvoj gre po nepredvidljivi poti, zato bodo potrebovali niz splošnih znanj, da bi se lahko prilagodili.

Da bi jih pripravili na življenje in družbo, bi jih šole morale voditi proti vseživljenjskem učenju, izčrpnem programu Evropske unije, ki v ljudeh vidi zmožnost, da se učijo v vseh starostnih obdobjih in tako ostanejo vitalni in aktivni člani družbe.

Zaradi tega sem za to poročilo glasovala z vsem zaupanjem, saj moramo razviti programe, ki so oblikovani za te namene, s tem pa mislim zlasti na nove države članice EU.

- Poročilo: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0306/2008)

Marian Zlotea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Sporazum o partnerstvu in sodelovanju (SPS) med Evropskimi skupnostmi in državami članicami na eni strani ter Republiko Uzbekistan na drugi je začel veljati 1. julija 1999, pred širitvijo Evropske unije s pristopom Bolgarije in Romunije. Protokol k SPS je bilo treba sestaviti, da bi se novima državama članicama (Bolgariji in Romuniji) omogočilo, da se temu sporazumu pridruži.

Menim, da bi Parlament moral sprejeti več tovrstnih pobud ob upoštevanju partnerstev, ki so bila podpisana tudi z drugimi državami v regiji. V zvezi z letošnjim stanjem v regiji je potrebna sklenitev partnerstva med Evropsko unijo in Azerbajdžanom, da bi se Evropi dala možnost, da nadaljuje svoje projekte na področju energetike.

Azerbajdžan bi moral biti deležen posebne pozornosti Evropske unije, tudi zaradi dejanskega stanja zelo uravnotežene politike te države in zmožnosti, da prispeva k projektom Evropske unije na področju energetike.

- Poročilo: Helmut Markov (A6-0281/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Po referendumu, ki je bil izveden 21. maja 2006 v Črni gori o neodvisnosti države, na katerem je večina (55,4 %) glasovala za neodvisnost Črne gore, je črnogorski parlament v skladu z mednarodnim pravom 3. junija 2006 razglasil popolno neodvisnost Črne gore. Srbija je neodvisnost Črne gore priznala 5. junija 2006, srbski parlament pa je sprejel odločitev, s katerim Srbijo določa kot naslednico Državne skupnosti Srbije in Črne gore, kot se je imenovala nova Zvezna republika Jugoslavija na podlagi Ustavne listine z dne 4. februarja 2003. Na podlagi tega sem glasoval za zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta, ki v skladu s posvetovalnim postopkom podpira predlog sklepa Sveta o uvedbi ločene obveznosti za Črno goro in sorazmernem zmanjšanju obveznosti Srbije v zvezi z dolgoročnimi posojili, ki jih je Skupnost odobrila Državni skupnosti državi Srbije in Črne gore (nekdanji Zvezni republiki Jugoslaviji).

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Poročila gospoda Helmuta Markova bom podprl. Menim, da je za stabilnost in varnost Evrope absolutno potrebno, da storimo vse, kar je v naši moči, da pomagamo tako Srbiji kot Črni gori, da si opomoreta od gospodarskega in družbenega prevrata, ki se je zgodil ob razpadu Jugoslavije in katastrofalnih vojnah, ki so sledile.

Zlasti polagam upanje v to, da bosta pri tem še posebej obravnavana infrastruktura in promet. Če naj bodo naša prizadevanja za obe državi realna, potem je ta sporazum temeljnega pomena in bi ga bilo treba močno podpreti. Upam, da se bosta tako Srbija kot Črna gora nekega dne v prihodnosti lahko pridružili Evropski uniji.

Ta sporazum je prvi korak na poti k tem prizadevanju.

- Poročilo: Neil Parish (A6-0311/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila mojega odličnega britanskega kolega gospoda Neila Parisha sem glasoval za zakonodajni predlog, ki v skladu s posvetovalnim postopkom podpira predlog uredbe Sveta o spremembi Uredbe Sveta iz junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov. Uredba Sveta z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov naj bi s 1. januarjem 2009 začela veljati kot obvezujoča zahteva. Namen tega predloga je, da se obvezna uporaba logotipa EU preloži, dokler se ne izdela nov logotip, kar bo pomagalo odpraviti nejasnosti pri potrošnikih, ki bi jih lahko povzročila zamenjava logotipa EU v kratkem časovnem obdobju, ter ustvarjanje dodatnih finančnih bremen za izvajalce, ki bi morali v zelo kratkem času zamenjati svoje embalaže in tiskovine. Zato je bilo predlagano, da se obvezna uporaba logotipa EU preloži do 30. junija 2010.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Poročilo Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov podpira. Nisem povsem prepričan, ali je vedno bolje, da se ekološka pridelava in potrošnja vedno poudarjata do skrajnosti. Po mojem mnenju je znanost na nekaterih pomembnih področjih izboljšala pridelavo in varnost živil. To odražajo tudi moje potrošniške navade. Kljub temu je treba tiste, ki imajo bolj skrajna stališča, pomiriti, da je 'ekološko' zares ekološko in da ne gre samo za oznako, ki bo od lahkovernih in slabo obveščenih potrošnikov izvela denar.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Zahteve po ekološko pridelanih živilih in drugem blagu so velike in še naraščajo, da bi te zahteve izpolnili, pa je treba poskrbeti, da bodo potrošniki sami znali prepoznati te proizvode na trgu. Zato je označevanje potrebno, če želimo, da bo trg v tem smislu deloval.

Predhodno sva glasovala proti označevanju ekoloških proizvodov v EU, saj sva prepričana, da lahko sile trga, ki so tarča ozaveščenih evropskih potrošnikov, to nalogo opravijo same. Če je na področju označevanja ekoloških proizvodov potrebna politična ureditev, potem je to treba opraviti na nacionalni ravni.

Pri glasovanju o tem poročilu pa je bilo pred nami samo vprašanje glede odloga obvezne uporabe logotipa EU na ekoloških proizvodih. Zato sva ta predlog podprla.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Parisha, ki sprejema predlog Komisije o odlogu uvajanja uporabe obvezne ekološke oznake EU. Vendar pa je treba opozoriti, da prostovoljna uporaba takšne oznake ni prepovedana in da bi bilo treba vse takšne poteze, ki koristijo potrošnikom, spodbujati.

- Poročilo: Philippe Morillon (A6-0315/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo za poročilo, saj bodo spremembe, ki jih predlaga Parlament, pomenile zahtevo po soglasju Evropskega parlamenta za namen sklepanja sporazumov. Podpiramo temeljit pregled sporazumov EU o ribištvu in menimo, da gre pri tem za prvi pozitivni korak, ki nam daje več možnosti za vpliv.

Znanstvena poročila, ki kažejo, da se morja izčrpavajo, jemljemo zelo resno. Zato v sporazumih EU o ribištvu ne vidimo sredstev za boj proti revščini in spodbujanje dolgoročno trajnostnega razvoja. Politiko EU o ribištvu bi želeli spremeniti tako, da bo ta peljala k obnovitvi staležev rib. Želimo si, da bi spremembe v trgovinski politiki in politiki podpore EU ter različne oblike partnerstev podprle tudi trajnostni razvoj v državah, v katerih Sporazumi o ribištvu, sklenjeni z EU, trenutno pomenijo glaven vir prihodka.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Morillona o Sporazumu o ribolovu v južnem Indijskem oceanu sem podprl. Menim, da bi morale ribiške države same nadzorovati svoje ribištvo ob sodelovanju na mednarodni ravni prek regionalnih organizacij za ribištvo.

EU ima obalni interes v Indijskem oceanu, zato mora v skladu s tem izpolniti obveznosti, ki jih ji nalaga Konvencija ZN o pomorskem pravu. Vendar pa se veselim dneva, ko bo Francija, kakor tudi druge države EU, imela neposreden nadzor nad svojimi lastnimi ribiškimi interesi.

Margie Sudre (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Evropski parlament je pravkar odobril Sporazum o ribolovu v južnem Indijskem oceanu, ki ga je Evropska skupnost podpisala leta 2006. Zaradi ribolovnih interesov na tem območju zaradi La Réuniona, je Skupnost morala z drugimi vpletenimi stranmi sodelovati pri upravljanju in ohranjanju virov v regiji v skladu s pogoji iz Konvencije ZN o pomorskem pravu.

Nova regionalna organizacija za ribištvo uvaža poseben institucionalni okvir s stalnim Znanstvenim odborom kot njegovim temeljem, katerega glavna naloga je izvajanje znanstvenega ocenjevanja ribolovnih virov in vplivov ribištva na morsko okolje, ob upoštevanju okoljskih značilnosti območja. Sporazum spodbuja tudi sodelovanje na področju znanstvenih raziskav.

Ta znanstvena priporočila bodo strankam omogočila dober položaj za oblikovanje ukrepov ohranjanja in upravljanja, ki lahko najbolje rešujejo izzive, s katerimi se to območje sooča. Sporazum je pravi korak naprej pri pospeševanju ribolovnih virov in trajnostnega razvoja.

- Poročilo: Kyösti Virrankoski (A6-0328/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki temelji na poročilu, ki ga je sestavil mojega kolega Kyösti Virrankoski o Predlogu spremembe proračuna št. 5/2008 (PDAB 5/2008), ki pokriva spremembo napovedi tradicionalnih lastnih sredstev (TLS, t.j. carin, kmetijskih dajatev in dajatev na sladkor), osnov za DDV in BND ter vključevanja rabata Združenega kraljestva v proračun ter njegovega financiranja, kar spreminja razporejanje prispevanih lastnih sredstev v proračun EU med državami članicami.

- Poročilo: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za zakonodajno resolucijo, ki temelji na poročilu nemške članice Sylvie-Yvonne Kaufmann, ki v skladu s posvetovalnim postopkom potrjuje pobudo številnih držav članic za okrepitev Evropske pravosodne mreže. Resolucija predvsem poziva tako Svet kot Komisijo, da v skladu z Lizbonsko pogodbo, ko bo ta začela veljati, dasta prednost vsem prihodnjim predlogom za spremembo besedila pobude z uporabo nujnega postopka. Podpiram krepitev elementa 'varovanja podatkov' in dejstva, da morajo kontaktne točke pravosodne mreže nacionalnim članom Eurojusta posredovati določene informacije. Zlasti pozdravljam Okviren sklep varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.

Koenraad Dillen, Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Bruselj želi vsaj enkrat skozi zadnja vrata pripeljati nekaj, kar so Francozi, Nizozemci in Irci vrgli ven skozi glavna vrata na referendumih leta 2005 in junija 2008: to je vzpostavitev enega samega Evropskega javnega tožilstva.

Kaže, da je skušnjava prevelika za naše proevropske čarovnikove vajence. Ne glede na vse, je treba vsa nasprotovanja, vsa zavračanja in legitimni odpor, ki so ga pokazali ljudje v Evropi, preskočiti in zanemariti, da bi se na silo združila vsa vprašanja v zvezi s pravosodjem, varnostjo in priseljevanjem.

Evropa se močno moti. Potrebno sodelovanje med državami članicami v pravosodnih, policijskih in celo kazenskih zadevah ne sme povzročiti njihove podrejenosti nadnacionalnemu pravnemu redu, ki je bil vzpostavljen ne glede na vse razlike, ki obstajajo med pravnimi sistemi in tradicijami držav članic.

Zato odklanjamo ta nadnacionalni pravni red, ki bo v nasprotju z vsemi načeli in vrednotami, ki nam tako pomenijo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasujem za poročilo gospe Kaufmann o Evropski pravosodni mreži. Strinjam se z njegovo vsebino in njegovim ciljem, ki je usmerjen v krepitev obstoječih struktur in poenotenju njihovih ukrepov. Zaradi velikih sprememb, ki so se v preteklih letih zgodile v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, je treba uvesti in okrepiti strukture, ki lahko zagotovijo pomoč in usklajevanje na evropski ravni.

Kljub dejstvu, da se načelo vzajemnega izvajanja že začena izvrševati, obstaja še veliko praktičnih težav in naraščajoče število izredno zapletenih nadnacionalnih primerov, kjer postajata pomoč in podpora pristojnim nacionalnim organom čedalje bolj potrebna.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) V celoti nasprotujem vključevanju veroizpovedi, spolne usmerjenosti, političnih prepričanj itd. med pomembne podatke, ki naj bi se pošiljali med organi, vendar je to v tem poročilu omenjeno v zvezi z dodatnimi varnostnimi ukrepi in kot poskus okrepitve obstoječe zakonodaje. Zato bom to podprl.

- Poročilo: Armando França (A6-0285/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za zakonodajno resolucijo, ki temelji na poročilu portugalskega člana Armanda França, ki podpira pobudo številnih držav članic (Republike Slovenije, Republike Francije, Češke republike, Kraljevine Švedske, Slovaške republike, Združenega kraljestva in Zvezne republike Nemčije) za spremembo niza okvirnih sklepov (2002/584/JHA o evropskem nalogu za prijetje, 2005/214/JHA o vzajemnem priznavanju denarnih kazni, 2006/783/JHA o načelu vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi in 2008./.../JHA o načelu vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah), da bi se omogočilo izvrševanje sodnih odločb, izdanih v odsotnosti. Podpiram predlog o nizu postopkovnih zagotovil za okrepitev pravic oseb, ki se jim sodi v odsotnosti, ter prizadevanja za odpravo različnih pristopov glede 'podlag za nepriznavanje' takšnih odločb.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda França o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, saj verjamem, da je pomembno, da se vzpostavijo enotna pravila za vzajemno priznavanje sodnih odločb, izdanih v odsotnosti.

Poročevalcu čestitam na predlogih, ki jih je predstavil v poročilu in ki so po mojem mnenju ključnega pomena za usklajevanje postopkovnih zagotovil v vseh državah članicah ter za ponovno okrepitev varstva temeljnih pravic, kot sta pravica do obrambe in pravica do sojenja.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – To poročilo o vzajemnem priznavanju sodb v kazenskih zadevah bom podprl. Menim, da vsi tisti, ki so obsojeni zaradi kaznivih dejanj, ne bi smeli imeti možnosti, da se skrijejo v medprostoru Evropske unije. Vsak, ki je obsojen v eni državi članici, se mora smatrati za krivega v vsej Uniji. Če dvomimo v neodvisnost in integriteto sodišč katere koli države Unije, je treba članstvo te države prekiniti. Z drugimi besedami, enako kot ne ločujemo med zločinci v Manchesteru ali Londonu, tako ne bi smeli delati razlik niti, če gre za Madrid ali Lizbono.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Glasovala sem proti poročilu gospoda França o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, ker se s tem poročilom želi uskladiti kazensko pravosodje na evropski ravni.

Menim, da je kazensko pravosodje odgovornost držav članic in ne EU. Zaradi tega se ne bi smelo usklajevati.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti poročilu gospoda França o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, ker se s tem poročilom želi uskladiti kazensko pravosodje na evropski ravni. Menim, da je kazensko pravosodje odgovornost držav članic in ne EU. Seveda podpiram pravico do ustrezne predstavitve tožencev, vendar menim, da ni nobene potrebe po usklajevanju.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Vzajemno priznavanje je temelj pravosodnega sodelovanja na evropski ravni, zato je vsaka pojasnitev instrumentov za izvrševanje tega načela dobrodošla.

Danes odobreni sklep je prikladen. Kljub temu pa bi rad opozoril na drug problem, in sicer na način, kako nekatere države članice izvajajo pomembne instrumente, kot je evropski nalog o priprtju.

Januarja 2007 so romunske oblasti izdale evropski nalog o priprtju na ime češkega državljana Františka Příplate, ki je bil obsojen na osem let zapor zaradi povzročitve resnega kaznivega dejanja atentata na romunskega sindikalnega vodjo leta 2000. Pa vendar Češka republika, na katere ozemlju se morilec nahaja, uveljavlja postopek izročitve samo za kazniva dejanja, izvršena po 1. novembru 2004.

Zaradi tega osem let po kaznivem dejanju obsojena oseba še ni bila izročena, prestopanje kazni pa se še ni pričelo.

Menim, da bi morale države članice, ki izvrševanje instrumentov razumejo na tak način, resno preučiti možnosti za takšne zadržke.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospoda Armanda França o izvajanju načela vzajemnega priznavanja odločb o zasegu in Okvirne direktive 2008./.../JHA o priznavanju in izvajanju načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, ki nalagajo, da je treba kazni ali ukrepe v zvezi z odvzemom prostosti izvrševati v Evropski uniji.

Čedalje več je primerov, v katerih nevarni zločinci izkoriščajo svobodo gibanja in odpravo mejnih prehodov znotraj Evropske unije, da bi se izognili sodbi.

To poročilo brezpogojno podpiram, ker zagotavlja enotno ureditev na področju sodnih odločb, ki so bile izdane v odsotnosti, izredno pomembno ureditev, da bi se izognili možni blokadi pravosodnega sistema s strani tistih, ki pred pravico bežijo v drugo državo Evropske unije.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Spremembe Parlamenta so usmerjene v zaščito posameznikov in tako želijo izboljšati obstoječi regulativni okvir. Zato to podpiram.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) V celoti podpiram pobudo za spremembo pravnih določb, ki urejajo uporabo načela vzajemnega priznavanja sodb.

Z vsemi močmi si je treba prizadevati za čim bolj učinkovito pravosodno sodelovanje med državami članicami. Obenem si moramo prizadevati, da zagotovimo, da se v celoti ohranijo vse pravice državljanov, vključno s temeljno pravico do obrambe v kazenskih postopkih.

Po mojem mnenju predlagane spremembe ne bodo samo bistveno olajšale sodelovanja med sodišči, ampak bodo predvsem tudi pomagale okrepiti pravice državljanov v zvezi z delovanjem sodnega sistema po vsej Evropski uniji, zlasti pravico do obrambe in pravico do ponovnega sojenja.

- Poročilo: Ioannis Gklavakis (A6-0286/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) To poročilo na lastno pobudo daje poudarek ribištvu in ribogojstvu v okviru integriranega upravljanja obalnega območja v Evropi.

Ekološko trajnostno upravljanje vodnih in ribolovnih virov je seveda pomembno za varstvo okolja, v katerem živimo. Na žalost pa to poročilo ignorira probleme, ki jih s seboj prinaša ribolovni sektor v EU. Zato smo se odločili, da se vzdržimo. Prekomerna zmogljivost ribiških flot v EU vodi k odločno prevelikemu ulovu. To ogroža morski ekosistem in staleže užitnih rib.

Želimo si velikega zmanjšanja ribiških plovil in želimo si, da bi se ribolovne kvote določane na podlagi biološko varnih in znanstvenih temeljev. Seveda je treba vsem zaposlenim, ki jih prestrukturiranje prizadene, omogočiti usposabljanje na trgu dela in ustrezna finančna podpora, da bi se lahko zaposlili na drugih gospodarskih področjih, kjer se išče delovna sila.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo mojega kolega člana gospoda Gklavakisa o ribištvu in ribogojstvu v okviru integriranega upravljanja obalnega območja (ICZM) v Evropi in čestitam mu na kakovosti tega poročila. To sem storil zato, ker poudarja gospodarski in socialni pomen teh dejavnosti za obalne regije in ker zahteva, da se tem regijam nudi pomoč v okviru ICZM. Iz tega razloga je prav tako bistvenega pomena za nacionalne in regionalne vlade najbolj oddaljenih regij, da pripravijo celovite strategije ICZM, da bi zagotovile uravnotežen razvoj svojih obalnih regij.

Prav tako močno podpiram predlog poročevalca za uporabo Evropskega sklada za ribištvo dolgoročno financiranje ukrepov v okviru ICZM, saj ta podpira ukrepe, ki prispevajo k trajnostnemu razvoju ribolovnih regij v prečnem pristopu k vsem pomorskim dejavnostim, ki se v teh regijah izvajajo.

Na koncu je treba poudariti, da je regionalno načrtovanje do zdaj potekalo na kopnem in ni upoštevalo vpliva obalnega razvoja na nekatere pomorske dejavnosti. To je pripeljalo do razpada habitatov morja, zaradi česar je nov pristop ključnega pomena.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Gklavakisa upravičeno priznava pomembnost ribolova za obalne skupnosti in ohranjanje kulturne tradicije. Zdi se, da je bil ta zelo človeški vidik ribolovne industrije vse pre pogosto spregledan pri izvajanju SRP. Poročilo pravilno opozarja na potrebo po sodelovanju organov na ravni EU, nacionalni in regionalni ravni v zadevah na področju obalnega upravljanja, in menim, da morajo v tem okviru obalna območja in države imeti vodilno vlogo, pri čemer EU deluje kot povezovalka.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), v pisni obliki. – (IT) Ribištvo in ribogojstvo sta dve glavni dejavnosti, ki podpirata gospodarski in socialni razvoj obalnih območij Evropske unije. Zato ju je treba upravljati na tak način, da se zagotovi trajnostna izraba ribolova in sočasno izpolnijo čedalje večje potrebe po ribiških proizvodih.

Zaradi tega EU poudarja potrebo po izvajanju niza ukrepov, usmerjenih v zaščito obalnih območij in spodbujanje čistega morskega okolja. Glede na čezmejno naravo številnih obalnih procesov se je pojavila

potreba po sodelovanju tako med državami članicami, kakor tudi med državami članicami in sosednjimi tretjimi državami.

Eden izmed takšnih ukrepov zadeva prostorski razvoj za turistične namene. V številnih regijah daje turistična industrija pomemben prispevek k lokalnemu BDP. Vendar menim, da bi morali podpirati 'ekološko prijazen' turizem, z drugimi besedami, takšen turizem, ki se tesno prilega politikam za varstvo podeželja in okolja.

Prav tako obstaja potreba po usklajevanju v smislu industrijskih dejavnosti: samo pomislite, kakšen pomen ima učinkovita skupna politika ravnanja z odpadno vodo na zagotavljanje združljivosti pomembne gospodarske dejavnosti s potrebo in dolžnostjo po ohranitvi morskega okolja.

Obalno ribištvo majhnega obsega je zelo pomemben vir prihodka tisočih družin in ohranja pri življenju več stoletij staro tradicijo, ki jo po mojem mnenju Evropa mora podpreti in ohraniti.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Poročilo gospoda Gklavakisa, ki poudarja potrebi po strategiji za evropsko obalno območje, usmerjeno v trajnostni razvoj, podpiram.

Integrirano upravljanje obalnega območja lahko dejansko zagotovi ustrezen okvir za trajnostno izrabo teh območij in dejavnosti, ki se v njih izvajajo. V celoti odobravam stališče poročevalca, ko pravi, da obstaja potreba po dolgoročnem načrtovanju, ki vključuje vse zadevne sektorje.

To stališče pozdravljam, obenem pa želim še poudariti, da bi to moral biti samo začetek večje usmerjenosti v ta sektor, zato vabim Komisijo, da začne na tem področju izvajati pomembno politiko.

Kathy Sinnott (IND/DEM), v pisni obliki. – Tega glasovanja sem se vzdržala, ker podpiram trajnostno ribištvo povsod in ker podpiram obalne skupnosti in ribiče Irske. Skupna ribiška politika, ki je osredotočena na obe zadevi, je pripeljala do nasprotnega: do uničenja morskega okolja, zmanjšanja števila rib in osiromašenja morskega okolja.

- Poročilo: Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. (FR) – Na podlagi poročila mojega odličnega slovenskega kolega Mihaela Brejca sem glasoval za zakonodajno resolucijo, ki na prvem srečanju v okviru postopka soodločanja potrjuje predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z uporabo Vizumskega informacijskega sistema (VIS) v skladu z Zakonom o schengenskih mejah. Upoštevajoč pričakovanja evropskih državljanov v zvezi z mednarodno varnostjo iskreno podpiram spremembe Zakonika o schengenskih mejah, s čimer naj bi se zagotovila učinkovita uporaba Vizumskega informacijskega sistema (VIS) na naših zunanjih mejah. Cilj tega predloga uredbe je vzpostaviti skupna pravila za obvezno uporabo VIS (t.j. sistematično iskanje z uporabo številke na vizumski nalepki, skupaj s preverjanjem prstnih odtisov) na zunanjih mejah in s tem nadaljevati razvoj celovitega sistema upravljanja meja v Evropski uniji.

Koenraad Dillen, Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Čeprav bi se želela pohvaliti z nasprotnim, Evropa ni dosegla nikakršnega napredka na področju svobode, varnosti in pravic. Ravno nasprotno: vse od začetka izvajanja obžalovanega vrednega Schengenskega sporazuma, je umik notranjih mejnih kontrol povzročil eksplozijo organiziranega kriminala in vseh oblik trgovine z ljudmi.

Evropska unija, pravi čarovnikov vajenec v smislu varnosti, nam je z metodami, ki vse prepogosto povzročajo tveganje za varnost držav in njihovih ljudi, vsilila to območje pomanjkanja varnosti brez svoboščin in pravic.

Zakonik o schengenskih mejah ne bo pomagal, in sicer zato, ker so sami temelji Schengenskega sporazuma neprimerni in nesprejemljivi.

Splošna varnost se bo uveljavila samo, če bo vsaka država ponovno pridobila popolno suverenost pri upravljanju svojih meja in svoje migracijske politike. Višek nesmisla pa se doseže, ko to vključuje prenos še večjega obsega pristojnosti na Unijo, ki je že zdaj paralizirana.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za poročilo Mihaela Brejca o uporabi Vizumskega informacijskega sistema v skladu z Zakonom o schengenskih mejah.

Skupna pravila za zunanje meje schengenskega območja je treba spremeniti, uporaba Vizumskega informacijskega sistema pa mora postati bolj učinkovita in enotna. Te stvari je treba opraviti zelo premišljeno in pazljivo, saj so zasebnost podatkov in človekove pravice vedno na najvišjem mestu in jih je treba spoštovati.

Splošno preverjanje prstnih odtisov na mejah s pomočjo Vizumskega informacijskega sistema bo pripeljalo do nepotrebno dolgih vrst in dolgotrajnih zavlačevanj na točkah mejnega prehoda tudi za ljudi, ki vizumov ne potrebujejo.

V tem trenutku poročilo predlaga samo naključno pregledovanje informacijskega sistema. Policaji, ki so na dolžnosti na meji, bodo še naprej preverjali, ali vstopajoči potniki izpolnjujejo vse zahteve za vstop v EU, vendar pa se lahko tudi sami odločajo, ali bodo pregledali VIS. Ta postopek bo še vedno zagotavljal visoko stopnjo varnosti, vendar bo tudi zagotovil, da se ljudi ne bo zadrževalo na mejnih prehodih nič dalj, kot je zares potrebno.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Krepitev vizumskega informacijskega sistema (VIS) je nedvomno dober način za poenostavitev boja proti prevaram v prihodnosti, pri čemer ga je treba pozdraviti, če se zagotovi varstvo podatkov. Vseeno, če je za odobritev schengenskih vizumov v prihodnosti potrebna zbirka prstnih odtisov in posnetkov obrazov, bo to vodilo v znatne nemire v zadevnih veleposlaništvih. V razpravi v Nemčiji je bilo povedano, da nekatera veleposlaništva nimajo ne osebja ne prostorov za uvedbo te spremembe. Mogoče zunanje izvajanje hrambe podatkov zunanjih družb, o čemer se tudi razpravlja, je zelo zaskrbljujoče in bi lahko vodilo v nadaljnje škandale z vizumi.

VIS ima pozitivne strani, a na splošno ni bil dovolj dobro premišljen, zato nisem mogel glasovati za to poročilo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasujem za poročilo gospoda Brejca. Podpiram tako predloge kot njegove cilje. V nekaterih obdobjih so na naših mejah velike gneče ljudi, ki želijo vstopiti na schengensko območje.

Predlog dejansko uvaja sprostitev običajnega sistema nadzora, vendar ima za svoj cilj tudi zaščito potnikov in preprečitev dolgih ur čakanja na mejnih prehodih, da bi se te kontrole opravile. Kljub temu pa bi odstopanje moralo ostati odstopanje in ne postati splošno pravilo, in strinjam se, da bi bilo treba trajanje in pogostost izvetja omejiti, kolikor je mogoče. V tej zvezi pozdravljam uvedbo posebnih pogojev, ki urejajo uporabo izvetja.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Podpiram spremembo Uredbe št. 562/2006 v zvezi z uporabo Vizumskega informacijskega sistema (VIS) v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah.

Menim, da je nepotrebno in predolgotrajno, da se preverjanja državljanov tretjih držav, ki imajo vizume, opravljajo vsakič, ko ti prečkajo mejo. Posledica tega so predolge čakalne vrste na mejnih prehodih.

Zmanjšanje intenzivnosti mejnih preverjanj po mojem mnenju ne bo vplivalo na raven varnosti v EU. Zato menim, da je omejevanje preverjanj, ki jih opravljajo pristojni varuhi meje, na naključna preverjanja podatkov s pomočjo VIS, prava rešitev.

Marian Złotea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Danes sem glasoval za poročilo gospoda Brejca ker je uporaba VIS (Vizumskega informacijskega sistema) zaradi učinkovitosti kontrole zunanjih meja temeljnega pomena. Vizumski informacijski sistem mora mejna policija uporabljati sistematično za vsako osebo, ki ima vizum, da bi se zagotovila varnost ob meji.

Širitev schengenskega območja je odpravila ovire v Evropski uniji. Državljanke tretjih držav se še vedno preverja samo enkrat ob vstopu. 50 % nezakonitih priseljencev vstopi v EU na zakonit način, vendar prekoračijo čas bivanja, ker nimamo vizumskega nadzornega sistema.

Želimo si, da bi bila Evropa bolj varna obenem pa tudi, da bi sprejela vse tiste, ki prihajajo kot turisti ali iz poslovnih razlogov. Sprememba, o kateri smo glasovali danes v Evropskem parlamentu, pomeni prednost za državljane EU in državljane tretjih držav, ki vizuma ne potrebujejo, ker se bodo tako gneče na kopenskih točkah mejnega prehoda bistveno zmanjšale.

- Poročilo: Renate Weber (A6-0293/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila romunske članice Renate Weber sem glasoval za zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta, ki podpira pobudo številnih držav članic (Belgije, Češke republike, Estonije, Španije, Francije, Italije, Luksemburga, Nizozemske, Avstrije, Poljske, Portugalske, Slovenije, Slovaške in Švedske) za okrepitev Eurojusta. Podpiram krepitev dela predloga, ki zadeva 'varstvo podatkov', in dejstvo, da bo Evropski parlament prejel več informacij, tako da bo lažje spremljal naloge in dolžnosti Eurojusta, ki je bil leta 2002 ustanovljen kot organ Evropske unije s pravna osebnost, katerega

vloga je pospeševati in izboljšati usklajevanje in sodelovanje med pristojnimi pravosodnimi organi v državah članicah. Izkušnje Eurojusta jasno kažejo, da je treba njegovo operativno učinkovitost izboljšati z zagotovitvijo enakovrednega položaja njegovih nacionalnih članov. Podpiram tudi Celico za usklajevanje v izrednih razmerah, nacionalne sisteme za usklajevanje, partnerstva z drugimi instrumenti Skupnosti za varstvo in zaščito (Europol, Frontex, OLAF) ter možnost, da Eurojust dodeli sodnike za zvezo v tretje države.

Patrick Gaubert (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam sprejetje poročila gospe Lambert o oceni dublinskega sistema. Poročilo upravičeno opozarja, da so bili skupni cilji dublinskega sistema v veliki meri doseženi, vendar pa zaradi pomanjkanja točnih podatkov ni bilo mogoče oceniti stroške sistema. Nekaj skrbi povzročata še praktična uporaba in učinkovitost sistema.

Poročilo odpira razpravo o prihodnosti skupne evropske azilske politike, ki je bila junija 2007 predstavljena z objavo Zelene knjige.

Poročilo poudarja, da je treba pojasniti in spremeniti naslednje vidike sistema: upoštevanje osnovnega načela *nevrčanja*; uporabniki morajo prejeti vse ustrezne informacije v zvezi z dublinskim sistemom v jeziku, ki ga razumejo, in morajo imeti dostop do pravne pomoči v teku celotnega postopka, poleg tega pa tudi pravico do ugovora z odločilnim učinkom proti vsem odločbam o izročitvi; uskladiti je treba merila za določanje starosti mladoletnih oseb; razviti je treba mehanizme za blokiranje prenosov v države, ki očitno ne spoštujejo pravic uporabnikov.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Glavni cilj tega predloga je, da zadovolji obsesije do politične korektnosti predlagateljev miselne policije, pod pretvezo, da želi okrepiti operativne zmogljivosti Eurojusta v boju proti različnim oblikam kazenskih dejanj.

Slabo zamaskiran cilj je spremljanje vseh izjav pod grožnjo kazni, ne glede na to ali so podane pisno ali izrečene na srečanjih. Več govorcev v tem Domu je že zahtevalo okvirno direktivo, ki bo kot kaznivo dejanje obsodila domnevna rasistična in ksenofobna dejanja, in ki bo z namenom zagotovitve hitrega prenosa takšne direktive v nacionalno zakonodajo ustanovila Evropsko javno tožilstvo - novega Torquemado EU za 'politično korektnost'.

Na žalost, več pristojnosti, kot jih Evropski parlament, institucija, ki se razglaša za tempelj demokracije, pridobi na področju oblikovanja odločitev, več temeljnih svoboščin – zlasti svobode do raziskovanja, mnenja in izražanja – je zaničevanih. Ta totalitarna Evropa je pravzaprav veliko bolj nevarna od 'pošasti', proti katerim naj bi se po njenih trditvah borila. Temeljni cilj zagovornikov evro-globalistične in priseljenske ideologije je, da se s sprejemom represivne evropske kazenske zakonodaje znebijo nadležnih nasprotnikov.

Tega ne sprejemamo.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki – Predlog Sveta in z njim povezano poročilo o spremembi uredbe o Eurojustu dajeta temu represivnemu mehanizmu EU še več moči.

Pristojnost Eurojusta se širi na skoraj vsa področja kazenskih zadev, njegove pristojnosti pri poseganju v nacionalne pravosodne organe pa so se okrepile. Prenos informacij in osebnih podatkov (vključno s podatki o DNA) iz države članice v Eurojust postaja obveznost, zato je oblikovana mreža nacionalnih združenj Eurojust. Vezi Eurojusta so tesnejše z drugimi represivnimi mehanizmi EU (Evropska pravosodna mreža, Frontex) in tretjih držav. Okrepitev Eurojusta pomeni podporo Europolu in na splošno povečuje število kartotek o delavcih EU in tujcih. K temu pripomore tudi posodabljanje schengenskega sistema nadzora in sistema VIS ter prenosa Prümske pogodbe v pravni red Skupnosti. Za izgovori zaradi terorizma in organiziranega kriminala leži poskus oborožitve kapitala proti močnejšim reakcijam ljudi, ki so jih povzročile politika EU in vlade držav članic. Nebrzdana rast represivnih mehanizmov na nacionalni ravni in na ravni EU še dodatno poudarja reakcionarsko naravo EU in bolj kot kdaj koli prej spodbuja ljudi, da se uprejo in zrušijo ta imperialistični ustroj.

- Poročilo: Jean Lambert (A6-0287/2008)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Malteški otoki so južna meja EU. Ker se nahajajo sredi Sredozemlja, sprejmejo nesorazmerno število neregularnih priseljencev. Večina jih zaprosi za azil.

Frontex – ki so ga predstavniki vlade pozdravili kot rešitev za zmanjšanje števila neregularnih priseljencev – se je pokazal kot popoln fiasko.

Zahtevali smo delitev bremen, kar je naletelo na majhen ali sploh na nikakršen odziv. Zdaj ko je zakonodajno telo stopilo v svoje zadnje leto, predlagamo mehanizme za delitev bremen. Končno priznavamo potrebo, da se 'pomaga ublažiti nesorazmerno breme, ki bi lahko padlo na ramena nekaterih držav članic, zlasti obmejnih držav članic'.

Dejstvo, da smo priznali potrebo po 'določitvi mehanizmov, z izjemo finančnih, za popravilo negativnih učinkov izvajanja tega sistema za manjše države članice na zunanjih mejah Unije' je zelo dobrodošlo, saj se na Malto sklicuje z vsem, razen z imenom.

EU se ni izkazala za vredno njenega duha solidarnosti, ko gre za to zadevo. Skrajni čas je, da prenehamo samo govoriti in se lotimo bistva stvari.

EU mora spoznati, da njena najmanjša država ne more več vsrkavati ogromnega števila priseljencev, ki iščejo zatočišče in azil.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo britanske članice Jean Lambert o dublinskem sistemu in pozdravljam delo, ki ga je opravil moj prijatelj Patrick Gaubert, ki je bil poročevalec za Skupino PPE. Namen dublinskega sistema je opredeliti države članice, ki so odgovorne za pregledovanje prošelj za azil, ki so vložene na ozemlju ene izmed držav članic EU, Norveške ali Islandije. Čeprav so bili cilji dublinskega sistema, med katerimi je zlasti vzpostavitev jasnega in trajnega mehanizma določanja držav članic, ki so pristojne za pregledovanje prošelj za azil, na splošno v veliki meri doseženi, so še vedno tu problemi v zvezi z učinkovitostjo sistema, kakor tudi s stroški, ki še niso bili ocenjeni. Vse to kaže na nujno potrebo po evropski politiki priseljavanja in azilov, zato pozdravljam delo, ki ga je opravil trenutni predsednik Sveta, ki je odgovoren z to področje, moj prijatelj gospod Brice Hortefeux, francoski minister za priseljavanje, integracijo, nacionalno identiteto in vzajemno podprti razvoj, ki je pravkar predsedoval evropski ministrski konferenci o pravici do azila dne 8. in 9. septembra 2008 v Parizu.

Jan Březina (PPE-DE), v pisni obliki. – (CS) Glasoval sem proti poročilu o oceni dublinskega sistema, ker verjamem, da se s tem sistem ne bo izboljšal, temveč da se bo prav nasprotno ustvarila ovira za njegovo učinkovito delovanje.

Zlasti menim, da je bistvenega pomena, da posvarim pred uvedbo avtomatične pravice do pritožbe z odločilnim učinkom zoper odločitve o izročitvi prosilcev za azil drugi državi članici. Poleg tega zelo omejena drža o uporabi centrov za pridržanje za predajo prosilcev za azil na element države, kjer naj bi se ocenjevale prošnje za azil, zagotovo ne bo prispevala k izboljšanju učinkovitosti sistema, temveč ga bo prav nasprotno postavila pod vprašaj in povzročila v zvezi z njim nove nejasnosti.

Poročilo je tako dejansko usmerjeno v umik ali vsaj oslabitev orodij, s katerimi lahko države članice zagotovijo izvršljivost njihovih odločitev v okviru dublinskega sistema, česar ne smemo dovoliti. To je napačno, saj neopredeljen humanitarni vidik pri ocenjevanju prošelj za azil ne sme povzročiti, da bi odločitve držav članic ostale samo na papirju v primeru nesodelovanja s strani prosilcev.

Prav tako ne morem pritegniti zahtevi po uvedbi mehanizma za porazdelitev bremena, saj menim, da obstoječi mehanizmi za finančno nadomestilo držav, ki obravnavajo največ prošelj za azil, popolnoma zadostujejo in da ni nikakršnega razloga, da bi se z novimi predpisi vpletali v suverenost držav članic na področju azilov.

Koenraad Dillen, Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Z nekoliko ironije opazamo, da poročilo Evropskega parlamenta množičen dotok priseljencev v države članice EU prvič opisuje kot 'breme'.

Mar ne bi priseljavanje moralo biti bolj možnost, ki koristi vsem ljudem v Evropi?

Ne sme biti nobenega dvoma: absurdnost obveznosti prevzema prosilcev za azil in stroga usklajenost z načelom *nevračanja* nista pod vprašajem. Poročilo poudarja samo pomanjkljivosti dublinskega sistema v zvezi z določitvijo, katera država članica je odgovorna za reševanje prošelj za azil. To je toliko bolj očitno glede na naraščajoče migracijske tokove v države, ki se večinoma nahajajo na južnem obrobju EU.

Naj ponovim: poročilo nudi varljivo rešitev za tehnične in človeške težave, ki so povezane z migracijskimi tokovi. Vzpostavitev skupnega azilnega sistema, ki bo v EU, ki se ves čas širi in katere meje so prepustne, zagotovo neučinkovit, ni tisto, kar bi potrebovali. Ravno nasprotno, države članice bi morale imeti pravico, da same presojo o migraciji in upravljanju svojih meja.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Dublinski sistem je v praksi dokazal, da gre pri njem za mehanizem, ki spodbuja splošno protibegunsko politiko EU. Različne krivice v njeni uporabi, ki so opredeljene v tem poročilu, potrjujejo njeno reakcionarno naravo.

EU, ki nosi velik delež odgovornosti za ustvarjanje več sto tisoč beguncev s svojo podporo nepriljubljenim režimom in pretresanjem notranjega razdora, vojn in imperialističnih posegov, namesto s skrbjo za žrtve, ki prosijo za azil, in spoštovanjem njihovih pravic, je v preteklih letih nenehno poostrevala svoje stališče do njih.

En vidik tega je nesprejemljivo podajanje prosilcev za azil od ene države EU do druge. To sankcionira Dublinska uredba in je bilo uresničeno z ustanovitvijo Frontexa za izgon beguncev z meja EU, z nedavno direktivo o njihovem zadržanju za dobo najmanj 18 mesecev, z odobritvijo razširitve uporabe Eurodaca za druge namene, kot je hranjenje kartotek o beguncih, ter s splošno nehumano obravnavo.

Zaradi tega je jasno, da se moramo z vsemi močmi boriti za to, da to uredbo in protibegunsko politiko EU na splošno razveljavimo. Spoštovati moramo pravice prosilcev za azil do umika v državo, ki je po njihovem mnenju najustreznejša, in zagotoviti, da države članice spoštujejo Ženevsko konvencijo iz leta 1951.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Menimo, da poročilo vsebuje pozitivne točke v svoji oceni dublinskega sistema glede prošenj za azil v državah članicah podpisnicah.

Med drugim:

- soglašamo z njegovo odklonitvijo izročitve prosilcev za azil državam članicam, ki ne morejo zagotoviti celovite in pravične obravnave, omejeno opredelitvijo družinskih članov in dejstvom, da razširjeni dostop do podatkovne baze EURODAC-a lahko povzroči tveganje, da bodo podatki prišli v roke tretjih držav;

- soglašamo tudi s predlogi, ki prosilcem za azil zagotavljajo pravico do pritožbe z odločilnim učinkom zoper odločitve o prenosu odgovornosti na drugo državo članico, ki ščitijo načelo *nevracanja* in načelo, da se zahteve ne sme nikoli zaključiti iz proceduralnih razlogov, in predlogi, ki ščitijo ponovno združitev družin ter načelo najboljšega interesa otroka (ocena starosti, nezadržanje, opredelitev družinskega člana itd.).

Vendar se ne strinjamo z razvrstitvijo in sprejemom instrumentov, ki so veljavni na ravni EU, ter njegovo podporo komunitarizaciji azilske politike oz. zveznem pristopu, ki je po našem mnenju razlog za zastoje, ki v tem trenutku prizadenejo prosilce za azil na ravni EU.

Zaradi tega se vzdržujemo glasovanja.

Anna Hedh (PSE), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sem za samoiniciativno poročilo Jean Lambert (A6-0287/2008) o dublinskem sistemu, čeprav je v njem nekaj mnenj, s katerimi se ne strinjam. Razlog, zakaj sem glasovala za poročilo, je, da se strinjam z močno kritiko, izraženo v poročilu, ki zadeva način, kako veljavni predpisi EU spodkopavajo pravice prosilcev za azil, na primer, z izročitvijo prosilcev za azil v države članice, ki ne morejo zagotoviti celovite in poštene obravnave. Kljub temu pa sem proti popolni uskladitvi azilske politike EU.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo moje kolegice gospe Lambert o oceni dublinskega sistema. Zlasti bi želel poudariti oddelke, ki poudarjajo, da morajo biti v odločitvah, ki se nanašajo na otroke, najboljši interesi otrok vedno na prvem mestu.

Pri nas na Škotskem se soočamo s sramotno situacijo v centru za zadržanje Dungavel, kjer so otroci prosilcev za azil dejansko zaprti. Za takšne prakse ne moremo nikoli reči, da so v najboljšem interesu otrok, zato podpiram prizadevanja škotske vlade, da to ustanovo zapre in pristojnosti na področju priseljevanja vrne pod nadzor Škotske.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Pomembno je, da se pojasnijo nekatera pravila, ki urejajo postopek podeljevanja azilov, vključno s tistimi, ki določajo, kje leži odgovornost za brzdanje večkratnih prošenj. Medtem ko Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve zahteva večjo zaščito otrok v postopkih dodeljevanja azilov, se na zunanjih mejah EU pojavlja čedalje več otrok brez spremstva, ki želijo izkoristiti posebno zaščito pred deportacijo in vračanjem. V iskanju spretnih novih izhodov v sili vseskozi tvegajo svoja življenja.

Če se pravila, ki smo jih oblikovali kot zaščitne ukrepe, spreminjajo v pobude za čedalje več novih oblik tveganja, bomo morali premisliti o novih strategijah.

To poročilo vsebuje nekaj gradbenih elementov, vendar menim, da v celoti ne dosega bistvenega napredka, zato ga nisem mogel potrditi.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Lambert o oceni dublinskega sistema. Poročilo izraža skrb glede pomanjkljivosti sistema in poziva Komisijo, da sprejme ukrepe proti državam, ki ne zagotavljajo celovite in pravične obravnave prejetih prošenj za azil.

Po nesprejemljivem osnutku direktive o nevračanju, ki je bil sprejet junija, Evropski parlament danes poudarja, da prosilcem za azil evropska zakonodaja podeljuje pravice in da imajo nekatere države članice obveznosti.

Grčija je sistematična kršiteljica temeljnih pravic prosilcev za azil. Znana je po nesprijemljivih pogojih v sprejemnih centrih in po eni najnižjih stopenj sprejemanja prošenj. Nekatere države članice so že zavrnile izvajanje Dublinske uredbe, če je odgovorna država Grčija; takšnemu načinu želi slediti še več držav. Komisijo vabimo, da predlaga odločilne in učinkovite ukrepe za zagotovitev pravilne obravnave prošenj za azil s strani grških organov oblasti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Zakonodaja in praksa na področju azilov se še vedno razlikuje med državami članicami, saj so prosilci za azil v različnih državah različno obravnavani.

Dokler ne dosežemo zadovoljive in enotne ravni zaščite po celotni Evropski uniji, bo dublinski sistem vedno prinašal nezadovoljive rezultate, tako s tehničnega kot humanega vidika, prosilci za azil pa bodo še naprej imeli trdne razloge, da bodo svoje prošnje naslovili na določene države članice, da bi lahko prišli do najugodnejših odločitev na nacionalni ravni.

Veliko število večkratni prošenj in majhno število opravljenih izročitev kažeta na pomanjkljivosti v dublinskem sistemu ter na potrebo po oblikovanju skupnega evropskega azilskega sistema.

Izvajanje Dublinske uredbe lahko povzroči neenakomerno porazdelitev odgovornosti v zadevah, ki se nanašajo na ljudi, ki prosijo za zaščito, kar lahko škodi nekaterim državam članicam, ki so še posebej izpostavljene migracijskim tokovom zgolj zaradi svojega geografskega položaja.

V skladu z oceno Komisije iz leta 2005 je moralo 13 držav članic, ki ležijo ob zunanjih mejah Unije, reševati čedalje več izzivov, ki jih je povzročilo izvajanje dublinskega sistema, s čimer je merilo prve države vstopa, ki ga dublinski sistem določa, države članice na zunanjih mejah postavilo v zelo težek položaj.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) To samoiniciativno poročilo je osredotočeno na potencialno izboljšanje in povečanje zaščite, zagotovljene prosilcem za azil, vendar se ogražujem od izjave v poročilu, ki pravi, da bo skupen azilski sistem ta problem rešil.

Kljub temu glasujem za, ker je večji del poročila pozitiven za prosilce za azil in ker so prav slednji osrednja točka poročila.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Danes je Evropski parlament sprejel poročilo, ki jasno in kritično poudarja slabosti trenutnega dublinskega sistema. Nikakršnega dvoma ni, da potrebujemo skupno migracijsko in azilsko politiko na ravni EU v čedalje bolj brezmejni Evropi. Vprašanje je samo, kako naj to dosežemo.

Stranka Folkpartiet se strinja z večjim delom kritike in meni, da je prav, da se pošlje oster signal za začetek izvajanja sprememb v bolj humanitarni smeri. Zato sem poročilo podprl z nekaj pridržki.

Sprememba 5 nekaterim državam očita sistematično omejevanje svobode prosilcev za azil s tem, ko jih pridržuje. Menim, da bi ta očitek moral ostati, zlasti ker je Švedska ena izmed držav, ki je pri tem nosi že zgodovinsko krivdo. Sicer se ne strinjam s predlogom Konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, da bi pridržanje v celoti prepovedali, menim pa, da je to nekaj, kar bi morali uporabiti samo kot zadnjo rešitev. Vzdržal sem se pri spremembi 6 o uvedbi proaktivne dolžnosti izsleditve družinskih članov, ki naj bi veljala za organizacije, kot sta Rdeči križ in Rdeči polmesec. Takšno dolžnost je mogoče naložiti samo agencijam in je ne bi smeli nalagati civilnim organizacijam. Ker drugačnega mnenja ni ne v izvirnem besedilu ne v spremembi, sem se odločil, da se vzdržim.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DA) Čeprav poročilo gospe Lambert o oceni dublinskega sistema (A6-0287/2008) vsebuje nekatere poglede in predloge, ki jih ne podpiram, sem se odločil, da na koncu glasujem za poročilo. To sem predvsem storil zato, da bi izrazil svoje odobravanje jasni kritiki, ki je izražena v poročilu in ki zadeva način, kako obstoječi predpisi EU spodbujajo pravice prosilcev za azil, na primer s prispevanjem k prenosu obravnavanja prosilcev za azil na države članice, ki ne morejo zagotoviti celovitega in pravičnega reševanja njihovih prošenj.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Sporazumi o Uredbi Dublin II temeljijo na politični fikciji, da 27 držav članic zaupa druga drugi pri reševanju prošelj za azil in da vse države članice svoje odgovornosti razumejo na enak načelen način.

Sam sem preveril sprejem čečenskih beguncev na Poljskem, saj je bilo veliko teh beguncev poslanih nazaj v Poljsko iz Belgije prav na podlagi Dublinske uredbe. Bilo je veliko hudih protestov. Zato sem se odločil, da zadevo sam preverim. Slike si lahko ogledate na moji spletni strani.

Ker v vseh 27 državah članicah ni ustrezne in dosledne ravni zaščite, menim, da Uredba Dublin II ni nič več kot politična fikcija, ki ustvarja veliko krivic. Na Poljskem sem se lahko sam prepričal, da se osnovna načela dublinskih pravil ne izvajajo. Kakovost sprejema, sprejem otrok in nezmožnost zagotavljanja šolanja, nehigienski pogoji, v katerih morajo begunci živeti in pomanjkljivo zdravstveno varstvo: vse to se zelo razlikuje od ene do druge države članice.

Poročilo gospe Lambert prepoznava probleme, pričenja pri natančni oceni in ponuja rešitve na številnih področjih. Zato si zasluži, da ga v celoti podpremo.

- Poročilo: Nickolay Mladenov (A6-0249/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Ena izmed posledic prostega pretoka oseb v Evropski uniji je porast čezmejnega avtomobilskega prometa. Navaja potrebo po uvedbi določb na evropski ravni, in sicer na področju zavarovanja avtomobilske odgovornosti za namen učinkovite zaščite oškodovancev v nesrečah.

Učinkovitost sistema pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, ki ga uvede zavarovalniško podjetje v državi stalnega bivališča oškodovanca, je izjemno pomembna za dosego tega cilja. Dolžnost pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov je obvestiti oškodovanca, kako naj zahteva odškodnino od tujega državljanca, zaupanje potrošnikov pa se bo povečalo, če bodo paketi informacij, ki so dostopni še pred sklenitvijo pogodbe o zavarovanju, vključevali vse informacije o pravilih, ki urejajo delovanje in uporabo sistema pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov ter njegove koristi, ki jih prinaša oškodovancem.

Drugo pomembno vprašanje, ki ga odpira poročevalec, je, ali naj bo zavarovanje stroškov postopka obvezno v vseh državah članicah. Podpiram njegovo stališče, da je ohranitev obstoječega prostovoljnega sistema prava rešitev. Nad povečanjem zaupanja potrošnikov, ki ga je ustvaril obvezni sistem, bi lahko prevladalo povečanje samih stroškov zavarovanja in zamude, ki so posledica reševanja primerov na sodiščih. Kljub temu je bistvenega pomena, da takoj sprejmemo ukrepe v zvezi z razpoložljivostjo zavarovanja pravne zaščite, zlasti v novih državah članicah.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Mladenova pripisuje pomembnost organizacijam potrošnikov pri oceni zavarovanja avtomobilske odgovornosti. Potrošniški organi imajo prav res pomembno vlogo, ki jo morajo odigrati na tem področju skupaj z drugimi institucijami EU, državami članicami in samo zavarovalniško industrijo.

Arlene McCarthy (PSE), v pisni obliki. – Rada bi se zahvalila gospodu Mladenovu, poročevalcu našega odbora.

To poročilo o vidikih zavarovanja avtomobilske odgovornosti je dober primer, kako Evropa ustvarja praktične in pragmatične ugodnosti, ki jih članstvo EU nudi njenim državljanom.

Z 1,2 milijona cestnih prometnih nesreč v Evropi na leto, bo na žalost nekaj državljanov žrtev nesreče z avtomobilom kot voznik, potnik ali pešec.

Pa vendar se mnogo ljudi ne zaveda, da pravo EU obstaja zato, da pomaga reševati zahtevkov iz zavarovanj, ne da bi se pri tem moral ukvarjati s tujim zavarovalniškim podjetjem v tujem jeziku.

To pravo EU obstaja zato, da bi državljanom omogočilo, da se vrnejo domov in zahtevek uredijo hitro in enostavno v svojem jeziku.

Četrta direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti zagotavlja tudi pomoč oškodovancem v nesrečah, tako da vzpostavlja informacijska središča v vsaki državi članici.

Ker zakon trenutno ne določa obveznega kritja pravnih stroškov, bi morali državljani premisliti o možnosti sklenitve zavarovanja pravne zaščite.

Seveda, tako kot poročevalec Parlamenta v svojem posredovanju, upam, da bodo stranke uporabile drugačne oblike reševanja sporov, da bi prišle do poravnave, in se pri tem izognile stroškom in zamudam v sodnih postopkih.

Vrednoto Evrope lahko našim državljanom pokažemo prav s konkretnimi in praktičnimi ukrepi, kot jih prinaša ta zakon.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) V obdobju 2003-2005 je bilo približno 17000 državljanov tretjih držav poslanih v drugo državo članico EU, kjer naj bi se pregledale njihove prošnje za azil. 12 % teh prošenj so bile prošnje ljudi, ki so za azil že prosili.

Trenutno se možnosti pridobitve azila močno razlikujejo od ene države članice EU do druge. To se najbolj jasno kaže v primeru Iračanov. V Nemčiji je njihova možnost za azil 75 %, medtem ko je v Grčijo komaj 2 %.

Za EU bi bilo koristno, če bi odpravila fenomen 'beguncev v orbiti', dvojne migracije in hkratne vložitve prošenj za azil v različnih državah z uvedbo sistema, po katerem bi ena država članica bila odgovorna za pregled prošenj za azil.

- Poročila: Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Davčne goljufije povzročajo velike finančne izgube v državah članicah in zmanjšujejo možnosti za ohranjanje in izboljšanje kakovosti storitev, ki jih financiramo prek naših davkov.

Kljub temu smo se na končnem glasovanju vzdržali, in sicer zaradi nekaterih sprememb, v katerih je bila davčna konkurenca med državami članicami razumljena kot nekaj pozitivnega in v katerih je odnos do škodljivih učinkov davčnih oaz na gospodarstva držav članic omehčan.

Prav tako smo se odločili, da glasujemo proti besedilu drugega dela odstavka 3, ki davčnemu približevanju med državami članicami daje preveč pozitivno podobo.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta o samoiniciativnem poročilu o usklajeni strategiji za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam, katerega osnutek je sestavila britanska članica Sharon Bowles kot odgovor na sporočilo Komisije na to temo. Davčni prihodek, z drugimi besedami skupni znesek davkov in obveznih socialnih prispevkov, je leta 2004 znašal 39,3 % BDP, kar je 4100 milijarde EUR.. Zelo malo je ocen o znesku davkov, ki niso bili zbrani zaradi davčnih goljufij, kar naj bi znašalo okrog 2-2,5 % BDP. Čeprav je obdavčenje nacionalna odgovornost, davčne goljufije ovirajo uspešno delovanje notranjega trga tako, da izkrivljajo konkurenco med davkoplačevalci. Nikakršnega dvoma ni, da ima boj proti davčnim goljufijam evropsko dimenzijo zaradi globalizacije gospodarstva na mednarodni ravni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti tej končni resoluciji, saj je večina v Evropskem parlamentu prezrla resnične vzroke glavne davčne goljufije – obstoj davčnih oaz; kljub temu je v poročilu nekaj pozitivnih predlogov, ki smo jih podprli.

Čeprav poročilo parlamentarnega odbora dejansko vsebuje nekaj pozitivnih predlogov, predvsem izrecno omenja davčne oaze in njihovo večjo odgovornost za davčne goljufije ter erozijo davčne osnove, kar zmanjšuje javni prihodek in zmogljivost države, da začne izvajati politike socialne pomoči, je bilo nekaj teh stališč zavrnenih ali je bil njihov pomen razvrednoten na plenarnem glasovanju.

Politična večina v Evropskem parlamentu v resnici ne želi zapreti davčnih oaz, ki nudijo zatočišče visokim zneskom in ogromnim borznim dobičkom, ki prihajajo iz bolj ali manj neodobrenih poslov. Želijo okrepiti enega izmed središč škandaloznih dobičkov kapitalizma, četudi bi to pomenilo nižji prihodek za države in manj možnosti za odziv delavcev, ki služijo javni politiki, ter za odziv ljudi.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gopod predsednik, gospe in gospodje, poročilo gospe Bowles je značilno za ta Parlament: nudi namreč rešitve za probleme, ki ne bi obstajali brez bruseljske Evrope, rešitve, ki bodo poleg tega te probleme samo zaostрили ali ustvarili nove.

V tem primeru predlagane rešitve za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam vključujejo obračunavanje davkov v državi izvora in ustanovitev klirinške hiše, ki bodo ustvarjale odvisnost posameznih davčnih prihodkov držav članic od transferjev drugih držav članic. Druge rešitve vključujejo zaračunavanje DDV po

stopnji države članice uvoza (namesto veljavnega sistema oprostitve) ali uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti, kar sta oba predloga, ki bi v primeru, da bi bila sprejeta, naložila podjetjem nepremostljivo upravno in davčno breme. Poleg tega bi bil vsem davčnim upravam omogočen neposreden dostop do elektronsko shranjenih podatkov o davkoplačevalcih v drugih državah članicah. Obdavčenje dohodka od prihrankov in kazenska zakonodaja na področju goljufij bi se standardizirala. Številne znižane stopnje DDV bi bile odpravljene.

Vse to jasno kaže, da dejanski cilj ni toliko boj proti goljufijam, ki so zelo resničen in resen problem, temveč bolj zaustavitev davčne suverenosti držav članic.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), *v pisni obliki*. – (SV) Boj proti davčnim goljufijam je seveda vreden vse podpore. Zato sva v celoti glasovala za spodbudo za resolucijo, kljub dejstvu, da vsebuje številne elemente, ki niso bili povsem premišljeni in zanje ni zagotovila. Odstavek 3 navaja, da 'sistem DDV, ki temelji na načelu „države porekla“, ne bo operativen, če ne bo poskrbljeno za davčno približevanje med državami v izogib davčni konkurenci'. Takšnega besedila ne bova podprla.

Približevanje sistema DDV in davčnih sistemov držav članic je zelo nevaren korak, ki se odmika od nacionalnega samodoločanja na enem od najbolj temeljnih področij politike. Evropski parlament se o tako pomembnem vprašanju ne bi smel tako hitro izrehati.

Davčna konkurenca ima tudi prednosti v tem, da so države zmožne prevzemati vodstvo in oblikovati učinkovitejše davke ali druge rešitve za financiranje javne porabe, pod pogojem da so osvobojene slabo premišljene zakonodaje EU.

Marian Harkin (ALDE), *v pisni obliki*. – V celoti podpiram boj proti davčnim goljufijam in priznavam, da obstajajo potrebe po tesnejšem sodelovanju med upravnimi organi v vsaki državi članici ter Komisijo, da bi se to doseglo.

Vendar pa ne podpiram sklepa obrazložitvenega memoranduma, da je uvedba skupnih konsolidiranih osnov za davek od dobička pravnih oseb v vsakem primeru potrebna za boj proti davčnim goljufijam. Trenutno so skupne konsolidirane osnove za davek od dobička pravnih oseb samo tehnični predlog, ni še nikakršnega predlaganega sporočila, zato je še prezgodaj, da bi lahko sklepali, ali bo lahko pomagal v boju proti davčnim goljufijam.

Bogusław Liberadzki (PSE), *v pisni obliki*. – (PL) Gospod predsednik, glasujem za poročilo o usklajeni strategiji za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam (2008/2033(INI)).

Sharon Bowles pravilno poudarja, da imajo davčne goljufije resne posledice za nacionalne proračune. To vodi do kršitev načela poštenega obdavčenja in lahko izkrivlja konkurenco.

Izkrivljanja, ki jih povzročajo goljufije pri DDV, vplivajo na splošno ravnovesje sistema virov. V skladu z različnimi viri, izgube pri DDV segajo od 60 do 100 milijard EUR na leto v vsej Evropski uniji, kar povzroča povečano potrebo po zahtevi po lastnih virih držav članic, ki temelji na bruto nacionalnemu dohodku (BND).

Strinjam se s pobudo Sharon Bowles. Probleme, ki jih povzročajo goljufije pri DDV, je treba odpraviti. Da bi zagotovili pravilno delovanje Skupnosti, moramo poskrbeti, da bo sistem virov deloval pravično in pregledno.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Potem ko smo deset let hodili kot mačka okoli vrele kaše, se še vedno ne moremo sporazumeti o učinkovitih metodah, s katerimi bi lahko ustavili goljufije pri DDV – kar konec koncev pomeni izogibanje davkom, kar znaša od 2 do 2,5 % evropskega prihodka.

Sistem obrnjene davčne obveznosti je na papirju videti čisto v redu, vendar se še vedno zdi preveč nedozorel, zaradi česar se večina zahtev, ki jih poslušamo, nanaša na boljše sodelovanje med državami članicami.

Zlasti na področju goljufij imamo nekaj držav članic z očitno visoko stopnjo dovzetnosti za goljufije in slabim nadzorom, čemur se pridružuje še razširjena nesprejemljiva politika nevmešavanja, ki se kaže v odnosu do okrevanja. Bode me, da parlamentarno poročilo ne vsebuje jasnega sporočila oziroma ne nudi nobenih novih rešitev, zaradi tega sem se vzdržal.

John Purvis (PPE-DE), *v pisni obliki*. – Delegacija konservativcev Združenega kraljestva obžaluje, ker ne more podpreti poročila gospe Bowles. Zavedamo se, da so davčne goljufije resen problem, ki ga je treba obravnavati po nujnem postopku, še posebej pa je treba najti rešitev za tako imenovane „davčne vrtiljake“, ki zadevajo DDV.

Vendar pa smo zaradi neuspeha poročila, da pozitivno podpre davčno konkurenco in suverenost, njegovega nerealnega pristopa do davčnih oaz in njegovega nepriznavanja neposredne povezave med visoko obdavčitvijo in visokimi ravnmi izogibanja davkov in davčnih utaj morali Evropsko unijo zaprositi, da resno premisli, preden predlaga davčne ukrepe, ki bi lahko samo ustvarili beg kapitala, odvrnili vhodne naložbe ali dejansko spodbudile še več davčnih goljufij.

Eoin Ryan (UEN), v pisni obliki. – (GA) Vesel sem, da lahko podprem to poročilo, ki se zaveda potrebnosti oblikovanja strategije za reševanje davčnih goljufij. Čeprav je izvajanje učinkovitih politik v večji meri dolžnost držav članic, je potrebno tudi sodelovanje na evropski ravni. Podjetjem, zlasti majhnim in srednje velikim, se ne sme naložiti nesorazmernih upravnih bremen, glede na politiko Komisije pa je treba zmanjšati tudi upravne postopke in birokracijo.

Podprl sem spremembo avtorice, ki poudarja pomen poštene konkurence v smislu obdavčenja gospodarstva Evropske unije. Razočaran pa sem, da se je v obrazložitvenem memorandumu sklicevala na **skupno konsolidirano osnovo za davek od dobička pravnih oseb**. Ta namreč še ni bila predmet zadostnih preverjanj, da bi se lahko zagotovilo, da bo tak sistem obdavčenja imel pozitiven vpliv, in čisto verjetno je, da ostaja več dokazov, ki pričajo o nasprotnem. Ta izjava temelji na šibki domnevi in ker se nahaja samo v obrazložitvenem memorandumu, o tem ne moremo glasovati. Zaradi tega bi želel izkoristiti to priložnost, da izrazim svoje razočaranje in vas seznanim s svojimi pripombami.

7. Popravki in namere glasovanja: glej Zapisnik

(Seja, ki je bila prekinjena ob 12.50, se je nadaljevala ob 15.00.)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

8. Sprejetje zapisnika predhodne seje : glej Zapisnik

9. Predstavitev predloga splošnega proračuna s strani Sveta – Proračunsko leto 2009 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o predstavitvi predloga splošnega proračuna s strani Sveta za proračunsko leto 2009. Zato pozdravljam gospoda Érica Woertha, ministra za proračun, javne finance in javno upravo, ki bo nastopil kot predstavnik predsedstva Sveta.

Éric Woerth, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v čast in zadovoljstvo mi je, da danes govorim v vašem Domu, in sicer iz dveh razlogov: najprej zato ker je Parlament srce evropske demokracije. Francosko predsedstvo čuti ogromno mero spoštovanja in občudovanja za delo, ki ste ga opravili v podporo evropski integraciji, najboljši možen dokaz naše pripravljenosti, da skupaj pomagamo Evropi pri napredku, pa je dal sam francoski predsednik julija v svojem govoru v Strasbourgu. Ta isti duh pa vodi tudi mene in ga delim z vsemi svojimi kolegi v francoski vladi. Drugi razlog je, da je predlog proračuna za leto 2009, ki vam ga bom predstavil danes, Svet soglasno sprejel 17. julija. Ta soglasnost kaže, da je predlog proračuna uravnotežen in da vladam EU omogoča, da se z njim poistovetijo.

Naša prva srečanja so zagotovila trdno podlago za nadaljevanje proračunskega postopka. Trialog in usklajevalni sestanki so potekali v konstruktivnem ozračju. Dosegli smo že soglasje o šestih izjavah in prepričan sem, da se bomo lahko dogovorili tudi o številnih drugih zadevah skupnega interesa.

Lahko vam zagotovim, da je Svet pripravljen nadaljevati ta visoko kakovosten dialog, da bi bil sporazum o proračunu za leto 2009 ustrezen prav za vse.

Ta sporazum bi moral biti skladen s tremi načeli: prvo je zagotovitev financiranja prednostnih nalog politike Evropske unije – in že smo oblikovali finančni okvir za obdobje od leta 2007 do leta 2013, ki ga moramo izvajati, da bi dosegli naše cilje v smislu konkurenčnosti, kohezije in rasti. Drugo je spoštovanje pravil proračunske discipline in trdnega finančnega poslovanja, kot je določeno v Medinstitucionalnem sporazumu. Poraba ne sme preseči omejitev, ki so določene v tem sporazumu, v različnih razdelkih pa je treba zadostno razliko obdržati pod zgornjimi mejami. Tretje načelo zahteva prilagoditev odobritev, da bi se upoštevale dejanske zahteve. Zlasti bi se morali česa naučiti iz prejšnjih proračunskih rezultatov, da bi lahko opredelili

našo dejansko zmožnost izvajanja sektorskih politik. Poleg tega je bil proračun Skupnosti vse od uvedbe finančne perspektive leta 1988 vedno predmet premajhne izrabe odobritev plačil. Izvajanje proračuna se zahvaljujoč prizadevanjem gospe komisarke Dalie Grybauskaité izboljšuje, vendar je očitno, da ostajajo negotovosti, povezane s proračunskim letom 2009, še vedno velike, in v tem trenutku ni nikakršnih dokazov, da se bo leto 2009 od predhodnih kakor koli razlikovalo.

Pomembno je tudi, da zaščitimo interese evropskih davkoplačevalcev – to še toliko bolj drži v trenutnem gospodarskem ozračju – in zato se moramo, kolikor je mogoče, izogniti, da bi v proračun vnašali kakršne koli odobritve, ki jih ne bi mogli izrabiti. Cilj oblikovati realen in uravnotežen proračun je zato vodilna smernica pri delu Sveta.

Preden vam predstavim sadove tega dela, bi rad rekel nekaj besed o sredstvu hitrega odziva na lebdeče cene hrane v državah v razvoju. Na to vprašanje se bomo osredotočili v naših razpravah v naslednjih nekaj tednih. Evropski svet je 19. in 20. junija dal močno politično spodbudo s tem, ko je pozdravil namero Komisije, da predstavi predlog za nov sklad, ki bo podprl kmetijstvo v državah v razvoju. Vendar je mandat Evropskega sveta v tem smislu precej jasn: je močno usklajena s trenutno finančno perspektivo, ki je namenjena iskanju rešitve.

Zavedam se, da Evropski parlament v tem trenutku ni tega mnenja. Kljub temu bo Svet s tega vidika ocenil predlog, ki ga je 18. julija sprejela Komisija.

Na koncu bi vas rad spomnil, da je Evropski svet šele včeraj ponovno potrdil svojo pripravljenost, da podpre prizadevanja za obnovo v Gruziji, vključno z območji Južne Osetije in Abhazije, poleg 6 milijonov EUR nujne pomoči, ki je že bila izplačana. EU bo zato sprejela pobudo za skorajšnji sklic mednarodne konference, da bi pomagala pri obnovi v Gruziji. Na včerajšnjem srečanju Evropskega sveta se je od Sveta in Komisije zahtevalo, da začne s pripravami na to konferenco.

Zdaj pa bi vam želel predstaviti glavni namen predloga proračuna za leto 2009, ki ga je sestavil Svet.

Predlagamo proračun v višini 1 34 milijard EUR v odobritvah za prevzem obveznosti, kar znaša 469 milijonov EUR manj kot v uvodnem predlogu proračuna. Odobritve za prevzem obveznosti zato znašajo 2,8 % več kot v letu 2008, zaradi česar so ohranjene splošne zaveze EU.

V zvezi z odobritvami plačil je Svet opravil prilagoditev, ki je v primerjavi s predhodnim predlogom proračuna omejena na 1,7 milijarde EUR. V skladu z vašimi zahtevami iz prejšnjih let Svet ni opravil nikakršnih splošnih znižanj v vseh razdelkih. Namesto tega zmanjšanje temelji na podrobni analizi izvajanja proračuna v letih 2007 in 2008 ter na realnem pristopu do možnosti izvajanja in dokončanja programov Skupnosti. Predlog proračuna za to znaša 115 milijard EUR v odobritvah plačil.

Zmanjšanje ravni odobritev plačil v letu 2009 ni presenetljivo – in to bi želel posebej poudariti. To spo predpostavili že ob sprejemu finančnega okvira za obdobje 2007-2013. Če je zgornja meja odobritev plačil v letu 2009 veliko nižja od zgornje meje v letih 2008 in 2010, je to mogoče zlasti razložiti s premiki v odobritvah za kohezijsko politiko, na katere bo v letu 2009 vplival konec programskega obdobja 2000-2006 in postopno povečanje v času programskega obdobja 2007-2013. Poleg tega nismo naleteli na nikakršne znake, da so novi programi lahko hitreje izvajajo. Ravno nasprotno: mehanizem sprejemanja sistemov upravljanja in nadzora ter velikih projektov kaže, da se pričenjajo zelo počasi. Zato sta izmed 433 programov samo dva na Madžarskem prejela vmesno plačilo.

Raven odobritev plačil v našem predlogu proračuna je zato realen in prilagojen potrebam Unije.

Treba je poudariti nekaj točk po posameznih naslovih.

Pod postavko 'Konkurenčnost za rast in zaposlovanje' Svet pripisuje velik pomen izvajanju lizbonske strategije. S tem je zagotovil ustrezna finančna sredstva zlasti za raziskovalne programe in programe tehnološkega razvoja, vseevropske mreže in izboljšanje kakovosti izobraževanja in vseživljenjskega učenja. Kot sem že dejal, je Svet omejil povečanje odobritev za prevzem obveznosti na podlagi analize možnosti izvajanja programov.

Kljub temu pa bi v tem okviru rad poudaril, da je povečanje odobritev za prevzem obveznosti kar precejšnje v primeru prednostnih programov. Na primer, v primerjavi z letom 2008 bo Okvirni raziskovalni program prejel 10 % povišanje, program za inovacije in konkurenčnost 16 % povišanje, program 'Vseživljenjsko učenje', ki je bistvenega pomena za evropske državljane, pa 6 % povišanje.

Ti primeri jasno ilustrirajo ciljno usmerjeno strategijo, ki jo je sprejel Svet. Poleg tega je Svet zmanjšal odobritve plačil (za 471 milijonov EUR) tako, da je znižal nekaj ciljno usmerjenih razdelkov, s čimer se želi upoštevati način, kako so bile odobritve izrabljene.

V zvezi s postavko 1b, 'Kohezija za rast in zaposlovanje' je Svet sprejel znesek odobritev za prevzem obveznosti, ki ga je predlagala Komisija v predhodnem predlogu proračuna. Za odobritve plačil smo sprejeli uravnotežen pristop, tako da smo na eni strani sprejeli povišanje v višini 50 milijonov EUR za konvergenčne države in regije, na drugi pa znižanje v višini 300 milijonov EUR na področju regionalne konkurenčnosti.

To pomeni sprejemljivo splošno znižanje v višini 250 milijonov EUR pri odobritvah plačil, in vesel sem, da smo se lahko dogovorili o skupni izjavi o strukturnih in kohezijskih skladih, kakor tudi o programih razvoja podeželja.

V zvezi s postavko 'Ohranjanje in upravljanje naravnih virov' je Svet sprejem omejeno znižanje v višini 382 milijonov EUR pri odobritvah za prevzem obveznosti ter v višini 497 milijonov EUR pri odobritvah plačil. To zadeva v glavnem proračunske postavke, ki se nanašajo na tržno intervencijo in potrditev obračunov ter v razumni meri na razvoj podeželja.

Želel bi tudi poudariti, da so bile ohranjene tudi proračunske postavke, ki se nanašajo na programe za prehrano, brezplačno razdeljevanje sadja in zelenjave, mleko v šolah ter promocijske ukrepe. Ohranili smo tudi zneske, ki jih je Komisija predlagala na področju okoljske politike.

V zvezi s postavko 3 'Državljanstvo, svoboda, varnost in pravice' je Svet nekoliko povišal razpoložljiva sredstva pod zgornjimi mejami, da bi dosegel vsoto 76 milijonov EUR s ciljno usmerjenimi zniževanji v višini 20 milijonov EUR pri odobritvah za prevzem obveznosti. V tem okviru bi rad poudaril pomen, ki ga francosko predsedstvo pripisuje politiki priseljevanja. Zato je bil vključen znesek, ki ga predhodni predlog proračuna predlaga za agencijo Frontex.

V zvezi s postavko 4 'EU kot globalni partner' smo si prizadevali, da bi predvideli potrebe, povezane s Palestino in Kosovom brez čakanja na pisni predlog spremembe Komisije, ki ga mora Komisija sprejeti naslednji teden. Zato smo v primerjavi s predhodnim predlogom proračuna za Palestino namenili dodatna sredstva v višini 100 milijonov EUR in 60 milijonov EUR za Kosovo.

V zvezi s skupno zunanjo in varnostno politiko je Svet kot previdnostni ukrep sprejem odobritve za prevzem obveznosti in odobritve plačil, ki so bile vnesene v predhodni predlog obračuna in ki so v skladu z zneski, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 17. maja 2006. Kar zadeva odobritve plačil znašajo znižanja 393 milijonov EUR, vendar polovica teh znižanj obsega rezerve za nujno pomoč in, kot veste, mnenje Sveta je, da bi bilo te rezerve mogoče financirati s preusmeritvijo odobritev plačil, čemur smo bili priča v preteklih letih.

Na koncu je Svet v zvezi s postavko 5 'Administracija' sprejel nadzorovano 3,8 % zvišanje administrativnih odobritev, ki je po njegovem mnenju potrebno za zagotovitev ustreznega delovanja institucij. Razpoložljiva sredstva pod postavko 5 zato znašajo 224 milijonov EUR. Svet je seveda sprejel 250 delovnih mest, povezanih s širitvijo v letu 2007. Poleg tega smo opravili ciljno usmerjena znižanja, ki temeljijo na preteklem izvajanju, in se s tem izognili splošnim znižanjem, ki so postala skoraj že tradicija.

V zvezi z decentraliziranimi agencijami smo na koncu upoštevali tudi življenjsko dobo teh agencij. Agencij, ki so že dosegle velik razmah, ne moremo obravnavati enako kot agencije, ki še vedno ustvarjajo svoje strokovno znanje – agencije, ki so še v fazi razvoja – zato smo upoštevali presežek, ki so ga nekatere agencije ustvarile v preteklih finančnih letih. To velja za Frontex in Eurojust, dve agenciji, ki spadata med naše prednostne naloge.

Za konec naj povem, da po mojem mnenju predlog proračuna za leto 2009 predstavlja ravnovesje med ambicijami, ki jih seveda vsi imamo za Evropsko unijo, in trdnim proračunom, za katerega smo odgovorni državljanom. To je nedvomno bistvenega pomena, če želimo, da bi tudi državljani imeli to zaupanje v evropsko idejo.

Mnenje tega Doma bo verjetno drugačno, vendar smo šele na začetku proračunskega postopka in imamo še dovolj časa, da uskladimo naša stališča v zvezi s strukturo proračuna za leto 2009 in da se odzovemo na izzive, ki jih pred nas postavljajo novi predlogi Komisije. Prepričan sem, da si bodo tri institucije zato na vso moč prizadevale, da bi lahko v obdobju od danes do usklajevalnega sestanka v novembru – torej v času dveh mesecev – dosegli izčrpen sporazum o vseh teh vprašanjih, in upam, da bo ta sporazum najboljši možni

kompromis tako za institucije kot za evropske državljane. V tem smislu seveda lahko računate, da se bom temu povsem posvetil.

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod minister. Zaslužili ste si precej boljšo udeležbo, vendar pa veliko šteje tudi kakovost naših članov. Danes imamo seveda začetno razpravo, ki ji prisostvuje tudi prejšnji minister, ki je nekoč opravljal vaše dolžnosti.

Jutta Haug, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod predsedujoči Svetu, pravkar ste povedali, da smo na začetku proračunskega postopka. Po mnenju Parlamenta, to ne drži. Proračunski postopek in razprave o postopku ter našem proračunu za leto 2009 so se pričeli že v začetku tega leta. Torej smo že opravili dolgo pot. Zlasti pa smo se v Parlamentu strinjali, da ne predhodni predlog proračuna s strani Komisije ne predlog Sveta – ki je, kot vemo, odpravil odobritve za prevzem obveznosti kakor tudi odobritve plačil, ki so vsebovane v ocenah Komisije, nista posebej navdihujoča. Zagotovo pa po našem mnenju ne gre za ambiciozni proračun, ki izpolnjuje zahteve, ki jih mi v Evropski uniji prejemo na vseh mogočih področjih politične dejavnosti.

Zlasti se Parlament vedno znova sooča s težavami, ki jih povzroča dejstvo, da se kljub nenehnim in povsod navzočim razpravam o želji po reševanju podnebnih sprememb, ta namera še vedno premalo odraža v proračunu. V Parlamentu bomo – kar lahko potrdi ogromna podpora, ki jo je hram dal pogajalski ekipi iz Odbora za proračun na julijemskem glasovanju – zagotovili, da se bo boj proti podnebnim spremembam okrepil tudi v mnogih delih proračuna in da je to mogoče storiti z evropskimi sredstvi. Ne verjamemo, da lahko med odobritvami za prevzem obveznosti in odobritvami plačil ostane tako velika vrzel, in sicer kar 15 %, kot to predlaga Komisija, ki pa jo je Svet še dodatno razširil.

Namesto tega bomo poskrbeli, da bomo dobili proračun, ki je bolj usklajen z načeli proračunske natančnosti in jasnosti. Brez dvoma bomo jeseni imeli kakšno razgreto razpravo. Vendar pa upam, da bomo dosegli zadovoljiv rezultat, ko se bomo enkrat sporazumeli o določenih zadevah.

Janusz Lewandowski, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, jeseni bomo, kot je v navadi, pričeli z odločilno fazo proračunskega postopka, tokrat za leto 2009. Naša naloga je ugotoviti in upoštevati vse spremembe, ki so se zgodilo po predložitvi predhodnih predlogov proračuna.

Največji problem zame, kot za poročevalca o proračunu Evropskega parlamenta in drugih evropskih institucij je, negotovost glede usode lizbonske pogodbe. Proračunske napovedi za leto 2009 so temeljile na najbolj verjetnih rezultatih, in sicer začetku veljavnosti pogodbe, ki bistveno razširja pristojnosti soodločanja Evropskega parlamenta. Ker je danes pogodba postavljena pod vprašaj, je normalen odziv v zvezi s proračunom, da se poraba, ki je neposredno povezana s pogodbo, loči od predhodne porabe za prihodnje leto, to pa je bila zahteva, ki smo jo predložili vsem evropskim institucijam. Odgovor, ki se trenutno še preučuje, smo prejeli od Evropskega parlamenta. To še ni dokument urada Parlamenta, vendar izpolnjuje zahtevo po ločevanju porabe, povezane z lizbonsko pogodbo, kar bi se lahko uporabilo kasneje, če bi se situacija spremenila.

Očitno nam negotovosti, ko je negotovost o usodi lizbonske pogodbe, ki vpliva na proračun za leto 2009, ne dajejo opravičila, da ne bi uporabili drugih načel o uvedbi načrta porabe za leto 2009. Upoštevati moramo nova pravila o prejemkih članov Evropskega parlamenta ter prejemkih in zaposlovanju asistentov. Pokriti moramo stroške evropske volilne kampanje in upoštevati gibanja cen različnih energetskega virov, ki so se zgodila v letu 2008. poleg vsega je leto 2009 volilno leto, v katerem si moramo prizadevati za strogost in finančno disciplino. Razširjenost evropske birokracije - ali z drugimi besedami evropske administracije - ni najboljše sporočilo ljudem, ki jih prosimo, da obnovijo naše mandate kot članov Evropskega parlamenta.

Rad bi opozoril samo še na eno zadevo, ki me ne skrbi toliko kot poročevalca Evropskega parlamenta, temveč bolj kot člana skupnosti demokratičnih narodov, ki skrbijo za človekove pravice in suverenost vseh narodov Evrope. Tudi na proračunski ravni bi se morali odzvati na to, kar se je zgodilo v Gruziji. Verjamem, da bi moral Evropski parlament zavzeti stališče v zvezi s tem vprašanjem že pri prvem branju, saj bo evropske davkoplačevalce težko prepričati, da še naprej zagotavljajo brezpogojno pomoč Rusiji, ko pa ta zapravlja denar na vojne izven njenih meja.

Kyösti Virrankoski, podpredsednik Odbora za proračun. – (FI) Gospod predsednik, gospod minister, gospod komisar, najprej bi želel izraziti zahvalo, da je predlog proračun za naslednje leto danes pred Parlamentom. Obenem pa želim povedati, kako žal mi je, da tej razpravi ne more prisostvovati predsednik odbora, gospod Reimer Böge, saj ima prav zdaj pomembne obveznosti v svoji državi. Zaradi tega bom v imenu Odbora za proračun govoril namesto njega.

Rad bi se zahvalil Svetu in njegovemu predsedstvu za njuno konstruktivno sodelovanje, saj smo na usklajevalnem sestanku o proračunu, ki je potekal julija, med drugim sprejeli pomembne skupne izjave, ki se nanašajo na izvajanje strukturnih in kohezijskih skladov, Evropskega solidarnostnega sklada, Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji in odhodke za zaposlene. To je tudi dober obet za pozitivno ozračje na usklajevalnem sestanku, ki bo potekal novembra. Na žalost Svet ni v enaki meri sodeloval, na primer, pri obravnavanju financiranja številnih novih delovnih mest, o čemer je tekla beseda in kar je bilo vključeno v resolucije na Evropskem svetu v juniju.

Predhodni predlog proračuna, ki ga je pripravila Komisija, je bil že takrat zelo skop. Odobritve za prevzem obveznosti so se držale pri 134,4 milijardah EU, kar je 2,6 milijarde pod finančno perspektivo, odobritve plačil pa so bile s 116,7 milijardami EUR še bolj skope. To je v plačilih enako 0,9 % BDP EU, kar je precej pod že tako izredno ogroženim finančnim okvirom, katerega povprečje znaša 1 %. Svet je proračun znižal še za dodatnih 500 milijonov EUR pri odobritvah za prevzem obveznosti in za 1,8 milijarde EUR pri odobritvah plačil.

Po mojem mnenju tako močno zmanjšan proračun ne odraža prednostnih nalog ne Parlamenta ne EU. Zelo nevarna so nižanja v naslovu 1, saj je ta ključnega pomena za trajnostno rast in zaposlovanje. Majhno število odobritev plačil zlasti predstavlja grožnjo strukturni politiki, ki je ena izmed glavnih prednostnih nalog Parlamenta. Njeno izvajanje že tako ali tako močno zaostaja.

Jasno je, da je treba postavko 1 v proračunu posebej obravnavati, vendar to velja tudi za naslov 4, ki se iz leta v leto očitno kronično premalo financira. V tem trenutku se soočamo tudi s težavami s Kosovom in Palestino.

Na koncu bi rad poudaril dve vprašanji. Prvo zadeva instrument pomoči v hrani. Komisija je predlagala približno 1 milijardo EUR za vzpostavitev pomoči v hrani in proizvodnjo v državah v razvoju. Parlament to podpira, vendar obžaluje, da Komisija ni predlagala nikakršnih ustreznih instrumentov. Medinstitucionalni sporazum je dobra priložnost za to, Odbor za proračun pa ga je pripravljen podpreti tudi pri tem vprašanju.

Evropski parlament je prav tako pripravljen podpreti obnovo v Gruziji. Priložnost za to ponuja tudi proračunski postopek. Upamo, da Komisija, še preden bo dala obljube v imenu Evropske unije na naslednji konferenci v Donorsu, o njih prej razpravljala s proračunskimi organi.

Dalia Grybauskaitė, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi priklicala zelo dobro ozračje naših pogajanj, ki smo jih pričeli spomladi in jih zaključili pred poletnimi počitnicami. Upam, da bomo lahko na tak način nadaljevali skozi ves postopek.

Rada bi vas opozorila na dejstvo, da bodo v okviru naših pogajanj pred nami štirje glavni sklopi problemov. Prvi zadeva raven odobritev plačil, ki jih je Svet znižal za 1,8 milijarde EUR. V oceni predloga Komisije Parlament meni, da je predlog preskromen, Svet pa, da je preveč ambiciozen; zato upam, da bomo pred zadnjo fazo naših pogajanj lahko našli kompromis in oblikovali ustrezen proračun za Evropo.

Drugi sklop problemov je osredotočen na naslov 4 in tukaj bi želel omeniti tri element: dodatna sredstva za Kosovo in Palestino, rezerve nujne pomoči, zlasti zato, ker se bodo pojavile potrebe, ki bodo letos in prihodnje leto zahtevale hiter odziv, in seveda naslednja donatorska konferenca za pomoč pri obnovi Gruzije: in v zvezi s tem – vsaj danes – še nismo sprejeli nikakršne odločitve.

Tretji sklop, v katerem Komisija vidi problem, zadeva administrativno porabo, kjer Svet kot ponavadi odobrava delovna mesta, vendar znižuje denarno podporo. To pomeni, da Komisija v tem trenutku in s takšnimi predlogi, ne bo mogla zaposliti dodatnega osebja, čeprav je bilo odobrenih 250 delovnih mest, ki so rezultate širitve.

Četrty sklop zadeva pomoč v hrani. Na spodbudo Sveta smo dali predlog, ki ga Parlament do sedaj še ni potrdil kot instrument. Zato je to četrti sklop naših pogajanj, ki je po mojem mnenju problematičen.

Na splošno gre torej samo za te štiri točke, ki bi lahko povzročile težave. Vse ostalo je zelo dobro pripravljeno in izračunano in menim, da bi lahko v večjem delu sporazum dosegli zelo hitro. Če ohranimo duh sodelovanja, ki ga imamo danes, potem upam, da bomo vse naše probleme rešili.

Éric Woerth, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod predsednik, najprej mi dovolite, da se zahvalim za to razpravo. Gospe Haug bi rad povedal, da je ta proračun očitno ambiciozen, tudi če ravni niso popolnoma enake, ko govorite o različnih postavkah. Vendar pa imamo seveda isti cilj in očitno je, da moramo razlike v naših mnenjih premostiti. Za to imamo zdaj še dva meseca.

Drugič, gospod Lewandowski, kar zadeva vaše pripombe o posledicah lizbonske pogodbe, si tudi mi želimo tako kot vi, da bi se upoštevalo dejstvo, da postopek ratifikacije še ni zaključen in da bi zato bilo modro, če teh stroškov ne bi vključili v proračun. Mislim, da je jasno, da imamo o tem enako mnenje. Omenili ste Gruzijo. Evropski komisar je o tem dejansko govoril kot o enem izmed večjih vprašanj, ki jih moramo rešiti, Svet pa je zvezi s tem izrazil svoje stališče. Zdaj si moramo prizadevati, da natančneje opišemo področja politike, ki smo jih opredelili včeraj popoldne.

Gospod Virrankoski, v zvezi s prehodnim predlogom proračuna ste povečali, a je ta že izredno ozek in da je to, kar počnemo zdaj, v resnici njegovo še večje zoženje. To je res. Vendar pa moramo najprej razlikovati med odobritvami za prevzem obveznosti in odobritvami plačil. Odobritve za prevzem obveznosti so se v primerjavi z letom 2008 povečale za nekaj manj kot 3 %. Mislim da to kaže, kako ambiciozni smo. Kar zadeva odobritve plačil, je res, da so v načrtu zmanjšanja podobnega obsega. Poskušal sem razložiti, da smo opravili zelo podrobno analizo in da to ni rezultat naključne in nepremišljene metode zniževanja odobritev plačil. Gre povsem in preprosto za rezultat analize ravni izrabe odobritev različnih politik. To sem poskušal razložiti za vsak posamezen naslov. Če naj se na kratko vrnem na naslov 1, je res, da gre za znižanje, vendar je v tem znižanju obenem načrtovano tudi povišanje v višini 50 milijonov EUR za konvergenčne države in regije; to sem želel omeniti. Naslov 4 – ki ga je komisar tudi omenil – vključuje zvišanje odobritev za Palestino in Kosovo, polovica znižanja odobritev, vnesenih v predlog proračuna, pa zadeva rezerve nujne pomoči, ki jih je mogoče financirati, kot se je to dogajalo do sedaj, skozi preusmeritev sredstev. Očitno moramo do novembra podrobneje obravnavati vprašanja, ki so specifična, jasno opredeljena in podvržena nekaterim parametrom, in prizadevali si bomo, da dosežemo najboljši možen kompromis, ki nam bo seveda pomagal na naši poti.

Predsednik. – To je bila pomembna vmesna razprava o proračunu. Vsi ste se zelo hitro odzvali na krizo in vojno v Gruziji. Kot veste, sem se sam o tem včeraj izjasnil pred Evropskim svetom, in čutim, da se z mojim mnenjem, ki sem ga izrazil včeraj, strinjajo vse strani Evropskega parlamenta. Hvala.

10. Elektronska komunikacijska omrežja in storitve – Organ za trg evropskih elektronskih komunikacij – Skupen pristop za uporabo spektra, ki se bo sprostil s preходом na digitalno radiodifuzijo – Elektronska komunikacijska omrežja in storitve, varstvo zasebnosti in varstvo potrošnikov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o

– poročilu (A6-0321/2008) gospe Catherine Trautmann v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, Direktive 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in Direktive 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev [COM(2007)0697 – C6-0427/2007 – 2007/0247(COD)],

– poročilu (A6-0316/2008) gospe Pilar del Castillo Vera v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi organa za trg evropskih elektronskih komunikacij [COM(2007)0699 – C6-0428/2007 – 2007/0249(COD)],

– poročilu (A6-0305/2008) gospe Patrizie Toia v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o popolnem koriščenju digitalne dividende v Evropi: skupen pristop za uporabo spektra, ki se bo sprostil s preходом na digitalno radiodifuzijo [2008/2099(INI)], in

– poročilu (A6-0318/2008) gospoda Malcolma Harbourja v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju na področju varstva potrošnikov [COM(2007)0698 – C6-0420/2007 – 2007/0248(COD)].

Luc Chatel, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, samo nekaj številčk morate pogledati, pa boste spoznali strateški pomen telekomunikacij in novih informacijskih tehnologij v Evropi: samo telekomunikacijske tehnologije predstavljajo eno četrtno evropske rasti in 40 % dobička iz produktivnosti. Če si ogledate številne študije, ki so bile opravljene, boste lahko videli, da je v preteklih 12 letih 50 % vrzel v rasti med ZDA in Evropo bila povezana z neusklajenim razvojem naših informacijskih in

komunikacijskih tehnologij. Evropa mora zato vlagati v ta sektor na dolgoročni osnovi. V skladu s tem je za spodbujanje konkurenčnosti in rasti evropskega gospodarstva potrebna tudi hitra sprememba regulativnega okvira EU na področju elektronskih komunikacij.

Kot sem rekel že na svojem zaslišanju pred Odborom za industrijo, raziskave in energetiko, je cilj francoskega predsedstva doseči politični sporazum na Svetu ministrov za telekomunikacije 27. novembra, katerega snov bo seveda kar najbolj temeljila na stališčih, ki jih je sprejel Evropski parlament. Da bi se to doseglo, je Svet načrtoval v drugi polovici leta 2008 približno 15 delovnih sestankov. Zato bi želel izkoristiti nekaj trenutkov in vas obvestiti o prevladujočem stališču Sveta v zvezi z glavnimi vprašanji, ki jih obravnavata poročevalki, gospa Trautmann in gospa del Castillo, ter poročevalec, gospod Harbour. O poročilu gospe Toia, ki zadeva digitalne dividende, bo razpravljaj moj kolega gospod Éric Besson.

Rad bi pozdravil zares veliko delo, ki so ga opravili trije poročevalci na področju vprašanj, o katerih bom čez nekaj trenutkov rekel nekaj besed. Po mojem mnenju delo, ki so ga opravili, pomaga pojasniti situacijo in nudi nov temelj za pričetek razprav s Svetom, zato bi želel poudariti, da med dvema institucijama, Parlamentom in Svetom, obstaja široko soglasje.

Najprej bi želel čestitati gospe Catherine Trautmann za delo, ki ga je opravila kot poročevalka o direktivi o spremembi okvirnih direktiv o 'dostopu' in 'odobritvi'. Pozdravil bi njeno pripravljenost za upoštevanje izziva, ki ga predstavlja uvedba omrežij naslednje generacije, kar povzroča skrb tako vsem zainteresiranim stranem na tem področju, kakor tudi državam članicam.

Gospa Trautmann, vaše poročilo poudarja potrebo po nadaljevanju spodbujanja konkurence, zlasti tiste, ki temelji na infrastrukturi: to je mnenje Sveta. Vaše poročilo predlaga tudi večjo uporabo geografske delitve trga, da bi se odpravile predhodne regulativne obveznosti, kjer je konkurenca učinkovita. O tem drugem vprašanju Svet še razpravlja.

Želel bi spregovoriti o uravnavanju trgov, zlasti o predlagani razširitvi pravice Komisije do veta, kot so jo predlagali regulatorji. Gospa Trautmann v svojem poročilu poudarja, da bi morala Komisija igrati vlogo arbitra in ne sodnika; zato predlaga mehanizem koregulacije, s katerim bi se zadeva lahko predala reformirani skupini regulatorjev, če bi, na primer, Komisija zavrnila izboljšave, ki jih je predlagal regulator. Poročevalka Parlamenta torej išče kompromis med statusom quo in pravico veta, ki jo je na začetku predlagala Komisija in ki so ji, kot veste, nekatere države članice nekoliko nasprotovale. To predstavlja pravi napredek v primerjavi z izvirnim besedilom o vprašanju, ki je izredno občutljivo za Svet, ki v tem trenutku še ne kaže neke pripravljenosti, da bi Komisiji podelil več moči.

Drugo vprašanje, ki je bilo predmet vroče razprave, je funkcionalna delitev. Poročilo gospe Trautmann predlaga ohranitev uvedbe funkcionalne delitve kot izjemne izboljšave za nacionalne regulativne organe (NRO). Ta izjemna izboljšava bi bila bolj omejena v smislu izvajanja, saj bi zahtevala tako predhodno soglasje Komisije kot ugodno mnenje Organa evropskih regulatorjev za telekomunikacije (BERT). Pristop, ki ga prevzema poročevalka, se zdi skladen s kompromisom, ki nastaja v Svetu v zvezi s tem, in sicer z ohranitvijo uvedbe te izboljšave, katere uporaba pa seveda ne sme postati splošno razširjena.

Drugo večje vprašanje v teh pogajanjih je upravljanje radijskih frekvenc. Vaša poročevalka, tako kot Svet, podpira postopni pristop k spremembam pri upravljanju spektra, ki ustvarja ravnovesje med načeli nevtralnosti, ki jih je predstavila Komisija, in kompleksnostjo upravljanja tega redkega vira. Poročilo, ki ga je na koncu sprejel Odbor za industrijo uvaja tudi nov element z zavzemanjem za ustanovitev Odbora za politiko radijskega spektra (RSPC), katerega dolžnost bo svetovati Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji o vprašanjih politike radijskega spektra. Ta odbor bo imel nalogo, da oblikuje strateški zakonodajni program o uporabi radijskega spektra. V zvezi s tem menim, da je Svet upošteval legitimno zahtevo Evropskega parlamenta, da se bolj vključi v oblikovanje splošnih smernic za upravljanje radijskih frekvenc, vendar, kot veste, se Svet želi tudi izogniti situaciji, v kateri bi bilo preveč organov odgovornih za ta vir, ter ohraniti odzivnost, ki jo zahtevajo ti trgi in radijske frekvence kot strateški viri inovacij.

Rad bi pohvalil kakovost poročila gospe Pilar del Castillo o ustanovitvi organa za trg evropskih elektronskih komunikacij; rad bi poudaril, da se dotika zelo občutljivega vprašanja, ki je tudi predmet širokega soglasja med Parlamentom in Svetom. Zaključek poročila, gospa del Castillo, je, da ta organ v svoji izvirni predlagani obliki ni prava rešitev za krepitev sodelovanja med regulatorji in spodbujanje usklajevanja praks; to je tudi stališče Sveta. Ste proti uvedbi evropskega nadregulatorja in predlagate oblikovanje organa – BERT – ki bi bil bližje regulatorjem, ki bi bili tako bolj neodvisni od Evropske komisije in katerih ustroj in upravljanje bi bila veliko enostavnejša kot je bilo sprva predlagano. Svet se zaveda vseh teh argumentov, vendar, kot veste, ima večina držav članic še vedno nekaj pridržkov v zvezi z zamislijo o ustanovitvi organa na ravni Skupnosti.

V naslednjih nekaj tednih mora Svet zato najti ravnovesje med dvema možnostma: institucionalizacijo organa zasebnega prava, ki ga sestavljajo evropski regulatorji ali ustanovitvi organa Skupnosti, ki mu je treba zagotoviti neodvisnost.

Moje zadnje pripombe se nanašajo na poročilo gospoda Malcolma Harbourja, ki bi se mu želel zahvaliti za kakovost njegovega dela; zlasti pozdravljam dejstvo da poročilo upošteva temeljne pravice potrošnikov. Parlament, tako kot Svet, podpira ukrepe, ki jih je predlagala Komisija in ki so usmerjeni v okrepitev pravic potrošnikov, kar je vprašanje, ki se je pojavilo pred kratkim zaradi povečanega vpliva komunikacijskih storitev na vsakodnevno življenje naših državljanov.

Poročilo gospoda Harbourja zlasti predlaga natančno opredelitev podatkov, ki jih je treba vključiti v pogodbe, okrepitev ukrepov, ki jih morajo države članice sprejeti za uporabnike invalide, in skrajšanje časovne priprave za prenos številke, da bi se izboljšala konkurenca. Svet na splošno vse te ukrepe odobrava.

Mislim, da je vprašanje varstva zasebnosti, o katerem je v postopku okrepljenega sodelovanja gospod Alvaro razpravljal na Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, prav tako pomembna zadeva, ki jo je treba obravnavati, in vesel sem, da so bila na primer upoštevana nenaročena SMS sporočila.

V zvezi s posebnim vprašanjem avtorske pravice poročilo gospoda Harbourja predlaga ohranitev obveznosti ponudnikom omrežij elektronskih komunikacij, da naročnikom predložijo vse koristne informacije o nezakoniti uporabi omrežja in storitev. Predlaga tudi, da se spodbudi sodelovanje med vsemi zainteresiranimi stranmi, da bi se pospešilo širjenje zakonitih ponudb. Zdi se, da gre pri tem za uravnotežene ukrepe, vendar ne smemo pozabiti, da je to zelo občutljivo vprašanje tako za vaš Dom kot za Svet.

Svoj prispevek o tem, za kar sem odgovoren, gospod predsednik, in sicer o digitalnih dividendah, bom, preden predam besedo mojemu kolegu gospodu Éricu Bessonu, zaključil z besedami, da čutimo, da sta si Parlament in Svet o teh vprašanjih precej soglasna, čeprav je hkrati tudi res, da je v zvezi z ravno podrobnosti, ki jih je treba vključiti v to direktivo, nekaj manjših razlik v mnenjih. Seveda si bomo z vsemi močmi prizadevali, da bomo še naprej tesno sodelovali s Parlamentom in Komisijo, da bi bilo mogoče kompromis med institucijami doseči kar najhitreje.

Predsednik. – Hvala, gospod Chatel. Gospod Luc Chatel je državni sekretar, pristojen za industrijo in varstvo potrošnikov.

Danes bomo zaorali ledino in prisluhnili še drugemu predsedniku Sveta, gospod Éric Bessonu, državnemu sekretarju v kabinetu predsednika vlade.

Éric Besson, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, kot je pravkar povedal moj kolega Luc Chatel, sem zadolžen, da spregovorim o zelo pomembnem vprašanju, ki zadeva digitalne dividende.

12. junija 2008 je Svet sprejel sklepe o sporočilu Komisije z naslovom 'popolno koriščenje digitalne dividende v Evropi: skupen pristop za uporabo spektra, ki se bo sprostil s prehodom na digitalno radiodifuzijo.' Izključitev analogne radiodifuzije bo sprostila spekter v UHF pasu, kar je še zlasti privlačno zaradi lastnosti širjenja UHF radijskih pasov. Prehod na digitalno radiodifuzijo zato ponuja brezprimerno možnost, ki jo moramo v celoti izkoristiti. To je namen poročila gospe Toia, o katerem boste še izrazili svoje mnenje, sam pa bi na tej točki želel pohvaliti kakovost dela, ki ga je opravila.

Kot je v svojem poročilu pokazala gospa Toia, skupna vrednost trgov elektronskih komunikacijskih storitev, ki so odvisni od uporabe spektra radijskih valov v EU, znaša več kot 250 milijard EUR ali približno 2,2 % letnega bruto domačega proizvoda EU. Dobro upravljanje spektra lahko pomembno prispeva k lizbonskim ciljem konkurenčnosti in gospodarske rasti ter izpolni širok niz družbenih, kulturnih in gospodarskih potreb evropskih državljanov. V praktičnem smislu bo smotrna in razumna uporaba digitalne dividende pomagala zmanjšati digitalno delitev, zlasti pri prikrajšanih, oddaljenih in podeželskih območjih. Kot je že pravilno poudarila vaša poročevalka, je treba radijski spekter, ki se bo sprostil s prehodom na digitalno radiodifuzijo, čimprej prerazporediti.

Takoj vam lahko povem, da se Svet v osnovi strinja z mnenjem poročevalke, da bo usklajen pristop do uporabe spektra na evropski ravni zagotovil optimalno uporabo digitalne dividende. Opredelitev usklajenega podpasu za nove elektronske komunikacijske storitve bo operaterjem in proizvajalcem opreme omogočila, da izkoristijo dovolj velik trg. To je strateško vprašanje za industrijski in politični razvoj Evrope.

Če Evropi uspe usklajena akcija na področju digitalne dividende, kot ji je uspela pri GSM aparatih, bo imela zgodovinsko priložnost da v naslednjih 20 letih ponovno prične z izvajanjem glavne politike, ki bo koristila njeni industriji in potrošnikom. Vendar pa, kot so poudarili ministri prejšnjega junija, Svet meni, da bi morali spoštovati načelo zagotavljanja prožnosti uporabe digitalne dividende, ne glede na omejitve, ki so potrebne, da bi se izognili škodljivim motnjam ali da bi spodbudili cilje splošnega interesa, kot je široka razpoložljivost storitev ali medijski pluralizem ter kulturna in jezikovna raznolikost. Nacionalne razprave o razporejanju spektra se morajo nadaljevati z vso hitrostjo, vendar če želimo, da bo pristop Komisije uspešen, mora ta ostati v skladu z nacionalnimi odločitvami, ki se trenutno sprejemajo o ponovni uporabi frekvenc.

Na koncu bi rad povedal, da Svet poziva Komisijo - in vem, da je to že bilo storjeno - da prične opravljati študije in posvetovanja, ki so potrebna za opredelitev skladne osnove za usklajeno rabo spektra. Komisija je prav tako pozvana, da podpre države članice in jim pomaga, da dosežejo ta cilj. Svet zato z velikim zanimanjem pričakuje, da bo Komisija do decembra 2008 oddala poročilo o rezultatih tega procesa in vseh nadaljnjih potrebnih ukrepih.

Viviane Reding, članica Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se želela zahvaliti poročevalkam gospe Catherine Trautmann, gospe Pilar del Castillo Vera, gospe Patrizii Toia in poročevalcu gospodu Malcolm Harbourju za zelo težko opravljeno delo in zelo konstruktivne predloge. Želela bi se na splošno zahvaliti Parlamentu, ker je bilo delo zelo težko in ker vem, da je zahtevalo zelo temeljito in dolgo obsežno pripravo – zaslišanja zainteresiranih strank in upoštevanje dobesedno na stotine sprememb – vem pa tudi, da ste delali dan in noč; vendar se pogosto najboljši rezultati dosegajo prav v takšnih okoliščinah, in to gotovo velja za ta primer.

Ne glede na to, da je regulativni okvir v številnih pogledih ustrezen, se vsi strinjamo, da ga je treba res izboljšati. Zakaj? Varstvo potrošnikov moramo okrepiti tako, da bomo zagotovili, da lahko ustrezno in na informiran način izbirajo med celo vrsto proizvodov in storitev. Zagotoviti moramo, da bodo države članice med upravljanjem svojega nacionalnega spektra – ki je zelo dragocen vir, kot je bilo že rečeno – spoznale družbene in gospodarske koristi zaradi učinkovitega, preglednega in prožnega upravljanja in zaradi boljše usklajenosti na ravni EU. Poskrbeti moramo, da bo naš regulativni sistem olajšal in ne omejil naložbe v omrežja prihodnje generacije, da bi Evropa ostala konkurenčna tudi v 21. stoletju.

Končno – in to je temelj vseh naših prizadevanj – moramo okrepiti notranji trg. Tu ne gre za prazne besede, temveč za opremljanje EU z učinkovitim in konkurenčnim enotnim trgom, ki ustvarja ekonomijo obsega, ne samo na področju elektronskih komunikacij, temveč tudi pri državljanih in širšem gospodarstvu. Na splošno gre prav za to gospodarstvo, ki prinaša ugodnosti in ki ga je treba okrepiti. Izkoristimo prednosti naše evropske celine: znebimo se ovir, ki vodijo k fragmentaciji in manjši gospodarski in socialni učinkovitosti.

Vsi ti štirje temeljni elementi – varstvo potrošnikov, spekter, naložbe in notranji trg – so zelo pomembni in Parlament je to spoznal. Parlamentu moram čestitati, da je prepoznal osnovne probleme in dal pravilno diagnozo za predložitev pravih rešitev.

Dovolite mi, da nadaljujem z mehanizmi notranjega trga. Tukaj so stave najvišje in prav v zvezi s tem bodo prihodnje razprave s Svetom zelo težke. To pravim kljub temu, da so sami ministri na koncu slovenskega predsedovanja priznali, da moramo izboljšati usklajenost na notranjem trgu elektronskih komunikacij.

To priznanje je dobro, toda kakšne so rešitve? Parlament je pravilno ugotovil, da gre samo za eno razpravo – ne za dve – ko beseda nanese na organ in na mehanizme za izboljšanje delovanja notranjega trga, zlasti mehanizmov iz člena 7, ki se nanašajo na obveščanje o nacionalnih tržnih pregledih. To sta dve plati istega notranjetržnega kovanca – sodita namreč skupaj.

Vsi vemo, da je treba obstoječe načine sodelovanja med nacionalnimi regulatorji v okviru Skupnosti – t.j. Skupino evropskih regulatorjev (ERG) – izboljšati, če želimo, da bi bili uporabni. Zato Komisija pozdravlja spremembe, ki izhajajo iz predloga Komisije o bolj pregledni, odgovorni in učinkoviti obliki sodelovanja.

Komisija predvsem pozdravlja predloge Parlamenta za ustanovitev organa Skupnosti. Takšen organ Skupnosti mora z vsem kar prinaša s seboj, ustrezati namenu: delovati mora tako, da bo učinkovit, pošten in zanesljiv in da ne bo povzročal sumov, da je mogoče določenim regulatorjem bližje kot drugim. Zato moramo, če želimo biti dosledni na splošno, biti dosledni tudi pri financiranju. Nacionalno financiranje, ne glede na delež, bo postavilo verodostojnost organa pod vprašaj in bo odprlo vrata administrativni in pravni negotovosti.

Iz izkušenj vemo, da hibridno financiranje ustvarja probleme, zato se moramo izogniti ustvarjanju takšnih problemov. Zaradi tega bi želela Parlament posvariti, da naj bo na preži pred tem, kar imenujem pristop belgijskega nogometnega kluba, kar moram pojasniti. Veste, da je Komisija Skupino evropskih regulatorjev

ustanovila kot lastnega svetovalca. Nedavno so nacionalni regulatorji na podlagi belgijske zakonodaje ustanovili zasebni organ, ki naj bi deloval kot sekretariat Skupine mednarodnih regulatorjev. Skupina mednarodnih regulatorjev deluje zunaj okvira Skupnosti – njegovo članstvo presega 27 držav članic – in v praksi nihče ne razume, kje se Skupina mednarodnih regulatorjev prične in kje se konča Skupina evropskih regulatorjev. Komisija je želela odpraviti te nejasnosti z ustanovitvijo jasno opredeljenega in odgovornega organa. Zagotovo si ne želimo, da bi se belgijski zasebni organ, ki je tuj pristopu Skupnosti in zagotovilom, ki jih daje Skupnost, vključeval v sprejemanje evropskih odločitev.

Prav zaradi tega še vedno obstaja potreba po nadaljnjem premisleku o številnih pravnih in institucionalnih vprašanjih, ki zadevajo ustanovitev organa, zlasti njegove strukture upravljanja. Najti moramo prava sredstva, da bi zaščitili neodvisnost nacionalnih regulatorjev na način, s katerim je zagotovljen pristop na ravni Skupnosti.

Predvsem pa moram poudariti dejstvo, da je ta organ sredstvo, ki lahko pripelje do konca, ne pomeni pa konca sam po sebi. Organ ni nič več kot instrument za izboljšanje regulativne skladnosti. Prav zato je tako pomembna druga plat notranjtržnega kovanca in prav zato ima Evropski parlament povsem prav, ko želi okrepiti usklajevalni postopek iz člena 7, ki se nanaša na obveščanje o pregledih trga na nacionalni ravni, pri čemer bo, mimogrede, organ igral svojo vlogo.

Novi arbitražni mehanizem Parlamenta iz člena 7a kaže, da sta Komisija in Parlament soglasna pri razumevanju potrebe po mehanizmih operativne usklajenosti, ki bodo res nekaj pomenili.

Rešitev Parlamenta je omogočiti Komisiji, da poseže vmes in od nacionalnega regulatorja zahteva, da spremeni svoj regulativni pristop, če po strokovnih ocenah organ ugotovi problem. Obravnavati moramo tudi druge podrobnosti pristopa Parlamenta, da bi upoštevali institucionalno ravnovesje, določeno v Pogodbi, vendar kar se mi zdi popolnoma pravilno je logika sprejetega pristopa, ki naj bi našel ravnovesje med interesi subsidiarnosti in interesi notranjega trga, nato pa sprejel jasne operativne zaključke.

Zahvaljujoč strokovni oceni, ki jo je opravil organ, obstajajo načini, kako izkoristiti združene izkušnje nacionalnih regulatorjev, poleg njihove občutljivosti za to, kar predstavljajo legitimne lokalne razlike. Zagotovo je razumljivo, da mora priti do posledic, če organ pove, da obstaja problem a notranjem trgu, čemur se pridružijo še pomisleki Komisije kot varuha Pogodbe.

V interesu notranjega trga in pravne ('pravno' pa pomeni tudi poslovno) gotovosti je, da ima Komisija pristojnost, da od nacionalnega regulatorja, zadolženega za obveščanje, zahteva, da v takšnem primeru spremeni svoj pristop, saj ne moremo sprejeti, da bi po tem, ko smo že opravili zelo dolgotrajen proces pregleda iz člena 7, nacionalni regulator, ki je zadolžen za obveščanje, lahko rekel 'zahvaljujem se vam za vaše mnenje, vendar mi je moj pristop bolj všeč', in da bi preprosto deloval, kot da se ne bi nič zgodilo.

Zato čestitam Parlamentu, ki ima prav, ko pravi, da se celoten postopek ne more kar tako cmeravo končati. Industriji, potrošnikom in davkoplačevalcem ne bo všeč, če bomo zgradili sofisticirane in dolgotrajne regulativne sisteme, ki ne bodo imele nikakršnega pomena. Zato je treba sistem podkrepiti, in sicer tako, da lahko na koncu Komisija sprejme zavezujočo odločitev.

Prej sem omenila pomembnost oblikovanja regulativnega okvirja, ki je prijazen do novih naložb. Zato je Komisija v svojem predlogu ne samo ohranila, temveč tudi okrepila na konkurenci temelječ pristop do ureditve, saj konkurenčni trgi spodbujajo nove naložbe. Zaradi tega je Komisija tudi hvaležna Odboru za industrijo, raziskave in energetiko, da je poskusil telekomunikacijska pravila bolj približati naložbam, zlasti kar zadeva velike naložbe, ki so potrebne za posodobitev starih bakrenih žic z namestitvijo hitrega optičnega omrežja.

Te zastarele lokalne zanke - pri čemer gre za veliko večino evropskih gospodinjstev in majhnih podjetij, ki so odvisni od povezave z internetom - predstavljajo zamašeno točko hitrega interneta, točko, na kateri se informacijska superhitra cesta upočasni do lazenja, in prav zaradi tega pozdravljam potezo Parlamenta, s katero želi spodbuditi konkurenco na področju infrastrukture pri teh omrežjih dostopa naslednje generacije, in sicer s proaktivni spodbujanjem delitve vodov, ki nudijo dom novim vlaknom, ter delitev tveganja pri novih zmogljivostih. Ta prizadevanja so dobrodošla in v skladu s priporočilom, ki ga trenutno pripravljam kot smernico nacionalnim regulatorjem pri teh vprašanjih.

Vendar pa nadgradnja zamašenih točk hitrega interneta ne sme postati novo in vztrajno ozko grlo za konkurenco v prihodnosti; veliko dokazov imamo, da bo prehod na vlakna drugačnim investitorjem posle zelo otežil, saj razpletanje vlaken ni možno ne s tehničnega ne z gospodarskega vidika, kar pomeni, da bodo morali drugi operaterji vlagati v lastna vlakna ali uporabiti bitnega niz svojega predhodnika.

Sprijazniti se moramo z dejstvi: v številnih geografskih območjih, kjer se je pokazalo, da konkurenca na področju infrastrukture ni izvedljiva, bo ustrezna ureditev še vedno edini način, da se konkurenco ohrani pri življenju. Konkurenca pomeni nižje cene, boljše kakovost storitev in več izbire, zaradi česar so potrošniki dejanski zmagovalci.

Vendar pa se ne slepim. Vidim, da to skrbi tudi Parlament. Izbire morajo biti realne; potrošnikom je treba omogočiti, da iz konkurence potegnejo le najboljše, to, da jim je treba nekaj omogočiti, pa pomeni, da jih je treba informirati. Prav zaradi tega je tako pomembna večja možnost, da zamenjate svojega ponudnika. Pozdravljam podporo Parlamenta, ki jo je dal potrebi po zagotovitvi, da se prenos številk opravi v enem dnevu. Če je v Avstraliji to mogoče storiti v dveh dneh, potem bi moral biti en dan v Evropi povsem dovolj.

Poleg tega pozdravljam tudi pojasnila, ki jih je Parlament dodal skupaj s spremembami povečanega informiranja potrošnikov, da bi potrošniki zares vedeli, kakšno storitev bodo dobili od ponudnika in da bodo lahko sami opravili koristne primerjave. Ta povečana preglednost je tu tudi zato, da podpre odprto arhitekturo interneta, ki jo poudarjamo, ki jo želimo, ki jo zagovarjamo. Če so pri dostopu do interneta kakršne koli omejitve, je bistveno, da so potrošniki jasno informirani, za kakšne omejitve gre, in vesela sem, ko vidim, da Komisija in Parlament pri teh točkah soglašata.

Vendar pa, kar težko razumem, je, zakaj je Parlament spremenil besedilo tako, da potrošniki preprosto nimajo več možnosti in informacij, ko gre za zasebnost njihovih osebnih podatkov. Vem, da Parlament jemlje varstvo potrošnikov in temeljnih pravic državljanov zelo resno, zato sem toliko bolj presenečena, da so zahteve po obveščanju o kršitvah, vsebovane v predlogih Komisije, oslABLJENE s spremembami, ki so tukaj na mizi.

Osnovni položaj bi moral biti, da so potrošniki seznanjeni s kršenjem varnosti, ki zadeva njihove osebne podatke, da bi lahko sami sprejeli previdnostne ukrepe, zato ni mogoče prepustiti ponudniku storitev, da sam določa, ali je verjetno, da bo takšna kršitev povzročila naročniku škodo – kadar gre za naročnika in njegove lastne podatke, ki jih je treba varovati. Kako lahko, na primer, ponudnik ve, kako občutljivi so ti podatki v posameznem primeru? Zaradi tega bi pozvala Parlament, da ponovno premisli o svojem stališču do tega vprašanja.

Na koncu, kar zadeva spekter: o pomembnosti tega mi Parlament ni bilo treba prepričevati. Zaradi tega Komisija pozdravlja politizacijo razprave, ki obdaja to vprašanje spektra. Ta razprava sega daleč čez tehnično raven. Tudi če bo še naprej veliko dolgovala trdnemu delu in rešitvam Odbora za radijski spekter, je bilo veliko doseženega z odločbo o radijskem spektru. To moramo ohraniti. Vendar ima Parlament prav: nadaljnji napredek je odvisen od povezovanja politične plati s tem procesom, da bi se o vložkih lahko bolj ustrezno razpravljalo. Učinkovitejši – to pa pomeni tudi bolj usklajen – pristop med državami članicami ustvarja obete za scenarij, v katerem imajo koristi vsi, pri čemer je doseganje družbenih in kulturnih ciljev okrepljeno poleg velikih koristi, ki jih ima evropsko gospodarstvo.

Pomemben napredek pri maksimiranju digitalne dividende in drugih sorodnih vprašanjih se lahko zagotovi samo s strategijo in pomembnimi političnimi odločitvami, ki jih sprejmeta tako Parlament kot Svet. Zato Komisija podpira legitimni cilj Parlamenta, ki zadeva večjo vključenost v oblikovanje politike spektra, in načeloma sprejema spremembe, ki jih predlaga Parlament.

Seveda bo svoje mnenje izrazil tudi Svet. Želim poudariti, da bo Komisija pri tej razpravi podprla Parlament in da bo pomagala Svetu, da s Parlamentom doseže soglasje.

PREDSEDSTVO: GOSPA ROURE

Podpredsednica

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, gospa komisarka, ministrice in ministri, gospe in gospodje, kar zadeva reformo regulativnega okvira, za katerega pravimo, da bo upravičena, je treba reči, da mora ta prinesiti otipljive izboljšave, tako za potrošnike v smislu cen, dostopa in hitrosti povezave, kot za podjetja v smislu lojalne konkurence, novih naložb in konkurenčnosti.

Veliko število vključeni zainteresiranih strani meni, da se pri tem kažejo različni, celo nasprotujoči si interesi. Kar se tiče mene, sem že zelo zgodaj začela vztrajati pri tem, da je treba prisluhniti stališčem na vseh straneh in da je treba tudi pošiljati pravočasna in zanesljiva sporočila podjetjem in potrošnikom, če želimo doseči ali ponovno pridobiti njihovo zaupanje.

Elektronske komunikacije so prava priložnost za evropsko rast. Sektor ustvarja 3 % evropskega BDP. Še vedno moramo biti zmožni, da bi izrabili vse koristi tega potenciala v EU v smislu naložb in razvoja storitev. To zahteva konkurenco, vendar ne zgolj konkurenco. Sprejeti je treba ukrepe, da se ustvarijo pogoji za odgovoren in trajnosten razvoj; z drugimi besedami, za gradnjo ekosistema za obliko ekonomije znanja, ki si jo vsi želimo.

Vir moramo videti v IKT. Zatorej gre za zadevo tako javnega kot zasebnega interesa, ki od nas zahteva, da podpremo prožna pravila in odgovornost vseh zainteresiranih strani prek sodelovanja med regulatorji in Komisijo, tako kot sodelujejo operaterji in potrošniki na podlagi pogodbenega dogovora.

Obstajajo štiri ključna področja, ki bi jih bilo po mojem mnenju treba okrepiti: prvič, potrošniške storitve v smislu dostopa – prek bolj razširjenega ozemeljskega razvoja omrežij – poštenih cen ali kakovosti; drugič, trajna industrijska dejavnost za namen spodbujanja ustvarjanja delovnih mest in inovacij, saj je tehnološki napredek učinkovit tudi pri zniževanju cen; tretjič, konkurenčnost majhnih in velikih podjetij, da bi se zagotovil trajnostni razvoj v državah članicah EU ter potrebne naložbe, zlasti v optična vlakna, kar nam bo zagotovilo učinkovitejšo konkurenčnost na globalnem trgu; in končno, pravna gotovost – potreba po zagotovitvi zanesljivosti sistema s prenosom odgovornosti vseh udeležencev in s spodbujanjem vzajemnega sodelovanja, zlasti med regulatorji, vendar tudi med njimi in Komisijo.

Z veseljem ugotavljam, da je na tej podlagi Odbor za industrijo, raziskave in energetiko sprejel moje predloge o kompromisih – pogosto z veliko večino – zato bi se rada zahvalila svojim kolegom, da so bili tako hitro na voljo kljub rokom, ki so bili včasih dokaj tesni, vendar pa je to pomenilo, da smo se lahko držali časovnega razporeda, da bi opravili spremembo te uredbe še pred koncem tekočega parlamentarnega mandata. To je rezultat skupnih prizadevanj.

Osebnostno menim, da se je sektor na splošno pozitivno odzval na te smernice in upam, da bodo tako storili tudi naši partnerji v Svetu. Pozornost sem namenila stališčem gospoda Chatela in gospoda Bessona, kakor tudi gospe komisarke Reding, zato bi se jim rada zahvalila za njihova informirana in na splošno pozitivna mnenja.

Dovolite mi, da se vrnem k točkam, o katerih še vedno potekajo razprave, in da spregovorim o vprašanju izboljšav.

Brez kakršnega koli poseganja v pristojnosti nacionalnih regulatorjev je prišlo do soglasja o potrebi po bolj skladni uporabi izboljšav na ravni EU. Vendar pa je prišlo tudi do enotne – ali skoraj enotne – zavrnitve predloga Komisije, da bi morala imeti pravico do zavrnitve izboljšav z vetom. V mehanizmu, ki ga opisujem v svojem poročilu, ima vsak organ svoje legitimno mesto: Komisija lahko izrazi dvome o izboljšavah, vendar jih ne more v celoti zavrniti, če tudi BERT ne izrazi negativnega mnenja. In obratno: če naj se kot izboljšava uporabi funkcionalna delitev, je za to potrebno soglasje tako Komisije kot organa BERT. S takšno omejitvijo je takšna delitev otipljiva grožnja, ki pa je ni mogoče zlahka izvajati.

Kar zadeva radijski spekter, so naši predlogi usmerjeni proti prožnemu vodenju tega redkega vira, vendar na zmeren in sorazmeren način ob sočasni uvedbi ukrepov, katerih namen je optimizirati upravljanje spektra. Prvi temeljni kamen za nas je prava evropska politika spektra, ki bi lahko bila predstavljena po sprejemu paketa na glavni konferenci, ki bo potekala na začetku naslednjega parlamentarnega mandata.

Kar zadeva nova omrežja: slednjih predlog Komisije ne zajema ali pa jih slabo obravnava in to v času, ko je Evropa že udeležena v tej tehnološki revoluciji. PO naše mnenju je bilo treba državam članicam in regulatorjem takoj ponuditi smernice in orodja, ki jih potrebujejo za spodbujanje naložb in upravljanje razvoja teh omrežij, kjer je to potrebno. Zato je naše predloge potrdil svet priznanih strokovnjakov tik pred poletnimi počitnicami.

Zadnje vprašanje je bilo odprto dokaj pozno: varstvo pravic intelektualne lastnine. Žalostno je, da je ta razprava prišla v ospredje šele v tej fazi pregleda telekomunikacijskega paketa; meni, da ne bi bilo primerno, da bi o mehanizmi, ki zagotavljajo celovito spoštovanje pravic intelektualne lastnine, razpravljali tukaj.

Želim samo reči, da upam, da bomo pregled tega paketa lahko končali brez nepotrebnih pritiskov in brez da bi nas prekinilo to vprašanje, ne glede na to, kako pomembno je, glede na to, da je ustvarjalna vsebina predmet sporočila Komisije. O preostalih točkah bom govorila v okviru dveh minut, ki ju še imam, da zaključim.

Pilar del Castillo Vera, poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, želela bi na začetku poudariti, kar je povedal gospod Chatel: elektronski komunikacijski sektor je zadolžen za 25 % evropske rasti in 40 % produktivnosti.

Na kratko, ti številki potrjujeta navedbe lizbonske agende o potrebi po razvoju evropskega gospodarstva, ki temelji na znanju in v katerem so glavna gonilna sila razvoja dejansko elektronske komunikacije.

Komisija je pokazala znanje in ozaveščenost, ko je predlagala niz ukrepov, ki ponovno opredeljujejo regulativni okvir, ki je bil sprejet leta 2002. Nekaj trgov je bilo dereguliranih, v čakanju pa so še nekateri pomembni predpisi, katerih cilj je potisniti naprej konkurenčnost notranjega trga.

Vendar pa se bom osredotočila seveda na stališče Parlamenta. Na stališče, gospod Chatel, predstavnik Sveta, gospa Viviane Reding, predstavnica Komisije, gospe in gospodje, ki ima skupni imenovalec, faktor, ki oblikuje stališče Parlamenta, ki je po mojem mnenju izredno skladno, dosledno in močno. Ta skupni imenovalec v poročilih, ki jih je sestavil Parlament in ki so jih potrdili ustrezni odbori, pa je preprosto koncept skupne odgovornosti.

Poročilo gospe Trautmann temelji na skupni odgovornosti. Predlog o ustanovitvi organa nacionalnih regulatorjev temelji na skupni odgovornosti. V obeh primerih smo slišali, da je skupna odgovornost orodje, ki je danes še potrebno na trgu elektronskih telekomunikacij v Evropi, in vse, kar je bilo predlagano, izhaja iz tega koncepta skupne odgovornosti, bodisi da se nanaša na vzajemno delovanje v skupni ureditvi med Komisijo in odborom nacionalnih regulatorjev, torej organom BERT, bodisi da se nanaša na organizacijo in financiranje organa BERT.

Ker nas čas pritiska in ker smo že imeli dolgotrajne razprave, ki bodo takšne ostale tudi v prihodnje, se moram zdaj usmeriti izključno na organ BERT. Gre za predlog, ki ustreza konceptu skupne odgovornosti in razvoja v osnovi uspešnega trga, ki še vedno zahteva nekaj vnaprejšnje podpore, da bi se v celoti prilagodil pravilom konkurence, in sicer gre za odbor, ki temelji na sodelovanju med Komisijo in državami članicami v obliki regulativnih organov. Na tej podlagi in glede na trenutni položaj so naloge odbora bolje opredeljene, enako pa velja tudi za njegovo strukturo, dolžnosti, odgovornosti in financiranje.

Prav zaradi tega bi, gospa komisarka, gospe in gospodje, gospod Chatel, želela reči, da je zelo pomembno, da ohranimo skladnost in doslednost. Sofinanciranje, ki sem ga predlagala in zagovarjala pred odborom, je skladno s konceptom skupne odgovornosti, ki tvori hrbtenico vsakega predloga Parlamenta, tako v poročilu gospe Trautmann kot v mojem poročilu.

Če pa bi se mehanizem financiranja, ki strogo temelji na financiranju s strani Skupnosti, prikradel skozi zadnja vrata, pa bi bilo to ravno v nasprotju s skladnostjo in doslednostjo; ne bi bilo skladno s preostalim delom predloga in bi zato v veliki meri povzročilo slabo delovanje koncepta in načel, ki stojijo za reformami, ki jih predlaga Parlament.

Prepričana se, da bosta Parlament in Komisija, kakor tudi Svet, poskušala izpolniti iste cilje, ki smo jih tako dokazali, in s tem pozivam k ustvarjanju ravnovesja in dobremu razumevanju, ki smo ga do sedaj kazali, da bi lahko tako nadaljevali in opravili to pot. Sektor, o katerem govorimo, si to zasluži.

Patrizia Toia, poročevalka. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v svetu telekomunikacij je vsak medij, ki omogoča prenos glasu, podatkov in slike dragocen vir. Zato je zamisel, da bomo v nekaj letih priča veliki, če že ne ogromni, količini razpoložljivih radijskih spektrov, ali z drugimi besedami frekvenc, namenjenih za nove uporabe, velika socialna in kulturna priložnost, prav tako pa tudi gospodarska in komercialna: in komercialno vrednost digitalne dividende je nekdo dejansko že količinsko opredelil.

Zato potrebujemo ustrezno evropsko politiko, ki bo lahko izrabila ta vir v najvišji možni meri in iz Evrope naredila gonilno silo, ne pa zgolj sestavljavca nacionalnih politik. Kot vsi vemo se ta vir v drugih delih sveta, kot na primer na Japonskem in v ZDA, že zelo učinkovito uporablja, s čimer se daje podjetjem v teh regijah posebna konkurenčna ostrina.

Zato imamo pred seboj nekaj časa, da določimo – ali da ga vsaj hitro uporabimo – tudi če bo prehod na digitalno radiodifuzijo končan leta 2012 – datum, ki ga je treba v celoti in dosledno upoštevati – danes se moramo brez odlašanja usmeriti v reformo radijskega spektra in v digitalno dividendo.

Radijski spekter je naraven in zato javen vir. Njegovo vrednost je zato treba izrabiti zagotovo tudi za gospodarske namene, vendar pa ima ta vir tudi socialno vrednost, ki jo je treba izrabiti v korist splošne javnosti, na primer z zagotavljanjem širšega dostopa za vse državljane, vključno z invalidi, tako da se radiodifuzijske storitve pripeljejo v najbolj oddaljena območja naše dežele in da se tako odpravijo digitalne dividende, ki so še vedno značilne za številna področja v Evropi, s tem pa ne mislim samo na podeželje, temveč tudi na mestna in industrijska območja.

Rekla sem, da nas čas pritiska pri digitalnih dividendah in meni, da moramo ta zadnji del parlamentarnega mandata izkoristiti, da skupaj ustvarimo napredek: tako države članice kot Evropa. Komisiji in Svetu bi želela reči: stopita naprej skupaj v smeri proti bolj pozitivnemu odzivu na potrebe po usklajevanju, proti odzivu, ki nam bo, kot smo že vsi rekli, omogočil optimalno in učinkovitejšo uporabo digitalne dividende. Polagamo upanje v močno sodelovanje na evropski ravni in v možnost soglasja na mednarodnih posvetovanjih, ki so se, če se ne motim, pričela v Ženevi.

Naše poročilo vsebuje nekaj točk, vendar bom tukaj izpostavila eno ali dve: potrebo po strategiji, ki prinaša koristi vsem, kot je rekla gospa komisarka, ali z drugimi besedami, potrebo po razporeditvi virov, ki ustreza ponudnikom avdiovizualnih in medijskih storitev – ki so že prisotni na igrišču, da bi zagotovili kulturni pluralizem in ščitili kulturne identitete – in ki se odziva na potrebe telekomunikacijskih sektorjev ter slednjim zagotavlja ustrezen prostor, saj prav ti sektorji morajo razviti nove storitve in širok niz tehnologij, da bi se odzvali na nove zahteve sodobnih potrošnikov. To pomeni, da lahko mediji in telekomunikacije v kolegialnem duhu delujejo skupaj v enakih konkurenčnih pogojih.

Vendar pa je tu še tretja stran, ki bi ji zaželela enako zmago kot drugim: to so namreč tisti uporabniki, tudi tisti brez licenc, ki jih predstavljajo dobrodelne organizacije, lokalni subjekti, majhne mreže skupnosti in združenja splošnega interesa. Druga točka, s katero bi rada zaključila, gospa predsednica, pa je točka, o kateri, kot so povedali tudi predstavniki Sveta, obstajajo različna mnenja, tako v Parlamentu kot v različnih državah članicah, ta pa zadeva raven sodelovanja med različnimi organi na tem področju.

Verjamem, da moramo na eni strani – in s tem se strinja tudi Parlament – spoštovati odgovornosti držav članic v smislu razporejanja frekvenc, vendar moramo tudi skupaj oceniti zelo pomembno potrebo po usklajevanju, saj bi se vsi morali zavedati, da se bo gospodarska in družbena vloga spektra zmanjšala, če se ne bomo mogli uskladiti, če se ne bomo mogli koordinirati in če ne bomo mogli sprejeti skupnih odločitev. Sama imam pred očmi uspešen in razveseljav rezultat GSM.

Zato na podlagi analize stroškov in koristi, ki je bila opravljena v različnih državah kot del nacionalnih projektov o dividendi, ki jo iščemo v našem poročilu, na podlagi najširše možne razprave, ki naj bi potekale v državah članicah in vključevale tako operaterje kot splošno javnost, menim, da moramo na koncu, z velikim odmerkom politične volje na evropski ravni, prepoznati dodano vrednost vseevropskega upravljanja tega vira, ki bo po mojem mnenju dal izziv Evropi tako v socialnem kot gospodarskem smislu.

Malcolm Harbour, poročevalec. – Gospa predsednica, v čast mi je, da sem že drugič tukaj kot poročevalec, saj sem bil poročevalec o tej direktivi že leta 2001. Prav tako mi je bilo v čast, da sem lahko delal s svojima kolegicama gospo Trautmann in gospo del Castillo, saj je bila to skupinska naloga. Gre namreč za paket.

Kot je rekla že gospa komisarka, smo dosegli veliko. Zaradi tega si želimo reformo in izboljšanje pravic potrošnikov, da bi bili bolje informirani in da bi lahko izkoristili prednosti ponudb, ki so na voljo in ki lahko spodbujajo inovacije.

Seveda potrebujemo strukturo, ki bo delovala, in gospo komisarko bi želel spomniti, da je prav ta Parlament zagovarjal vlogo Komisije na podlagi člena 7. Mi smo to vlogo takrat v nasprotju s Svetom podprli. Torej se prav ta Parlament najbolj zaveda pomembnosti pravega ravnovesja, vendar pa bi, ko pogledam položaj ekipe, bi skorajda lahko rekel, da je prišel čas, da regulatorji na nacionalni ravni ne sprejmejo zgolj odgovornosti za usklajeno izvajanje predpisov, temveč da tudi prevzamejo delež dela oblikovanja politike na ravni Skupnosti. Menim, da bo to, kar bomo na koncu dosegli, delovalo samo, če bo ta organ dal v tem imel svoj delež – vam pa prepuščam, da premislite, kaj s tem mislim!

Želim izraziti svoje spoštovanje vsem članom ekipe, ki so sodelovali z menoj pri izboljšanju te direktive. Zahvaljujem se tako ministru kot komisarki za njune prijazne pripombe o izboljšavah, ki smo jih predstavili. Gre za kombinacijo dela na področju pravic uporabnikov in direktive o e-zasebnosti.

Odgovornost za zaščito podatkov in vse preostalo strokovno znanje v tem Parlamentu ima Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Po mojem mnenju je bilo narobe, da smo oboje spravili v en paket, vendar kaže, da smo bili pri tem uspešni. O teh vidikih bo govoril moj kolega Alexander Alvaro in gospa komisarka bi se mu morala zahvaliti, da je vključil podrobnosti o tem, kako deluje obveščanje o zlorabah podatkov, saj je bilo za Komisijo popolnoma nesprejemljivo, da bi nam poslala predlog, v katerem so bile vse podrobnosti o izvajanju prenesene na odbor. Tu gre za velike politične odločitve. Strinjam se z vami, da moramo opraviti še nekaj dela, vendar bi se mu morali zagotovo zahvaliti, da je to delo opravil namesto vas.

Z moje strani sem razočaran, da celoten vidik o univerzalnih storitvah prihaja tako pozno. Pri tem se obiramo. Čakamo na vaše poročilo, ki bo prišlo kmalu. Sam sem že opredelil večino vidikov o pravicah uporabnikov, vendar nas čaka še nekaj dela. S tem mislim na to, da želimo, da bi potrošniki, ki imajo možnosti in informacije, sami izbirali na podlagi kar najbolj jasnih informacij o cenah, o tem, kaj storitve vključujejo, ali obstajajo kakšne omejitve in ali je strošek telefonske slušalke vključen, če sklenejo daljšo pogodbo. Želimo si, da bi lahko nakupovali brez težav in da bi lahko hitro prenesli svojo telefonsko številko, zato sem vesel, da ste nas pri tem podprli. Prav tako si želimo, da bi lahko preučili dolžino pogodbe in da se dolžina pogodbe ne bi uporabljala kot omejitev, če bi se želeli preseliti.

Poleg tega bi se radi ozrli tudi na pravice potrošnikov. Imajo pravico do varnosti podatkov. Imajo pravico do omrežij, v katerih operaterji ne blokirajo določenih vsebin ali storitev, kar bi bilo v nasprotju z načelom konkurence. Strinjamo se z vašo zamisljo, da bi ustvarili novo kakovost obveznosti zagotavljanja storitev in menim, da smo pri tem dosegli nekaj izboljšav. To je zelo pomembna pravica. Potrošniki imajo pravico do dobre kakovosti univerzalnih storitev v sili in do storitev informiranja o lokaciji kličočega. Uporabniki invalidi so do teh storitev in tudi do boljših storitev še posebej upravičeni.

Vendar pa menim, da imajo potrošniki pravico tudi, da se jih informira o nekaterih problemih, na katere bi lahko naleteli, bodisi če gre za kršenje avtorske pravice, možnost nedovoljene uporabe ali, na primer, možnost nakupovanja izdelkov, ki bi lahko škodili njihovem zdravju, kot so ponarejena zdravila. Zakaj od ponudnikov elektronskih storitev ne bi zahtevali, da prenašajo javna obvestila tako, kot to trenutno počnejo televizijski kanali? O tem govorimo, kolegi. O tem ne govorimo kot o mehanizmu za izvrševanje avtorske pravice, kar je odgovornost nacionalnih vlad, temveč govorimo o enostavnejšem in boljšem življenju potrošnikov.

Gospa komisarka, čaka nas še nekaj dela, vendar sem vesel, da lahko rečem, da sem dosegel dogovor o obsežnem paketu kompromisov, zaradi česar verjamem, da bo ta tudi sprejet. Veselim se sodelovanja s francoskim predsedstvom, da bi izpolnili ambiciozen rok, saj to Evropa od nas tudi pričakuje.

Jutta Haug, pripravljalka mnenja Odbora za proračun. – (DE) Gospa predsednica, interes Odbora za proračun v zvezi z zakonodajo o elektronskih komunikacijah, tako imenovanem telekomunikacijskem paketu, je seveda usmerjen v tisti del, ki vključuje izdatke iz evropskega proračuna. Z drugimi besedami, naš interes je usmerjen v agencijo - organ za trg evropskih elektronskih komunikacij, ki ga je predlagala Komisija in ki so ga naši kolegi iz strokovnega odbora preimenovali v Organ evropskih regulatorjev za telekomunikacije (BERT).

Glede na stanje stvari, lahko enostavno rečemo, da v podpostavki 1a nimamo dovolj denarja za to agencijo v kakršni koli obliki. Zaradi tega močno pozdravljamo dejstvo, da je glavni odbor v tem poročilu upošteval naše spremembe in da predlaga strukturo, ki je za naš proračun manj obremenjujoča. Vendar pa moramo delati skupaj, da bi zagotovili, da organ BERT postane evropski organ, in da mi v Evropskem parlamentu ohranimo nadzor nad njim. Ta Dom moram spomniti še na to, da morata Parlament in Svet na podlagi člena 47 Medinstitucionalnega sporazuma sprejeti sporazum o financiranju organa BERT.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, pripravljalec mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (DE) Gospa predsednica, kot pripravljalec mnenja o prvem delu – izboljšavi zakonodaje – v Odboru za gospodarske in monetarne zadeve bi rad Dom napotil na moje pisno mnenje, ki pa vsebuje tri točke, za katere menim, da so še posebej pomembne. Prav je spodbujanje in razvoj optičnih omrežij, znanih kot omrežja naslednje generacije. Da bi to storili, je treba posebno pozornost nameniti delitvi tveganja pri financiranju novih zmogljivosti in souporabi vodov. Poleg telekomunikacijskih podjetij bi morali v souporabo vodov biti vključena tudi druga javna podjetja.

Moja druga točka – ki smo se jo že dotaknili – je, da se je treba trdno upreti centralističnim nagibom Komisije, za katere si prizadeva z vplivom, pravico do veta in komitološkim postopkom. Tretjič, natančna porazdelitev frekvenc ne sme biti določena, dokler ne odgovorimo na številna predhodna vprašanja. Ali je odgovornost na strani EU? Za katere vidike je pristojna? Kakšen je dejanski obseg digitalne dividende? In kakšen je vpliv posebnih modelov razdeljevanja?

Sekundarne storitve, kot so brezžični mikrofonski sistemi, ne smejo biti ogrožene, saj so takšni sistemi zadolženi za glavne prenose dogodkov, kot so Olimpijske igre. Zaradi tega je treba rezultate tekočih študij, ki jih izvajajo strokovni organi, upoštevati v postopki oblikovanja političnih odločitev o razdelitvi frekvenčnega spektra.

Upam, da bomo tako skupaj ustvarili evropsko dodano vrednost za vse zainteresirane strani.

Gunnar Hökmark, poročevalec za mnenje Odbora za gospodarske in monetarne zadeve. – Gospa predsednica, sposobnost Evrope, da igra vlogo vodje na področju telekomunikacij in mobilnega interneta, je odvisna od tega, koliko smo sami sposobni sprejeti nove inovacije in nove storitve.

S tega vidika bi bilo nevarno, če bi poskušali zagovarjati stare strukture in stare igralce. Moramo se odpreti in ravno zato je tako pomembno, da digitalno dividendo uporabimo na način, ki celotnemu spektru pomaga, da sprejme nove storitve in nove priložnosti, obenem pa ščiti stare radiodifuzijske hiše in njihove današnje storitve.

Za možnosti razvoja različnih storitev v vseh delih spektra ne sme biti ovir. Tam, kjer konkurenca na področju infrastrukture še ne obstaja, moramo zagotoviti pravo konkurenco prek funkcionalne delitve.

Robert Goebbels, pripravljalec mnenja Odbora za gospodarske in monetarne zadeve. – (DE) Gospa predsednica, dovolite mi da v teh šestdesetih sekundah, kolikor jih imam na voljo, dam nekaj kratkih pripomb v imenu mojega spoštovanega kolega gospoda Bernarda Rapkaya. Še posebej za nas socialiste pomeni oblikovanje neovirano delujočega notranjega trga telekomunikacijskih storitev zelo pomembno prednostno nalogo. Pozdravljamo aktivno vlogo Komisije na tem področju. Še posebej je pred očitnimi zlorabami moči s strani velikih operaterjev treba zaščititi potrošnike. Očitno je še dovolj prostora za znižanje naročin. Pobude Komisije o gostovanju kažejo, da so posegi pri določanju cen potrebni tudi v tržnem gospodarstvu. Rajši bi videli vidno roko Komisije kot čutili nevidno roko trga, ki je pogosto roka žeparja v denarnicah potrošnikov.

pripravljalec mnenja Odbora za gospodarske in monetarne zadeve. – (FR) Na koncu, gospa predsednica, bi se rad zahvalil vsem poročevalcem in poročevalkam, zlasti pa gospe Catherine Trautmann, ki je opravila pomembno nalogo, na podlagi katere lahko jutri pričakujemo zelo veliko večino.

Sophia in 't Veld, pripravljalka mnenja Odbora za gospodarske in monetarne zadeve. – (NL) Gospa predsednica, paket sam po sebi vsebuje trdne predloge za zaščito pravic potrošnikov in zasebnosti, vendar na žalost v njem primanjkuje skladnosti, zato ustvarja pravno negotovost tako za podjetja kot za potrošnike, ker je področje uporabe povsem nejasno.

Občutek imam, da je Komisija dovolila, da so jo pri njenem delu vodile bolj notranje institucionalne strukture in pravni temelji, kakor resnična dejstva, kajti, o čem sploh govorimo? Ali govorimo o telefonskih sistemih? To je zagotovo že zastarelo! Mogoče govorimo o mobilnih telefonih? Kaj je potem Skype? Kaj so storitve plačevanja prek telefonov? Kaj pa omrežja RFID? To ni jasno. Zakaj smo oblikovali pravila za poročanje o kršitvah za ponudnike telekomunikacijskih in internetnih storitev, ne pa, na primer, tudi za banke, zavarovalnice in socialne službe, ki pogosto uporabljajo iste podatke? Kaj če osebne podatke, ki jih je zbralo neko podjetje, uporabi nekdo drug, kot so vladni oddelki, policija, pravosodni organi, kot je določeno v direktivi o varstvu podatkov? Kdo je v tem primeru odgovoren za te podatke? Kako to koristi državljanom? Kam se lahko kot državljanka obrnem?

Na koncu menim, da bi si morali z Združenimi državami nujno ogledati čezatlantske in mednarodne standarde na tem področju.

Reino Paasilinna, pripravljalec mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (FI) Gospa predsednica, ministrice in ministri, gospa komisarka in zlasti gospa Trautmann, zdaj je čas, da dejansko pomislimo na človekove pravice v informacijski družbi, ki jih izboljšujemo, pri čemer imamo pred seboj dva glavna cilja, to pa sta demokracija in dobra poslovna praksa. Izboljšanje je torej potrebno, treba pa je reči, da izboljšujemo tudi zaščito zasebnosti in varnosti, kot v primeru neželene pošte. Vztrajamo na načelu, da mora svojo vlogo igrati pravica do dostopa do storitev, obenem pa oblikujemo zakonodajo na področju dostopa do storitev, kar nikakor ni nepomembno: tarife morajo biti nizke, širokopasovni dostop pa mora biti za vse, na primer, državljanska pravica. Zlasti smo okrepili položaj starejših in invalidov in po mojem mnenju je to človekoljuben in ustrezen cilj.

Drugič, omrežja morajo biti konkurenčna in operaterjem ne smemo dovoliti, da bi preprečevali konkurenco. Namesto tega je treba konkurenco spodbujati, izdelavo opreme za podatkovne terminale, na katerih lahko poslušate samo enega operaterja, pa ne bi smeli dovoliti. To bi bilo tako nesmiselno, kot če bi imeli radio, na katerem bi se vrtela samo ena postaja.

Radiodifuzijskim hišam je treba zdaj in vedno zagotavljati lastne frekvence, saj te nimajo nikoli toliko denarja, da bi se udeležile dražb. To je pravzaprav trdna osnova za informacijsko družbo, ki jo moramo vedno ohranjati. Kljub temu pa potrebujemo prostor za 3G, kar se že organizira. Zagotoviti moramo tudi dovolj prostora za nove tehnologije in inovacije.

Rad bi rekel samo še tole. Bolj ko bo Evropa poštena in bolj ko bo tehnično napredovala, boljši bodo naši rezultati kot demokratične sile v informacijski družbi in kot skupnosti, ki izpolnjuje lizbonske cilje, ki se trenutno zdijo še daleč pred nami. Vse je odvisno od nas: to je zakonodajni paket, ki pomeni korak v pravo smer.

Marian Zlotea, *Poročevalec za mnenje Odbora IMCO*. – (RO) Gospa predsednica, kolegice in kolegi, gospa komisarka, spoštovane ministrice in ministri, želel bi čestitati poročevalcu in poročevalkam za njihovo delo pri telekomunikacijskem paketu.

Mislim, da poročilo gospe Trautmann predstavlja uravnovešeno stališče in podpiram predlagane kompromisne spremembe. Prav tako sem vesel, da so bile prejete nekatere spremembe, zlasti tiste, ki zadevajo usklajevanje spektra, kakor tudi nekateri ukrepi, ki zadevajo globalne telekomunikacijske storitve.

Evropska gospodarska rast in blaginja potrošnikov sta odvisna od dinamičnega in konkurenčnega telekomunikacijskega sektorja. Konkurenčni trgi imajo na razpolago širokopasoven dostop, novinci na trgu pa so prinesli večje hitrosti in inovativne storitve.

Okvirna direktiva v telekomunikacijskem paketu bi se morala osredotočiti na povečanje naložb: prav tako moramo upoštevati omrežja naslednje generacije, možnosti za potrošnike pa morajo postati bolj raznolike, kar bo pripeljalo do nižjih stroškov in boljših storitev zanje.

Na koncu bi želel izraziti zaupanje v spremembe, ki jih nameravamo prinesiti s telekomunikacijskim paketom in ki bodo koristile vsem potrošnikom, saj jim bodo ponudile široko izbiro, nižje stroške in bolj raznolike storitve.

Edit Herczog, *pripravljalca mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov*. – (HU) Hvala, gospa predsednica. Z zanesljivostjo lahko rečemo, da je Uniji mogoče pripisati zasluge za uspeh v elektronskem komunikacijskem sektorju v preteklem desetletju. Skupaj s tem pa obstaja še nekaj čezmejnih problemov in neenakosti v zvezi z dostopom do širokopasovnih storitev, širjenjem digitalne družbe in storitev. Če res želimo imeti 'skupni' trg, je zanj treba ustvariti pogoje.

Kot rezultat razprav iz zadnjih nekaj mesecev smo glasovali za ustanovitev organa BERT, ki bo poenostavil sodelovanje nacionalnih regulativnih organov in zagotovil dejansko udeležbo. Še vedno menimo, da bi organ BERT moral biti odgovoren evropskih institucijam in pregleden. Vendar pa je pogoj za to financiranje s strani Skupnosti: sofinanciranje s strani držav članic bi očitno zagotovilo večjo neodvisnost in učinkovitost, vendar ne gre za to: to organizacijo bi izveli izpod nadzora Evropske unije in Evropskega parlamenta. K temu pa ne moremo prispevati. Še naprej se moramo skupaj s Komisijo boriti, da bi zaščitili interese potrošnikov, ki bodo tako morali samo pokrivati stroške vseskozi razvijajoče se nove tehnologije, kjer je to potrebno, in da bi, podobno kot pri gostovanju, potrošnikov ne bi moglo niti goljufati z zaračunavanjem. Hvala.

Manolis Mavrommatis, *pripravljalca mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje*. – (EL) Gospa predsednica, kot pripravljalec mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje mi dovolite, da poudarim velik pomen razumevanja intelektualnih pravic tvorcev kot enakovrednih temeljnih pravic.

Vsi skupaj, zlasti pa zakonodajalci, ne smemo pozabiti, da intelektualna ustvarjalnost ni zaščitena in da, v imenu zaščite osebnih podatkov, če so zakonske pravice tvorcev kršene, potem je treba dostop do umetniške vsebine, ki je na voljo uporabnikom, prav tako omejiti.

Piratstvo in nezakonito razširjanje glasbe in filmov prek interneta sta resničnost, ki ji ne moremo oporekati. Pomanjkljivost tehnologije pa je v tem, da so oškodovana stranka prav tvorci. Če nam je všeč ali ne, so prav oni vir gradiva, ki se ponuja.

V imenu Odbora za kulturo zato pozivam vse države v vseh odborih in političnih skupinah, da zaščitijo evropsko ustvarjalnost in tako zavarujejo umetniško vsebino, ki je na voljo na novem mediju.

Cornelis Visser, *pripravljalca mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje*. – (NL) Gospa predsednica, gospa komisarka Reding je še enkrat pokazala svojo odločnost glede telekomunikacijskega paketa. V zvezi s predlogom Komisije o digitalni dividendi sem kot predstavnik Odbora za kulturo in izobraževanje zelo konstruktivno sodeloval z gospo Toia. Zato bi se v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje želel zahvaliti predsednici Odbora za industrijo, raziskave in energetiko za njeno odločno sodelovanje.

Po mnenju Odbora za kulturo in izobraževanje sta radio in televizija ključna medija za širjenje kulture in jezika. S prehodom z analogne na digitalno televizijo je nastal prostor na področju spektra. Ponudniki mobilne telefonije in širokopasovnega interneta se zelo zanimajo za te frekvence. Odbor za kulturo in izobraževanje ne nasprotuje tehnološkim inovacijam, vendar želi zaščititi pravice trenutnih uporabnikov, tako javnih kot komercialnih. Še naprej mora biti v celoti zagotovljena kulturna in jezikovna raznolikost na področju radiodifuzije, interese potrošnikov in njihove naložbe v televizijsko opremo pa je treba varovati.

Gyula Hegyi, poročevalec za mnenje Odbora za kulturo in izobraževanje. – Gospod predsednik, pomembno je poudariti, da razvoj telekomunikacij ni samo tehnološki in gospodarski proces, temveč tudi družbeni in kulturni dogodek. Vodilno vlogo Evrope v tem procesu bi morali ohraniti in sprejeti.

Upoštevati bi bilo treba dva vidika: splošni in demokratični dostop do elektronskih komunikacijskih storitev, kar pomeni, da bi do takšnih storitev morali imeti dostop vsi, ter tudi načelo, da je treba kulturno in izobraževalno dediščino prenašati in spoštovati. Odbor za kulturo in izobraževanje je poskušal najti ravnovesje med tema interesoma.

Kot pripravljalec v Odboru za kulturo na področju Organa evropskih regulatorjev v telekomunikacijah (BERT) sem se osredotočil samo na tiste vidike, za katere je pristojen Odbor za kulturo. Organ BERT bi moral biti odprt za stike ne samo za industrijo in skupine potrošnikov, temveč tudi s kulturnimi interesnimi združenji, saj lahko ti zagotovijo uporabne in zanesljive informacije o kulturnih vidikih.

Po mojem mnenju lahko, če bomo pravilno izkoristili razvoj telekomunikacij, celoten proces prispeva k oblikovanju Evrope kot vodilne družbe znanja – kar je tudi naš glavni cilj.

Ignasi Guardans Cambó, pripravljalec mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje. – (FR) Gospa predsednica, na začetku bi želel čestitati poročevalkam in poročevalcu za opravljeno delo.

Odbor za kulturo in izobraževanje že od samega začetka jemlje to celotno vprašanje zelo resno, saj ne moremo več sprejemati zakonov o elektronskem omrežju ali radijskemu spektru tako, da obenem ignoriramo pravo naravo vsebine, ki se razširja. Tega ni mogoče početi na podlagi čisto tehničnih ali celo gospodarskih meril, ki ne upoštevajo ciljev kulturne politike ali varovanja raznolikosti. Resničnost digitalnega sveta od nas zahteva, da sodelujemo s televizijskimi radiodifuzijskimi hišami ter ponudniki elektronskih storitev in da sprejemamo zakone za notranji trg telekomunikacij, ki je postal neločljiv del avdiovizualnega trga.

Prav tako potrebujemo uravnan odziv na problem nezakonite vsebine na internetu, ki bo vsakega izmed nas zavezal, da se sooči z lastnimi dolžnostmi v boju, ki mora vključevati vse nas, če bomo želeli zaščititi naše otroke in našo kulturo, takšno, kot jo poznamo.

Zato podpiram vsa ta besedila v njihovi trenutni obliki in upam, da naše razprave in končnega glasovanja ne bodo oskrunili slabo informirani pritiski od zunaj.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, pripravljalka mnenja Odbora za pravne zadeve. – (PL) Gospa predsednica, evropska okvirna zakonodaja o telekomunikacijah je bila sprejeta v 90. letih in je učinkovito osvobodila nacionalne trge pred državnimi monopoli. Rezultat tega so bile precej nižje cene klicev, ki so jih ponujali konkurenčni operaterji. V preteklih letih je bilo nekaj revolucionarnih sprememb na področju komunikacijske tehnologije: mobilni telefoni in razvoj interneta ter brezžični omrežji sta diametralno spremenila podobo telekomunikacij. Pravo EU mora te spremembe odražati skupaj z družbenimi posledicami.

Približno 15 % Evropejcev je invalidov, do leta 2020 pa bodo starejši prebivalci obsegali 25 % družbe. In prav ti ljudje s posebnimi potrebami so tisti, ki se jim mora zagotoviti lažji dostop do telekomunikacijskih storitev. Vsem ljudem po Uniji, vključno z uporabniki internetne telefonije, je treba zagotoviti brezplačen dostop do splošne številke za klice v sili, 112, ter do elektronskih glasovnih komunikacijskih storitev. Poleg tega mora biti potrošnikom dana pravica, da so v celoti informirani o zakonskih obveznostih, ki izhajajo iz uporabe določene storitve, na primer ob upoštevanju avtorjevih pravic, ter o zakonito uvedenih omejitvah. Predvsem pa je ključ do boljše zaščite potrošnikov natančna opredelitev odgovornosti nacionalnih regulativnih organov ob upoštevanju vsakodnevnega izvrševanja pravic potrošnikov.

Manuel Medina Ortega, pripravljalec mnenja Odbora za pravne zadeve. – (ES) Gospa predsednica, poročevalka, gospa Trautmann, je dejala, da vprašanja v zvezi z intelektualno lastnino ne bi smela biti del te razprave. Strinjam se z njo, ker verjamem, da je bila zaščita intelektualne lastnine, tako kot zaščita zasebnost in drugi pravni koncepti, že opredeljena v drugih pravnih okvirih.

Vendar pa je treba zdaj poudariti, da je varstvo intelektualnih pravic še vedno pomembno v zvezi z dopolnjevanjem vsebin. Telekomunikacije so bile opisane kot super hitre ceste, na katerih se človek lahko prosto giba; če pa nekdo na avtocesti stori kaznivo dejanje, vstopi takoj policija. Ne moremo ukrasti avta, se z njim voziti po avtocesti, potem pa, ko nas ustavi policija, reči, da na avtocesti veljajo pravila prostega gibanja.

Verjamem, da je z vidika Parlamenta za nas pomembno, da na novo formuliramo pomembnost zaščite intelektualnih pravic, kakor tudi zaščite zasebnega življenja in celo pravice ljudi do zasebnosti, pravice, ki jo velika telekomunikacijska podjetja trenutno kršijo.

Alexander Alvaro, pripravljalec mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. – (DE) Gospa predsednica, če ste mi dodelili enak čas kot trem predhodnim govorcem, mi to povsem ustreza. Vendar pa moram mimogrede pripomniti, da se mi je zdelo, da bom imel na voljo samo dve minuti in pol.

Da torej ne bi zapravljaj časa, mi dovolite, da se zahvalim gospo Malcolmmu Harbourju, gospe Catherini Trautmann in gospe Pilar del Castillo Vera za naše zares izjemno sodelovanje, o katerem je gospod Harbour že govoril. To vprašanje smo obravnavali brez kakršnih koli trenj, v duhu vzajemnega zaupanja in zlasti tesnem sodelovanju. Na žalost pa je zdaj prepozno, da bi popravili strukturno hibo, ki jo je povzročilo mešanje dveh direktiv.

Kljub temu mi dovolite, da v tem kratkem času, ki ga imam na voljo, povem, da sem zelo zadovoljen z načinom, kako je Komisija obravnavala splošno vprašanje o zasebnosti podatkov, pa čeprav dokaj površno. Gospa komisarka, dejstvo je, da mi vi zagotovo ne bi zaupali podatkov o vaši kreditni kartici, telefonski številki in naslov, tudi če bi vas lepo prosil. Problem je, da je večina teh informacij, ko ste na internetu, lahko že tam, na mestih, ki si jih ne morete niti zamisliti in kjer si ne želite, da bi bili. Zaradi tega sem zadovoljen, da sem v sodelovanju z drugimi skupinami in člani, lahko pomagal zagotoviti, da bodo pravice potrošnikov do zaupne uporabe njihovih osebnih podatkov in do zaščite njihovih osebnih sistemov, vključene v ta paket.

Vidim, da se moj čas izteka, vendar pa upam, da bomo imeli več priložnosti za temeljitejšo razpravo o tem ali onem vprašanju. Naj se vam torej še enkrat zahvalim za vaše konstruktivno sodelovanje in mogoče bomo uspeli pospešiti razvoj na področju zasebnosti podatkov v Evropi, kar bo prineslo koristi potrošnikom.

Angelika Niebler, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospod predsedujoči, gospe in gospodje, dovolite mi, da se tudi jaz na začetku zahvalim našim poročevalkam, gospe Trautmann, gospe del Castillo in gospe Toia, poročevalcu, gospodu Harbourju, ter vsem poročevalcem v senci za njihovo dobro opravljeno delo in za plodno sodelovanje s tistimi, ki niso bili tako tesno povezani s to dokumentacijo.

Zadnji pravni okvir za liberalizacijo trga sega v leto 2002. Pomembnost trga je bila danes že poudarjena. Konec koncev, če vas lahko spomnim na statistične podatke, je telekomunikacijski sektor samo v Evropi ustvaril več kot 300 milijard EUR prometa. Na tisoče delovnih mest je odvisnih od tega trga, zato je pomembno, da pravni okvir, ki je preskus opravil že leta 2002, še naprej razvijamo tako, da bo k tej evropski zgodbi o uspehu mogoče dodati nova poglavja. Zaradi tega moramo seveda najprej in predvsem prilagoditi naš pravni okvir tako, da bomo upoštevali novosti v tehnološkem razvoju.

V kratkem času, ki je bil dodeljen tudi meni, mi dovolite, da poudarim dve točki, ki se mi osebno zdita še posebej pomembni. Prva so naložbe v visokotehnološko infrastrukturo v Evropi. V Evropi se namreč soočamo z ogromnim izzivom v čim krajšem času vložiti čim več v ta nova širokopasovna omrežja velike hitrosti. To je eden izmed ključev za konkurenčno Evropo. Ustvariti moramo zakonite pogoje, v kateri bodo te naložbe obrodile sadove. Po drugi strani pa ne smemo ustvarjati novih monopolov in zaprtih trgov.

V odboru smo zagotovili, da bo tveganje, ki ga ustvarja oblikovanje novih omrežij, pravično razdeljeno in da bodo regulatorji v prihodnosti morali premisliti o delitvi tveganja.

Poleg tega smo veliko pozornosti namenili politiki frekvence. Podpiramo namreč bolj prožno politiko frekvence v Evropi. Mislim, da bi dober način bil v razdelitvi digitalne dividende, da bi se tako upoštevali legitimni interesi radiodifuzijskih hiš in obenem zagotovilo čim več prožnosti tudi za nove storitve.

Erika Mann, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospa predsednica, želela bi samo omeniti dve točki. Rad bi začela s področjem, v katerem sta še vedno ena ali dve zadevi, ki ju moramo razčistiti z gospo Pilar del Castillo Vera. S tem mislim na vprašanje, kako bo mogoče zagotoviti neodvisnost in avtonomijo prihodnje majhne agencije in kateri je najbolj primeren način za njeno financiranje. V zvezi s tem obstajajo zelo različna mnenja. Zelo si želim, da bi Svet sporočil, kako potekajo razprave o tej temi, kako naj bi se po mnenju Sveta zagotovila ustanovitev sekretariata ali organa BERT – ali kakor koli se bo že imenoval – in kakšne metode financiranja

predvideva. V zvezi s tem verjamem, da je imela gospa komisarka popolnoma prav, ko je rekla, da si želimo evropsko strukturo in da ne želimo ustanavljati struktur, ki se ne prilagajajo evropskemu pravnemu sistemu v celoti.

Kot veste, razprave potekajo o dveh metodah financiranja. Prva je mešano financiranje, ki ga predlaga poročevalka, druga pa predstavlja moj predlog, ki ga moja skupina podpira, da bi finančna sredstva vzeli iz proračuna Skupnosti. Naj bo kar koli, toda zelo zanimivo bi bilo slišati, kakšno je trenutno stališče Sveta - ki je, seveda, imel nekaj vročih razprav o tej točki - in kakšno je dejansko stališče nacionalnih regulatorjev v zvezi z vprašanjem financiranja.

Moje drugo vprašanje, ki je prav tako bilo naslovljeno na Svet, zadeva financiranje novih omrežij. Tudi tu smo sprejeli različne spremembe, vključno s tisto, ki sem jo pripravila v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko in ki je nekoliko podrobneje zajela možno obliko sistema delitve tveganja, če bi podjetja opravila nujne naložbe in če bi konkurenti imeli dostop do omrežij od samega začetka. Kolikor sem slišala, je mnenje Sveta drugačno in menda ne želi iti v tolikšne podrobnosti ali podjetjem dati zagotovila, da lahko pride do kakršne koli delitve tveganja. Zato bom hvaležna za vaše pripombe o teh točkah.

Patrizia Toia, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, upočasnitev proizvodnje in gospodarske rasti v Evropi čuti tudi telekomunikacijski sektor, ki trenutno preživlja različne krize. Gre za sektor, ki zahteva naložbe, ki ga poganjajo raziskave in inovacije in ki potrebuje tudi dovolj časa, v katerem lahko opravi sam svoje izbire. Zato menim, da moramo zagotoviti vso možno podporo in da lahko naš paket, namenjen pregledu regulativnega okvira, spodbudi revitalizacijo tega sektorja z zagotovitvijo stabilnega, trdnega in učinkovitega pravnega okvira.

To je po mojem mnenju namen našega dela v Parlamentu in v odboru ITRE. Pri delu smo imeli v mislih ta cilj: zagotoviti okvir, kot je dejala gospa Trautmann, ki je manj zapleten, bolj jasen in bolj učinkovit od prejšnjega, s prepričanjem, da včasih ne potrebujemo še več pravila ali več zakonov, temveč samo zanesljive in učinkovite instrumente, s katerimi bi izvajali obstoječa pravila in včasih celo demontirali trenutni okvir.

Močno smo si prizadevali, da bi ustvarili odprt, konkurenčen trg, pri tem pa poskušali odpraviti večno dihotomijo med starimi, da ne rečem starodavnimi in nekoč monopolističnim operaterji ter novimi operaterji, z omogočanjem prostora za vse v uravnoteženem okviru, vse dokler so na voljo poslovna ostroumnost in oblikovno strokovno znanje ter dokler so na razpolago viri.

Na koncu, mislim, da smo poudarili – in po mojem mnenju je to še posebej ključno – da je v bolj prožnem in dereguliranem okviru vloga regulacije, različnih odgovornostim verige odgovornosti, ključnega pomena; in strinjam se s stališčem gospe komisarke, da je za različne organe, ki so zadolženi za osnovno nalogo regulacije, pomembno, da jasno opredelijo vloge in področja odgovornosti.

Še zadnja točka, ki jo je omenilo nekaj kolegov poleg poročevalke, katere delo smo vsi pohvalili, je vloga potrošnika: potrošnik je pogosto odrinjen v ozadje, vendar ga želimo pripeljati v ospredje in ga postaviti v središče, ker je po mojem mnenju skupaj s podjetjem prava gonilna sila na trgu.

Roberts Zīle, v imenu skupine UEN. – (LV) Hvala, gospa predsednica. Na začetku bi se rad zahvalil poročevalkam in poročevalcu o elektronskem komunikacijskem paketu za njihovo delo, ki se je pričelo z organizacijo zaslišanj in končalo s pripravo poročil. Rad bi se zahvalil tudi komisarki Reding za njeno zanesljivo in aktivno delo na področju elektronskih komunikacij, tako pri gostovanju kot pri tem paketu. Obenem pa nisem prepričan, da bodo spremembe, ki so jih različni odbori opravili pri osnutkih, ki jih je predložila Komisija, povzročile boljšo izrabo virov, konkurence znotraj enotnega trga EU in učinkovitosti za potrošnike. Navedel bom samo nekaj razlogov, zakaj je temu tako.

Prvič, možno je, da bo skupna struktura, ki jo bodo oblikovali nacionalni regulatorji, t.j. organ BERT, predstavljala bolj demokratično regulativno strukturo od organa, ki ga je predlagala Komisija, vendar se lahko zgodi, da bo organ BERT deloval v skladu s slabšimi načeli sodelovanja in oslabil zmogljivost Komisije pri sprejemanju regulativnih odločitev. Drugi primer: funkcionalna delitev telekomunikacijskih podjetij, ki dostop do omrežij ločuje od drugih maloprodajnih proizvodov, je bila pogumna odločitev Komisije. Vendar se zdi, da ta zahteva po ločevanju v obliki izjemnega ukrepa, ki naj bi ga sprejeli nacionalni regulatorji, na številnih trgih v resnici ne bo nikoli uporabljena. Nobena skrivnost ni, da bo v manjših državah EU moč regulatorjev pri sprejemanju takšnih izjemnih ukrepov proti velikim podjetjem zelo omejena, zato nisem prepričan, da Parlament v tem primeru v primerjavi s predlogom Komisije dosega kak napredek v smislu krepitve enotnega evropskega trga.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, k številnim besedam zahvale, ki smo jih slišala, bi želela dodati zelo posebno zahvalo še z moje strani. Sama sem bila zadolžena za okvirno direktivo v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko, in samo zahvaljujoč političnim instinktom Catherine Trautmann v medijskih zadevah ter njeni sposobnosti za delo na zelo strukturiran in sistematičen način, smo v Parlamentu mogoče uspeli preprečiti izvajanje zgrešene politike medijev prek poročila o okvirni direktivi. Bomo videli.

Gospa komisarka, po mojem mnenju je Parlament opravil ključne spremembe osnutka okvirne direktive, kar zadeva konkurenčno pravo, vendar tudi kar še posebej zadeva trgovanje s frekvencami. Ugotovila sem, da so bili vaši prvotni predlogi za okvirno direktivo povsem tržno usmerjeni in da so v veliki meri precenjevali digitalno dividendo. Na srečo ti predlogi niso prepričali članov Odbora za kulturo in izobraževanje niti, pozneje, članov Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. Nasprotno, moji sočlani so postavili javne kulturne in politične interese ter splošno javno dobro v središče svojih premislekov in verjamem, da se to najbolj odraža v naslednjih elementih poročila gospe Trautmann:

radijske frekvence so opredeljene kot javno dobro in zanje bodo tudi še naprej odgovorne države članice. Prednost bo dana predvsem radiodifuziji, vendar tudi službam za oblikovanje mnenj. Gospa komisarka, vaš poskus, da radiodifuzijo prisilite v defenzivo, ni uspel. Lažje bo uvesti vseevropske storitve – to je dobro, in prepričana sem, da se boste o tem strinjali. Države članice bodo imele tudi glavno odgovornost za nadaljnje usklajevanje frekvenc. V primeru težav Komisija ne bo sprejemala odločitev sama – vključen bo tudi Parlament. Veliko vlogo bo odigral organ BERT. Po mojem mnenju je samoumevno, da morajo sredstva zanj biti evropska. Upam, da bomo to uspeli zagotoviti.

Poleg okvirne direktive in točke o frekvencah bi se želela dotakniti še dve drugih poročil, pričela pa bom s poročilom gospoda Harbourja. V vašem poročilu, gospod Harbour, je nekaj zares dobrih določb o potrošnikih in interesih potrošnikov. V prihodnosti bo še več pozornosti namenjene, na primer, interesom invalidov. Verjamem tudi, da z vašimi predlogi o obveznih storitvah prispevate celo k medijskemu pluralizmu.

Vendar se moja skupina ne strinja s poskusom poročila, da regulira tudi avtorsko pravico. To nam ni niti najmanj všeč. Naše podpore ni pridobil ne francoski model – in to bi rada povedala tudi predsedstvu Sveta – niti model 'trikratnega opozorila' – ravno nasprotno. Ta poskus ne pomirja niti ene izmed naših skrbi v zvezi z avtorsko pravico ali z varstvom zasebnosti na internetu.

Dovolite mi, da za konec povem nekaj besed o poročilu gospoda Alvara. Gospod Alvaro, ponovno ste z vso prepričanostjo govorili o zasebnosti podatkov. Ugotavljam, kot ste nakazali v svojih govorih, da še vedno ni skladnosti pri zadevah, kot je zaščita IP naslovov. Naše izkušnje iz telekomunikacijskih škandalov in trgovanja z naslovi prek klicnih centrov kažejo, da morajo dobiti IP naslovi maksimalno zaščito, in upam, da bomo v naslednjih štirinajstih dneh uspeli doseči sporazum v zvezi s tem.

Eva-Britt Svensson v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospa predsednica, upam, da našo razpravo spremlja veliko naših državljanov in da se vključujejo še pred glasovanjem, saj ta zadeva tako velike spremembe, zlasti na področju internetnih storitev.

V Evropski združeni levici želimo zlasti poudariti tri glavna področja:

Prvič, Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice nasprotuje predlogu o ustanovitvi novega evropskega organa na tem področju. To bo dražje in bolj zapleteno. Ustanovitev še enega evropskega organa je nepotrebna.

Drugič, ko govorimo o elektronskih storitvah, je treba večji poudarek nameniti geografskim razlikam in različni infrastrukturi. Poudariti moramo, da mora biti dostop enak za vse potrošnike, da se v naših družbah ne bi gradilo še več prepadov. Dostop do elektronskih storitev tistih, ki živijo v mestih in regijah z močnim gospodarstvom ne sme biti nikakor drugačen od dostopa tistih, ki živijo v regijah s šibkim gospodarstvom in redko poseljenimi območji. Če naj tako pomembne naložbe v infrastrukturo prevzamejo zasebni akterji in ne družba ali država, potem obstaja očitna nevarnost, da vsi državljani ne bodo deležni enakega dostopa po enaki ceni.

Tretjič, skupina GUE/NGL nasprotuje velikemu vplivu različnih industrijskih lobijev. Telekomunikacijski paket ne bi smel vplivati na avtorsko pravico, vendar so lobisti kljub temu dobili prav za to svoje poslušalce v predlogu. Predlogi lobijev, ki so jih sprejele vse skupine razen Evropske združene levice – ki je kot edina v Odboru za notranji trg in zaščito potrošnikov glasovala proti – odpirajo možnosti za nadzorovanje nalaganja in prostega dostopa, na primer, do strani, kot sta MySpace in YouTube.

Spremembe so prišle pozno skozi zadnja vrata in brez kakršne koli večje razprave z državljani. Na Švedskem smo, na primer, imeli široko razpravo o souporabi datotek. Tako na nacionalni ravni kot na ravni EU si prizadevam nasprotovati odločitvi, ki prepoveduje souporabo datotek. Tveganje, ki ga lahko povzroči sprejemanje odločitve na ravni EU v tem trenutku, je večje od tveganja, ki ga lahko povzročijo nacionalne odločitve, saj so lobiji imeli velik vpliv na sistem EU, državljani pa niso zadosti obveščeni o tem, kdaj o teh vprašanih razpravljamo na ravni EU. Upam, da bodo državljani lahko prispevali svoja mnenja, da se zagotovi svoboda govora in dostop do internetnih storitev.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospa predsednica, moje drugo ime je Sizif. 15 % švedskih državljanov me je izvolilo, da tukaj v Evropske parlamentu nasprotujem vključevanju EU na še več novih področjih in nadaljnji centralizaciji in birokratizaciji evropske družbe. To je Siziſovo delo.

Telekomunikacije so eno izmed področij, na katerih mora EU opraviti pomembno nalogo, in z zadovoljstvom sprejemam predlagan telekomunikacijski paket, ki zadeva večjo konkurenco in večjo zaščito zasebnosti, vendar se zdi neizogibno, da nam bo ta prinesel še centralizacijo in birokratizacijo. V zvezi s tem nasprotujem dvema elementoma. Prvič, predlagano je, da bi bilo treba spekter, ki se je sprostil z digitalizacijo, dodeljevati v skladu s pravili EU. Drugič, predlagan je nov organ za trg evropskih elektronskih komunikacij.

Ta Dom pozivam, da oba predloga zavrne. Sproščeni spekter morajo dodeljevati države članice, in povsem naravna rešitev je, da se evropski telekomunikacijski nadzorni organi, ki že obstajajo, razvijajo naprej.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Gospa predsednica, kolegice in kolegi, čudim se nad tem, kar je bilo danes izrečeno tukaj, v tej dvorani; nihče namreč ni poudaril ohranjanja zaupnosti podatkov. Pozivam vas, da se takrat, ko razpravljamo o tako pomembni zadevi, ne zgleđujemo po Združenih državah.

Veste, da pod pretvezo „boja proti terorizmu in piratstvu“ nadnacionalna oligarhija poskuša državljane postaviti pod popoln, brezpogojen nadzor, brez vaske odgoornosti pred civilno družbo. Zaupnost vseh osebnih podatkov je treba ohraniti za vsako ceno. Ponavljam – za vsako ceno!

Trenutno so vsi telefonski klici v Bolgariji pod nadzorom. Tisti, ki so v moji državi na oblasti, želijo, da bi se z naslednjim letom omogočil popoln in brezpogojen dostop do vseh dnevniških datotek in izmenjanih elektronskih sporočil na vsakem računalniku. To se ne počne zaradi nemoči. V Bolgariji je, tako kot v Evropi, dovolj dobro usposobljenih in sposobnih strokovnjakov, ki se lahko borijo proti kakršnem koli računalniškem kriminalu. Ponavljam, to se počne s ciljem ustvariti popoln nadzor nad državljani.

Pravica do svobode nam zagotavlja tudi pravico do človekovega dostojanstva. Vsakogar, ki nas poskuša oropati dostojanstva, bi bilo treba grajati in razkriti, nikakor pa se mu ne bi smelo zagotoviti medijsko udobje, da bi se s svojimi namerami izmuznil na tak način.

Pred nekaj časa je v Bolgariji potekala ravnodušna razprava o vprašanju pravic državljanov v elektronskem svetu. Edini takrat sprejeti zaključek je bil, da državljani ne glede na to, kaj si želijo, živijo s tem, kar se od njih zahteva. Z vso gotovostjo lahko vsem državljanom Bolgarije zagotovim, da bo stranka Ataka že na začetku vladnega mandata naslednje leto ukinila vsako vdiranje v korespondenco in nadzorovanje na internetu.

Za konec bi rad povedal naslednje: če se naše pravice do zasebne korespondence enkrat omejijo, bo tako ostalo za vedno. Celo teroristi so pričeli v ta namen uporabljati golobe. Vsakdo, ki svobodo nadomesti z varstvom, si ne zasluži ne svobode ne varstva. Hvala.

Paul Rübigh (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospa komisarka Reding, gospe in gospodje, dovolite mi, da na začetku čestitam Komisiji. Prispeli smo do druge faze v procesu zniževanja tarif za gostovanje pri glasovni telefoniji. Verjamem, da se je ta ureditev v praksi dokazala za zelo učinkovito. Kljub temu pa bodo na koncu počitnic naši potrošniki ponovno na udaru izredno visokih računov, ker je, če smo iskreni, zelo majhen napredek bil dosežen na trgu SMS storitev in zlasti pri prenosu podatkov v gostovanju.

Zato pozivam Komisijo, da se ustrezno odzove in oblikuje enotni evropski trg za evropske potrošnike. Ne moremo, da ne bi ugotovili, da ta del evropskega notranjega trga še ne deluje ustrezno in da obstaja nujna potreba po oblikovanju enotnega trga na tem področju, zlasti s postopnim uvajanjem skupnega in tržnega načrta za dodelitev frekvenc. Zlasti pomembno je upravljanje tega redkega vira.

Digitalna dividenda je zgodovinska priložnost, za televizijske korporacije pa bo tudi pomembno, če bodo lahko prenašale svoje programe na mobilne telefone tretje generacije, da bomo tako lahko dobili skupno

evropsko medijsko območje. Digitalna dividenda ustvarja tudi nove priložnosti na področju evropskih komunikacij.

Želel bi poudariti tudi pomembnost izvajanja odločitev Svetovne radijske konference na podlagi tega pristopa in Komisijo pozivam – ker ni nikakršnih določb, v skladu s katerimi bi za obravnavo teh vprašanj moral biti zadolžen organ BERT – da ustanovi svoj organ ali skupino, ki bo pregledala te zadeve in predpisala veljavne smernice za sodelovanje.

Verjamem tudi, da bi organ BERT morali v celoti financirati iz sredstev Skupnosti, saj enostavno potrebujemo organ ali institucijo, ki je zavezana evropskemu notranjemu trgu, nacionalni regulatorji pa bi morali imeti več pravic v drugih državah članicah.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Spoštovane kolegice in kolegi, razvoj informacijske družbe se zanaša na elektronska komunikacijska omrežja in storitve.

Prehod z analogne na digitalno televizijo, ki ga je treba doseči do leta 2012, bo sprostil obsežen niz frekvenc na evropski ravni, s tem pa omogočil razvoj novih tehnologij in inovativnih rešitev za spodbujanje evropske konkurenčnosti v tem sektorju. Da bi v celoti izkoristili digitalno dividendo v Evropi, Evropski parlament podpira njen skupen, prožen in uravnotežen pristop, ki na eni strani radiodifuzijskim hišam omogoča, da še naprej nudijo in širijo svoje storitve, na drugi pa omogoča operaterjem elektronskih komunikacij, da izkoristijo svoje vire za zagotovitev novih storitev, povezanih s pomembnimi socialnimi in gospodarskimi uporabami, ter poudarja dejstvo, da je treba digitalno dividendo dodeljevati v skladu z načeli tehnološke nevtralnosti.

Uporaba digitalne dividende lahko pomaga pri doseganju ciljev lizbonske strategije, in sicer z izvajanjem izboljšanih medobratovalnih socialnih storitev, kot so e-vlada, e-zdravje, e-učenje, zlasti namenjenih ljudem, ki živijo na prikrajšanih in izoliranih območjih ali celo na podeželju.

Ob priznavanju pravice držav članic, da se same odločijo o uporabi digitalne dividende, menimo, da bo usklajen pristop na ravni Skupnosti bistveno izboljšal vrednost digitalne dividende, in da je to najučinkovitejši način izogibanja škodljivim motnjam med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami ter zagotavljanja koristi, ki jih uporabnikom spektra prinašajo vse prednosti notranjega trga.

Zaupanje potrošnikov v storitve informacijske družbe je odvisno od kakovosti elektronskih komunikacijskih storitev, njihove varnosti in zaščite osebnih podatkov. Bistvenega pomena je, da se nacionalni regulativni organi posvetujejo z vsemi ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev na področju varnosti in celovitosti elektronskega komunikacijskega omrežja. Menim tudi, da bi morale države članice oblikovati ukrepe za spodbujanje oblikovanja trga proizvodov in storitev, ki so dostopni v širšem smislu, kar bo povežalo zmogljivosti, namenjene uporabnikom invalidom.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, imam nepričakovano priložnost, da odgovorim na prispevek gospe Harms, kar bom storil z največjim veseljem, saj je razlika med predlogi in dejstvi po mojem mnenju v poročilu zagotovo opazna. Pravzaprav smo vključili sodbo Zveznega ustavnega sodišča, ki je ustvaril novo temeljno pravico. Pravica do zaupnosti in celovitosti sistemov IT je bila prva stvar, ki bi jo spravili v ta zakonodajni akt. Delovali smo torej hitreje od katere koli druge države članice, zlasti moje lastne. Vključena so bila tudi javno dostopna zasebna omrežja, storitve kot so Facebook, Bebo itd., ki so do sedaj ležale v celoti izven področja uporabe direktive. Kaj pa piškotki, podobna programska oprema ali druge aplikacije, ki prenašajo podatke uporabnika na dom, dejansko brez predhodnega soglasja potrošnika – bo to postalo preteklost? Potrošniki so načeloma dali svoje predhodno soglasje v zvezi z vsem na svojih računalnikih, mobilnih telefonih in drugih aplikacijah, ki pripadajo ali so celo dostopne tretjim osebam. V prihodnosti se bodo podatki o lokaciji lahko pridobivali le tako, da bodo ostali anonimni, ali da se bo s tem potrošnik vnaprej strinjal. Nedovoljeno trženje, nadležna besedilna sporočila, neumna elektronska pošta in podobno – direktiva bo vse to izločila. Obveščanje s strani organov za varstvo podatkov bo v prihodnosti obvezno vsakič, ko bo kateri koli organ iskal osebne podatke katere koli osebe.

Nenazadnje smo ustvarili tudi jasnejši okvir za zahteve v zvezi z obveščanjem v primeru kršitev varnosti in izgube podatkov, s katerimi se soočamo še danes. Ker smo prej govorili o predlogih, ne bi žele izpustiti dejstva, da zdaj govorimo o tem, kako ravnati z IP naslovi, saj IP naslovi - in tega ne smemo zamešati - niso podatki, s katerimi se trguje, kot so osebni podatki, podatki o kreditnih karticah itd., in tudi če bi se z njimi trgovalo - naj to opišem samo na kratko - IP naslovi niso nujno osebna značilnost, vsaj takrat ne, ko vaš hladilnik prenaša sporočilo v vaš računalnik.

(Predsednica je prekinila govorca.)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospa predsednica, nujno potrebno je, da se ljudem omogoči dostop do širokopasovnih storitev in sodobne tehnologije, ne glede na to, kje živijo: v župniji, velikih ali majhnih, na podeželju ali v večjih krajih in mestih. Podjetja, ki se ustanavljajo na določenih območjih, so odvisna od hitrih internetnih storitev. Če na določenih območjih širokopasovna storitev ni na voljo, ni mogoče spodbujati naložb in podjetij, da se tam ustanovijo.

Nujno potrebno je, da se vlade lotijo neenakosti, ki obstaja med podeželskimi in mestnimi območji na področju digitalnih in širokopasovnih storitev, da bi se zagotovila konkurenčnost in naložbe za ta območja. To je zlasti očitno na Irskem, kjer je neenakost posledica obstoja zasebnega podjetja Eircom, ki ima nadzor na internetnimi storitvami in zaradi česar je med podeželskimi in mestnimi območji ogromna razlika. Želim si, da bi to situacijo preiskala gospa komisarka, saj očitno kaže, da tega ne moreta storiti ne nacionalni regulator ne vlada.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Očitno je od ambicioznega projekta, ki ga je pred enim letom predstavila Evropska komisija, ostala samo medla senca. To je žalostno iz več razlogov, saj potrošniki potrebujejo neodvisno evropsko upravljanje in ne klub nacionalni regulatorjev, ki so poda močnim vplivom nacionalnih zmagovalcev.

Zeleni nasprotujejo, da bi organ za trg evropskih elektronskih komunikacij postal samo klub za regulatorje, ki bi ga sami financirali in ki bi mu manjkala preglednost in zadosten nadzor ali pravica do veta s strani Evropske komisije. Neodvisnost novega organa je vprašljiva.

Škoda je tudi to, da se zaradi pritiska velikih telekomunikacijskih podjetij, dostop do glavnih telekomunikacijskih infrastruktur ne omogoča novim, inovativnim podjetjem, in da se zato infrastruktura podvaja.

Zeleni zagovarjajo nevtralnost v tehnologiji in ločevanje operacij, da bi se odpravil prevladujoč položaj državnih telekomunikacijskih velikanov. Vendar je bil Evropski parlament preveč sramežljiv in pod vplivom lobijev, zato je spregledal interese novih, bolj inovativnih podjetij, ki ponujajo največ brezžičnih storitev v Evropi, potrošnikom pa prinašajo tudi ugodnosti.

Žal mi je, da moram reči, da smo v celoti dopustili to možnost, da se je veliko večja evropska dodana vrednost podelila trgu telekomunikacij, s čimer se je izmuznil našemu prijemu. Zlasti nas skrbijo nekateri nevarni predlogi v poročilu gospoda Harbourja, ki očitno kršijo načelo nevtralnosti interneta kot komunikacijskega sredstva, kršijo zasebnost uporabnikov, predstavljajo grožnjo svobodi na internetu in predvsem jasno presegajo pravni okvir telekomunikacijskega paketa v smislu vsebine, v smislu tega, kaj je pravno in kaj protipravno, kaj je zakonito in nezakonito v intelektualni lastnini, in v smislu filtrov podatkov.

Ta paket se nanaša na infrastrukturo trga, na potrošnike in ne na to, kako ponudnike internetnih storitev spremeniti v digitalne policiste.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Gospa predsednica, v svoji trenutni obliki telekomunikacijski paket vsebuje veliko dobrih ukrepov. Navadni potrošniki odo pridobili lažji dostop, ki bo tudi cenejši v skladu z večjo preglednostjo znotraj trga. Vendar pa paket vsebuje tudi nekaj neuspešnih vidikov, o katerih je govoril moj predhodnik. Vprašanje, kaj je pravna in kaj protipravna vsebina na spletnih straneh, odpira vrata nadzoru, registraciji in kontroli pri vsej naših komunikacijah in transakcijah prek interneta, kar vodi do tega, da imamo države, ki jih običajno ne bi šteli za vredne demokracije!

Ne moremo dovoliti registracije, kakor tudi ne moremo dovoliti, da bi ponudniki storitev kar poljubno zapirali promet, ki bi se nekomu zdel škodljiv. To bi bilo skoraj enako, kot če bi v poštah po Evropi zaposlili vojsko inšpektorjev, ki bi odstranjevala pošto, ki naj bi bila po njenem mnenju lahko škodljivo branje za prejemnika. Kdo bo dobil pravico, da bere moja ljubezenska pisma? Poskrbeti moramo, da prihodnja zakonodaja ne postane elektronski prisilni jopič, ampak okvir, znotraj katerega se lahko razvijejo kulturne in družbene razprave ter interaktivno življenje.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, dovolite mi, da na začetku čestitam gospe komisarki Reding. eno leto po predpisih o gostovanju smo dobili naslednji paket, ki je zlasti zelo pomemben za potrošnike. Rad bi čestital tudi poročevalkam in poročevalcu. Uskladiti je bilo treba kar štiri poročila in zdi se, da je to bilo zelo uspešno opravljeno.

Varstvo potrošnikov, na katero se nanašajo predpisi, ki jih obravnava v svojem poročilu gospod Malcolm Harbour, je zelo tesno povezan z ustreznim dodeljevanjem digitalne dividende, na kar potrošniki čakajo. Pomembno bi bilo – kot je predlagala komisarka Reding – optimizirati uporabo spektra prek evropske lestvice. Predlagano je, da sta televizija in mobilna telefonija glavni upravičenki do digitalne dividende, vendar želim poudariti tudi pomembnost brezžičnega interneta. V mnogih delih Evrope je to edino možno sredstvo dostopa do interneta za milijone ljudi, zlasti na podeželju in oddaljenih območjih. Če je torej gospodarska rast sektorja, o katerem govorimo, še posebej močna, potem bi bilo treba velik delež pridobljene dividende dodeliti širokopasovnemu brezžičnemu internetu.

Drugo pomembno vprašanje so raziskave optimizacije in dodeljevanja dividende. To lahko opravi Skupni raziskovalni center, zato bi rad komisarko vprašal, če je bilo to tudi dejansko upoštevano. Tri najpomembnejše zahteve so torej naslednje: potrošnikom mora biti dana možnost izbire, predpisi morajo spodbujati naložbe in konkurenčnost, notranji trg pa je treba okrepiti. Po mojem mnenju to zahteva lobiranje ne samo v okviru Parlamenta, temveč tudi pri Svetu, t.j. v vsaki državi članici.

Éric Besson, *predsedujoči Svetu*. – (FR) Gospa predsednica, hvala, ker ste mi dali besedo v tem trenutku; moram se opravičiti, ker se moram hitro vrniti v Pariz.

Moj kolega Luc Chatel bo odgovoril na številna vprašanja, ki so bila odprta med to razpravo. Dovolite mi, da samo omenim nekaj besed v odgovor na pripombe gospoda Harbourja o pomanjkanju razprav na področju univerzalnih storitev. Najprej bi rad povedal, da se s poročevalcem strinjam glede dejstva, da je širokopasovni dostop velik izziv, s katerim se soočajo naše družbe, bodisi v smislu dostopa do znanja ali osnovnih storitev. Kot je rekel gospod Harbour, trenutni obseg univerzalnih storitev širokopasovnega dostopa ne obsega. Francosko predsedstvo si samo želi odprte razprave o tem, kako po vsej Evropi zagotoviti širokopasovni dostop.

Po tem, ko smo slišali mnenja različnih držav članic, se zdi očitno, da je možnih več scenarijev. Prva možnost bi bila razširiti področje uporabe Direktive o univerzalnih storitvah tako, da bi to vključevalo tudi širokopasovne storitve; druga bi zajemala svobodo izbire in omogočila tistim državam članicam, ki to želijo, da med svoje univerzalne storitve vključijo tudi širokopasovni dostop; na koncu je tu še vmesna možnost, po kateri naj bi bila vključitev širokopasovnih storitev med univerzalne storitve obvezna v tistih državah članicah, kjer je širokopasovni dostop dosegel zadostno raven zrelosti. Zato smo pod francoskim predsedstvom vsi dobili priložnost, da sprožimo to razpravo in poskušamo uskladiti naša stališča; in tudi Komisija upa, da bo to dosegla.

Nekaj besed bi želel povedati samo še gospe Harms: razvoja interneta ne želimo postavljati proti zaščiti avtorske pravice. V dobi zbliževanja moramo razviti tako kanal kot vsebino ob sočasni izboljšavi omrežij, kar bi spodbudilo oblikovanje vsebine in zagotovilo podporo avtorjem. Kot ste poudarili, Francija pripisuje avtorskim pravicam zelo veliko vrednost; vendar pa francosko predsedstvo ne želi vsiliti modela, ki ga bomo razvijali v Franciji in ki temelji na preventivnem delovanju in progresivnem odzivu, ki je v naši državi znan pod imenom oblikovanje internetne zakonodaje.

Kot ste dejali, se močno zavedamo potrebe po zaščiti zasebnosti in osebnih podatkov. Po našem mnenju to ni nikakor nezdržljivo z ostalimi skrbmi, ki bi jih lahko imeli.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Gospa predsednica, ministrice in ministri, gospa komisarka, gospe in gospodje, po več mesecih razprav, ki se še niso končale, mislim, da lahko rečem, da smo s pomočjo dela, ki sta ga opravila gospod Harbour in poročevalec v senci, dosegli kompromise, ki so osredotočeni na najboljše interese potrošnikov. V skladu s tem je bistveno, da se spodbudi boljša konkurenca, in sicer z izvajanjem številnih ukrepov, s katerimi bi od telekomunikacijskih podjetij zahtevali, da začnejo ponujati pogodbe s sprejemljivim trajanjem in da si prizadevajo, da bi se prenos številke naročnika, ki želi zamenjati ponudnika storitev, izvršil v enem dnevu.

V smislu zaščite se morajo v telekomunikacijskem sektorju uporabljati splošna pravila o varstvu potrošnikov; predvideni so bili mehanizmi za nadzor stroškov, kakor tudi izboljšave postopkov izvensodnih poravn av v primeru spora.

Drugo zelo pomembno vprašanje so storitve v sili ter posredovanje informacije o lokaciji kličočega, ki morajo biti zanesljivo zagotovljene, ne glede na to, katera tehnologija se uporablja.

Prednostna naloga je bila tudi zaščita zasebnosti in zaščita otrok: ponudniki dostopa morajo potrošnikom zagotoviti brezplačno programsko opremo za starševski nadzor.

Vse to je bilo treba zagotoviti za dobro čim več ljudi. Mnogi ukrepi se zato nanašajo na enak dostop tako za uporabnike invalide kot za ljudi z nizkimi prihodki; upoštevane so bile tudi potrebe MSP. V poročilu je poudarjena tudi potreba po razširitvi obsega univerzalnih storitev, zlasti za namen vključitve širokopasovnih storitev; zelo pozitivno je, da je francosko predsedstvo to vprašanje opredelilo kot eno izmed svojih prednostnih nalog.

Želel bi spregovoriti še o vprašanju vsebine in avtorske pravice, za katerega je kazalo, da želi zasenčiti ostale izboljšave, navedene v besedilu. Naš cilj je vedno bil potrošnikom zagotoviti splošne informacije o kršitvah avtorske pravice, kar je skladno z izvirnim predlogom Komisije. Vse do končnega glasovanja bomo delali, da bi izboljšali besedilo kompromisov, in sicer tako, da bomo zagotovili ohranitev načela nevtralnosti z omogočanjem dostopa do vsebine. Ker nekatere sprejete spremembe Direktive o zasebnosti prav res povzročajo težave, bomo poskrbeli, da se bodo črtale.

Še enkrat bi se želel zahvaliti svojim kolegicam in kolegom; z veseljem pričakujem bolj specifične predloge predsedstva, da bi se pred naslednjo delno sejo to besedilo še izboljšalo.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - Gospa predsednica, telekomunikacijski paket je pomemben korak proti posodobitvi in usklajevanju telekomunikacij v Evropi. Sam sem delal na direktivi o državljskih pravicah, skupaj s poročevalcem, gospodom Habourjem, pa sva vložila veliko truda, da sva dosegla soglasje o številnih vprašanjih.

Ta direktiva bo zagotovila boljše varstvo pravic potrošnikov na področju elektronskih komunikacij. Prenosljivost številke ter varstvo zasebnosti in varnost so drugi primeri izboljšav, ki jih je prinesla ta direktiva.

O nevtralnosti omrežja smo imeli zelo rahločutno razpravo. Moje mnenje je, da bodo zaradi skrajne nevtralnosti omrežja, o čemer smo se prepričali s pomočjo nekaterih sprememb, omrežja bolj zgoščena, počasnejša, manj učinkovita in dražja. Upravljanje omrežja je potrebno za vodenje učinkovitih in pametnih omrežij in za doseganje čim večjega obsega celotnih izkušenj uporabnika in vrednosti. Zelo sem zadovoljen, da smo se dogovorili o spremembah glede številke za klice v sili 112 in da si bodo države članice po sprejetju direktive še naprej prizadevale, da bodo javnost obveščale in poučile o uporabi številke 112. Številka 112 bo na voljo po vsem ozemlju EU, države članice pa bodo morale zagotoviti izvajanje lokacije kličočega.

Poleg tega se lahko v primeru zlorabe s strani uporabnika dostop do storitev v sili prek številke 112 blokira, sicer pa bo številka 112 bolj dostopna za invalide.

Upam tudi, da bo prejeta sprememba o vzpostavitvi vseevropskega sistema zgodnjega opozarjanja. Ta sprememba ne zahteva oblikovanja agencije v Bruslju, temveč da se opredelitev skupnih standardov o sistemu opozarjanja opravi s strani ustreznih organov držav članic skupaj. Seveda bi se opozarjanje pričelo na lokalni ravni, vendar na osnovi skupnih standardov, ki bi zagotovili, da lahko potencialno prizadeti državljani EU sprejmejo in razumejo to sporočilo in ravnajo na način, ki jim lahko reši življenje.

Povsem sem prepričan, da bo telekomunikacijski paket podprl prizadevanja podjetij pri izboljšanju njihovega delovanja in naložb v nove tehnologije, obenem pa da bo okrepil potrošniške pravice evropskih državljanov.

PRESEDSTVO: Diana WALLIS

Podpredsednica

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Gospa predsednica, evropska družba in svet na splošno postajata čedalje bolj odvisna od elektronskih komunikacij. Predstavljata živčni sistem gospodarstva. Uporabljata se na področju izobraževanja, uprave, zdravstvenega varstva, medijev in vseživljenjskega učenja. Poleg ogromnih koristi pa elektronske komunikacije vključujejo tudi številne neposredne nevarnosti za državljane, institucije in podjetja.

Pričakovanja državljanov, ki so manj intenzivni uporabniki sistema, vključujejo širok dostop do storitev po najnižjih možnih cenah, npr. za gostujoče klice med državami članicami EU in odpravo nevarnosti, ki jih uporabnikom predstavljajo elektronske komunikacije, kot je bilo omenjeno v poročilu gospoda Malcolma Harbourja in tudi druge. Ta pričakovanja moramo izpolniti na podlagi sodobne tehnologije in konkurenčnosti ter s finančno podporo Evropske unije, zlasti namenjeno podeželskim in gorskim območjem. Ob upoštevanju medsebojnega vpliva in medsebojne povezave teh zahtev in regulativnih mehanizmov, kakor tudi prepoznavnosti, bi morali premisliti o tem, ali bi mogoče bilo priporočljivo združiti določbe, o katerih razpravljamo v eno direktivo. Rad bi se zahvalil vsem poročevalkam in poročevalcu za vloženo delo.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, komunikacijski kanali so danes ključnega pomena za naša življenja. Zagotoviti je treba razpoložljivost širokopasovnih storitev, zlasti tistim oddaljenim območjem in tistim ljudem, ki imajo posebne potrebe, kot so slabovidni. Medtem ko uživamo v svobodi, ki jo nudi internet, se moramo zavedati, da svoboda prinaša tudi odgovornosti.

Sem zavzeta zagovornica nevtralnosti omrežja. Svet postaja čedalje bolj globaliziran, zato je za ljudi ključnega pomena, da lahko prosto komunicirajo. Vendar pa je to svoboda, ki ima tolikšno vrednost, treba uporabljati s spoštovanjem. Treba se je zavedati, da brez tega spoštovanja internet daje zavetje možnostim za zlorabo.

Proti nekaterim izmed najhujših zlorab interneta, kot je pedofilija, smo že ukrepali. Vendar pa se je treba dotakniti tudi drugih zlorab. Ponudniki internetnih storitev morajo odigrati svojo vlogo, da preprečijo, da bi se njihova platforma uporabljala za uničujoče sile, kot so klevete, sovražnost in izkoriščanje. Komisarki bi želela reči, da moramo storiti vse, kar je v naši moči, da bi zaščitili svobodo in obenem spodbujali odgovornost na internetu.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, gospod minister, gospa komisarka, gospe in gospodje, to delo je bilo odlično. Rezultat, ki so ga dosegli naši odbori, je uravnotežen, in gospod predsedujoči Svetu, popolnoma prav se imeli, ko ste hoteli to v celoti upoštevati. Rad bi samo čestital svojim kolegicam, gospe Catherine Trautmann, gospe Pilar del Castillo in kolegu gospodu Malcolmju Harbourju na njihovem delu.

Zaradi tega lahko brez težav povem gospe Trautmann, da se ne strinjam z njenim stališčem, da bi morali sklicevanje na pravice intelektualne lastnine v celoti izključiti. Poleg tega pa je glede platform in kanalov, o katerih se razpravlja, zlasti v njenem poročilu, treba reči, da je za nas pomembno prav to, do česar nam dostop omogočajo te platforme in kanali, to pa je z drugimi besedami vsebina. Gospod Guardans, gospod Medina in gospod Mavrommatis so to prav res zelo dobro poudarili in z njimi se strinjam.

Besedilo Komisije vsebuje dve omembi tega vprašanja; bolje bi bilo, če bi ju ohranili. Razprava je zdaj osredotočena na omembe v direktivah o avtorski pravici iz let 2001 in 2004 ter na sodelovanje različnih zainteresiranih strani. In zakaj? Za namen spodbujanja zakonitih ponudb – z drugimi besedami vsebine, ki bo naši industriji in naši kulturni raznolikosti prinesla napredek. Kritike, naperjene proti temu besedilu – nekatere izmed njih sem večkrat slišal tudi v tem Domu – so, na primer, ustvarjale privid sporazuma Olivennes. Vendar pa model, ki bi mu morali slediti, nudi memorandum o soglasju, ki so ga 24. julija sprejeli vlada Združenega kraljestva, OFCOM in različne zainteresirane strani. Kolikor vem, slednji ne podpirajo ne birokracije ne internetnega diktatorstva.

Gre za to, da ne preprečimo, da bi se zakoni izvrševali v državah članicah, da zagotovimo skladnost s temeljnimi pravicami in da ne preprečimo, da bi nove tehnologije in novo gospodarstvo delovali v korist naše kulturne raznolikosti, naših najnaprednejših industrij ter inteligence in talentov evropskih državljanov, saj so prav ti najpomembnejše orožje in naše največje bogastvo v okviru globalne konkurence.

Evelyn Gebhardt (PSE). - (DE) Gospa predsednica, tako kot gospa Vergnaud, tudi sama pozdravljam tisti del poročila gospoda Harbourja, ki se nanaša na varstvo potrošnikov in ki vsebuje številne zelo dobre odločitve. Univerzalni dostop do teh storitev je zelo pomembno načelo in tega ni mogoče dovolj poudariti. Lahko vam še enkrat zagotovim, gospod Harbour, da ima ta del poročila vso podporo moje skupine.

Nekatere dele pa bi bilo vendarle treba spremeniti. Tukaj imate popolnoma prav, gospa Reding. V svojih uvodnih pripombah ste izrazili presenečenje, da je Evropski parlament poskušal zmanjšati pomen varstva osebnih podatkov. Naj vam povem, da to ni mnenje Parlamenta, saj bo glasovanje v Parlamentu potekalo šele čez dva tedna in šele takrat bomo videli, kakšno je njegovo stališče v zvezi s temi zadevami. Do takrat pa bomo urejali vse tisto, kar je še vedno nekoliko neurejeno. Obljubljam vam, da naša skupina pomena zasebnosti podatkov ne bo zmanjševala. Če na področju varstva podatkov, dostopa do omrežja in nevtralnosti omrežja v Parlamentu ne bo oblikovanih nikakršnih zadovoljivih sporazumov, potem moja skupina ne bo mogla glasovati za paket; če se to zgodi, bomo morali premisliti, kako naprej.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, gospa komisarka, želela bi vama čestitati na vaših prizadevanjih in, seveda, bi želela čestitati poročevalkam in poročevalcu, zlasti pa gospe Trautmann, ki je res trdno delala, da bi dosegla to soglasje, za katerega si je želela, da bi bilo nevtralno in da se ne bi razlikoval po sektorjih. Vendar pa, kar zadeva pravico do uporabe spektra, je treba opozoriti, da se naložbeni in amortizacijski ciklusi razlikujejo od enega sektorja do drugega. Vendar pa določbe besedila o dodelitvi in usklajevanju frekvenc in licenc postavljajo satelitske operaterje v položaj pravne negotovosti glede na posebno naravo njihovega sektorja. Novi člen 8a, ki ga je predlagala poročevalka, sicer daje nekaj zagotovil, vendar

je treba besedilo te klavzule zožiti v skladu z načeli subsidiarnosti in pravil ITU. Odprta ostajajo še številna vprašanja v zvezi s snovjo in področjem uporabe pogajalskega mandata Komisije.

V zvezi s poročilom gospoda Harbourja bi se želela dotakniti opredelitve 'javno dostopne telefonske storitve', kot je določeno v točki 2b člena 1. Ta opredelitev bi se morala v skladu z opredelitvijo iz Direktive o zasebnosti nanašati samo na dvosmerne storitve. Tehnologije VoIP (prenos govora prek internetnega protokola) in igralnih konzol nikakor ne moremo primerjati s tradicionalnimi telefonskimi storitvami. Njuna asimilacija kot taka bi ustvarila regulativni okvir, ki bi oviral inovacije in neinformirane uporabnike opremil z orodji, pri katerih ne vedo, da so namenjeni samo za določeno uporabo, na primer, možnost klica v sili z igralne konzole, kar lahko vzpostavi enosmerno komunikacijo. Zato je pomembno, da opredelitev dvosmernih storitev omejimo.

V zvezi z avtorsko pravico bi želela potrditi vse pripombe, ki so jih izrekli moji kolegi, ki so o tem govorili.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). - (ES) Najprej bi želela čestitati poročevalcem za dobro opravljeno delo. Ta reforma dosega zastavljene cilje in se prilagaja novim časom in novim izzivom, s katerimi se soočajo tako podjetja kot potrošniki.

Dovolite pa mi, da se ustavim pri eni posebni točki v poročilu gospoda Harbourja. Res je, da je poročevalec opravil odlično delo, vendar menim, da pri tej direktivi ne bi smeli obravnavati skupine končnih sprememb o vsebini interneta, kajti kar te spremembe na kratko počnejo, je to, da posrednim ponudnikom storitev omogočajo, da vsebino na internetu filtrirajo in blokirajo, s čimer bodo potrošniki na koncu izgubili svojo avtonomnost.

Gospe in gospodje, ta drža gre v nasprotni smeri od člena 12 Direktive o elektronskem poslovanju, v kateri je že navedeno, da morajo posredni ponudniki storitev med prenosom elektronskih podatkov delovati kot nevtralni posredniki.

V državi, v kateri velja pravni red, ne moremo z internetom početi stvari, ki jih ne bi počeli z drugimi oblikami komunikacije. Zato gospoda Harbourja prosim, da umakne te spremembe in tako povrne ravnovesje med avtorsko pravico in pravicami uporabnikov interneta.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Na začetku bi se želela zahvaliti poročevalcu za dobro opravljeno delo. Delo na zakonodajnih paketih ni nikoli lahko delo, zato pozdravljam njegovo pretehtanost.

Tudi jaz bi rada poudarila, da je glavni cilj paketa ustvariti boljše komunikacijske storitve pri uporabi mobilne telefonije in povezav do širokopasovnega interneta ali kabelske televizije za potrošnike. Mislim, da bodo potrošniki, zahvaljujoč našemu poročevalcu gospodu Malcolmu Harbourju, bolje in hitreje obveščeni.

Če se potrošniki odločijo za zamenjavo ponudnika, so primerljive ponudbe pogosto nerazpoložljive, postopek prenosa številke pa še vedno traja predolgo. Zato pozdravljam poročilo gospoda Malcolma Harbourja, na podlagi katerega morajo ponudniki potrošnikom zagotoviti pregledne in predvsem primerljive cene, medtem ko bo zamenjavo ponudnika z ohranitvijo obstoječe številke možno opraviti samo v enem dnevu.

Kljub dejstvu, da ne bi nikomur želela, da bi moral v sili poklicati na številko 112, je treba poudariti, da bodo na podlagi te direktive, službe za ukrepanje v nujnih primerih imele dostop do informacij o lokaciji kličočega, kar jim bo omogočilo, da hitreje in učinkoviteje ponudijo svojo pomoč.

Prehod na digitalni prenos bo sprostil spekter, kar bi moralo v prihodnosti zagotoviti širokopasovne internetne povezave tudi v najbolj oddaljenih kotičkih EU. Gospa komisarka, verjamem, da bo Komisija zagotovila kar najbolj učinkovito uporabo te 'digitalne dividende', kar bo v interesu vsakega potrošnika.

Stavros Lambrinidis (PSE). - (EL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, živimo v svetu, kjer prav vsi, vlade, zasebna podjetja in kriminalci enako, želijo največji možen dostop do naših elektronskih podatkov na kar najbolj neomejen način.

Zaradi tega si morajo vse spremembe Direktive o e-zasebnosti prizadevati natanko za to, kar je vsebovano v njenem naslovu: zagotoviti morajo največjo možno zaščito naših osebnih podatkov in našega zasebnega življenja.

Zaradi tega nasprotujem prav vsakem poskusu oslabitve opredelitve tistega dela osebnih podatkov, ki se nanaša na evropske državljane, saj so ti osebni in zaščiteni z zakonom. Izjeme, ki so se iskale, zlasti v zvezi z IP naslovi, prikrito kršijo veljavno evropsko zakonodajo.

Poleg tega mislim, da ponudnikom internetnih storitev ne bi smeli dovoliti, da bi sami presojali, katere kršitve varnosti njihovega omrežja škodujejo njihovim uporabnikom in katere ne. Tudi v primeru očitnega zanemarjanj se ne bi smeli sami odločati, kdaj naj o tem obvestijo uporabnike in organe.

Spoštujem vlogo in prispevek zasebnih podjetij, vendar ne smemo dovoliti, da bi gospodarski interesi internetnih velikanov narekovali zakone, ki jih Evropa sprejema, da bi zaščitila temeljne pravice in svoje državljane.

Ruth Hieronymi (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, najlepša hvala vsem poročevalkam in poročevalcu za njihovo zares izjemno delo. Vendar pa mi dovolite, da se dotaknem dveh posebnih vprašanj. Evropska unija ni samo gospodarska skupnost, temveč se je tudi zaobljubila, da bo ohranjala skupne vrednote, zato je varstvo osebnih podatkov temeljna skrb. Toda obenem se tehnični napredek in varstvo umetniških in ustvarjalnih del ne smeta jemati kot dva nasprotujoča si cilja. Oba bosta namreč ključna dejavnika v naši prihodnji konkurenčnosti. Zaradi tega skupaj s številnimi drugimi člani, ki so danes govorili v tem Domu, iskreno prosim za okrepitev položaja imetnikov pravic oziroma tistih, ki želijo zaščititi svojo avtorsko pravico. Ker nihče drug ne rabi zaščite, so bili predstavljeni modeli sodelovanja s ponudniki internetnih storitev. Korak v tej smeri odraža tehnološko zблиževanje kakor tudi zблиževanje na področju krepitev avtorske pravice.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Gospa predsednica, gospa komisarka, pri upravljanju in dodeljevanju radijskega spektra moramo vsem državljanom zagotoviti popoln in učinkovit dostop do tega javnega premoženja.

Predlogi v poročilih gospe Trautmann in gospe Toia o radijskem spektru in digitalni dividendi, to vprašanje postavljajo že na samem začetku na trdno podlago. Predvsem kažejo na socialni, kulturni in demografski pomen ter na nove možnosti, ki jih nudi digitalna dividenda, ki bi jo morali ponujati evropskim državljanom.

Razprava o digitalni dividendi se ne bi smela zožiti na črnobeli izbiri med komercializacijo in družbeno koristjo. Načrtovanje pomembne strategije na nacionalni ravni, ki omogoča vsaki državi članici, da opredeli cilje javnega interesa in jih izpolni ter usklajuje – to so v celoti dosegljivi ukrepi, ki jih lahko sprejmemo na ravni Skupnosti.

Vendar se zdi, da nov pristop Komisije za večje usklajevanje na ravni EU v zvezi z načinom dodeljevanja radijskega spektra na podlagi skupnih upravnih meri, kot je načelo nevtralnosti storitev in razširitev načela splošne licence, zanemara javno naravo radijskega spektra in podpira komercialni vidik.

Zaradi tega menim, da moramo izraziti nestrinjanja in da moramo nadaljevati s predlogi, ki so jih predstavili naše poročevalke in poročevalec.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Zahvaljujoč obravnavanemu poročilu imamo možnost, da s tem, ko iz digitalne dividende naredimo kar najboljše, spodbujamo širši obseg uporabe širokopasovne tehnologije v podeželskih, izoliranih ali prikrajšanih regijah ob upoštevanju dejstva, da obstaja še veliko krajev, kjer digitalne tehnologije sploh ni, ali kjer je dostop do digitalnih storitev nemogoč zaradi neobstoja infrastrukture.

Podpiram pospešitev priprave nacionalnih strategij v zvezi z digitalno dividendo, ki so jo sprožile države članice v ozadju, vključno z Romunijo, in ki bodo izvajale ukrepe, oblikovane za omogočanje hitrejšega in lažjega dostopa državljanov do interoperabilnih socialnih storitev, zlasti do tistih, ki omogočajo dostop do sistemov izobraževanja, strokovnega usposabljanja in zdravstva.

Vašo pozornost bi radi pritegnili skrbnosti, ki je potrebna za zagotovitev najboljše možne preglednosti, kar se tiče ponovne dodelitve sproščenih frekvenc ter naložb v infrastrukturo naslednje generacije, da bi imele do njih dostop vse države članice Evropske unije.

Arlene McCarthy (PSE). - Gospa predsednica, kot predsednica Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (IMCO) bi želela izrabit to priložnost, da se zahvalim gospodu Harbourju in poročevalcem v senci za oblikovanje predloga o univerzalnih storitvah, za katerega upam, da ga bo Parlament razumel kot uravnoteženega in izvedljivega.

Pozornost tega Doma bi želela usmeriti na eno določbo – spremembo, ki sem jo izdelala in ki jo je odbor podprl – in sicer, da bi uvedba številke 116000 za pogrešane otroke postala zakonska obveznost v vseh državah članicah. Komisarka se bo spomnila, da je nedavno poročilo pokazalo, da je po nič manj kot 18 mesecih od uvedbe številke v letu 2007 številko za pogrešane otroke uvedlo samo sedem držav članic. Prostovoljni pristop očitno ne deluje. V Evropi je vsako leto približno 130000 pogrešanih otrok.

Ta statistika kaže, da lahko na tem področju Evropa pomaga, mora delovati, prepoznati in izslediti pogrešane otroke ter jih pripeljati nazaj. Zato pozivam Evropsko komisijo in države članice, da podprejo to določbo, pospešijo izvajanje številke za pogrešane otroke in močno spodbudijo prizadevanja Evrope za vseevropski sistem 'oranžni alarm' za pogrešane otroke.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Gospa govornica, želel bi izraziti pohvalo gospe Trautmann, gospe del Castillo, gospe Toia in gospodu Harbournju za dobro opravljeno delo.

Kako naj izkoristimo vse ugodnosti, ki jih prinaša digitalna dividenda? To je vprašanje. Zagotovo je res, da se digitalna radiodifuzija sprošča in da se bodo z njo sprostile frekvence. Namenoma uporabljam tako sedanjí kot prihodnji čas glagola 'sprostiti', da bi poudarila dejstvo, da se ta sprememba ne bo zgodila v trenutku, samo če tlesknemo s prsti; gre za nekaj, kar številni akterji očitno pozabljajo, ko razpravljajo o tem. Poleg tega lahko količina naložb preplaši mnoge vlagatelje, še preden bodo ti sploh pomislili na nepričakovan dobiček v povračilih v višini 250 milijard EUR. Širjenje teh pritiskov je zato treba upoštevati pri naših politikah.

Ta kratek čas za nastop bi želela izkoristiti, da bi poudarila nepremagljivo potrebo po uvedbi evropske politike o frekvenci, v kateri bo Parlament vključen kot glavni igralec: kot tak se bo moral zavedati omejitev, ki jih vsiljuje fizika elektromagnetnih valov, upoštevati potrebo po upravljanju frekvenčnega spektra in pokazati ustrezno spoštovanje do vloge, ki jo bodo morali igrati organi za standardizacijo pri ustvarjanju optimalne uporabe tega redkega vira ob nenehnem upoštevanju splošnega interesa naših soevropejcev.

Poleg tega bi želela še spomniti gospo komisarko, da uvajanje optičnih omrežij, t.i. roll-out, če naj parafraziram Jeana Cocteauja, zagotovo potrebuje velike izlive ljubezni, pa tudi otipljive ljubezenska dejanja, ki se jim pridružujejo evropska finančna sredstva, ki so v proračun vključena za namen njihovega izvajanja, postavitve teh širokopasovnih omrežij in preprečevanje digitalne dividende v Evropi.

Luc Chatel, predsedujoči Svetu. - (FR) Gospa predsednica, ob koncu te razprave bi se želel najprej zahvaliti vam, gospe in gospodje - ugotavljam, da tako kakovost vaših premislekov kot vaša zavezanost tej temi poudarjata pomen telekomunikacij v trenutnih evropskih razpravah. V današnji Evropi iščemo gospodarsko strateška vprašanja, ki so pomembna za naše sodržavljanke. Telekomunikacije očitno ilustrirajo glavni strateški izziv - njihov možen vpliv na evropsko rast ste že omenili - vendar obenem zadevajo tudi vprašanja, ki vplivajo na vsakodnevno življenje naših državljanov; to je točno tisto vprašanje, ki ga Evropa potrebuje. Konec koncev so telekomunikacije tiste, ki Evropi do neke mere dajejo človeško podobo.

Želel bi pozdraviti zelo široko soglasje, ki sem ga opazil v razpravi med Parlamentom in Svetom, zlasti na področju boljšega upravljanja spektra, krepitve varstva potrošnikov in omejitve uporabe funkcionalne delitve, da se ta ne bi razširila, kar je bilo omenjeno večkrat. Vendar pa opažam, da bodo naše institucije morale nadaljevati z delom na številnih vprašanjih, da bi dosegle kompromis. S tem seveda mislim na uvedbo pravice Komisije do veta na protiukrepe in tudi do pravne oblike ter financiranja alternative Evropskemu regulativnemu organu, saj se o njegovi vlogi in pristojnosti očitno strinjata tako Parlament kot Svet.

Na kratko bi se želel vrniti k trem točkam: prva zadeva prav vprašanje, kako naj se financira novi organ, ki ga je omenilo nekaj govorcev. Kot veste, gospe in gospodje, države članice še niso izrazile jasnega stališča v zvezi s tem vprašanjem in ni treba reči, da bo metoda financiranja v prvi vrsti odvisna od pravne oblike in pristojnosti tega organa. Kot sem omenil že prej, ima večina držav članic še nekatere pridržke v zvezi z zamislijo o ustanovitvi dodatnega organa. Svet bo zato moral poiskati ravnovesje med različnimi možnostmi, ki so bile omenjene danes popoldne.

V zvezi z omrežji naslednje generacije, drugim vprašanjem, ki je bilo odprto, menim, kot je čisto pravilno poudarila tudi gospa Trautmann, da je za namen pospeševanja novih omrežij - omrežij naslednje generacije - treba najprej poskrbeti za nadaljnje spodbujanje konkurence, zlasti konkurence na področju infrastrukture, ki daje spodbudo vlagateljem in spodbuja delitev tveganja med različnimi operaterji. Kot veste, v tem trenutku potekajo razprave v Svetu. Kljub temu pa je nujno potrebno obravnavati ta vprašanja, ki zahtevajo nova dejanja in več kratkoročnih ukrepov. Veste, da je Komisija objavila osnutek priporočila o tem vprašanju; mogoče bo gospa komisarka tako prijazna in bo o tem povedala kaj več.

Tretje vprašanje, ki sem ga želel obravnavati in ki so ga prav tako omenili nekateri govorniki, je seveda vprašanje varstva osebnih podatkov in, bolj splošno, vprašanje, povezano z vsebino in ne toliko s kanalom, ki se uporablja za prenos te vsebine. O tej temi je nekaj besed rekel že Éric Besson; verjamem, da cilj francoskega predsedstva ni postavljati eno vprašanje proti drugemu ali vsiljevati poseben model, vendar se pozdravil pripombe, ki so jih danes popoldne dali številni govorniki, ki so dejali, da ker očitno gradimo to gospodarstvo

prihodnosti, ta prihodnji vir rasti za dobro evropskega gospodarstva, potem moramo tudi omogočiti kulturi in našim akterjem na področju kulture, da povečajo svojo prisotnost v globalni areni. Zaradi tega po mojem mnenju teh dveh vprašanj ne moremo ločiti, čeprav vem, da med drugimi zainteresiranimi stranmi potekajo pomembne razprave o tej temi. Ne smemo pozabiti, da mora biti vsako prizadevanje za posodobitev te infrastrukture usmerjeno tudi v pospeševanje razširjanja naše vsebine in zaščito avtorske pravice, da bi se v Evropski uniji ohranil ustvarjalni proces.

Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, to bi bile moje zadnje pripombe, ki sem jih želel še izraziti ob zaključku te razprave.

Viviane Reding, članica Komisije. – (FR) Gospa predsednica, kaj želimo doseči? Vsem državljanom, kjer koli živijo in kamor koli potujejo, želimo zagotoviti hiter dostop do večkratnih, varnih in ugodnih storitev. Želimo si, da bi vsi državljani imeli dostop do bogate vsebine, ki je odraz naše evropske kulturne raznolikosti.

Želimo si, da bi strateško pomembna podjetja prispevala h gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest z razvijanjem nove infrastrukture in širokega niza vsebine. Želimo si ustanoviti osvobojen enotni trg, ki bo celinski Evropi dal vodilno vlogo v smislu povezljivosti, komunikacij in novih tehnologij, vendar tudi upamo, da bo Evropa igrala vodilno vlogo tudi na področju varstva pravic potrošnikov in zasebnosti državljanov. To želimo doseči vsi skupaj in po mojem mnenju so številna in različna mnenja, ki jih je izrazil ta Parlament, usmerjena prav v to in pozivajo k sprejemu uravnoteženih odločitev, da bi se tako omogočilo doseganje soglasja.

Seveda, nič od tega ne bi bilo mogoče brez dela poročevalk in poročevalca. Zato bi jim želela izraziti spoštovanje, saj so pogosto uspeli iz kroga narediti kvadrat. To je izjemen dosežek naših poročevalk in poročevalca, vendar tudi odborov Parlamenta in koordinatorjev.

V prihodnjih tednih si moramo vsi – bodisi Komisija, Svet ali Parlament – prizadevati, da temu projektu vdihnemo življenje, saj gre za projekt, ki lahko pomakne našo celino naprej in ustvari soglasje med Svetom in Evropskim parlamentom. V svojem imenu in v imenu mojih kolegic in kolegov v Komisiji lahko reče, da bomo igrali vlogo poštenih mešetarjev, da bi to omogočili.

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, na koncu te razprave bi se želela zahvaliti Svetu in gospe komisarki, ker sta tako pozorno poslušala vse, kar smo imeli za povedati; to jima je omogočilo, da sta videla, da v našem Parlamentu pri telekomunikacijskem paketu obstaja dokaj veliko soglasje, velika sloga.

V našem vsakdanjem življenju ni nič bolj običajnega, kot so mobilni telefoni, televizijski sprejemnik ali zmožnost komuniciranja. Enotni akt je mobilnost ljudi in blaga opredelil kot temeljno pravico, temeljno svoboščino. Kot je prej dejal gospod Paasilinna, so komunikacije prav tako temeljna pravica in način, kako Evropi vlti dušo, ohraniti njen obstoj in povezati njene državljane. Zato moramo imeti pred sabo potrebno ambicijo, da iz tega telekomunikacijskega paketa naredimo zgodbo o uspehu.

Svet zato pozivam, da ne nadaljuje s kompromisom ali pripravljenostjo za kompromis, ki bi lahko porušil ravnovesje med različnimi točkami, o katerih smo uspeli doseči sporazum. Skupaj in s pomočjo moji kolegov Malcolm Harbourja, Pilar del Castillo, Alexandra Alvara in drugih – nemogoče bi bilo, da bi jih omenil vse – čutimo, da smo že dosegli veliko na podlagi zdravega razuma in skupne odločenosti.

V odgovor na pripombe, ki jih je prej name usmeril gospod Toubon, bi želel reči tudi, da mi ni mogoče očitati, da ne želim upoštevati potrebe po podpori ustvarjalnega procesa v Evropi. Verjamem, da ta predstavlja gonilno silo za inovacije, tako v smislu raznolikosti kot intelektualne vrednote, ki jo ta proces ustvarja, kar je v današnjem času in dobi absolutno ključnega pomena.

Vendar pa moramo upoštevati tudi svobodo, ki jo morajo naša besedila zagotoviti – sprejeli smo namreč izredno pomembna besedila o varstvu osebnih podatkov in smo edini na svetu, ki smo danes to storili. Ta dva vidika moramo uskladiti. Med njima ni nikakršnih nasprotij: cilj je enak, in sicer varovati tako ustvarjalno svobodo kot svobodo vsakega posameznika. V tem duhu si bomo še naprej prizadevali za izboljšanje naših predlogov.

Pilar del Castillo Vera, poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, v svojem zadnjem govoru bi se želela zahvaliti Svetu za njegov razumevajoč pristop, ki je bil danes spet očiten. Želela bi se zahvaliti tudi Komisiji, zlasti pa gospe komisarki, za razumevanje, ki ga je ves čas kazala v svojem, če lahko to tako imenujem, ognjevdržnem zagovarjanju bolj konkurenčnega trga elektronskih komunikacij ter varstva potrošnikov. Predvsem pa bi se zahvalila tudi mojim kolegicam in kolegom, ki so danes in tolikokrat v preteklosti, pokazali, v kolikšni meri

se zavedajo pomembnosti tega sektorja za evropsko gospodarsko rast in s tem za zaposlovanje in blaginjo vseh evropskih državljanov.

Želela bi samo prositi Svet, da v tem zadnjem delu in do konca mandata tega Parlamenta, nameni temu telekomunikacijskemu paketu vsaj toliko prednosti, kot jo je dal energetiki – vem, da je energetika zelo pomembna, vendar ta paket ni nič manj pomemben – da bi se lahko premaknili naprej od točke ravnovesja, ki smo jo dosegli in o kateri je pravkar govorila moja kolegica gospa Trautmann.

Parlament ponuja številne predloge, ki so po mojem mnenju na splošno dobro uravnoteženi in bodo prinesli zadovoljive rezultate pri pogajanjih s Svetom in Komisijo. Najlepša hvala. Na tem področju od predsedstva pričakujemo veliko.

Patrizia Toia, poročevalka. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tudi jaz bi se želela zahvaliti vsem poročevalkam in poročevalcem v senci in bi samo želela poudariti dve točki. Nekdo je v tem Domu rekel, da smo sprejeli pozitiven pristop, in mislim, da gre za potezo, ki je značilna za vse naše delo, tako v sporazumih, ki smo jih dosegli, kakor tudi v tistih, ki jih še bomo.

Pozitiven pristop pomeni, da smo si realno ogledali interese, ki so ogroženi, vrednost industrij, delo, ki so ga v tem sektorju opravili delavci in s tem pomen tega dela na evropsko gospodarstvo v celoti, pa tudi vlogo državljanov, potrošnikov, pričenši pri najbolj prikrajšanih, ki bodo imeli največ koristi od digitalnega prehoda, če bodo deležni pomoči pri tem prehodu: vem, da nekatere države, vključno s Francijo, izvajajo informacijske in podporne kampanje v tej zvezi, ampak če se to ne bo nadaljevalo, bi lahko ti državljani prav res imeli težave.

Zato smo tej zadevi pristopili z vidika potrošnika ali uporabnika; premislili smo o možnostih za nove storitve, tudi telekomunikacijske, ki se bolje prilagajajo novim zahtevam, potrebi po boljši informiranosti, ki so bolj vključene v velik scenarij informacijskega omrežja. Mislim, da se s tem, ko Evropa sprejema takšen pristop, in prav tako trg, ko gre za potrošnika, Evropa bolj približuje svojim državljanom; in mislim, da je pobuda glede stroškov za gostovanje Evropi dala pozitivno podobo v očeh številnih državljanov in mladih ljudi, ki mogoče niso popolnoma razumeli vloge, ki jo ta pobuda lahko igra v posebnih odločitvah, ki vplivajo na njihovo življenje, njihov finančni položaj in dejansko na njihov osebni proračun.

Druga točka zadeva uravnotežen pristop. Mislim, da je to pristop, ki uravnoteža številne ogrožene interese, celo tiste, ki so si nasprotujoči in ki jih je navedla gospa Trautmann, ter celo številne sektorje: in tukaj mislim na digitalno dividendo. Da lahko rečemo, da obstaja prostor za različne operaterje s področja telekomunikacij v avdiovizualnem sektorju, in sicer v okviru, znotraj katerega je potekalo srečanje predstavnikov Odbora za kulturo in Odbora ITRE, po mojem mnenju pomeni, da smo si prizadevali za sprejetje uravnoteženega pristopa in upam, da smo pri tem uspeli.

Na koncu si želim videti še trden evropski pristop. zame osebno bi bilo povsem nerazumljivo, če bi pravi subsidiarni organi, neodtujljive sile držav članic, preprečile izrabo dodano vrednost, ki jo mora Evropa v celoti izrabiti. Zato bi rada pozvala Komisijo in Svet, da z vso močjo izkoristijo to sposobnost usklajevanja, harmoniziranja in, po mojem mnenju, delovanja kot evropski politični vodja.

Malcolm Harbour, poročevalec. – Gospa predsednica, znašel sem se v neznatnem položaju, v katerem imam zadnjo besedo na tej obsežni razpravi, zato bomo mogoče za konec dal nekaj široko zasnovanih pripomb.

Vendar bi se najprej, kar zadeva moje poročilo, želel zahvaliti številnim kolegicam in kolegom, ki so prispevali in okrepili odločenost našega odbora, da oblikujemo izboljšave in z njimi nadaljujemo. Mojim kolegicam in kolegom bi rad zagotovil, da bomo v naslednjih nekaj tednih delali na oblikovanju teh novih izboljšav, zlasti na področjih, ki zadevajo varstvo podatkov, o čemer smo imeli zelo uspešno sejo danes zjutraj; mislim, da lahko tam dosežemo sporazum. V zvezi z vprašanjem obveščanja o zlorabi podatkov mogoče niti ni tako presenetljivo, da je pred nami še nekaj dela, saj je bilo to vprašanje, ki smo se ga lotili, popolnoma novo. Odkrito vabim Komisijo, ki se je v to že vključila, da nam pomaga pri dokončanju osnutka, saj tega konec koncev bi bilo v njenem izvirnem predlogu.

Drugo, kar bi želel poudariti, je namenjeno gospe Harms kot edini predstavnici Stranke zelenih tukaj. Naravnost osupnilo me je, ko sem od njenega kolega Davida Hammersteina Mintza – s katerim se zelo dobro razumeva – slišal, da je po njegovem mnenju poročilo nevarno za nevtralnost omrežja. Porabili smo veliko časa, da smo izdelali nov predlog, ki dejansko dovoljuje regulatorjem, da posežejo, če ugotovijo, da je bila nevtralnost omrežja kršena. In vendar gospod Hammerstein Mintz pride v ta Parlament, ne da bi pred tem govoril z menoj in ne da bi ponudil kakršne koli druge možnosti, ter reče, da je moje poročilo nevarno. Vse,

kar bi želel reči gospa Harms, je to, da če bo Skupina zelenih nadaljevala s takšnim širjenjem panike in demoniziranjem našega poročila, bo to nevarno za potrošnike, saj bo ogrozilo tudi vse drugo. Z vsem srcem jih vabim, da pridejo na okroglo mizo in povejo, zakaj je naše poročilo nevarno. Bomo videli, če bomo lahko pomirili njihove skrbi. Mnogi izmed vas boste mogoče vsak dan prejeli tudi elektronsko pošto. Tudi sam sem dobil eno, v kateri je pisalo, da poročilo povzroča nevarnost nevtralnosti omrežja. Vse, kar vam lahko rečem, je to, da je naš namen ravno nasproten.

Na koncu naj povem, da je pred nami velika odgovornost, da francoskemu predsedstvu pomagamo doseči sporazum. To bi rad posebej poudaril. Zunaj, v resničnem svetu, je veliko negotovosti, in sicer med ljudmi, ki razmišljajo o velikih naložbah – v omrežja naslednje generacije – in ki si želijo, da se o tem paketu čimprej dogovorimo. Pri tem lahko pomagamo tako, da delamo skupaj, kar nam je do sedaj uspelo. Gre za zares veliko odgovornost. Sam jamčim – in vem, da se mi bodo pri tem pridružili tudi moje kolegice in kolegi – da bomo vložili prav vse moči v sodelovanje s francoskim predsedstvom. Posebno spoštovanje bi želel izraziti gospodu Chatelu in gospodu Bessonu, za njuno globoko prizadevanje v tem celotnem procesu in njunem dejanskem poznavanju teh vprašanj. Prepričan sem, da lahko ta paket skupaj sprejmejo v najhitrejšem mogočem času.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem delnem zasedanju.

Pisne izjave (člen 142)

Ivo Belet (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) nov telekomunikacijski zakon, o katerem razpravljamo danes, ima daljnosežne posledice za vse nas, ki smo uporabniki interneta in telekomunikacijskih posledic.

Našo zasebnost na internetu je treba bolj zaščititi. Osebnih podatkov, shranjenih na računalniku ali poslanih prek interneta (vključno z vašim profilom brskanja!) se ne sme uporabljati (zlorabljeni), razen če za to niste dali vnapijšnjega soglasja.

Sodelovanje med industrijo vsebin (v glavnem glasbenih in filmskih) ter telekomunikacijskimi operaterji se spodbuja, da bi se rešil problem piratstva (nezakonitih prenosov). Pomembno je, da so potrošniki dobro informirani o tem, kaj se sme početi na internetu in česa se ne sme, vendar pa dostop do interneta ne sme biti v nobenih okoliščinah zavržen.

Ljudem bo lažje, če bodo pri zamenjavi operaterja s seboj odnesli svoje številke. Prenos številke ne sme trajati več kot en dan na podlagi ukrepov za preprečevanje zlorab.

Upati je treba, da bomo v zvezi s tem hitro dosegli sporazum in da bodo naročnikom te spremembe čimprej prinesle korist.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), v pisni obliki. – (GA) V današnjem izredno povezanem in globaliziranem svetu, bi moralo biti varstvo zasebnosti in podatkov prednostna naloga vseh nas. Zasebnost ne sme biti ogrožena, kot se je to zgodilo v primeru poročila gospoda Harbourja. Ne nacionalni ne evropski organ ne bi smela vsiljivo nadzorovati načina, kako ljudje uporabljajo internet.

Evropski parlament mora ukrepati, da bi odpravil nekatere izmed teh bolj nazadujočih elementov direktive. Trenutni položaj kaže, da bi se lahko povezava, ki jo podjetja in državni organi imajo z osebno uporabo interneta, prek direktive še povečala. Zaščita intelektualne lastnine se ne more uporabljati kot izgovor, ki bi neodgovornim organom omogočal dostop do osebnih in zasebnih podatkov.

András Gyürk (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Potrditev zakonodajnega paketa o agendi je pomemben korak naprej pri omogočanju širjenja širokopasovnih komunikacijskih tehnologij. Ključnega pomena zanje je, da se širijo, da bi Evropa v skladu z našimi nameni zares postala ena izmed najbolj konkurenčnih regij. Zdaj moramo samo povečati naša prizadevanja za učinkovito ureditev telekomunikacij, saj lahko razvoj tega sektorja da velik prispevek k večjemu zaposlovanju.

Odprtje telekomunikacijskega trga se pospešuje od druge polovice 90. let in očitno izboljšuje raven storitev. Vendar pa menimo, da je še veliko dela ostalo na področjih krepitve konkurence in s tem razčlenjevanja cen za potrošnike. Poleg vsega tega pa pojav novih tehnologij aktualizira pregled veljavne zakonodaje.

Menimo, da je zelo dober dosežek to, da viden steber nove okvirne ureditve predstavlja pregled dosedanjih praks razporejanja frekvenc. Po našem mnenju mora pri tem prevladati načelo tehnološke nevtralnosti, kar

je v interesu naraščajoče konkurenčnosti. Pomemben rezultat je tudi to, da bomo v prihodnosti dobili tudi nov okvir za sodelovanje nacionalnih regulativnih organov.

Pozdraviti bi morali dejstvo, da ima nova ureditev tudi zakonodajni učinek na varstvo potrošnikov, ki nikakor ni zanemarljiv. Ta ustvarja preglednejše pogoje za določanje cen in spodbuja prosto menjavo operaterjev. Menimo, da pomembnost sprejete zakonodajne ureditve leži v dejstvu, da bo ta povečala tržno konkurenco, ne da bi se pri tem spregledala ustrezna raven varstva potrošnikov.

11. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednica. – Naslednja točka dnevnega reda je čas za vprašanja (B6-0457/08).

Na Svet so naslovljena naslednja vprašanja.

Vprašanje št. 1 predložil **Manuel Medina Ortega** (H-0527/08)

Zadeva: Politika oskrbe s kmetijskimi proizvodi

Ali Svet glede na dejstvo, da je strah pred pomanjkanjem hrane povzročil preplah na mednarodni ravni (zaradi česar so nekatere države morale omejiti ali naložiti posebne davke na kmetijske proizvode, namenjene za izvoz), preučuje možnost, da bi se skupna zunanja in varnostna politika osredotočila na varnost oskrbe teh proizvodov in vključila posebne sporazume z glavnimi državami, ki dobavljajo te proizvode?

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu.* – (FR) Gospa predsednica, gospod Medina Ortega, Evropski svet je na svojem zasedanju, ki je potekal 19. in 20. junija letos, priznal, da je nedavna visoka rast cen hrane vir bojazni tako v Evropski uniji, kjer krizo v glavnem čutijo gospodinjstva z nizkimi prihodki, kot na mednarodni ravni s posebnim poudarkom na državah v razvoju. Razlogi za to so zelo kompleksni. Prvi je porast svetovnega povpraševanja, zlasti med glavnimi nastajajočimi gospodarstvi. Drug razlog se nanaša na naraščajoče stroške proizvodnje in prevoza, ki jih je deloma povzročila porast cen nafte. Tretji je povezan z načinom delovanja finančnih trgov, špekulacijami na mednarodnih trgih in lokalnih prehrabnih trgov. Nazadnje je tu še dejstvo, da so nekatere največje države proizvajalke imele slabe letine zaradi slabih podnebnih pogojev. Svet za splošne zadeve in zunanje odnose bo naslednji mesec ponovno preučil ta vprašanja, pri čemer se bo najprej usmeril v potrebo po izboljšanju varnosti hrane v sodelovanju z Združenimi narodi, nato pa v mednarodne finančne institucije in G8. Mednarodni denarni sklad in Svetovna banka imata v načrtu srečanja, in zelo sem zadovoljen, da je gospod Ban Ki-moon, generalni sekretar Združenih narodov oblikoval ekipo na visoki ravni, ki bo obravnavala problem pomanjkanja hrane. Evropska unija bo v celoti odigrala svojo vlogo pri izvajanju deklaracije, dane na Konferenci Svetovne organizacije za hrano in kmetijstvo (FAO) na visoki ravni, ki je potekala v Rimu 5. junija letos. Očitno bomo morali črpati iz prihodnjih srečanj Združenih narodov in Svetovne banke, da bi razvili in poglobili dejavnosti, usmerjene v spodbujanje proizvodnje hrane v prizadetih državah v razvoju.

Kot vidite, so glavne politike, ki jih zadeva to pomanjkanje hrane in ki lahko pomagajo pri reševanju tega problema, kmetijska, razvojna in trgovinska politika. Skupna zunanja in varnostna politika, na katero se sklicuje gospod Medina Ortega, lahko da svoj prispevek, vendar le postranski, v okviru političnega dialoga, ki ga vodi s tretjimi državami in ki je usmerjen v spodbujanje tretjih držav, da oblikujejo boljše kmetijske politike; to bi izboljšalo varnost hrane v državah v razvoju in okrepilo regionalno integracijo na najbolj prizadetih območjih.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Najlepša hvala za vaš odgovor. Vidim, da se je Svet prav res dobro lotil tega vprašanja.

Želel bi poudariti, da je lakota že stalna lastnost evropske zgodovine, primer zanjo je znana krompirjeva lakota na Irskem, ki je pripeljala do razselitve otoka; vendar pa so bili zaradi lakote razseljeni tudi mnogi drugi deli Evrope, na primer Ukrajina.

Živimo v času, v katerem smo dobili opozorilo, kaj se lahko zgodi; govorimo o skupnosti 500 milijonov ljudi, ki večino uživajo živila iz tujine.

Ali Svet ni tega mnenja, da je prišel čas, da predloži celovito politiko za obsežno varnost hrane, in da bi morala politika o varnosti hrane postati ena izmed splošnih politik Evropske unije, kar bi zagotovilo, da se takšna množična lakot v prihodnosti ne bi ponovila?

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod Medina Ortega ima popolnoma prav. Mislim, da se bo Svet med pregledom skupne kmetijske politike, na srečanjih, ki jih bo imel na temo razvojne politike in pri izmenjavah mnenj ter na vrhovih, ki jih bomo organizirali z državami v razvoju, dejansko močno osredotočil na vprašanje oskrbe s hrano in varnosti hrane. Gre za dve ločeni vprašanji, ki pa jih je dejansko treba obravnavati skupaj. V vsakem primeru je ena izmed ambicij francoskega predsedstva, če se usmerim posebej na oktobrski Evropski svet, odpreti ta vprašanja in si jih ogledati skupaj z drugimi.

Jim Allister (NI). – Namesto bizarne zamisli, predlagane v vprašanju, da bi varnost hrane obravnavali v okviru skupne zunanje in varnostne politike, mar ne bi bilo bolje, da se na varnost hrane ponovno pogleda kot na prvotni glavni cilj skupne kmetijske politike, kot je obljubil predsednik Sarkozy v svojem znamenitem govoru v februarju na pariškem kmetijskem sejmu? Varnost hrane in večje prispevanje EU k proizvodnji hrane je postavil kot svoja najvišja cilja pri krpanju skupne kmetijske politike. O kakšnem napredku lahko poročajo francoski ministri v zvezi z doseganjem teh ciljev?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospod predsedujoči, tu imamo premik v paradigmi od prekomerne proizvodnje v Evropi do strahu za varnost naše oskrbe s hrano. Ali menite, da imajo pogajanja s STO, ki se izvajajo pod francoskim predsedovanjem, kakršno koli možnost, da do decembra pridejo do zadovoljivega konca?

Ali verjamete, da bi svetovni trg lahko bila zlata priložnost za naš kmetijski sektor? Seveda smo videli, da so se cene ostro dvignile in da te cene ustvarjajo seveda popolnoma nove priložnosti pri dohodku naših kmetovalcev v državah, kot so Francija in Združeno kraljestvo in predvsem nove države članice, in da bodo ustvarile tudi večje možnosti za zaslužek drugje, zlasti v manj razvitih državah, torej v najrevnejših med revnimi državami.

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. – (FR) V odgovor na vprašanje gospoda Allisterja naj povem, da prav res verjamem, da mora biti varnost hrane glavni cilj pri pregledu skupne kmetijske politike. To je eden izmed ciljev, ki ga bomo med pregledom skupne kmetijske politike poudarili. Ko se bomo lotili tega globalnega pregleda, se bomo torej morali truditi, da ne bomo samo obravnavali kvantitativnih ciljev skupne kmetijske politike, temveč da bomo upoštevali tudi bolj kvalitativne vidike, da bi tako vsem našim sodržavljanom, kjer koli živijo, zagotovili dostop do visoko kakovostnih prehrabnih izdelkov.

V zvezi z vprašanjem gospoda Rübiga mi dovolite, da poudarim, da danes dejansko imamo koristi visokih cen v svetu, ki pomenijo priložnost za evropske izvoze. Glede na globalno povpraševanje v celoti, se lahko izkaže, da smo na različnih področjih tudi uvozniki, ali da ne proizvajamo dovolj. V teku večstranskih trgovinskih pogajanj je Evropa storila, kar je morala, in kot veste, je tudi velikokrat popustila v zvezi z reformami v okviru sporazumov o skupni kmetijski politiki. Na našo žalost pa se je izkazalo, da so druge države odgovorne za blokade. Res je, da bi se morala pogajanja o razvoju iz Dohe bolj posvetiti vidikom varnosti hrane in uravnovešeni svetovni proizvodnji hrane, kot to počne v tem trenutku.

Predsednica. – Vprašanje št. 2 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0529/08)**

Zadeva: Evropski pakt za mlade

Vsa področja politike, zlasti zmogljivosti na področju izobraževanja in vseživljenjskega učenja, zaposlovanja in mobilnosti, socialne vključenosti, zdravstva in možnosti za neodvisnost in podporo pobudam, ki zadevajo podjetništvo in prostovoljno delo, so vprašanja, ki zadevajo mlade v vsej Evropski uniji. Ali bo Svet torej pojasnil, kako namerava izvajati Evropski pakt za mlade (7619/05) in vlagati v politike, ki vplivajo na mlade ljudi?

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospa Panayotopoulos-Cassiotou, vaš poudarek, da cela vrsta področij politike zadeva mlade ljudi, je pravilen. Hvala, da to omenjate. Mladinska politika je po svoji naravi medsektorska. Namen Evropskega pakta za mlade, ki ga je Evropski svet sprejel leta 2005, je prav ta: dimenzijo mladine integrirati v različne politike v skladu z lizbonsko strategijo.

Naši cilji so preprosti: izboljšati izobraževalni potencial v Evropi, izboljšati usposabljanje, mobilnost mladih in poklicno integracijo ter socialno vključenost mladih ljudi. Vemo, da si moramo skupaj prizadevati za še večjo uspešnost tega pakta in da potrebujemo konkretne rezultate. Da bi nam pomagala to doseči, bo Komisija v letu 2009 pričela pripravljati poročilo o mladini, ki ga sestavlja vsaka tri leta. To poročilo bo ponudilo poglobljeno analizo položaja mladih ljudi v Evropi in nam s tem pomagalo poudariti njihove skrbi.

EU ima na tem področju nedvomno veliko odgovornost, vendar je danes na podlagi Pogodb delovanje držav članic celo še bolj pomembno, zato moramo poskrbeti, da se bomo znotraj EU osredotočili na najboljšo

prakso, bodisi na nacionalni, lokalni ali regionalni ravni. Pospeševati moramo vse oblike sinergije med vključenimi akterji, kot so podjetja, šole, združenja, organi za zaposlovanje, mladinski delavci, raziskovalci, družine in tudi socialni partnerji. V tem okviru predsedstvo Sveta posebej skrbi za pospeševanje čezmejne mobilnosti mladih ljudi. To vprašanje bo predmet obravnave na seji Sveta, ki bo potekala 20. in 21. novembra in kjer se bo upoštevalo poročilo o mobilnosti, ki ga bo sestavila skupina strokovnjakov na visoki ravni, ki jo bo vodila gospa Maria João Rodriguez. Želimo si, da bi se program Erasmus, ki je pokazal svoj velik uspeh, razširil. Vemo, da tega ne moremo doseči čez noč, vendar upamo, da bo Erasmus postal bolj demokratičen in bolj široko zasnovan.

Prav tako bi želeli na evropski ravni spodbuditi vajeniške programe v smislu programa Leonardo. Pod francoskim predsedovanjem nameravamo organizirati velik dogodek, ki bo osredotočen na razvoj mobilnosti vajencev. Podobno si pod francoskim predsedovanjem želimo, da bi zdravje mladih ljudi postalo ena izmed prednostnih nalog mladinske politike, da bi dobili boljšo predstavbo o zdravstvenih vprašanjih, ki so značilna za mlade ljudi, bodisi v zvezi s higieno ali spopadanjem z zasvojenostjo – s tobakom, alkoholom in seveda drogami.

Leta 2009 bo Svet odigral aktivno vlogo v splošnem procesu ocenjevanja evropskega sodelovanja na mladinskem področju. Ker bo ta proces dolgotrajen, je pomembno, da zagotovimo kontinuiteto delovanja med različnimi predsedstvi, zaradi česar smo sodelovali tudi s prihodnjimi predsedstvi, češkim in švedskim, da bi zagotovili kontinuirano izvajanje te politike, ki je tako ključna za naslednjo generacijo Evropejcev.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, zahvaljujem se gospodu predsedujočemu Svetu za njegov odgovor in želim francoskemu predsedstvu vse najboljše pri doseganju svojih ciljev.

Po sklenitvi pakta je Svet zagotovo sprejel tudi dogovor o kvantitativnem doseganju ciljev: 10 % zmanjšanju manjkanka v šolah in javno opredeljeno kvantitativno zmanjšanje brezposelnosti mladih po določenem času po diplomi.

V kolikšni meri je torej to bilo doseženo v času, ko nam statistični podatki govorijo, da je brezposelnost mladih še vedno visoka?

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. – (FR) Res je, da je brezposelnost mladih še vedno zelo visoka, čeprav se je povprečni položaj v Uniji v zadnjih letih popravil.

Mislim, da se moramo osredotočiti na tri področja ukrepanja. Prvič, zagotoviti moramo, da usposabljanje dejansko prilagodimo zahtevam trga, zlasti potrebam trga delovne sile, in da so sistemi usposabljanja bolj usklajeni s strategijo konkurence, za katero si prizadeva Lizbona.

Drugič, vzpostaviti je treba dialog z delodajalci in socialnimi partnerji, da bi spodbudili večjo socialno odgovornost na strani podjetij ter socialno vključevanje mladih ljudi. V tem smislu je največja odgovornost na strani vseh podjetij s sedežem v Evropi, zlasti pa največjih podjetij.

Tretjič, menim, da se moramo na področju izobraževanja usmeriti tudi v oblikovanje mrež odličnosti in spodbujati mobilnost med našimi državami, tako kot moramo spodbujati tudi vzajemno priznavanje diplom in kvalifikacij, da bi evropski trg delovne sile postal bolj gibljiv.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gospa predsednica, gospod minister, želel bi omeniti posebno okoliščino, ki je po mojem mnenju zelo pomembna v okviru tega vprašanja. V vseh anketah, ki so bile opravljene po vsej EU, se nenehno pojavlja to, da so mladi ljudje tisti, ki kažejo največje navdušenje nad to Evropsko unijo. Mladi ljudje so tudi tista skupina, ki najpogosteje verjame, da jim bo Unija prinesla koristi, v nasprotju z najbolj strastnimi nasprotniki, ki so večinoma starejši, nepopustljivi in razočarani moški.

Zanima me, ali imate v okviru tega pakta in mogoče tudi v drugih okvirih v načrtu projekte, ki bi lahko ta interes, ta dober odziv na Evropo med mladimi ljudmi še bolj spodbudili.

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospa predsednica, gospod Leichtfried, mogoče lahko predstavim svoja stališča na manj polariziran način. Prav res verjamem, da so mladi ljudje navdušeni nad Evropo in res je, da moramo graditi na tem, kar pa še ne pomeni, da so člani drugih generacij, tistih, ki so Evropo gradili, manj navdušeni. Na žalost pa so na evropski ravni tudi ljudje, ki so za, in tisti, ki so proti. Ankete kažejo tudi – o čemer smo se pred kratkim spet prepričali – da so nasprotniki včasih lahko bolj radikalni, zato moramo v zvezi s tem opraviti še več poglobljenega dela.

Kar zadeva načrtovani pakt za mobilizacijo mladih ljudi in tega, da mora koncept Evrope postati bolj konkretnem, sem zelo močno prepričan, da moramo spodbujati čezmejno mobilnost naših mladih ljudi in da – zahvaljujoč tem programom, ki bodo prejela še več finančne podpore, čeprav vem, da bo do takrat preteklo več let in da je to dolgoročni projekt – moramo pri pregledu okvira naših skupnih politik, upoštevati tudi programe, ki so usmerjeni v nadaljnje izboljšanje mobilnosti mladih naših ljudi in otrok, pa naj bodo to študentje, vajenci ali mladi delavci na pripravništvu ali v programih poklicnega usposabljanja.

Mislim, da bomo samo tako prav zares poskrbeli, da bo koncept Evrope postal bolj konkreten, zagotovili, da bo njihovo navdušenje obrodilo sadove in ustvarili novo generacijo Evropejcev, ki so jo želiva tako vi kakor tudi jaz.

Predsednica. – Vprašanje št. 3 predložil **Robert Evans** (H-0532/08)

Zadeva: Nepravilnosti, povezane s položajem čezmorskih ozemelj EU

Ali predsedstvo vidi nepravilnosti v tem, da imamo v Južni Ameriki državo, ki velja za del Evropske unije, medtem ko istočasno zavlačujemo vstopna pogajanja s Hrvaško, Turčijo in drugimi evropskimi državami, ki imajo očitno močnejše geografske zahteve?

Kako Svet v trenutnem ozračju po irskem referendumu načrtuje reševanje prošenj, kot so te? Ali je Svet o tem že kdaj razpravljal?

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu*. – (FR) Gospod Evans, vesel sem, da ste tukaj, ker nisem povsem prepričan, kaj to vprašanje pomeni. Mogoče ga nisem pravilno razumel in ga boste lahko pojasnili.

V Južni Ameriki so nekatere najbolj oddaljene regije, ki tvorijo sestavni del Evropske unije, in so iz tega razloga upravičene do posebnih politik. Vendar pa ni nobene južnoameriške države kot take, ki bi bila članica Evropske unije – tukaj sem zelo previden, ker mogoče nisem razumel vseh odtenkov vprašanja.

Kar zadeva Turčijo in Hrvaško, smo dosegli viden napredek, odkar smo s tema državama pričeli pogajanja. Na primer, v primeru Turčije je bil postopek preverjanja, ki je prvi formalni korak vsakega poglavja, bil dokončan za 23 poglavij; osem poglavij je še vedno odprtih za pogajanja, v enem izmed teh pa se je postopek začasno že zaključil. Naše predsedstvo verjame, da bo lahko odprlo še dve poglavji.

V primeru Hrvaške se je preverjanje že zaključilo. Odprtih je bilo enaindvajset poglavij, od teh so tri že začasno zaključena. 25. julija letos je potekala konferenca o pristopu: odprto je bilo eno, precej občutljivo poglavje o pretoku blaga, poglavje 20 o podjetniški in industrijski politiki pa je bilo zaprto. Kot veste, je napredovanje pogajanj odvisno v glavnem od rezultatov, ki jih dosežejo države kandidatke. Napredek, dosežen pri izpolnjevanju meril za odpiranje in zapiranje poglavij, kakor tudi zahteve, določene v okviru pogajanj, vključno z revidiranimi partnerstvi za pristop, so v tem smislu ključnega pomena in pri tem se očitno sklicujemo na presojo Komisije. Naj ponovim, gospod Evans, če moj odgovor ni zadel v sredino, bi bil zelo vesel, če bi mi lahko natančno povedali, kaj ste mislili s svojim vprašanjem.

Robert Evans (PSE). - Bom nekoliko pojasnil in moje vprašanje zastavil nekoliko širše. Predsedujoči je odgovoril na nekatere točke, ki sem jih odprl, in za to se mu zahvaljujem. Prav ima. Moje stališče pa je, da menim, da ni prav, da državam, kot je Francoska Gvajana, dovolimo, da so v celoti del Evropske unije in s tem upravičene do vseh koristi in prednosti – s tem ne mislim samo na francoska ozemlja, temveč tudi na Martinique in Guadeloupe.

Pri tem pa se v Evropi – in predsedujoči je omenil pogajanja, ki potekajo s Hrvaško in mogoče s Turčijo – upiramo; v Evropski uniji so države, ki s tem niso prav zadovoljne.

Poleg tega pa imamo nepravilnosti, ki so bližje - Kanalska otoka Jersey in Guernsey, ki niso v Evropski uniji in za katera zakonodaja ne velja. To so davčne oaze, v katerih imajo bogati ljudje možnost, da se izognejo plačevanju vsega tistega, za kar plačujejo vsi drugi.

Ste o tem položaju oziroma ali ste o teh nepravilnostih razpravljali tudi v Svetu? Ali lahko predsedujoči zagovarja položaj, v katerem je Francoska Gvajana del Evropske unije, in ali meni, da se bo to nadaljevalo, ne samo na kratek, temveč tudi na dolgi rok? Ali bi lahko pogledal v svojo kristalno kroglo in me nekoliko podučili o tem, po kateri poti gre Evropska unija v globalnem smislu?

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu*. – (FR) Hvala, gospod Evans. Res sem se bal, da sem pravilno razumel vaše vprašanje in da ne bom slišal pojasnila, ki ste mi ga dali. No, šalo na stran, prvič, najbolj oddaljene regije,

vse tiste, ki jih imenujemo čezmorske, so del Evropske unije, pomemben del, ne glede na to, kje se ta ozemlja nahajajo in ali imajo vezi s Francijo, Španijo, Portugalsko, Združenim kraljestvom ali kakšno drugo državo.

Govorili ste o obstoječih čezmorskih departmajih. Ti departmaji so bili francoski vse od 17. stoletja. Njihovi prebivalci so od leta 1848 francoski državljani - torej to ni nič novega - in vse to se je upoštevalo od samega začetka, od ustanovne Pogodbe o ustanovitvi prvotne Evropske skupnosti in potem Evropske unije.

Druga točka, ki jo poudarjate - vendar tukaj mislim, da gre za vprašanje vpliva Evrope v čezmorskih regijah - zadeva tip politike, ki naj bi se jo izvajalo. Menim, da je pomembno, da tukaj vložimo nekaj truda, ne zato, ker je to ozemlje francosko, temveč zato, naj ponovim, ker gre tudi za vprašanje vpliva.

Naslednje, kar ste poudarili in kar zadeva tudi Svet - vendar ne bom nikogar imenoval - zadeva težko vprašanje, in sicer, kako preprečiti offshore oaze, ki so bodisi v neki čezmorski regiji bodisi blizu naše celine. Res je, da je to problem. Nekaj dela je opravil že Svet Ecofin. Predstavljeni so bili številni predlogi in ves čas si prizadevamo, da bi se učinkovito borili proti davčnim oazam, tako na ravni EU kot na podlagi mednarodnih sporazumov, katerih podpisnica je tudi EU.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Želel bi postaviti ne preveč resno vprašanje: ali bi mogoče morali razmisliti o tem, da bi spremenili ime v Evropsko in južnoameriško unijo? Poleg tega, bi morali po možnem pristopu Turčije, vključiti tudi Azijo? Šalo na stran, državljani EU kljub vsemu vedo zelo malo o teh čezmorskih ozemljih. Bi bilo možno, da bi informativna kampanja EU ponudila več informacij o tej vprašanji, da bi bile te države bližje in bolj znane, zlasti mladim ljudem EU? Tako bi jim omogočili, da bi ta ozemlja bolje spoznali in da se podobna vprašanja ne bi več postavljala.

Avril Doyle (PPE-DE). - Zahvaljujem se Svetu. Mogoče sem preslišala, vendar nisem slišala ministrov odgovor na drugi del vprašanja gospoda Evansa v zvezi s tem, kakšno je ozračje v Svetu po irskem referendumu. Najprej me zanima, če bi lahko povedal, kakšno je zares ozračje v Svetu po irskem referendumu in ali to vpliva na reševanje prošelj Hrvaške, Turčije in drugih evropskih držav, ki so imenovane? Z drugimi besedami, kakšno je stališče Sveta po irskem referendumu v zvezi s temi prošnjami?

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. - (FR) Najprej naj odgovorim gospodu Paleckisu, ki ima po mojem mnenju popolnoma prav. Res je, da je bilo storjeno veliko na področju večjega izobraževanja in informiranja evropskih državljanov o teh oddaljenih evropskih regijah. Vidim, da se te že pojavljajo na evrskih bankovcih, kar je vsaj nek napredek. Vendar pa moramo na področju informiranja in komunikacije narediti še več. Gospe Doyle bi rad povedal, da je vprašanje, ki ga je zastavila, zelo široko. Zato se moramo osredotočiti na pogajanja, ki so v teku. Kar zadeva Svet, ta pogajanja temeljijo na predlogih, ki jih je Komisija predstavila na podlagi poročil o preverjanju, kar je povsem običajno.

Prav tako smo jasno povedali, da nameravamo poglobiti odnose s številnimi drugimi državami, zlasti državami na Balkanu, in da si na podlagi naših dosedanjih prizadevanj želimo tesnejše odnose ne samo s Hrvaško, temveč tudi s Srbijo in drugimi državami, kot sta Bosna in Črna gora.

Tu je še vprašanje partnerstva. Evropska unija in Ukrajina bosta 9. septembra imeli pomemben vrh. V trenutnem okviru spora med Rusijo in Gruzijo bomo poskušali razviti tudi partnerstvo z Ukrajino in, kot že veste, smo včeraj opozorili na potrebo po okrepitvi odnosov z Gruzijo. Toliko o trenutnih odnosih.

Tu je tudi problem zaradi situacije, ki zadeva Lizbonsko pogodbo. Če ne bomo imeli Lizbonske pogodbe, so številne države članice, vključno z mojo - če naj snamem svoj predsedniški klobuk - rekle, da je potem veljavna pogodba dejansko pogodba 27 držav, torej Lizbonsko pogodbo dejansko potrebujemo, da bi se lahko širili. Roko na srce, gospa Doyle, to je tudi trenutno stališče Sveta.

President. - Vprašanje št. 4 predložila **Avril Doyle** (H-0534/08)

Zadeva: Prilagoditveni ukrepi na mejah v zvezi z manj učinkovitim uvozom z vidika emisij ogljikovega dioksida.

Ali lahko Svet opiše svoje stališče o prilagoditvenih ukrepih na mejah (BAM) v zvezi z manj učinkovitim uvozom z vidika emisij ogljikovega dioksida iz tretjih držav v obdobju trgovanja po letu 2012, ki se nanaša na sistem trgovanja z emisijami (ETS) EU?

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. - (FR) Evropski svet je obravnaval vaše zelo pomembno vprašanje na svojem zasedanju marca letos, kjer je poudaril, da v visoko konkurenčnem globalnem okviru obstaja tveganje prenosa emisij CO₂ znotraj nekaterih sektorjev, kot so visoko energetske intenzivne industrije, ki so zlasti

izpostavljene mednarodni konkurenci. To je resničen problem, ki ga je treba analizirati in rešiti v novi direktivi, ki opredeljuje sistem za zamenjavo kvot v Skupnosti.

Najboljši način za reševanje vprašanja o prenosu emisij CO₂ in za zagotovitev učinkovitosti sistema Skupnosti za zamenjavo kvot emisij je še vedno sklenitev mednarodnega sporazuma, gospa Doyle. Vendar je jasno, da moramo biti pripravljeni za delovanje, če ne dobimo mednarodnega sporazuma, in trenutno razpravljamo o najbolj primernih ukrepih, da bi našo industrijo ohranili konkurenčno ob tem, da EU sočasno zagotovimo tudi vlogo vzornice na področju boja proti toplogrednim plinom.

Verjamemo, da je pomembno, da to storimo na način, ki bo zagotovil vsem vrstam industrije ustrezno prepoznavnost v zvezi z njihovimi naložbami, zlasti v času, ko se gospodarsko ozračje slabša in ko se soočamo z upočasnitvijo mednarodne rasti, medtem ko vsi znaki kažejo, da se stanje v naslednjem letu še ne bo spremenilo.

V predlogu direktive Komisija v luči rezultatov mednarodnih pogajanj jamči, da bo predložila analitično poročilo, ki ga bodo spremljali ustrezni predlogi za reševanje problemov, ki bi jih lahko povzročila tveganja prenosa emisij CO₂.

Obstaja dve možnosti: prilagoditi delež prostih kvot in/ali vključiti uvoznike proizvodov sektorja energetske intenzivne industrije v sistem Skupnosti, ob sočasnem zagotavljanju skladnosti sistema s pravili STO. Predsedstvo Sveta seveda upa, da bosta Svet in ta Dom skupaj uspela pojasniti te zadeve, da bi Evropi zagotovila njen lastni in konkurenčni industrijski temelj in da bi čim prej, še pred letom 2011, izvedeli, kateri mehanizmi se bodo uporabljali.

Avril Doyle (PPE-DE). - Razumem, da morajo prilagoditveni ukrepi na mejah biti del našega orodja, vendar neuporabljene, takšnega, ki se uporablja kot nagrada in ne kot kazen pri vseh mednarodnih pogajanjih, v okviru katerih smo poskušali v dobri veri priti do mednarodnih sporazumov na področju boja proti podnebnim spremembam. Ali gospod minister lahko pojasni člen 20 STO, ki dovoljuje takšno nepredvidljivost, torej, prepoved, kadar so ogroženi neobnovljivi 'naravni viri'? Ali bodo cilji zmanjšanja ogljikovega dioksida vključeni v to opredelitev, kot je bil pred tem čisti zrak? Prosim, da minister pove svoja razmišljanja o tem.

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. - (FR) Gospa predsednica, gospa Doyle, prvič, verjamem, da, kot ste upravičeno rekli že sami, moramo vse možne ukrepe uporabiti kot nagrado in ne kazen, da bi zagotovilo, da ni nikakršnih izjem pri obveznosti zmanjšanja emisij toplogrednih plinov. Drugič, poiskati moramo pravo ravnovesje pri povpraševanjih v industrijah, ki v tem smislu niso vedno poštene. Kar zadeva člen 20 STO verjamemo, da se ta ukrep prav res odziva na legitimni cilj ohranjanja neobnovljivih naravnih virov. V skladu s poročili strokovnjakov, ki smo jih prejeli, je ta torej v skladu s pravili mednarodnega trgovinskega prava.

Syed Kamall (PPE-DE). - Želel bi pozdraviti g- ministra na tem delnem zasedanju, ki poteka tukaj v Bruslju in ne v Strasbourgu, poleg tega pa bi želel reči, da se veselim srečanja s francoskim predsedstvom na prihodnjih delnih zasedanjih, ki bodo potekala tukaj v Bruslju in ne v Strasbourgu.

Kot nadaljevanje k temu, me zanima, ali bi sprejel, da je eden izmed najboljših načinov za reševanje svetovne revščine spodbujanje podjetnikov v revnih državah k odpiranju podjetij in ustvarjanju bogastva prek trgovine? Glede na njegov očitni interes za prilagoditvene ukrepe na mejah – ki so v resnici davki na uvoz – kako se odziva na kritiko, da so prilagoditveni ukrepi na mejah protirazvojni ukrepi in pravo evropski imperialistični zaščitni ukrep za zapiranje vrat izvozom iz držav v razvoju in puščanje revnih ljudi v revščini?

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. - (FR) Gospa predsednica, s svojega položaja kot položaja predsednika bom ostal miren pred temi popolnoma neupravičenimi in neizzvanimi napadi, saj zagotovo nismo edini, ki poslujemo v revnih državah!

Resno, menim, da mehanizmi, ki jih preučujemo – in s tem odgovarjam tudi na tisto, kar je pred nekaj trenutki dejala gospa Doyle – ne predstavljajo kazni, ki bi se uporabljala proti državam v razvoju. Vendar če na to pogledamo zelo objektivno, v okviru iskanja ravnovesja med konkurenčnostjo in bojem proti toplogrednim plinom, moramo v odnosu do velikih partnerjev dejansko vzpostaviti dobro ravnovesje. Eden izmed teh velikih partnerjev so Združene države, ki, kolikor vem, danes na tem področju nimajo enakih zavez kot mi. Drugi partner je Japonska, ki ima tudi manj zavez in si ne prizadeva toliko. Nato je tu Rusija, o kateri ves čas poslušam, da nima enakih vrednot in da moramo tudi vedeti, kako naj z njo govorimo v realnih terminih, ter da je to nastajajoča velesila. Tu je še Brazilija, tu je Indija in seveda Kitajska, ki je članica Svetovne trgovinske

organizacije. Zato res ne vem, zakaj bi morali nehati biti realisti in zakaj bi morali postati naivni. Spustiti se moramo v vojno proti globalnemu segrevanju, ki bi morala služiti kot zgled. Evropa je vodilna na tem področju in mora tako tudi nadaljevati, da bi ohranila svojo prednost v mednarodnih pogajanjih, kot bo pogajanje v Kopenhavnu naslednje leto. V tem okviru pa ni nikakršne potrebe, da bi se sramovali, ker zagovarjamo interese, ki nasprotujejo silam, ki so vsaj tako bogate kot mi. Kot so poudarili nekateri govorniki v okviru prejšnjih vprašanj, imamo tudi v Evropi območja revščine.

Predsednica. – Vprašanje št. 5 predložil **Colm Burke** (H-0536/08)

Zadeva: Forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, organiziran septembra v Akri (Gana).

Forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Akri, ki bo potekal tega septembra, predstavlja pravo možnost za donatorje in partnerske vlade, da sprejmejo nadaljnje zaveze, ki jih je mogoče časovno načrtovati in spremljati, da bi pomoč bolje koristila revnim.

Kako se lahko Svet in države članice bolj ambiciozno zavežejo ciljem Pariške deklaracije iz leta 2005? Ali lahko Svet in države članice zagotovijo, da se ne bodo samo vlade zavzemale za izboljšanje učinkovitosti dajanja pomoči prek te deklaracije, ampak da se bo obravnavala tudi uspešnost te pomoči – v smislu dejanskih izboljšav v življenju revnih? Ali lahko Svet ponudi nov odgovor na Resolucijo Parlamenta (P6_TA(2008)0237) o nadaljnjem ukrepanju v zvezi s Pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči iz leta 2005? Zdaj, ko smo prišli na pol poti, kakšen je predlog Sveta v zvezi s tem, da bi vlade prevzele odgovornost za doseganje svojih razvojnih ciljev novega tisočletja, glede na dejstvo, da je v številkah pomoči v EU prišlo do padca z 0,41 % BND iz leta 2006 na 0,38 % v letu 2007, kar pomeni zmanjšanje za približno 1,5 milijard evrov?

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu.* – (FR) Gospod Burke, vaše vprašanje se nanaša na tri vidike, ki so tesno povezani s sodelovanjem in razvojem: učinkovitost pomoči, razvojni cilji novega tisočletja in obseg pomoči.

Gre za zelo aktualno vprašanje, saj se je prav danes pričel tretji Forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Akri, čez manj kot en mesec, 25. septembra, pa se bo v New Yorku pričelo srečanje na visoki ravni o razvojnih ciljih novega tisočletja. Drug velik dogodek bo nadaljevanje mednarodne konference o financiranju za razvoj v Dohi, ki bo potekalo od 29. novembra do 2. decembra, na kateri se bo pregledalo izvajanje Monterreyskega soglasja.

Svet opravlja težko delo v zvezi z vsemi temi konferencami in je od junija letos sprejel številne sklepe. V zvezi z učinkovitostjo pomoči Svet priznava, da je kljub določenemu napredku treba storiti še veliko. Moramo opredeliti sektorje ali projekte, v katerih lahko Unija pomaga in prinese dodano vrednost glede na ostale donatorje. Nedvomno moramo uporabiti tudi nacionalne sisteme in pomagati prejemnikom pomoči, da se bolje zavejo svojih odgovornosti. To je cilj, ki smo si ga zastavili za konferenco o Akri in upamo, da bomo v okviru akcijskega načrta za Akro dosegli ambiciozno strateško deklaracijo, ki bo opredelila močne, natančne in merljive cilje s časovnim razporedom za njihovo izvajanje, da bi se naši partnerji bolje zavedali pomembnosti izboljšanja učinkovitosti pomoči.

Druga točka zadeva razvojne cilje novega tisočletja. Vsi partnerji, tako države donatorke kot države prejemnice, so skupaj odgovorne za doseganje teh ciljev na podlagi trajnostnega razvoja in morajo spoštovati svoje zaveze. Svet je junija letos sprejel Program ukrepanj EU glede razvojnih ciljev novega tisočletja, poleg tega pa smo opredelili še številne vmesne cilje z namenom, da jih tudi dosežemo.

Nazadnje v zvezi z obsegom pomoči naj povem, da je res, da nas skrbi padec skupnega obsega uradne razvojne pomoči, ki je s 47,7 milijarde EUR, kolikor je obsegala leta 2006, padla na 46 milijard EUR v letu 2007. A kljub temu padcu je Evropa še vedno največja donatorka, zlasti v Afriki, in upamo, da bo ta padec samo začasen. Če so statistični podatki, ki so jih posredovale posamezne države članice, točne, bi morali v letu 2008 imeti precej velik obseg razvojne pomoči, poleg tega pa bi morali izpolniti naše cilje novega tisočletja za leti 2010 in 2015. Zato je Svet zaprosil države članice, da sestavijo povprečne in okvirne časovne razporede, katerimi bi pokazali, kako nameravajo doseči svoje cilje na področju uradne razvojne pomoči.

Colm Burke (PPE-DE). – V zvezi s sodelovanjem znotraj držav v razvoju, sem naletel na primer, kjer je EU za projekt v Etiopiji dala 1,2 milijona EUR, nato pa ugotovil, da etiopska vlada nalaga 17 % DDV. Zato me zanima, ali smo sploh dosegli kakšen napredek pri državah v razvoju, ki prejemajo razvojno pomoč.

Prav tako me zanima, ali smo od držav v tej fazi dobili kakšna naznanila o tem, kakšne določbe sprejemajo v svojih proračunih za leto 2009 v zvezi s prispevki za pomoč v letu 2009. Ali bo prišlo do zmanjšanja

zaradi padca v gospodarstvu številnih držav in ali predsedstvo deluje proaktivno z državami članicami, da bi zagotovilo, da do tega ne bi prišlo?

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu*. – (FR) Na vprašanje gospoda Burkea bom moral kasneje odgovoriti v celoti, saj trenutno nimam podatkov o predlogih držav članic za proračun za leto 2009. Rekel sem, da smo prosili za okvirne proračune. Zato predlagam, da se pozneje vrnem k vprašanju gospoda Burkea, službe Sveta pa mu bodo predložile natančne podatke o proračunu za leto 2009 takoj, ko jih dobijo – rekli so mi namreč, da imamo trenutno samo nepopolne podatke. Če mi gospod Burke dovoli, bom enako storil tudi v zvezi z vprašanjem o Etiopiji, ker bi želel preveriti, ali so bila pravila o pomoči upoštevana tudi pri uvedbi DDV.

Predsednica. – Vprašanje št. 6 predložil **Jim Higgins** (H-0538/08)

Zadeva: Misija EU v Čadu

Ali lahko Svet poda nove podatke o razporeditvi misije EUFOR v Čadu? Ali je prišlo do kakšnih nepredvidenih problemov in, če je, katere so glavne lekcije, ki ste se jih naučili iz te izkušnje?

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu*. – (FR) Gospod Higgins, trije večnacionalni bataljoni, ki tvorijo sile EUFOR na vzhodu Čada in v Srednjeafriški republiki so trenutno v popolnem delovanju. Sila, ki jo sestavlja približno 3200 enot, lahko zdaj opravlja vse misije, ki jih jim je določil Svet. Naj vas spomnim, da so del te sile tudi Albanija, Hrvaška in Rusija, ki bodo na tem ozemlju kmalu razporedile štiri helikopterje. Ukrajina je pričela s pogajanjem, vendar do danes še ni sprejela nadaljnjih ukrepov.

Kot veste je vaš sonarodnjak, general Patrick Nash, poveljnik operacije in predsedstvo Sveta mu želi izraziti posebno spoštovanje za njegovo profesionalnost.

Po skupni ocenjevalni misiji EU/ZN v Čadu in Srednjeafriški republiki, ki je potekala od 18. do 24. junija, je o tem poročal Javier Solana in dal priporočila za nadaljnje spremljanje operacije s strani ZN. Svet je potrdil poročilo gospoda Solane 25. junija letos, generalni sekretar Združenih narodov pa bo na podlagi tega poročila sestavil svoje, o katerem bo Varnostni svet razpravljal v bližnji prihodnosti.

Rad bi poudaril, da je vse od svoje razporeditve EUFOR deloval nepristransko, neodvisno in nevtrarno. Pomagal je povečati varnost na vzhodu Čada in severovzhodu Srednjeafriške republike, tako da je v času nekaj mesecev daleč od evropske baze in v zelo sovražnem okolju razporedil silo, ki je pomembna in odvrtačo že s svojo samo prisotnostjo, ki patrolira po celotnem območju in tako pomaga, da je ta bolj varen, ki zagotavlja spremstvo humanitarnim organizacijam na njihovo prošnjo, pomaga odpirati poti za oskrbo, na zahtevo štiti kraje ali ponuja drugačne rešitve, da bi jim pomagala pri opravljanju njihovih nalog. Nenazadnje je pomagala tudi lokalni policiji, da je postala bolj aktivna in da je razširila svoje običajno področje delovanja.

EUFOR deluje v okviru svojih pristojnosti, njegovo delovanje pa je bilo opaženo med napadi upornikov na Goz Beido in Biltine sredi junija letos, ko je evakuiral, ponudil zaklonišče in zaščitil približno 300 humanitarnih delavcev, ki so to zaprosili, in ko je tudi preprečil izropanje trga na področju Goz Beide. Irske enote, ki so varovale kraj, na katerem so bili begunci, so zelo učinkovito odgovorili na odprt ogenj.

Julija, sredi spopadov med skupnostmi Dadjo in Mouro v Kerfiju, je EUFOR razporedil okrepljeno četo, da bi zavarovala območje in evakuirala približno 30 humanitarnih delavcev.

Rad bi poudaril, da EUFOR deluje zelo usklajen z misijo ZN MINURCAT, ki deluje na področju Srednjeafriške republike in Čada, in da, kot sem že rekel, zelo usklajeno deluje tudi s humanitarnimi organizacijami.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Ko se konča sezona dežja, kaj ne bo temu sledila vojna med vladnimi in uporniški silami? Nam bo Svet lahko povedal, katera so druga mesta, ki so se pripravljena udeležiti misije v smislu enot, opreme in tudi denarja?

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu*. – (FR) EUFOR ni bil vpleten v spopade med vlado in uporniki, zato vestno opravlja svojo misijo popolnoma nepristransko in se popolnoma izogiba spopadom, ki so posledica domačih problemov med vlado in uporniki. Svoj mandat vrši nevtrarno, ne posega v notranje zadeve Čada in Srednjeafriške republike in je torej v osnovi usmerjen v nudenje pomoči za namen izboljšanja varnosti na vzhodu Čada in na severovzhodu Srednjeafriške republike. Vsakič, ko je posegel v spopade in incidente, o katerih sem govoril, je to storil zato, ker so bile v nevarnosti humanitarne misije. Posegel je torej zato, da bi te misije zaščitil.

Colm Burke (PPE-DE). - V Čadu sem bil marca letos, tri tedne pred ofenzivo upornikov. Tam sem bil pest dni in se srečal z različnimi skupinami, in ena stvar, na katero sem naletel, je bila potreba, da k mizi posedem predstavnike uporniških skupin. Samo zanima me, ali je bil v zvezi s tem dosežen kakšen napredek, bodisi s strani ZN bodisi Evropske unije, in sicer glede na to, da naj bi trenutno bilo od 7000 do 10000 mlajših od 18 let, ki nosijo orožje. Če naj se doseže kak napredek, potem mora nekdo skupine upornikov posesti k mizi. Zanima me torej samo, če je pri tem dosežen napredek.

Marian Harkin (ALDE). - Gospoda ministra bi želela vprašati o njegovih pogledih na prihodnost te misije. Kolikor vem, naj bi se končala naslednjega marca. Ali mogoče predvideva, da se bo misija pod zastavo UFOR-ja nadaljevala še naslednjih šest mesecev ali bo mogoče nadaljevala pod zastavo ZN? Ali predvideva kakršno koli možnost, da se misija naslednjega marca res konča? Kot sem rekla, bi želela slišati samo njegove poglede o prihodnosti misije.

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. - (FR) V odgovor na vprašanja gospoda Burkea in gospe Harkin naj povem, da imamo po mojem mnenju vse razloge, da smo lahko ponosni na to misijo. Naj vas spomnim, da je to najobsežnejša misija, ki je bila kdaj koli razporejena.

V odgovor na vprašanje gospe Harkin bi želel reči, da posebej poudarjamo potrebo po hitrem prehodu k Združenim narodom, kar bi zagotovilo, da bi sčasoma MINURCAT prevzel misijo EUFOR. Posebni predstavnik EU na terenu, veleposlanik Torben Brylle, je v stiku z uporniški skupinami. Bila bi laž, če bi rekli, da je vse dobro.

Po mojem mnenju je ta misija v celoti potrebna in dejansko počne vse, kar lahko, za begunce, za ljudi, ki trpijo. Soočeni smo s pravo humanitarno tragedijo, vendar je res tudi to, da misiji še vedno manjkajo sredstva - kot ves čas poudarjamo in obžalujemo - in da si Svet močno prizadeva za povečanje teh sredstev še preden nalogo prevzamejo Združeni narodi. V vsakem primeru bo do dolgotrajen podvig. V odgovor na vprašanje gospe Harkin pa naj povem, da bi v tem primeru rajši videli prehod kot podaljšanje.

Predsednica. - Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Svetu se je zaključil.

(Seja, ki je bila prekinjena ob 19.05, se je nadaljevala ob 21.00.)

PREDSEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Podpredsednik

12. Nadaljnji postopki v zvezi z zahtevo za zaščito poslanske imunitete: glej Zapisnik

13. Posebno poročilo evropskega varuha človekovih pravic po osnutku priporočila Evropski komisiji v pritožbi 3453/2005/GG (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka dnevnega reda je poročilo (A6-0289/2008), ki ga bo v imenu Odbora za peticije predstavil gospod Proinsias De Rossa in ki zadeva Posebno poročilo evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu po osnutku priporočila Evropski komisiji v pritožbi 3453/2005/GG (2007/2264(INI)).

Proinsias De Rossa, poročevalec. - Gospod predsednik, vesel sem, da sem nocoj tukaj, čeprav bi si želel, da bi bilo to že prej. Kljub temu pa je pomembno, da o tem poročilu razpravljamo tudi v Parlamentu.

To poročilo se nanaša na pritožbo proti Komisiji zaradi nepravilnega ravnanja. Zadeva je bila v okviru posebnega poročila evropskega varuha človekovih pravic predložena Evropskemu parlamentu. Predložitev posebnega poročila Evropskemu parlamentu je zadnji samostojen korak, ki ga lahko naredi varuh človekovih pravic, ko v imenu državljanov išče zadovoljiv odgovor. Zato se zelo redko zgodi, da tovrstna poročila priromajo do sem.

Moje poročilo, sestavljeno v imenu Odbora za peticije, potrjuje sklep varuha človekovih pravic, da je neuspeh Komisije, ki ni uspela rešiti pritožbe predlagatelja v obdobju, za katero je varuh človekovih pravic objektivno ugotovil, da gre za nekaj letno neupravičeno zamudo, primer nepravilnega ravnanja.

Želim poudariti, da to poročilo ne obravnava vsebine evropske zakonodaje, temveč način, zaradi katerega Komisija ni uspešno rešila pritožne, zato želim povedati, da ne sprejemam niti ene spremembe tega poročila, ki jih je sestavila skupina GUE/NGL, s katerimi želi vnesti elemente, ki se nanašajo na samo zakonodajo.

V prvotni pritožbi, naslovljeni na Komisijo leta 2001, je pritožnik, zdravnik, zaposlen v Nemčiji, Komisijo zaprosil za odprt postopek za ugotavljanje kršitev proti Nemčiji, kar je utemeljil s tem, da naj bi država kršila Direktivo Sveta 93/104/ES, ki je na splošno znana kot 'Direktiva o delovnem času'. V prenosu navedene direktive s strani Nemčije, kolikor je to zadevalo dejavnosti zdravnikov in bolnišnic, zlasti v zvezi z urami, ki jih zdravniki opravijo v času dežurstva, naj bi Nemčija to direktivo kršila. Po mnenju pritožnika je to povzročilo precejšnje tveganje tako za osebe kot za bolnike.

Varuh človekovih pravic je v zvezi s pritožbo, za katero je Komisija potrebovala 15 mesecev, preden jo je sploh začela obravnavati, ugotovil, da gre v tej zvezi za primer nepravilnega ravnanja.

V tem času je začela veljati nova nemška zakonodaja, ki je iskala način za ustrezen prenos direktive, zaradi česar je Komisija obvestila pritožnika, da potrebuje nekaj časa za pregled nove zakonodaje, da bi preučila njeno skladnost z zakonodajo Skupnosti in ali je v njej učinkovito obravnavana tudi vložena pritožba ali ne.

Nato je leta 2004 Komisija obvestila pritožnika, da je sprejela nove predloge za spremembo prvotne direktive in da bo pritožbo pregledala na podlagi navedenih predlogov. Leto pozneje, torej leta 2005, se je moral pritožnik ponovno obrniti na varuha človekovih pravic, ker je Komisija zanemarila prejšnje ugotovitve varuha.

Ker je bil navedeni predlog pripravljen leta 2004, ni nobenih dokazov, da je Komisija sprejela kakršne koli nadaljnje ukrepe za nadaljevanje preiskave v zvezi s pritožbo zdravnik. Namesto da bi sprejela eno izmed dveh možnih odločitev – bodisi o pričetku postopka za ugotavljanje kršitve bodisi o zaključku zadeve – se je Komisija vzdržala vsakršnega nadaljnega ukrepanja v zvezi s to preiskavo. Dejstvo, da je bilo treba direktivo spremeniti (kar se, mimogrede, še vedno ni zgodilo – pa smo že leta 2008), prav res ni nikakor pomembno za pritožbo. Zakonodaja Skupnosti ne predvideva možnosti neupoštevanja obstoječih zakonodaj in sodb zgolj na osnovi tega, da se preučujejo nova pravila in da bodo ta mogoče sprejeta.

V svojem poročilo poleg tega prosim Komisijo, da predloži seznam držav članic, katerih zakonodaja ni skladna z določbami Direktive o delovnem času in da navede, kako namerava v zvezi s tem ukrepati. Od Komisije se zahteva hitro ukrepanje v skladu z njenimi prerogativami v vseh zadevah in v vseh državah članicah, kjer prenos izvajanja ali izvajanje obstoječih direktiv ni v skladu z zakonodajo, kot jo je določila zakonodajna oblast in dejansko tudi Evropsko sodišče. To poročilo priporočam temu Domu.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, hvala, ker mi dovolite, da povem še svoje mnenje o govoru člana in da to mnenje izrazim še bolj splošno v zvezi z zadevo, o kateri razpravljamo. Pritožba, ki se nanaša na Direktivo o delovnem času, je povezana s sodbama Evropskega sodišča v primerih SIMAP in Jaeger, ki zadevata čas dežurstva, kot je bilo že povedano. Gre za zadevo, ki je direktiva izrecno ne obravnava. Poleg tega je po navedbah držav članic tolmačenje Evropskega sodišča odprlo temeljne probleme in imelo daljnosežen vpliv na financiranje in organiziranost javnega zdravstvenega varstva in nujnih storitev.

Ker je Komisija želela obravnavati probleme, ki sta jih povzročili ti sodbi, je leta 2004 opravila obsežno posvetovanje. Prišla je do zaključka, da bi ustrezna rešitev bila, da predlaga spremembo, s katero bi pojasnila uporabo direktive na področju časa dežurstva, in ustreznega koriščenja prostega časa. To spremembo je Komisija predstavila leta 2004. Zaradi izjemnega pomena, ki jih to ima za javno zdravstveno varstvo, se je Komisija leta 2004 odločila, da ne bo sprožila postopka za ugotavljanje kršitev zakonodaje v primerih, v katerih se bo na podlagi predlagane spremembe zakonodaja spremenila. Komisija priznava, da je bil v tem primeru porabljen čas neobičajno dolg, vendar sem pravkar navedel razloge za to.

Glede na dejstvo, da obstoječi pravni red ostaja veljaven, vse dokler ne začne veljati predlagana sprememba, je Komisija vprašanje o tem, kako obravnavati to konkretno pritožbo in tudi vse druge pritožbe, ki se nanašajo na isto zadevo, pustila odprto. Poleg tega je v primerih, v katerih je to bilo upravičeno, sprožila postopek za ugotavljanje kršitev zakonodaje v zvezi z Direktivo o delovnem času, ki pa ne spadajo v okvir spremembe.

Komisija poleg tega redno spremlja in analizira posledične spremembe nacionalnih predpisov v vseh državah članicah ter odzive zakonodajalcev, državnih sodišč in predstavnikov delavcev in delodajalcev na odločbe Evropskega sodišča. To je zelo pomembno, saj so vprašanja, ki jih vključuje konkretna pritožba, na katero se nanaša poročilo, dejansko aktualna v več državah članicah.

Komisija bo kmalu, v dveh mesecih, Parlamentu predložila podrobno poročilo o izvajanju Direktive o delovnem času, ki bo vsebovala kompleksne in dopolnjene podatke o skladnosti s pravnim redom, vključno s sodbama v zadevah SIMAP in Jaeger, v vseh 27 državah članicah. Poročilo bo vključevalo tudi odzive na nekatere predloge v obstoječem poročilu.

Kar zadeva sklepe v zvezi z vodenjem postopka za ugotavljanje kršitev na splošno, Komisija meni, da je glede na poseben kontekst pritožbe v okviru Direktive o delovnem času, ki se nanaša na spremembe na področju časa dežurstva, neprimerno kar na splošno zaključevati o vodenju postopka za ugotavljanje kršitev zakonodaje, ki ji Komisija običajno izvaja. Enoletno obdobje za sprejemanje odločitve o pritožbah, ki so naslovljene na Komisijo, je ponavadi povsem primerno, vendar je določeno izrecno kot splošno načelo, ki se ne uporablja nujno v vseh primerih.

Alejandro Cercas, *pripravljenec mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve*. – (ES) Gospod predsednik, gospod komisar, govorim v svojem imenu, vendar tudi v imenu 34 članov Odbora za zaposlovanje, ki so maja lansko leto glasovali za samoiniciativno poročilo, pripravljeno za to razpravo. S tem poročilom se strinjamo vsi in cenimo delo, ki ga je opravil gospod De Rossa, ki ima vso našo podporo.

V nekaj kratkih stavkih bi želeli reči, da nas ne skrbi samo ozadje časa dežurstva zdravnikov in Direktiva o delovnem času, temveč tudi to, da smo soočeni s situacijo, ki zadeva vse nas: evropski državljani ne dobijo odgovora, ko Komisijo prosijo za informacije.

Drugič, zaskrbljeni smo, ker se Komisija očitno zaveda, da obstaja luknja v zakonodaji, saj sproža postopke za spremembo direktiv.

Čeprav imam na voljo zelo malo časa, moram komisarju povedati, da je Komisija, ne glede na to, kaj si mi ali Komisija mislimo o sodni praksi ali veljavni zakonodaji, obvezna izvajati Pogodbe in se pomikati naprej in da nima nikakršne pristojnosti, da bi kakršno koli pravilo ali kar koli, kar bi lahko vplivalo na pravni red Skupnosti, držala v negotovosti.

Mairead McGuinness, *v imenu skupine PPE-DE*. – Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti gospodu De Rossi za njegovo poročilo.

Zelo pozorno sem poslušala odgovor Komisije in želela bi ponoviti, da gre pri poročilu za to, kako je Komisija obravnavala pritožbo. Medtem ko je zadeva očitno zelo problematična in aktualna, se mi nocoj v tej razpravi pogovarjamo o tem, kako Komisija rešuje pritožbe. Podpiramo sklepe varuha človekovih pravic v zvezi s pretirano zamudo, kar je nocoj v tem Domu priznala tudi Komisija.

Dovolite mi, da rečem samo to, da se ljudje, ki se želijo pritožiti, obrnejo na Komisijo, ker imajo so soočeni s problemom in ker pričakujejo nekakšen odgovor - mogoče ne takojšnjega, vendar zagotovo ne takšnega, za katerega bi bilo potrebnih več mesecev in let.

Rada bi vas spomnila na zadevo v zvezi z zavarovalnico Equitable Life, ko smo imeli nekakšno trenutno učinkovito ureditev in ko ni bilo dovolj jasno, kako se lahko zakonodaja Skupnosti dejansko izvaja – nakar smo bili priča strašnim posledicam te konkretne zadeve.

Na koncu je tu tudi aktualna pritožba na delo Komisije v zvezi z uporabo irske zakonodaje s področja prostorskega načrtovanja. Po tem, ko je bila Komisija sprva zelo aktivna in je nudila veliko podporo, se bojim, da je zdaj utihnila. Pričakujem torej nekaj napredka tudi pri tej zadevi.

Maria Matsouka, *v imenu skupine PSE*. – (EL) Gospod predsednik, čeprav to poročilo nima nikakršne zakonodajne vsebine, je posebej pomembno za tolmačenje in razvoj evropske zakonodaje. Zato čestitam varuhu človekovih pravic na pobudi za pripravo posebnega poročila in tudi mojemu kolegu gospodu De Rossi, ker je podprl stališče, da diskrecijska pravica Komisije pri reševanju pritožb ne dovoljuje samovoljnega tolmačenja, zlasti kadar gre za državljane.

Zaupanje do Unije, ki ga želimo vzbuditi pri evropskih državljanih, temelji tako na sprejetju zakonodaje za zaščito njihovih pravic in predvsem njihovega pravilnega izvajanja.

Komisija bi morala spoštovati svojo vlogo varuha Pogodb in ne bi smela dovoliti, da bi se odločbe Sveta pri pregledovanju evropske zakonodaje ovirale in da bi se tako oviralo izvajanje obstoječih zakonov. Poleg tega bi morala imeti EU neposreden vpliv povsod tam, kjer ji postopki to dovoljujejo.

Komisija je obvezna pokazati nenaklonjenost ali nezmožnost držav pri izvajanju evropske zakonodaje. Tako bi se na eni strani državljani naučili, kako lahko preverijo, v kolikšnem obsegu njihovi nacionalni organi

spoštujejo svoje evropske obveznosti, po drugi strani pa bi vlade morale biti na koncu odgovorne za te zaveze.

Marian Harkin, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, poročevalcu, gospodu De Rossi, bi želela čestitati na njegovem odličnem poročilu. Kot član Odbora za peticije se vedno zelo dobro zavedam dejstva, da številnim državljanom EU predstavljamo obraz EU. Ko pravim 'mi', mislim na sam Odbor za peticije in na Komisijo, ki prav tako ocenjuje peticije. V tem konkretnem primeru je bil pritožnik dosledno ignoriran, sodba varuha človekovih pravic pa se je glasila, da to pomeni nepravilno ravnanje.

Vesela sem, ko vidim, da se poročevalec in Odbor za peticije strinjata s tem stališčem. Evropski državljani imajo pravico, da od Komisije kot varuhinje Pogodb, pričakujejo, da bo zagotovila pravočasno in učinkovito izvajanje evropske zakonodaje. Imajo pravico, da pričakujejo pravočasen, kakor tudi učinkovit odgovor, in četudi ima Komisija diskrecijsko pravico, da se odloči, kako bo v določeni zadevi postopala – t.j. ali bo sprožila postopek za ugotavljanje kršitev ali ne – nima diskrecijske pravice, ki bi ji dovoljevala, da ne sprejme mnenja v razumljivem času, kar se je zgodilo v tem primeru.

Kar zadeva spremembo 1, je to primer, ki ga je treba rešiti, vendar ločeno od tega poročila.

Na koncu samo še osebni komentar o delu Odbora za peticije: vložitev peticije je za mnoge državljane njihov edini stik z institucijami EU. Ključnega pomena je, da ta sistem deluje učinkovito in pregledno. Komisija je del tega procesa, vendar to velja tudi za Parlament. Odboru moramo zagotoviti dovolj razpoložljivih sredstev, da bo svoje delo lahko opravil učinkovito in pravočasno.

Da bi v celoti razumeli ta primer, se moramo postaviti v položaj predlagateljev in si ga ogledati z njihovega zornega kota. Kot posamezniki ali majhne skupine se spopadajo s sistemom. Če jim sistem ne odgovori ustrezno, v njem vidijo birokratsko nočno moro, to pa predlagatelje in verjetno tudi vse, s katerimi spregovori o tej zadevi, odbije. Zavaljo javnosti in EU je to nekaj, česar ne smemo početi.

Marcin Libicki, imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, danes govorim v imenu Združenja za Evropo narodov, vendar tudi kot predsednik Odbora za peticije. Vesel sem, da so vsi, ki so do sedaj spregovorili o tej zadevi, člani navedenega odbora, kot je tudi predsednik današnje seje. Zato smo vsi zelo dobro seznanjeni s temi vprašanji.

Gospe in gospodje, razlog za današnje poročilo, ki ga je predstavil gospod Proinsias De Rossa, ki mu tudi čestitam na odličnem dokumentu, je poročilo evropskega varuha človekovih pravic, s katerim v okviru Odbora Evropskega parlamenta za peticije trajno sodelujemo. To sodelovanje z evropskim varuhom človekovih pravic je izredno uspešno. Vsi smo vsak dan v stiku z njegovim delom, saj je Odbor za peticije organ, ki mu je Parlament naložil dolžnost do vzpostavitve odnosov z varuhom človekovih pravic.

Vsi, ki govorimo o tej zadevi, se zavedamo da je dolgotrajnost postopkov nočna mora za evropske institucije in s tem očitno tudi nočna mora za državljane Evrope. V skladu s tem moramo pozvati Evropsko komisijo, da si prizadeva za hitrejšo izvajanje nalog, za katere je zadolžena.

Poudaril bi ključno točko v poročilu gospoda Proinsiasa De Rossa, in sicer prvi odstavek, v katerem je navedeno, da 'Evropski parlament potrjuje priporočila evropskega varuha človekovih pravic Komisiji.' Parlament torej kot ponavadi potrjuje priporočilo varuha človekovih pravic, ker, kot vedno, menimo, da so njegove zahteve in argumenti utemeljeni.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj se na začetku obrnem na komisarja. Gospod komisar, danes zjutraj ste nas poskušali prepričati, kako dober program ima Komisija na zalogi za ljudi v Evropi, tak, ki jim bo omogočil dobre zaposlitve in jim pokazal socialni obraz EU. Toda, ko pride do konkretnih dejanj, Komisija na svoje dolžnosti pozabi.

Pričujoč primer se nanaša na pritožbo, ki jo je vložil nemški zdravnik, in na ukrepanje na podlagi vložene pritožbe. Čisto preprosto je šlo samo za to, da se vsaj pregleda skladnost z obstoječimi minimalnimi standardi o ureditvi delovnega časa v Evropski uniji. Komisija ni zmogla opraviti niti tega. Vaš odziv je bil daleč od tega, kar bi pričakovali od varuhinje Pogodb. Več let ne rečete ničesar, potem pa standarde celo ublažite. Javnost to razume kot izdajo njihovih pravic. S to tišino in spremembami Direktive o delovnem času ste povzročili ogromno škodo projektu Evropske unije. To je treba jasno povedati.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gospod predsednik, pritožbe, ki jih pošljejo državljani, so pomemben vir informacij o kršitvah zakonodaje Skupnosti. Primer, ki je pred nami in ki se vleče že sedem let, se nanaša na nepravilno izvajanje Direktive o določenih vidikih organizacije delovnega časa (t.j. Direktive

2003/88 s katero je bila preklicana Direktiva 93/104) s strani nemške vlade. Po mnenju varuha človekovih pravic pomeni neučinkovit odziv s strani Evropske komisije nepravilno ravnanje.

Neupravičeno obdobje, ki včasih znaša tudi več let in ki si ga Komisija vzame za pripravo svojega odgovora v primerih malomarnosti s strani držav članic je razlog za skrb, enako kot so razlog za skrb tudi številni primeri ravnanja držav članic, ki niso v skladu odločbami Evropskega sodišča. Takšne prakse slabijo vero v dosledno uporabo zakonodaje Skupnosti, sramotijo cilje Evropske unije in zmanjšujejo zaupanje državljanov v institucije EU. Način pregledovanja pritožb državljanov mora biti skladen z načeli dobrega upravljanja. Pregledovanje pritožb mora biti učinkovito in čim krajše.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gospod predsednik, pritožbe, ki zadevajo organizacijo delovnega časa, so nujna zadeva. Samo pomislite, kaj se lahko zgodi, če se pravila o delovnem času v primeru zdravnikov kršijo: to lahko pripelje do tega, da bo moral kirurg po tem, ko je bil na dolžnosti 23 ur, opraviti še zapleteno operacijo. Obstaja cel niz poklicov, v katerih lahko neustrezna organiziranost delovnega časa ogrozi življenje. Zato je izjemno pomembno, da se pritožbe rešujejo v primernem času.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, želela bi omeniti dve točki. Prvič, rada bi pritrdila temu, kar je gospa Harkin povedala v zvezi s sredstvi. Mogoče znotraj Komisije obstajajo težave, ki se nanašajo na sredstva: če je to res, bi morali to slišati.

Drugič, državljan mora biti zelo odločen, da vztraja pri pritožbi, ki se jo ignorira, in bojim se za vse, ki nimajo ne časa ne sredstev in mogoče tudi ne zmožnosti, da se borijo proti sistemu. Koliko takšnih pritožb propade – oziroma ali sploh obstaja kakšna evidenca?

Vladimír Špidla, član Komisije. - (CS) Gospe in gospodje, rad bi poudaril samo nekaj temeljnih točk, ki jih je po mojem mnenju še treba omeniti.

Tokrat obravnavamo eno pritožbo. Ta ne predstavlja splošnega pravila, saj je pravočasni odziv na pobude državljanov temeljnega pomena in ena izmed najpomembnejših obveznosti. Če si pobliže ogledamo obseg dnevnega reda, menim, da je očitno, da Komisija v teh primerih postopa dosledno.

Ta primer je bil izjemen v tem, da bi njegove posledice lahko vplivale na več posameznih držav članic v celoti. Zato je Komisija leta 2004 izkoristila svojo diskrecijsko pravico in ravnala tako, kot je. V tem trenutku mislim, da je čas jasno pokazal, da ta odločitev ni bila povsem pravilna, vendar je bila sprejeta v okviru diskrecijskih možnosti, ki jih Komisija ima na voljo.

Rad bi povedal, da se primeri kršitev, ki vključujejo neupoštevanje zakonodaje pri zadevah, ki se nanašajo na Direktivo o delovnem času, rešujejo v običajnem tempu, saj, kot sem dejal, je čas pokazal, da ta odločitev, ne glede na to, na podlagi kako resnih razlogov je bila sprejeta, ni bila najboljša.

Proinsias De Rossa, poročevalec. - Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem, ki so ostali tukaj nocoj in se udeležili te razprave, obenem pa tudi gospodu komisarju za njegov odgovor. Pozdravljam njegovo priznanje, da je dejansko prišlo do izjemnih zamud in da mogoče ni bilo primerno, da so se te sploh zgodile.

Kljub temu še vedno obstaja razlika v mnenju Odbora za peticije in varuha človekovih pravic v zvezi s tem, kako si Komisija razlaga svojo pravico, da pritožbe ne rešuje, ko meni, da ji tega ni treba storiti. Po našem mnenju se ta diskrecijska pravica ne more razširiti na osemletno zamudo, o čemer pravzaprav danes tukaj govorimo.

Pozdravljam dejstvo, da je Komisija napovedala objavo poročila v dveh mesecih, v katerem bo opisala skladnost vseh držav članic, vključno v zvezi s pritožbami, ki jih obravnavamo danes.

Menim, da bi hitrejša ukrepanje Komisije gotovo lahko pripeljalo do hitrejših sprememb Direktive o delovnem času in da bi mogoče tudi povzročilo zgodnejše preprečevanje tveganj, katerim so bili v vseh teh letih izpostavljeni bolniki in zagotovo tudi zdravniki ter medicinske sestre na področju zdravstvenega varstva v bolnišnicah, kjer delajo ali v okviru katerih opravljajo dežurstvo, ki obsegajo tudi do 100 ur na teden.

Mislim, da razprava o tem primeru poudarja slabost trenutnih postopkov za ugotavljanje kršitev, kakor tudi to, na kakšen način se politični dejavniki ter dejavniki, povezani s sredstvi, poigravajo s tako občutljivimi vprašanji; to bi bilo treba reševati na podlagi zakonodaje in ne na podlagi politične rahločutnosti.

Na koncu je treba reči, da takšne pritožbe običajno rešujeta varuh človekovih pravic in agencija, Komisija in tudi Svet, proti katerim so pritožbe tudi vložene. Zelo redko se zgodi, da moramo te zadeve obravnavati

v tem Domu. Na ta Dom se zelo redko naslovi prošnja, naj potrdi odločitev varuha človekovih pravic proti Komisiji. Globoko obžalujem, da moramo to storiti, a na žalost je temu tako.

Zato želim komisarja zaprositi, da ob priložnosti navede, prizna in potrdi, da sprejema, da zamuda ni bila sprejemljiva; prav tako bi želel slišati, da se bo zavezal, da se pritožb ne bo nikoli več reševalo toliko časa.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 11.00.

Pisne izjave (člen 142).

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, zgrozila sem se, ko sem prebrala poročilo gospoda De Rosse o pritožbi proti Nemčiji v zvezi z organizacijo delovnega časa zdravnikov.

Če Evropska komisija ne more rešiti pritožbe predlagatelja brez popolnoma neupravičene večletne zamude, potem gre v tem primeru za v celoti neučinkovito upravljanje. Ta primer predstavlja očitno zlorabo diskrecijskih pravic, ki jih Komisija izvaja, ko razlaga svoje obveznosti. Bolj kot to, da je Komisija uveljavljala svoje diskrecijske pravice, se zdi, da je ravnala v celoti samovoljno.

Čas je, da se Komisija oglasi in nam pove, kako namerava v prihodnosti reševati pritožbe, da bo to opravljeno na najhitrejši in najbolj učinkovit način.

Hvala!

14. Enakost med ženskami in moškimi - 2008 (razprava)

President. – Naslednja točka dnevnega reda je poročilo (A6-0325/2008), ki ga bo v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov predstavila Iratxe García Pérez na temo enakost med moškimi in ženskami - 2008 (2008/2047(INI)).

Iratxe García Pérez, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, gospod komisar, na začetku svojega govora bi se želela zahvaliti Komisiji za poročilo iz leta 2008 o enakosti med moškimi in ženskami, ki sprejema celovit pristop tako do politik vključevanja dimenzije spola kakor tudi do specifičnih ukrepov pozitivne diskriminacije. Čeprav je, priznam, treba poudariti, da je poročilo Komisije osredotočeno na delovne zadeve in da ne upošteva številnih drugih vprašanj in težkih položajev, s katerimi se soočajo ženske, zato smo to želeli vključiti v to poročilo Parlamentu.

Želim se zahvaliti tudi kolegicam in kolegom, ki so s svojimi prizadevanji pomagali izboljšati prvotno predstavljeno poročilo. Obstaja splošno soglasje, da je kljub doseženemu napredku, treba opraviti še veliko dela.

V tem smislu se lahko zgodi, da bo samozadovoljnost naš največji sovražnik. Če se ne bomo zavedali izzivov in dela, ki ga je treba še opraviti, bomo težko ustvarili napredek pri vprašanjih o enakosti.

Obeti tega poročila temeljijo na načelih integracije spolov, poročila pa odpira različna vprašanja, ki so s tem načelom povezana. Vsa ta vprašanja so pomembna in nobenega od njih ne smemo zanemariti: vključevanje žensk na trg delovne sile, nasilje v družini, ženske in izobraževanje, iskanje ravnovesja med družinskim življenjem in delom ter ranljive skupine, kot so priseljenke ali invalidke. Vse te vidike je treba upoštevati in obravnavati izčrpne študije in analize, vendar bi se v tem času, ki ga imam na razpolago, želela osredotočiti na vidike, ki so po mojem mnenju najpomembnejši.

Nasilje v družini je največja nadloga našega časa, ne samo v Evropi, temveč po vsem svetu. Socialne krivice, v katerih ženske samo zato, ker so ženske, zaradi šovinističnih vrednot trpijo nasilje s strani moških, so globoko zakoreninjene v naši družbi.

V skladu s tem je treba zakonodaje v državah članicah spodbuditi k boju proti tej družbeni kugi. Zelo dober primer je Španija, kjer je pred nekaj leti Zakon proti nasilju v družini bil vključen v nacionalni pravni red; ta priznava pravice zlorabljenih žensk in izvaja celovito politiko, ki sega od preprečevanja do obravnavanja in ponovnega vključevanja prizadetih žensk.

Kar zadeva ženske in trg delovne sile, bi se morali zavedati, da smo še daleč od tega, da bi dosegli cilje lizbonske strategije. Zaposlovanje žensk je naraslo, vendar so številke o brezposelnosti žensk še vedno veliko višje od

številke brezposelnosti moških, zato moramo sprejeti politične ukrepe, tako prek Evropske komisije kot držav članic, ki bodo ženske spodbujali, da se na trg delovne sile vključijo pod enakimi pogoji kot moški.

Drugo življenjsko dejstvo, ki ga ne moremo spregledati, je razlika v plačah; ta je bila leta 2003 15 %. Potrebni so obsežnejši ukrepi, s katerimi se strinjajo podjetja in sindikati.

V tem poročilu predlagamo tudi, da naj institucije Skupnosti in države članice 22. februar razglasijo za Dan enakih plač. Ženska bi morala na leto delati 52 dni več, če bi hotela zaslužiti enako plačo kot moški.

Če želimo doseči ravnesje med delom in družinskim življenjem, moramo spremeniti dejstvo, da trenutno 85 % neformalnih skrbnikov predstavljajo ženske. Potrebujemo več javnih služb, katerih naloga je zagotoviti varstvo otrok in vzdrževancev.

Podobno, kar zadeva udeležbo žensk v javnem življenju, bi morali spodbuditi pobude za povečanje udeležbe v družbenih organizacijah, sindikatih in političnih strankah. Odločilen korak so bile kvote na volitvah, kar se mora nadaljevati, saj si prizadevamo za enakost v demokraciji.

Tu so še drugi ključni vidiki, kot je dostop do izobraževanja, rušenje družbenih stereotipov, vprašanja in težave, s katerimi se soočajo ženske na podeželju, česar ne moremo zanemariti. Pri tem moramo združiti svoje moči. Tesno moramo sodelovati z organizacijami, da bi temeljno načelo Evropske unije o enakosti med moškimi in ženskami postalo resničnost, saj se bomo le tako približali Evropi z več zakonodaje in večjo socialno pravičnostjo.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Komisija pozdravlja poročilo in spodbudo za resolucijo o enakosti med ženskami in moškimi v Evropski uniji. Sprejetje poročila poudarja obvezo Parlamenta v zvezi z enakostjo med ženskami in moškimi in potrjuje podporo, ki jo Parlament daje pristopu Komisije. Predvsem bi se poročevalki gospe García Pérez želel zahvaliti za izkazano podporo ukrepov, ki jih je na tem področju sprejela Evropska komisija.

Enakost med ženskami in moškimi je ena izmed temeljnih vrednot Evropske unije. Predstavlja pa tudi področje, na katerem je Evropa pogosto napredovala pred ostalimi družbenimi dogajanja. V zadnjih letih je sprožila tudi pomembne in ambiciozne pobude. Sprejetje načrta za doseganje enakega položaja med ženskami in moškimi poudarja pripravljenost Komisije, da uporabi vsa sredstva, da bi Evropo približala pravi enakosti med ženskami in moškimi na vseh področjih.

Poleg tega Komisija opaza, da spodbuda Parlamenta za resolucijo poudarja nekatere teme, ki so vključene med prednostne naloge načrta. To zlasti vključuje položaj žensk na trgu delovne sile, ravnesje med delom in družinskim življenjem, uravnotežen dostop do vodilnih položajev in tudi boj za zaustavitev nasilja nad ženskami. Ta pristop je skladen s politiko Komisije na tem področju in vključuje teme, ki so bile poudarjene v poročilu za leto 2008.

Čeprav je napredek, dosežen na področju enakosti med ženskami in moškimi, očiten, je pred nami še nekaj pomembnih nalog. Nadaljevati moramo z našimi prizadevanji in utrditi pravno podlago.

Komisija se strinja z mnenjem poročevalke, da osrednjo vlogo pri doseganju enakosti med ženskami in moškimi igra ravnesje med delom in družinskim življenjem. Zelo dobro se zavedamo, da so najpogostejše prav ženske tiste, ki prevzemajo odgovornost tako za družino kot za dom. Zaradi tega morajo ženske pogostejše kot moški prekiniti svoj študij in poklicno pot, h katerima se zelo pogosto več ne vrnejo. Da bi povečali zaposlovanje žensk je torej ključnega pomena, da omogočimo dostop do visoko kakovostnega in cenovno sprejemljivega otroškega varstva. Komisija bo v prihodnjih tednih predstavila poročilo o dosežkih na tem področju.

Komisija se je poleg tega na temo ravnesja med delom in družinskim življenjem v letih 2006 in 2007 posvetovala s predstavniki delavcev in delodajalcev. Julija 2008 so slednji izrazili svojo namero, da se pogajajo o starševskem dopustu. Komisija trenutno nima pripravljenih še nobenih predlogov na to temo.

V bližnji prihodnosti Komisija namerava predstaviti paket pobud, ki se nanašajo na ravnesje med delom in družinskim življenjem, zlasti pa poročilo o otroškem varstvu, osnutek direktive o spremembi Direktive o porodniškem dopustu in osnutek direktive o spremembi direktive iz leta 1986 o 'zakoncih, ki pomagajo'. Trenuten položaj zakoncev, ki pomagajo, v kmetijstvu in tudi v drugih sektorjih, v katerih gre za družinska podjetja, je nesprejemljiv. Nikakor ni sprejemljivo, da ljudje, ki redno delajo v družinskih podjetjih, v nekaterih državah nimajo pravice do socialne varnosti in da se v primeru razveze, smrti hranilca ali finančne stiske, znajdejo v velikem pomanjkanju.

Politika enakosti je temeljnega pomena pri preprečevanju nasilja nad osebo nasprotnega spola ter boju proti njem, saj ta temelji na neravnovesju moči med moškimi in ženskami. Učinkoviti ukrepi proti nasilju na podlagi spola po drugi strani prispevajo k zaščiti pravic žensk v družbi in podpiranju enakosti.

Nasilje nad ženskami je nesprejemljivo. Posilstvo, spolne zlorabe deklic, trgovina z ženskami za namen spolnega in delovnega izkoriščanja, nasilje v družini, nadlegovanje na delovnem mestu in tudi tradicionalne ali uničujoče prakse – kot je, na primer, pohabljenje spolnih organov – povzročajo škodo zdravju, svobodi, dostojanstvu ter fizični in čustveni neranljivosti žensk. Naši posegi morajo biti temeljiti in izredno učinkoviti, zlasti v primerih, kjer je nasilje nad ženskami dejanje mednarodnega organiziranega kriminala, kot je to v primeru trgovine z ljudmi.

Zaradi tega Komisija preučuje, da bo v okviru svojega delovnega programa za leto 2009, pregledala in ponovno sestavila zakonodajo v zvezi s trgovino z ljudmi, izkoriščanjem in spolno zlorabo otrok, ki je grozljiv zločin, največkrat storjen nad deklicami.

Na koncu bi želel povedati, da igra politika enakosti temeljno vlogo pri spreminjanju razmišljanja in vedenja. Je torej ključ za zagotovitev ne samo pravne enakosti, temveč tudi dejanske enakosti med ženskami in moškimi. Komisija zato pozdravlja podporo, ki ji jo dal Evropski parlament s svojo spodbudo za resolucijo.

Marian Harkin, poročevalka za mnenje Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – Gospod predsednik, najprej bi želela reči, da je poročilo zelo izčrpno in da poudarja številna vprašanja, ki jih je treba reševati, da bi zagotovili enakost med ženskami in moškimi.

Zlasti me veseli, ko vidim, da se rešuje tudi vprašanje nasilja nad ženskami, saj je mnogi ljudje v nasilju nad ženskami vidijo žensko vprašanje, medtem ko je to v resnici družbeno vprašanje, in dokler ga ne bomo reševali kot družbeno vprašanje, ne moremo upati, da bomo to nasilje odpravili.

Poleg tega se strinjam s poročevalko in njeno izjavo o feminizaciji revščine in skupinah, ki so še posebej izpostavljene tveganju, kakor tudi z osrednjim vprašanjem zagotovitve enakega dostopa do pokojnin in socialne podpore.

V tem okviru bi želela videti, da bi se obravnaval odstavek 14 iz mojega mnenja, v katerem posebej zagovarjam skrbnike. Glede na to, da bo do leta 2030 razmerje med aktivnimi in neaktivnimi ljudmi 2:1, bo postala vloga družinskih skrbnikov veliko bolj pomembna, in glede na to, da je že zdaj 100 milijonov skrbnikov v EU – moških in žensk, toda predvsem žensk – prikrajšanih za ustrezen dostop do socialne podpore ali pokojnin, moramo zagotoviti, da ta generacija skrbnikov ne postane naslednja generacija revnejših, starejših ljudi, kar bi prispevalo k še večji feminizaciji revščine.

Na koncu še osebna pripomba na odstavek 9, ki ne odraža stališč Odbora za zaposlovanje: menim, da bi bilo treba besedilo prikrojiti tako, da bi navedli potrebo po spoštovanju nacionalnih zakonodajnih postopkov pri obravnavanju vprašanja o splavu. Maastrichtska pogodba vsebuje protokol, ki zagotavlja, da pravo EU ne bo povzročilo člena 40.3.3 Irske ustave o zaščiti nerojenih otrok.

Med razpravo o Lizbonski pogodbi na Irskem, so mi številni državljani povedali, da je EU odločena, da na Irskem na vsak način uvede splav. Čeprav sem rekla, da temu ni tako, so številni še vedno vztrajali, da Parlament agendo vsiljuje, zato verjame, da mora biti naš namen jasen. Tu ne gre za to, kako nekdo gleda na splav. Jaz na to verjetno gledam drugače kot poročevalka, ampak to ni bistvo. Gre namreč za subsidiarnost, državljani pa se morajo ne glede na svoje stališče o splavu na to biti možni zanesti. Mislim, da bi morali to spoštovati tudi vsi, ki smo tukaj v tem Parlamentu.

Maria Badia i Cutchet, pripravljalka mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje. – (ES) Gospod predsednik, najprej bi želela čestitati poročevalki na spretnem pristopu pri pripravi tega poročila o enakosti med moškimi in ženskami.

Kot poročevalka Odbora za kulturo bi želela poudariti glavne prispevke našega odbora, ki so bili seveda povezani s področji naše pristojnosti, kot so izobraževanje, kultura, šport in komunikacije.

Prvič, predlagali smo spodbujanje enakega vedenja v šolah in odpravo stereotipov, povezanih s spoloma, ki so v nekaterih medijih še vedno razširjeni; ukrepe za namen spreminjanja segregacije dela na različnih ravneh šolskega sistema, da bi na vsaki ravni dosegli enako vključenost učiteljev obeh spolov; odpravo vsakršne diskriminacije pri plačah na podlagi spola na področju izobraževanja, kulture, športa in komunikacij; ter spodbujanje večje udeležbe žensk v vodilnih telesih tistih sektorjev, kjer so ženske v manjšini.

Kot je rekla že poročevalka, je pred nami še dolga pot. To me spomni na nekaj Machadovih verzov, ki pravijo, 'Potnik, poti naprej ni, utiraš si jo tako, da hodiš' kajti, moji prijatelji, enakost bomo dosegli že s tem, ko se bomo zanjo borili.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospod predsednik, v imenu svoje politične skupine bi želela čestitati odboru za poročilo. Čestitke gredo tudi moji sočlanici, ki je v svojem poročilu predstavila mnenje Parlamenta, čeprav smo pri nekaterih točkah predlagali spremembe, da bi poročilo izboljšali in prek poročila Parlamenta pokazali, da vidimo, kaj se je zgodilo na podlagi načrta za enakost in na podlagi pakta za enakost spolov.

Dosegli smo precejšen kvantitativni uspeh. Še vedno pa se moramo izboljšati pri tem, kako dobro izvajamo ukrepe. Skozi imenovanje pristojnega organa za pritožbe v vsaki državi članici moramo zagotoviti učinkovito izvedbo in razširjeno pravno varstvo z določitvijo sankcij, ki temeljijo na načelu sorazmernosti.

Prav tako si želimo, da se ohranijo načela subsidiarnosti in proste izbire. Kar zadeva delo v družini, združeno s poklicnim življenjem, si ne želimo, da bi bile zajete samo zaposlene ženske. Zajeti bi morali biti tudi brezposelni, tisti, ki se odločijo, da se bodo izključno posvetili svojemu gospodinjstvu, tisti v liberalnih poklicih in tisti, ki so samozaposleni v družinskih podjetjih.

Ponovno želimo okrepiti porodniški in starševski dopust. Menimo, da nam bo sporočilo, ki ga pričakujemo od Komisije, v zvezi s tem zagotovilo dober predlog.

Ker ženske več študirajo in delajo, si zaslužijo tudi plačilo za vse vrste ponujenih storitev.

Zita Gurmai, v imenu skupine PSE. – (HU) Hvala, gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, redne ocene Komisije, ki nam dajejo jasno sliko dejanske situacije, so izredno pomembne na naši poti proti uresničitvi enakosti spolov. Zavezanost komisarja Špidle k tej zadevi je dobro znana. Prvo poročilo o enakosti spolov je bilo pripravljeno pred petimi leti in prav imamo, da zdaj pričakujemo rezultate. V skladu s poročilom za leto 2008 o enakosti med ženskami in moškimi je bil dosežen določen napredek, vendar so žal v njem omenjena tudi nekatera zamrznjena območja, znotraj katerih ni bilo nikakršnega opaznega ukrepanja.

Vrzel med plačami moških in žensk je v zadnjih petih letih stagnirala na 15 %, moja kolegica pa je omenila da to pomeni 54 dni ali vse obdobje tja do 22. februarja. Razmerje med ženskami in moškimi pri sprejemanju odločitev je za ženske še vedno neugodno, podoba žensk, kot jo predstavljajo mediji, pa je škodljiva. Največji problem je, da ni bilo nikakršnega večjega napredka prav na področju zaposlovanja in sorodnih zadev, pa vendar je to področje zares ključno, deloma zaradi izzivov, s katerimi se sooča demografija EU, in deloma zaradi gospodarske rasti in zagotavljanja enakosti. Te glavne prednostne naloge odločno zahtevajo večjo vključenost žensk na trgu delovne sile.

Kvantitativni uspeh Lizbonske strategije je 12 milijonov novih ustvarjenih delovnih mest, od katerih so jih 7,5 milijona zapolnile ženske, vendar pa to ne pomeni izboljšanja kakovosti. Obvezen skrajšani delovni čas, načrtovani 65 urni delovni teden, horizontalni in vertikalni trgi delovne sile in segregacija bodo na žalost pripeljali do tega, da bo združljivost dela z zasebnim življenjem ostalo neukrotljivo vprašanje, ki bo postajalo čedalje večje zaradi pomanjkanja ustanov za varstvo otrok. Menim, da je potrebno, da države članice pripravijo nadaljnje usklajene strategije in metode ter jih v praksi učinkovito izvajajo, in da zagotovijo pravo politično podporo. Želela bi čestitati kolegici na njenem delu: predstavila je res izvrstno poročilo.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, seveda bi se rad najprej zahvalil svoji prijateljici in kolegici gospe Iratxe García za delo, ki ga je opravila pri tem poročilu, ki je po mojem mnenju pomemben in zaključen dokument. Želel bi tudi poudariti najmanj štiri točke, ki jih poročilo obravnava in ki jih je poročevalka omenila v svojem govoru, ki so pomembna tudi za mojo skupino.

Prvič je tu potreba po tem, da evropske institucije sprejmejo ukrepe v zvezi s trenutnim valom šovinističnega nasilja in da to storijo tako v smislu zakonodaje kot z oblikovanjem jasne pravne podlage za omogočanje boja proti vsem oblikam nasilja nad ženskami; to bi moralo, na primer, vključevati priznavanje pravice do azila zaradi preganjanj persekucije na podlagi spola.

Drugič, da bi se zagotovila večja udeležba žensk pri sprejemanju odločitev, morajo vse institucije in politične stranke preučiti to vprašanje in v zvezi z njim sprejeti ustrezne ukrepe, pri čemer ne izključujemo kvote na volitvah.

Tretjič, pomembno je, da enkrat za vselej za namen popolne emancipacije žensk priznamo, da morajo biti ženske tiste, ki bodo sprejemale odločitve o svojih pravicah do zdrave spolnosti in reproduktivnega zdravja.

Četrtrič, pri izražanju obžalovanja zaradi pomanjkanja napredka pri plačnih razlikah med ženskami in moškimi, razvpite 'plačne vrzeli', je za Komisijo in države članice ključnega pomena, da ocenijo strategije in ukrepe, ki bi morali v dogovoru z družbenimi zainteresiranimi stranmi, omogočiti popravo te situacije.

Eva-Britt Svensson v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, tudi jaz bi želela čestitati poročevalki na njenem poročilu, ki ga v celoti podpiram. Podprla bom tudi spremembe v zvezi s trgom delovne sile, ki jih je sestavila gospa Figueiredo. Ker imam samo minuto časa, ne bom omenjala nobenih političnih vprašanj. Želim povedati samo eno stvar, ki si po mojem mnenju zasluži, da jo poudarimo.

Poročevalka navaja različne ukrepe, ki jih je treba sprejeti, da bi dosegli enakost med ženskami in moškimi. Rezultat njenega dela je 45 točk. Ponavljam: 45 točk! V EU in njenih državah članicah, ki že dolgo časa trdijo, da dajejo prednost enakim pravicam moških in žensk, to poročilo prikazuje 45 točk, ki jih je treba spremeniti. Ni potrebe, da še kaj rečemo, razen da poročilo prikimamo in predvsem da prikimamo konkretnim dejanjem!

Urszula Krupa, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospod predsednik, pomemben element v poročilu po mojem mnenju je poziv, da delavcem olajšamo vrnitev na delo po poklicni prekinitev zaradi porodniškega ali starševskega dopusta in da odpravimo razlike pri plačilih in izobraževanju.

Vendar pa je težko sprejeti neposredno vzročno povezavo med življenjskimi težavami, ki prizadenejo številne ljudi, ter dejstvom, da si ženska. Obravnavanje družbenega življenja kot boja med spoloma z ustvarjanjem novega sovražnika na prejšnjem modelu razrednega boja, daje tistim, ki to zagovarjajo, pravico do neomejenega vmešavanja v vsako področje človekovega obstoja, vključno z delovanjem družine.

Problem v Evropi ni boj med moškimi in ženskami. Problem je pomanjkanje spoštovanja pravic in moralnih načel, kar se posebej kaže z neomejenim pohleptom in sebičnostjo. Kot ženska, bi si želela, da enake pravice ne bi pomenilo enakosti z moškimi, temveč da bi pripeljale do dogovorov, ki ščitijo ženske in manjšajo njihova bremena. Če se ne bodo več obravnavale kot neosebna delovna sila, bi lahko dale na številnih področjih gospodarstva ustvarjalni prispevek.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) To poročilo o enakosti med ženskami in moškimi za leto 2008 je povzetek poročila Evropskega parlamenta, ki je bilo že sprejeto in je dalo veliko spodbudo, ki mora biti uporabljena v praksi. Vidimo ga kot odraz dela Odbora za pravice žensk in enakost spolov zato bi se najprej rada zanj zahvalila gospe García Pérez.

Da bi dosegli lizbonske cilje, moramo, kolikor je mogoče, izkoristiti potencial žensk na trgu delovne sile. Pomembno za ženske je tudi to, da imajo najboljši možen dostop do podiplomskega študija in vseživljenjskega učenja, kakor tudi dostop do novih tehnologij in informacijske družbe, da bi lahko bile konkurenčne na trgu delovne sile.

Na vso moč občudujem ženske, ki vodijo velika, pa tudi majhna družinska podjetja, in ki ustvarjajo nova delovna mesta. Poleg njihovih vsakodnevnih nalog ženske in matere, poslovna ženska opravlja tudi naloge upravljanja v svojem podjetju in prevzema odgovornost ne samo za uspeh njene družine, temveč tudi za uspeh njenega podjetja. Kot družba ne dajemo vedno dovolj priznanja pomembnosti te naloge za družbo. Ženske na vodilnih položajih so prisiljene premagovati številne dodatne ovire, ki so zlasti povezane z njihovo družinsko odgovornostjo.

Usklajevanje družinskega in delovnega življenja je eden izmed predpogojev za povečanje zaposlovanja žensk. Zato je bistveno, da predlagamo ukrepe, s katerimi bi spodbudili očete, da vzamejo starševski dopust, s čimer bi se porodniški dopust razdelil na oba starša.

Mnoge ženske se danes zavedajo, da pomembnega položaja ne bodo dobile na podlagi programov socialne podpore, temveč samo na podlagi svojih lastnih sposobnosti. Kanclerka Angela Merkel je očiten primer, da imajo ženske lahko tudi trden položaj v svetu politike.

V zgodovinskih knjigah si lahko preberemo veliko primerov junaških dejanj moških. Ženske se pojavljajo samo v ozadju. Prepričana sem, da je naša odgovornost v tem, da anonimne skupine žensk, ki so vključene v družbo, postavimo v ospredje, saj se brez njih svet ne bi mogel poganjati naprej.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Spoštovane kolegice in kolegi, pred nami so vprašanja, o katerih se veliko govori, vendar zelo malo stori. V razpravi o socialnem paketu smo govorili o pomanjkanju instrumentov, ki so potrebni za uveljavitev načela enakega plačila za delo enake vrednosti in za zmanjšanje plačne vrzeli med moškimi in ženskami. Brez njih so vse naše zaveze zgolj besede, zakonodaja pa neuporabna.

Tu so tudi vprašanja, v zvezi s katerimi je storjenega zelo malo ali celo nič, o katerih pa niti ne govorimo. Razen tukaj, tako pozno zvečer, se v resnici ne govori o 100000 ženskah, ki so vsako leto žrtve trgovine; mogoče zato, ker gre za blago in ne za državljanke. Večina se jih proda za namene prostitucije. Zahtevamo močnejše celovite ukrepe proti trgovskim mrežam, kakor tudi skupne ukrepe za preprečevanje povpraševanja po prostituciji. Če ne bo povpraševanja, ne bo nobenih razlogov za trgovino.

Ljudje prav tako ne govorijo o položaju žensk, ki delajo kot gospodinje v družinskem okolju; te so nevidne. Brez kakršnih koli socialnih pravic ali z minimalnimi pravicami, se soočajo z enakim tveganjem zlorabe kot ženske v svojih lastnih družinah, vključno s tveganjem izkoriščanja. Za tiste, ki delajo v tujih državah, neupoštevanje političnih pravic prispeva h krhkosti njihovega družbenega in gospodarskega položaja. Pravilna ureditev njihovega položaja ni samo predstaviti zadevo pravosodju, temveč tudi v prihodnosti preprečiti ohranjanje visoke ravni revščine med starejšimi ženskami.

Druga zadeva, o kateri ne moremo govoriti, so ženske v vladi moje države, ker te preprosto ne obstajajo. Spoštovani komisar, spoštovane kolegice in kolegi, menimo, da je prišel čas, da se od dajanja izjav o tem, kaj moramo storiti, premaknemo naprej in začnemo to tudi početi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Gospod predsednik, dokazi kažejo, da diskriminacija žensk še vedno vztraja in da na koncu prizadene zaposlene ženske, katerih plače so v povprečju več kot 15 % nižje od plač moških. V nekaterih državah, vključno s Portugalsko, te številke presegajo 25 %, kar se je v zadnjih letih dejansko še poslabšalo.

Zato pozivamo k izboljšanju zaposlovanja, dostojnim plačam, skladnosti z družbenimi, zdravstvenimi in varnostnimi standardi ter zmanjšanju delovnih dni brez izgube plačila. S tem bi se lahko ustvarilo več delovnih mest s pravicami za ženske in zagotovila boljša usklajevanje delovnega in družinskega življenja.

Spodbuditi je treba sprejemanje ukrepov za boj proti negotovosti pri delu, ki jo zlasti čutijo ženske, in za okrepitev kolektivnih pogajanj pri obrambi delavcev in delavk. Prav tako je treba spodbuditi sprejemanje javnih ukrepov za izboljšanje dostopa žensk do storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja in do javnih storitev, ki so jim na voljo, ob sočasnem upoštevanju njihovega dostojanstva.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Gospod predsednik na žalost smo v Združenem kraljestvu priča ogromni diskriminaciji žensk. Vem, da ima moj odbor – Odbor za pravice žensk in enakost spolov – srce na pravem mestu. Vendar pa je večina primerov diskriminacije posledica tega, da so zakoni o zaposlovanju tako zapleteni za majhna podjetja, ki zaposlujejo ženske, da na prikrit način dejansko diskriminirajo.

Mislim, da gre za klasičen zakon o nenačrtovanih posledicah. Sprejmemo en zakon tu, sprejmemo en zakon tam, in to, kar se dejansko zgodi, je, da se ne zgodi prav nič, kar to situacijo samo še krepi.

Ne želim biti nevljuden, toda ko pogledam svoj odbor – Odbor za pravice žensk in enakost spolov – vidim, da je njihovo razmišljanje globoko obtičalo v 70. letih – premaknili se niso nikamor. Bojim se, da življenje ni več takšno, kot je bilo takrat, in ko slišim ljudi govoriti o emancipaciji žensk, lahko samo rečem, žal mi je, ampak kot Anglež vidim, da se je to zgodilo že zdavnaj. Ne vem, kakšne probleme imajo druge države, vendar vas prosim, ne prelagajte vsega na Združeno kraljestvo, kjer teh problemov nimamo, ker kljub temu, da je, ponavljam, vaše srce na pravem mestu (zakon o nenačrtovanih posledicah), iz tega delate popolno neumnost.

Mary Honeyball (PSE). - Gospod predsednik, mogoče je srečno naključje, da govorim ravno za gospodom Godfreyem Bloomom, ki je očitno obstal nekje sredi 19. stoletja. Gospod Bloom je dejansko znan po tem, da je še ne tako davno rekel, da bi ženske morale čistiti za svojimi hladilniki in da je to ena izmed največjih vlog njihovega življenja. Če sem jaz tista, ki se nisem premaknila naprej, potem sem na to ponosna, ker ne želim, da bi me zlasti kot Angležinjo, kakor koli povezovali s takšnimi pripombami.

Želela bi reči, da je to odločno poročilo odprlo zelo veliko pomembnih vprašanj, zaradi česar se poročevalki zahvaljujem. Prav tako se zahvaljujem komisarju za njegove pripombe. Posebna točka, ki bi jo želela izpostaviti, je celotno vprašanje trgovine. Kot predstavnica iz Londona – in, poudarjam, ženska predstavica iz Londona – sem se za to zadevo posebej zanimala, saj je London eno izmed mest, ki trgovino z ženskami močno čuti.

Od držav članic se trenutno prosi, da podpišejo Konvencijo Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi. Čeprav so nekatere države članice konvencijo že podpisale, jih je še nekaj – dejansko 15 – ki tega še niso storile, dve pa dejansko nista niti pripravljeni to storiti. Zato bi prosila, naj to konvencijo proti trgovini z ljudmi ratificirajo prav vse države članice EU, in da se vsi tukaj, vključno s člani Odbora za pravice žensk,

zavežejo, da se bodo obrnili na svoje vlade in jih prisilili, da storijo še več, kot mogoče že počnejo v zvezi z vso to nizkotno in zla polno trgovino z ženskami.

Věra Flasarová (GUE/NGL). – (CS) Gospod komisar, gospe in gospodje, pozdravljam poročilo, ki sta ga predstavila gospa Pérez in Evropska komisija. Statistični podatki, ki kažejo, da je zaposlenost žensk v preteklih letih dosegla 57,2 %, zvenijo dobro, vendar, kot je navedeno v poročilu, ostaja še cel niz problemov. Ženske še vednoasedajo samo eno tretjino vodilnih položajev v zasebnih podjetjih in na drugih področjih, vključno s politiko. Velik delež novih delovnih mest ni zajetih z dolgoročnimi pogodbami o delu, zato je prihodnost negotova. Gre za delovna mesta, ki najpogosteje pripadajo ženskam. Te še vedno štejejo kot ljudje, katerih glavna odgovornost je skrb za družino, njihov zaslužek iz naslova zaposlitve pa predstavlja samo dodatek k družinskemu proračunu. Zaradi tega so ženske še vedno slabše plačane kot moški za enako delo in z enakimi kvalifikacijami. Ti stereotipi še vedno predstavljajo enega izmed instrumentov diskriminacije žensk na trgih delovne sile. Menim, da je sama pripravljenost delodajalcev, da ženskam dajo podporo, ki jim pomaga pri otroškem varstvu in tako olajša nadaljnji strokovni in poklicni razvoj, zelo nezadostna.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Govorimo o potrebi po premagovanju nasilja nad ženskami, spodbujanju udeležbe žensk v družbenih dejavnostih in vidiku, ki spada v okviru dejavnosti Odbora za kulturo – razlike na področju izobraževanja žensk in moških.

Čprav ženske na izobraževalnem področju dosegajo boljše rezultate kot moški, na trgu delovne sile med spoloma še vedno obstaja neenakost pri plačah. Osebo sem kot članica Odbora za kulturo in izobraževanje, vložila spremembo mnenja, ki ga je v zvezi s tem poročilom pripravil CULT. Menim, da bi bilo bistvenega pomena, če bi iz množičnih medijev odpravili podobe, ki ženske prikazujejo v ponižujočih položajih, ob upoštevanju vpliva, ki jih mediji množičnega obveščanja imajo na javno dojemanje in odnose.

Zagotovitev enakosti med ženskami in moškimi na vseh področjih delovanja politike Evropske unije je še vedno vprašanje, s katerim se spopada zahodna družba.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Poročilo se pričena z odstavkom, v katerem je navedeno, da je enakost med ženskami in moškimi temeljno načelo Evropske unije, torej načelo, ki velja že več kot 50 let. Drugi del poročila pa vsebuje 46 odstavkov priporočil, vabil in prošenj za upoštevanje tega načela. Tu so tudi temeljna priporočila, ki zadevajo, na primer, enak dostop do finančnih sredstev, izobraževanja, zdravstvenega varstva ali plačila. Pa tudi zahteva za boj proti nasilju nad ženskami, za boj proti trgovini z ženskami in še veliko več.

Takšna poročila so nedvomno pomembna in poročevalki čestitam. Po drugi strani pa to poročilo govori o neustreznem izvajanju že sprejetih dokumentov. Poudarja neustrezen nadzor in sankcije. Poudarja pa tudi neiskrenost politikov, ki na zunaj razglašajo podporo enakosti med ženskami in moškimi, ki pa tega v praksi ne upoštevajo, zato pričakovanja niso povsem taka, kot si jih želimo.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, ko analiziramo resolucijo o enakosti med ženskami in moškimi, je težko pomisliti, da je ne bi podprli. S tem zlasti mislim na točke, ki zadevajo nasilje nad ženskami in potrebo po tem, da se že od najzgodnejših let življenja učimo o diskriminaciji žensk. Vsi se dobro zavedamo, da sta pravilna vzgoja in izobraževanje najboljši način, da izkoreninimo diskriminacijo in nasilje nad ženskami.

Državlani EU so precej neobveščeni o trgovini z ženskami in se v veliki meri ne zavedajo, da v naših časih obstaja tako strahotna in brutalna trgovina, ki je v civiliziranem svetu nesprejemljiva. Zato menim, da je treba veliko sredstev dodeliti informativni kampanji.

Vendar pa je treba poudariti, da je bil kljub vsem težkim problemom, o katerih razpravljamo, v preteklih letih dosežen velik napredek proti enakosti med ženskami in moškimi, kar je zlasti vidno na podeželju.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Gospod predsednik, enakost med ženskami in moškimi bi morali biti temeljno načelo evropske družbe.

Zadnja anketa Eurobarometra kaže na dejstvo, da ženske na podeželju niso vključene v sprejemanje odločitev v skupnosti, ki jim pripadajo, da nimajo stabilne zaposlitve in da jih večina prevzema samo gospodinjске obveznosti, kar v nekaterih področjih dosega 98 % žensk. Kljub temu si več kot 50 % žensk želi dostop do evropskega trga delovne sile, kakor tudi pridobiti kvalifikacije, ki jim bodo pomagale pri zaposlitvi v javni upravi, kmetijstvu, socialnih službah ali šolstvu. Pomemben odstotek žensk si želi tudi izkoristiti sredstva, ki so na voljo na evropski ravni, da bi same odprle svoje podjetje.

Zaradi tega menim, da je treba podpreti pobude žensk s podeželja, ki se želijo aktivno vključiti v družbo, trajno izboljšati gospodarski razvoj regije, iz katere prihajajo, in biti v njej udeležene. Za odpravo diskriminacije si moramo prizadevati vsi skupaj na evropski ravni. Programi, kot je Evropski socialni sklad, ter napredek pri partnerstvu z lokalnimi vladami in organi, bi morali priskrbeti več sredstev za podporo žensk na podeželju.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, zahvaljujem se za vaše besede. Na splošno, ko pogledamo vsa dogajanja, lahko rečemo, da je bil dosežen velik napredek, toda, gospe in gospodje, jasno je, da je pred nami še dolga pot. Zato si Komisija prizadeva za izvajanje kompleksnih pogajanj uporabo vseh razpoložljivih orodij, ki jih imamo. Govoril sem, da primer, o že pripravljenih zakonodajnih predlogih in o nameri, da poostriamo kazni za trgovanje z ljudmi.

Želel bi tudi povedati, da prizadevanja za doseganje enakosti seveda temeljijo na globoki etični osnovi in da bi bilo, tudi če ne najdemo nikakršnih razlogov, ki temeljijo na družbenem ravnovesju, stabilnosti družbenih sistemov ali gospodarstvu, prav in potrebno, da dosledno nadaljujemo. Vendar pa bi želel reči, da resnična enakost možnosti prva prednostna naloga Evropske unije in da nobena družba, ki ne more doseči enakosti možnosti, nima v globalni konkurenci nikakršne dolgoročne prihodnosti. To ni samo pošteno in etično nesporno, temveč je tudi koristno. Mislim, da je tudi zaradi tega absolutno nujno, da nadaljujemo in se ne zadovoljimo z dosežki, ki jih v nekaterih primerih lahko tolmačimo kot napredek, kjer pa se lahko po drugi strani številne stvari štejejo zgolj za skromen rezultat.

Iratxe García Pérez, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, pozdravljam besede, ki so jih izrekle moje kolegice in kolegi, ki so govorili o tej zadevi, saj menim, da lahko tako ugotovimo, da je pred vsemi nami skupni cilj, ne glede na različne poudarke in nekatere razlike v mnenjih.

Prav tako bi želela povedati tudi komisarju, da sem zelo zadovoljna z njegovim govorom in prispevkom k tej razpravi. Vsak izmed nas bi se podpisal pod ta govor. Zato bi rada izrazila svoje zadovoljstvo, vendar tudi dodala, da zdaj potrebujemo pravo politično voljo, da bi te pobude, ki so pred nami, tudi izvedli. Parlament bo torej na strani komisarja, če bo še naprej poudarjal pomembnost tega vprašanja in vztrajal v svojih prizadevanjih za izvajanje vseh teh pobud.

Želim opozoriti samo na en vidik: to je pomembnost vloge moških v boju za enakost med moškimi in ženskami.

Vključevanje moških v to nalogo je bistvenega pomena. Dejstvo, da so kolegi moškega spola danes sodelovali v tej razpravi, je po mojem mnenju odraz dejstva, da morajo moški stopiti skupaj z ženskami tudi v boju za enakost.

Zaključila bom tako, da bom omenila eno izmed vprašanj, ki ga je na tej razpravi odprl kolega, ki je dejal, da ženske govorijo eno in isto že od 19. stoletja. Želim mu povedati, da so ženske v moji državi v 19. stoletju zahtevale volilno pravico: niso namreč smele niti voliti. Torej je tu očitna razlika.

Velik napredek je bil že dosežen in tega ne moremo zanikati. Zahvaliti se moramo vsem tistim ženskam, vsem tistim organizacijam, ki so si prizadevale v boju za enakost. Vendar pa to ne pomeni, da lahko zanemarimo očitno: pred nami je še dolga pot, čaka nas še veliko dela. Če bomo vztrajali vsi skupaj, moški in ženske, bi morali doseči pravo enakost med moškimi in ženskami.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 11.30.

Pisne izjave (člen 142)

Sylwester Chruszcz (NI), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, ta razprava se je dotaknila številnih tem. Poudaril bom vprašanje porodniškega in starševskega dopusta. Evropa se spopada z demografskim problemom, ki ni samo rezultat gospodarskih težav, ki jih čuti naša celina, temveč tudi neuspeha, da se mladim materam zagotovi ustrezna podpora. Za žensko, ki je rodila dojenčka, je neznansko pomembno, da se ji omogoči podpora, ki njej in njenemu dojenčku daje potrebno varnost in ji zagotavlja, da ne bo naletela na ovire pri vrnitvi v svoje poklicno ali družbeno življenje.

Matere je treba zaščititi tako, da se lahko v določenem času vrnejo na svoje delovno mesto in da lahko ustrezno skrbijo za svoje družine, mi pa se moramo posebej osredotočiti na to, da bomo zagotovili, da bodo takšni dogovori veljali enako resno po vsej Evropi.

Corina Crețu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Čeprav je Romunija ena izmed dobrih učenk Evropske unije, kar zadeva zakonodajni okvir in številne vladne pobude in programe za zmanjšanje neenakosti spolov, se pri pomembnih vidikih, ki poudarjajo in ohranjajo neenakost med moškimi in ženskami, sooča s še številnimi pomanjkljivostmi.

Kar zadeva dostop žensk do vodilnih položajev, je Romunija najnižje na lestvici držav Evrope. Izmed 331 članov Parlamenta, jih je samo 37 žensk, kar je skupaj malo čez 11 %. Odstotek žensk v lokalni upravi Romunije pa je še nižji. Švedska ima skoraj enako število članov in članic parlamenta. V Romuniji skoraj ena tretjina žensk dela s skrajšanim delovnim časom, v primerjavi s samo 7,7 % moških, za plačilo, ki je v povprečju 15 odstotkov nižje od plačila moških.

Ta situacija je tesno povezana z vztrajnostjo stereotipov na podlagi spola, zaradi česar večina gospodinjskih del spada med dolžnosti žensk. Na žalost pa neenakost spolov in z njo povezani predsodki niso prisotni samo v družinskem, temveč tudi v šolskem okolju Romunov. Študije kažejo, da so šolske dejavnosti v Romuniji usmerjene k oblikovanju mentalitete, ki razlikuje med spoloma, enako pa počnejo tudi dejavnosti družbeno-gospodarske usmeritve, ki jih organizirajo prosvetni delavci.

Zato poudarjam pomen vključevanja vprašanj v zvezi s pomembno vlogo izobraževanja za zmanjšanje neenakosti spolov v poročilo.

Véronique Mathieu (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Enakost med moškimi in ženskami je temeljno načelo Evropske unije. Vendar pa številke v poročilu za leto 2008 kažejo, da enakosti še ni. Plačna vrzel je že od leta 2003 15 %.

Zaradi tega menim, da moramo okrepiti evropsko zakonodajo, na primer tako, da obvežemo delodajalce, da opravijo študije o plačah z namenom zmanjšanja vrzeli pri plačah.

Pomembno je tudi, da si ogledamo poseben položaj žensk, ki živijo na podeželju, ki na uradnem trgu delovne sile nikoli ne štejejo za 'zaposlene'. Ker nimajo nikakršnega opredeljenega poklicnega položaja, se te ženske, ki nedvomno delajo, da bi svojim možem pomagale na družinski kmetiji, soočajo s številnimi finančnimi in pravnimi problemi, kar zadeva dostop do pokojnin ali socialne varnosti. Zato bom podprla vsak ukrep, ki bo izboljšal položaj teh žensk.

Na koncu naj pozdravim predlagane ukrepe za izboljšanje dostopa žensk do storitev spolnega in reproduktivnega varstva. Takšen dostop je prav red glavni pogoj za uresničevanje njihovih svoboščin.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Po mojem mnenju je diskriminacija na podlagi spola v glavnem posledica starega razmišljanja, ki še vedno obstaja v sodobni družbi: moški finančno vzdržuje družino, ženska pa ima svojo družbeno odgovornost. Takšno razmišljanje je opazno v vseh državah, vendar še posebej v prikrajšanih regijah. To lahko odpravimo z ustreznim izobraževanjem.

V tem smislu menim, da bi morali upoštevati tudi dejstvo, da je razvoj trenutne družbe v celoti pripeljal do povečanja vključenosti žensk v aktivnem življenju in izboljšanja vidnosti njihovega položaja v družbi. Kljub temu se lahko pojavijo problemi na ravni družine, zlasti v primeru skrbi staršev za njihove otroke, vključenosti v njihovo vzgojo in izobraževanje. Pomanjkanje časa, natrpan delavnik, slepilo tujih držav, so pripeljali do manjšega nadzora staršev nad njihovimi otroki v času počitnic, kakor tudi v šolskih dnevih med 14.00 in 18.00 uro.

Zaradi tega je treba opredeliti rešitve, da bi se odpravile skrbi, povezane s tem, kaj počne otrok, ko so njegovi starši v službi: razviti bi bilo treba znotraj in izvenšolske dejavnosti, ki bi nadomestile pomanjkanje nadzora staršev.

Pravzaprav bi morali metodo dejavnosti po šoli razširiti: ta bi morala postati projekt, ki bo koristil družini, skupnosti, državam in Evropi.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Želela bi čestitati poročevalki in poudariti pomembnost vsebine tega poročila za doseganje ciljev gospodarske rasti, zastavljenih v okviru lizbonske strategije.

Tako Evropska unija kot države članice bi morale zagotoviti boljši model za družbo. Navkljub doseženemu napredku neenakost med moškimi in ženskami še obstaja in prav zato moramo ukrepati.

Rada bi opozorila na problem, s katerim se veliko žensk spopada vsak dan in v zvezi s katerim jih zelo malo dobi ugodno mnenje, to je spolno nadlegovanje.

V skladu z nacionalno študijo, opravljeno v Romuniji, so v 90 % primerih žrtve spolnega nadlegovanja ženske, 1 izmed 9 ljudi v mestnem okolju pa je imelo opravka s primeri spolnega nadlegovanja. V več kot 55 % primerih je bil nadlegovalec žrtvin nadrejeni.

Mislim, da je na tem področju potrebno ponovno oceniti strategije in ukrepe, da bi se zvišali življenjski in poklicni standardi žensk, države članice pa bi morale pospešiti izvrševanje zakonodaje Skupnosti na področju enakosti med ženskami in moškimi na trgu delovne sile, kar vključuje tudi spolno nadlegovanje.

Theodor Dumitru Stoiloian (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Prišel je čas, da se odrečemo stereotipom in ostro ukrepamo, da bi zagotovili zares enake možnosti za ženske in moške. V zadnjih desetih letih je prišlo nedvomno do napredka v zvezi s povečanjem predstavnosti žensk v visokih politikah Evrope, vendar je ta še nezadosten. Nasprotno, razlike pri plačilih so v preteklih letih ostale razmeroma stalne. Evropska podjetja še vedno prispevajo k temeljnemu izključevanju, zato so potrebne trdne in bolj pogumne odločitve, skupaj z učinkovitejšo medijsko kampanjo za ta namen.

Splošna udeležba žensk v postopku sprejemanja odločitev je podrejena tudi očitnim izkrivljanjem v Romuniji, ki je edina država, v kateri ni niti ene ženske na ministrskem položaju in kjer ženske v parlamentu dosegajo komaj 9 % udeležbo. Romunska družba se mora boriti proti mentaliteti, oblikam diskriminacije na podlagi spola v vseh njenih vsakdanjih oblikah.

Verjamem v pozitivne učinke uporabe ženskih kvot na volitvah. Modele najboljše prakse lahko najdemo v nordijskih državah, pa ne samo tam. Ne glede na to, ali se odločimo za volilni sistem, ki temelji na proporcionalnem zastopanju z zagotavljanjem enakopravnosti spolov kandidatov, kakor tudi enake vidnosti v medijih (Belgija), ali za razporeditvene kvote, ki jih določa zakonodaja (Finska, Švedska, Španija, Francija), menim, da se lahko položaj žensk, ki se želijo na ta način vključiti v politično, gospodarsko in družbeno življenje, v Romuniji lahko izboljša.

15. Evropska agencija za varnost omrežja in informacij (ENISA) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda je vprašanje Komisiji za ustni odgovor, ki sta ga v zvezi z Evropsko agencijo za varnost omrežja in informacij (ENISA) zastavila Giles Chichester in Angelika Niebler v imenu skupine Evropske ljudske stranke (krščanski demokrati) in Evropskih demokratov (O-0060/2008 - B6-0159/2008).

Angelika Niebler, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, leta 2004 je bila ustanovljena Evropska agencija za varnost omrežja in informacij, znana pod akronimom ENISA. Njena temeljna naloga je izboljšati varnost omrežja in informacij v Evropski uniji in pospešiti tesnejše sodelovanje med državami članicami.

Pristojnosti ENISE so nedvomno kompleksne. Računalniški virusi, nezaželena elektronska pošta, lažno predstavljanje in trojanski programi so resnična svetu virtualnih podatkov. Vdori predstavljajo nevarnost zasebnim in javnim omrežjem. Škoda, ki jo trpi naša sodobna komunikacijska družba, je ogromna. Varnost je ahilova peta naših računalniških sistemov. To je naša ranljiva in ogrožena točka; to pravim zato, da boste razumeli, kako pomembna je ta agencija za nas.

Po drugi strani agencija nima zadostno količino osebja, medtem ko se sooča z velikansko nalogo, ki jo mora opraviti. S tem se odpira legitimno vprašanje, ali ENISA sploh lahko opravi svoje naloge, glede na to, kako trenutno deluje. Tako v tem Domu kot v drugih njegovih organih smo zelo pogosto razpravljali o tem, kako bi lahko ENISO še bolj razvili. Zadnji predlog Komisije je bil, da bi se ENISA združila z načrtovanim organom za trg evropskih elektronskih komunikacij. Tega predloga nista sprejela ne Parlament ne Svet. Namesto tega sta se Parlament in Svet pred poletnimi počitnicami odločila, da je treba mandat ENISE podaljšati za tri leta.

Skrajni namen našega vprašanja Komisiji je zagotoviti, da se ta razprava organizira tudi v teku naslednjih treh let. S tem vprašanjem pa smo želeli tudi hitro ukrepati in Komisijo izzvati, da pove, kakšno je njeno stališče o zadevah, ki jih imamo za ključne. Ali v svoji trenutni sestavi ENISA lahko opravi naloge, ki se od nje pričakujejo? Ali Komisija premišljuje o tem, da bi ENISO zamenjala z drugimi organizacijami? ali je res absolutno bistveno, da te naloge opravi agencija EU? O kakšnih splošnih spremembah strukture ENISE bi morali po mnenju Komisije premisliti?

Veselim se odgovora Komisije. Močno si želim ugotoviti, koliko so premisleki v hodnikih Komisije tudi napredovali. V Parlamentu bomo seveda morali oblikovati svoje mnenje o prihodnji obliki ENISE.

Viviane Reding, *članica Komisije*. – Gospod predsednik, spoštovani člani bodo vedeli, da se v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi agencije ENISA mandat ENISE avtomatično izteče 13. marca 2009.

Vendar pa Komisija meni, da je zelo pomembno, da zagotovimo kontinuiteto dejavnosti na področju varnosti omrežja in informacij. S tem mnenjem sta se strinjala tudi Parlament in Svet na razpravah o predlogu spremembe uredbe o podaljšanju mandata ENISE. Zato je ukrep za podaljšanje mandata ENISE za nadaljnja tri leta upravičen.

Res je, da je ocena ENISE, ki jo je leta 2006 pričela Komisija, prepoznala številne probleme, vendar je prepoznala tudi pozitivne vidike dosežkov agencije glede na omejena sredstva, s katerimi razpolaga. Komisija se je na ugotovljene težave odzvala s predstavitvijo predloga uredbe o ustanovitvi organa za telekomunikacije.

Danes opažamo, da se Svet in Parlament strinjata, da bi morala ENISA ostati ločena od novega organa, ki bo ustanovljen kot alternativa organu za telekomunikacije, Komisija pa še vedno vidi potrebo po učinkovitem organu, ki bo lahko spremljala vprašanja glede varnosti in celovitosti. Zato je potrebno, da ENISA nadaljuje s svojim delom.

Vendar pa sem tudi trdno prepričana, da bodo izzivi na področju varnosti omrežja, zahtevali močan, usklajen evropski odziv. Nedavni kibernetski napadi v Estoniji pa tudi v Gruziji – resen kibernetski napad v času poletja je tam očitno minil neopaženo – so pokazali, da je ena država sama zase prav res lahko zelo ranljiva.

Zato pozivam Evropski parlament in Svet, da na začetku leta 2009 odpreta intenzivno razpravo o evropskem pristopu k varnosti omrežja in o tem, kako ravnati v primeru kibernetskih napadov ter kako v ta razmišljanja vključiti prihodnost ENISE.

Med razpravo o razširitvi uredbe o ENISI sta tako Parlament kot Svet pozivala k razpravi o ciljih možne, posodobljene politike o omrežju in informacijah ter o najprimernejših sredstvih za njihovo doseganje. Izrecno je bilo navedeno, da razširitev uredbe o ENISI ne sme vplivati na izid navedene razprave. Da bi se takšne razprave pospešile, bo Komisija v drugi polovici leta 2008 sestavila vprašalnik, ki ga bo predložila v spletno javno posvetovanje o možnih ciljih posodobljene politike omrežja in informacijske družbe na ravni EU ter o sredstvih za doseganje teh ciljev. To bo, seveda, storjeno v posvetovanju te ENISO in njenim upravnim odborom.

Nikolaos Vakalis, *v imenu skupine PPE-DE*. – (EL) Gospod predsednik, gospa komisarka, Evropski parlament in Svet sta odobrila podaljšanje delovanja ENISE do konca leta 2012. To triletno podaljšanje bo omogočilo nadaljnje razprave o prihodnosti ENISE in širšem vprašanju povečanje varnosti omrežij in informacij v Evropi.

Po mojem mnenju je treba s postopkom revizije pričeti takoj. Z njim bi se morala začasna ustanovitev organa preoblikovati v trajno; predvsem pa mora to spremljati sočasno povečanje števila zaposlenih in dopolnitev izredno pomembnih členov 2 in 3 v poslovniku agencije. Ta rešitev bo organu omogočila, da se čimprej loti dela v okviru nadgrajenega in izboljšane mandata.

Dovolite mi, da vas tukaj spomnim – in to je tudi mnenje Komisije – da lahko varnost omrežij in informacij zagotovi samo evropska agencija. Želela bi tudi poudariti, da se danes prevladujoča večina partnerjev strinja, da je ENISA najbolj sposoben in usposobljen organ, ki lahko razvije dinamično evropsko politiko za varnost omrežij in informacij.

V preteklosti je bila ENISA deležna ostrih kritik. Vendar vas moram spomniti, da je ocenjevalno poročilo iz leta 2007 imelo možnost oceniti ENISO samo na podlagi prvega leta njenega delovanja; zaradi tega ta ocena ni več zanesljiva in seveda ni več časovno ustrezna. Nedavne ocenjevalne študije, ki so jih opravili neodvisni organi, so ponovno vzpostavile resnico. Bistveno je, da so na voljo ustrezna sredstva, s pomočjo katerih lahko organ deluje bolj učinkovito.

Na koncu mi dovolite, da vam povem, da tudi grška vlada želi podpreti uresničljivo rešitev: da bi pomagala pri delu in delovanju organa, se je zavezala, da bo krila stroške vzdrževanja prostorov ENISA v Atenah.

Anni Podimata, *v imenu skupine PSE*. – (EL) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, dejstva, na katerih sloni današnja razprava o vprašanju za ustni odgovor Skupine Evropske ljudske stranke (krščanski demokrati) in Evropskih demokratov o ENISI, se zagotovo močno razlikujejo od dejstev, ki so obstajala v času vložitve tega vprašanja. Za začetek naj povem, da sta se Svet in Evropski parlament strinjala, da se uredba o delovanju tega organa podaljša do leta 2012.

Obenem sta predlog Evropske komisije o ustanovitvi organa za nakup elektronskih komunikacij Svet in Parlament obravnavala zelo previdno. Namesto tega Svet in Evropski parlament dejansko predlagata priporočilo o organu BERT s temeljno odgovornostjo za boljše izvajanje regulativnega okvira za telekomunikacijske storitve, ne da bi se ta vpletal v vprašanja o varnosti in celovitosti omrežja.

Vendar so ta vprašanja prav res izredno pomembna, kot ste tudi vi upravičeno nekaj časa nazaj v današnjih izjavah, gospa komisarka. Poudarili ste, da so nedavni napadi na estonski kibernetski prostor in kibernetski prostor drugih držav pokazali, kako pomembno je, da takoj sestavimo prepričljiv in usklajen evropski odziv.

To pa je natanko tista vloga, ki jo ENISA lahko igra in jo mora igrati, ko deluje v okviru nadgrajenega in izboljšanega mandata z jasno opredeljenimi nalogami in cilji in, seveda, ko dobi potrebna sredstva in človeške vire, ki so ji na voljo.

Upam, da bo Komisija tokrat bistveno in resnično prispevala pri tem, tako da bo pomagala ENISI pri njenem delu in okrepila varnost in celovitost omrežja. To je ključno za okrepitev zaupanja podjetij in, seveda, evropskih državljanov v evropska omrežja.

PREDSEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, varnost omrežja – to zveni kot posebno področje znanja, vendar pa varnost omrežja vpliva na čedalje več vidikov našega vsakodnevnega življenja: mobilne komunikacije, internet, ki svojo pot iztiska kot hobotnica na čedalje več območij vsakodnevnih dejavnosti, ambientalna inteligenca - računalniška inteligenca, ki se vgrajena v okolja, bodisi zato, da pomaga starejšim, bodisi da nadzoruje zapletene delovne postopke. Vse to nam kaže, da postajamo čedalje bolj odvisni od takšnih naprednih oblik tehnologije. Ta vodijo naša življenja in rast našega gospodarstva.

Kako odvisni smo postali, se je nedavno pokazalo v Estoniji. Gospa komisarka, omenili ste, da je bila prizadeta tudi Gruzija. Ljudje ta primer slabše poznajo, toda če bi potrebovali bolj razvpit primer, kot je Estonija, bi ga dobili tam. Videli smo, kako je sodobno gospodarstvo, ki ga poganja omrežje, postalo odvisno od navedenega dejavnika, od navedene tehnologije, kako je bila napadena in kako je bila njena varnost dejansko v zelo resni nevarnosti. To je tudi razlog, zakaj je Komisija, v kateri je tisti čas funkcijo opravljal komisar Liikaanen, upravičeno prepoznala potrebo po agenciji za varnost omrežja. Zato smo bili presenečeni, da je bila ocena ENISE izdelana komaj po enem letu, še preden je dobila vsa ustrezna sredstva, s čimer je obstoj agencije bil postavljen pod vprašaj. To nas je takrat nedvomno šokiralo, zato sem zelo vesel, da o tem razpravljamo tukaj.

Zakaj smo to agencijo dali pod vprašaj že po enem letu? Kako nameravate, kako nameravamo, oblikovati mandat ENISE, da bo lahko delovala kot agencija pod enakimi pogoji kot agencije v Združenih državah, na Japonskem in Kitajskem?

Želel bi se zahvaliti za vaše priznanje po drugi oceni dosežkov ENISE. Kljub temu se iz dneva v dan člani Parlamenta pogovarjamo o tem kulturnem premiku, tej podnebni spremembi, ki vpliva na naše gospodarstvo, ki nas sili, da se odrečemo gospodarski odvisnosti od fosilnih goriv in ta zamenjamo z drugimi viri energije. Vsak dan si tukaj prizadevamo z dušo in telesom. Vsi vemo, da je sprememba naših sistemov samo možnost. Zaradi tega potrebujemo pametne rešitve in varnost omrežja, saj je varnost na prvem mestu. In zaradi tega sem hvaležen, da to razpravo štejemo kot temeljni kamen pri gradnji ENISE, ki ima na voljo močnejša sredstva, kakor tudi večje varnosti omrežja.

Viviane Reding, članica Komisije. – Gospod predsednik, v tem zaključku bi želela reči, da je podaljšanje trajanja ENISE za tri leta deležno enoglasne podpore v Svetu in široke podpore v Evropskem parlamentu. Obe zakonodajni roki sta se strinjali, da že na prvem branju čimprej dosežeta sporazum, in sicer še pravi čas pred avtomatičnim iztekom trenutne uredbe.

Kolikor razumem, Svet načrtuje sprejem spremembe uredbe kot točko 'a' na prihodnjem zasedanju Sveta. S tem bi se problem rešil in potem ko bo Komisija predstavila poročilo o temeljnih problemih, ki se nahajajo pod površjem kibernetskih napadov, bo Parlament lahko prevzel besedo in pričel s pravo razpravo o prihodnosti naših odzivov na tem področju.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

16. Vpliv trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda je poročilo o vplivih trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi (2008/2038 (INI)), ki ga bo gospa Eva-Britt Svensson predstavila v imenu Odbora za enakost spolov.

Eva-Britt Svensson, poročevalka. – (SV) Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti Odboru za pravice žensk in enakost spolov, zlasti pa poročevalcu v senci, za odlične in konstruktivne prispevke k poročilu.

Predsedstvo Sveta je poudarilo pomembnost boja proti stereotipom na podlagi spola. To je eno od šestih prednostnih območij predsedstva. Zato menim, da je tudi za vse nas tukaj v Parlamentu pomembno, da izrazimo svoja stališča o problemu stereotipov na podlagi spola in o tem, kako ti vplivajo na enakost med ženskami in moškimi.

Da bi se izognili kakršnim koli nesporazumom, bi želela posebej in zelo jasno povedati, da v poročilu nikakor ne dajem priporočil za kakršno koli zakonodajo na tem področju, ne na ravni EU ne na nacionalni ravni. Ukrepi, ki jih predlagam, se nanašajo na nacionalne samoregulatorne organe, ki že obstajajo in ki predstavljajo proizvajalce, oglaševalce in potrošnike. Ti organi bi si morali prizadevati za povečanje zavesti o pomembnosti oglaševanja, v katerih prevladujejo stereotipi na podlagi spola. Države članice bi poleg tega morale tudi zagotoviti organe, na katere se lahko širša javnost obrne s pritožbami. Prav tako menim, da bi moral Evropski institut za enakost spolov, ki je v fazi ustanavljanja, opraviti raziskavo o tem, kako takšna vrsta oglaševanja vpliva na enakost. Vedeti moramo več.

Zakaj je to torej pomembno? Pomembno je zato, ker je oglaševanje prisotno povsod, v naših domovih, na javnih prostorih, v časopisih, v medijih itd. To seveda na nas vpliva, če se tega zavedamo ali ne. Podjetja ne bi vlagala milijarde v oglaševanje, če to ne bi imelo nobenega učinka.

Danes pri oglaševanju in trženju ne gre samo za poskus prodaje blaga in proizvodov, temveč tudi za prodajo celotnega življenjskega sloga, oblike kulture. Da bi izpolnili pričakovanja različnih norm se moramo vesti na točno določen način in delovati na točno določen način. Zlasti pomembno je, da ta pojav premagamo tam, kjer vpliva na mlade ljudi, ki se želijo identificirati z odraslimi, ki iščejo prihodnje poti izobraževanja itd. Želim si, da bi vsi ljudje lahko izbirali, ne da bi nanje bodisi zavestno bodisi podzavestno vplivale različne norme, ki slonijo na stereotipih na podlagi spola.

Oglaševalec danes enostavno ne more izdelati oglasa za izdelek, ki veča okoljske probleme ali pospešuje podnebne spremembe. Moja vizija je, da bo v prihodnosti preprosto nemogoče prodati proizvode, ki s seboj nosijo sporočilo, ki sloni na diskriminaciji ali stereotipih na podlagi spola.

Prepričana sem tudi, da z večjim zavedanjem pomembnosti oglaševanja, potrošniki, tako moški kot ženske, ne bodo želeli kupovati proizvodov, ki se oglašujejo na tak način. Skoraj enako sem prepričana, da bodo ljudje dali prednost tistim podjetjem, proizvajalcem, ki vodijo zavestno oglaševalsko politiko in ne dovoljujejo oglaševanja, ki sloni na stereotipih na podlagi spola. To bo pomemben dejavnik uspeha za podjetja in oglaševalce, ki svojo odgovornost kažejo tako, da vplivajo na ustvarjanje večje enakosti in da k temu tudi prispevajo. Konec koncev je to cilj, za katerega pravimo, da je skupen vsem nam. To je samo en dejavnik od mnogih, vendar je zelo pomemben.

Viviane Reding, članica Komisije. – Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti EP in poročevalki gospe Svensson za obravnavo zelo občutljivega vprašanja o vplivu trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi.

Oglaševanje igra pomembno vlogo pri financiranju medijev. Zmanjšuje ceno izvodov revij in časopisov in potrošnikom zagotavlja brezplačen dostop do večine avdiovizualne vsebine. To je pomembno za svobodo izražanja in raznolikost, ki je vprašanje, pogosto obravnavano v tem Domu.

Kar smo videli v preteklih letih je nakopičenje prepovedi oglaševanja ali nadzorov nad njim – cigarete, alkohol, mastna hrana – kmalu pa bodo sprejeta nova pravila o tem, kako bodo lahko proizvajalci avtomobilov oglaševali emisije CO₂. Oglaševanje je lahka tarča, saj ga je veliko lažje urediti, kot obravnavati probleme, ki se nahajajo v ozadju in ki so pogosto bolj zapleteni – čeprav je poročilo, o katerem razpravljamo nocoj, naklonjeno dodatnemu nadzoru nad oglaševanjem tokrat s subjektivnega področja politike spolov.

Kot komisarka za medije priznavam pomisleke politike, ki so v ozadju, vendar se tudi sprašujem, kakšen bo vpliv teh pomislekov, če se bodo izvajali na celotni industriji in splošni javnosti. Ker je oglaševanje zaradi

pomanjkanja denarja in vseh prepovedi postalo težje, so oglaševalci zmanjšali vlogo oglaševanja v njihovih izdatkih za trženje. Obstajajo tudi drugi načini trženja proizvodov poleg njihovega oglaševanja v medijih: na primer pospeševanje prodaje proizvoda. To je zelo slabo za medijski pluralizem, saj večji del tiska – časopisov in revij – ne dobi dovolj prihodkov, da bi lahko nadaljevali z izdajo.

Poročilo ne upošteva pozitivnih vidikov, ki podpirajo cilje poročila, da bi se zaščitilo državljane. Naj navedem nekaj primerov. Člen 3 Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah vsebuje močno formulacijo o človeškem dostojanstvu in nediskriminaciji v zvezi z avdiovizualnim oglaševanjem. Lahko zatrdim, da bo Komisija zagotovila, da bo prenos te direktive s strani držav članic odražal tisto, kar je želel doseči zakonodajalec.

Poročilo ne poudarja niti dragocene vloge, ki jo igra samoregulacija. Naj tudi tukaj navedem en primer. Zavedati se morate, da tudi na to bil dan odgovor v primerih, citiram: 'neustreznega stereotipiziranja', in dala vam bom zelo konkreten primer. Modna industrija je ustavila svoje 'porno-šik' kampanje, ki so ženske stigmatizirale kot čisto spolne objekte. Torej obstajajo zakonodajni ukrepi za reševanje problemov.

V tem smislu bi moral naš pristop biti zelo realen. Oglaševanje je medij kratke oblike, bežno prisoten na eni strani ali 30 sekund dolgem video posnetku. Kar poročilo imenuje 'stereotipiziranje', je lahko samo hiter način, da se proizvod poveže z določeno skupino potrošnikov. To lahko odraža tudi slabo ustvarjalno delo. Na drugi strani imamo dobre in slabe oglase in kot komisarka za medije moram sprejeti, da svoboda izražanja vključuje tudi svobodo do neuspeha – tudi do velikega neuspeha – pa četudi nam to ni všeč. Če bi zdaj prosila plenum, da o tem sprejme odločitev, mislim, da pravice do neuspeha ne bi nihče oviral.

Kot priznava poročilo, ni nikakršne dokončne raziskave, ki stereotipiziranje povezuje z neenakostjo spolov. Oblikovanje politike zahteva močan temelj dokazov, ne samo trdna stališča, in to je tisto, na čemer utemeljujemo naše politične predloge, obenem pa je to tudi razlog, zakaj Komisija podpira pozitivna priporočila EP v poročilu. Izmenjava najboljših praks, na primer, med regulatorji, je nekaj, kar vedno spodbujamo. Seveda se morajo nadaljevati izobraževanje, raziskave in nadaljnje razprave.

Želela bi poudariti, da kot komisarka za medije že devet let prosim za predmet o medijski pismenosti v šolah. Menim, da bi bilo to najpomembnejše: če bi lahko pri mladih prebudili kritičen pogled, da bi brali oglase, zavračali slabe oglase, nekaj, kar za našo družbo res ni pomembno. Želela bi se osredotočiti na najboljšo prakso, na primer, všeč mi je španski primer nagrad za oglase, ki dobro obravnavajo vprašanja spolov. To je pravi način za nadaljevanje in zaradi tega moramo poudariti pozitivno in videti, ali lahko napredujemo še bolj, saj se je za to vredno boriti.

Esther Herranz García, v imenu PPE-DE. – (ES) Gospod predsednik, prava svoboda se konča tam, kjer se prične svoboda drugih, in večja ko je svoboda medijev, večja je svoboda družbe; izguba svobode se prične točno pri cenzuriranju oglaševanja in se nadaljuje v uredniški vsebini.

Zato je Evropska ljudska stranka vložila spremembe tega poročila, da bi popravila število totalitarnih zmot, ki so v nasprotju z načelom svobodne družbe.

Evropsko trženje in oglaševanje že izvaja samoureditev, v državah članicah pa je dovolj zakonodaje. Trženje in oglaševanje nista samo domena medijev, sta namreč del našega vsakodnevnega življenja in, na srečo, imamo odlične strokovnjake, ki delajo na tem področju in ki se večinoma zavedajo svojega vpliva na družbeno ravnoesje. Zato bo Evropska ljudska stranka glasovala proti spremembam in odstavkom, ki so jih predlagali komunisti, saj ti blatijo s svojim šovinizmom in seksizmom, ki je razširjen med delavci v sektorju, kar je popolnoma zavajajoče.

V Evropski ljudski stranki verjamemo v enakost med moškimi in ženskami, vendar menimo, da jo te treba zagovarjati tako, da se ne žali drugih. Verjamemo, da je treba zaščititi otroštvo in mladost in da morajo otroke in mlade ljudi vzgajati njihove družine in družba v celoti. Vzgajati jih je treba z vrednotami, ki jim bodo pomagali, da postanejo boljši ljudje.

Menim, da je sektaško izkoriščanje enakosti, ki je cilj tega poročila, velika napaka, in EPP seveda tega ne bo dovolila. Močno upamo, da bodo sprejete naše spremembe, da bomo lahko poročilo podprli. Sicer se bom na končnem glasovanju vzdržal iz spoštovanja do strokovnjakov na področju trženja in oglaševanja.

Dvomim, da nam bo kritiziranje nacionalnih zakonodaj in prekoračenje pristojnosti tega Parlamenta kaj koristilo, saj bo tako zmanjšana naša verodostojnost v prihodnosti.

Bernadette Vergnaud, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, to poročilo ni tako pomirjevalno kot pozna ura, v kateri se o njem rapravlja, in želim se zahvaliti gospe Svensson za opravljeno delo in njeno sodelovanje.

Trženje in oglaševanje sta v naši družbi povsod navzoča in prispevata k ustvarjanju družbenih konstruktov, ki imajo včasih negativen vpliv v obliki diskriminacije ali umika v enostavne stereotipe na podlagi spola. Oglaševanje je zagotovo vir ustvarjalnosti in takšne predstavitve se včasih uporabljajo namenoma za humorne namene. Toda oglaševalci ne smejo pozabiti, da igrajo tudi pomembno izobraževalno vlogo in da moramo pri mladih ljudeh razviti sposobnost kritičnega razmišljanja, da bi odpravili vse oblike diskriminacije, ki so posledica včasih ponižujočih podob na podlagi spola, ki bi lahko škodile dostojanstvu posameznika.

Namen tega poročila ni dvom v uredniško ali ustvarjalno svobodo, temveč spodbujanje akterjev v tem sektorju, da izboljšajo obstoječe samoregulativne sisteme, sodelujejo s pristojnimi organi in se zavejo svojih odgovornosti v zvezi ne samo z enakostjo spolov, temveč tudi v zvezi s fizičnim in psihičnim zdravjem, ki ga včasih ogrožajo pritiski, ki so rezultat meril za lepoto, opredeljenih kot zaželena norma.

Zato prosim člane, da zavrnejo vse tiste spremembe, katerih namen je črtati dele besedila, saj bi to potem izgubilo vse svoje bistvo.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, zavedam se problema, ki ga opisuje poročevalka. Predstavljam si raziskovalno misijo, ki prihaja z Marsa. Preden pridejo na Zemljo in si med pripravo ogledajo oglas, da bi si ustvarili podobo ljudi na Zemlji. Nato prispejo sem in so presenečeni, da se ženske ne zanimajo le za čistilne proizvode in ne posedajo ves dan doma, dokler se njihovi možje ne vrnejo z dela, temveč so tudi neodvisne in inteligentne in služijo svoj denar in so zato tudi potrošnice, poleg tega pa so tu tudi druge vrste družin, ki jih v oglaših nikoli ne vidimo, kot so enostarševske družine, homoseksualni pari z otroki in družine priseljencev ter, na primer, ljudje na invalidskih vozičkih ali z govornimi napakami. Teh v oglaših nikoli ne vidimo. V tem se s poročevalko nedvomno strinjam.

Vendar pa se strinjam tudi s pripombami komisarke Reding in tudi svojega kolega iz EPP. Še vedno obstaja nekaj, kar se imenuje svoboda izražanja. Zato ne verjamem, da bi se smeli kakor koli vmešavati v vsebino oglasov. Boljša zamisel je najboljša praksa. Seveda tukaj ne smem imenovati nobenih blagovnih znamk, vendar mislim na italijansko modno znamko, ki že 20 let ruši tabuje, v mislih pa imam tudi druge proizvode.

Razen tega je poročilo preširoko, saj naslov pravi 'trženje in oglaševanje', govori pa tudi o šolskih učbenikih, televiziji, internetu, video igrah in še veliko drugem. Iskreno, zdi se mi, da se EU v to ne bi smela vpletati.

V poročilu je tudi nekaj o oglaševanju spolnih uslug. To je povsem neprimerno. Okusi in morala so lahko različni, zato mislim, da jih ne moremo poenoteno vsiliti z vidika EU.

Če si pogledate podobo žensk, ki je v oglaševanju nastajala zadnjih 50 let, z zadovoljstvom ugotavljam, da so ženske veliko pametnejše, kot si mislimo. Oglasom ne dovolijo, da bi jih ustavili pred tem, da enostavno postanejo neodvisne.

Če želimo res nekaj storiti, imam na koncu dva konkretna predloga. Prvič, če nam oglaševanje ni všeč, lahko potrošniki stavkamo, in drugič, predlagam, da se na eno izmed štirih najvišjih položajev v Evropski uniji imenuje najmanj ena ženska.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, želela bi poudariti na oglase, ki obstajajo tako na televiziji, vključno z javno televizijo, in na panojih, in katerih vsebina ali oblika ponižuje osebo, ki se na njih pojavlja. To so ponavadi, toda ne vedno, ženske. Odrekanje dostojanstva, obravnavanje žensk kot objektov, upodabljanje, kot da so na nižji intelektualni ravni ali sposobne, da vzbudijo zanimanje izključno na seksualnem področju, vodi do pomanjkanja samospoštovanja nepripravljenih oseb, ki so izpostavljene takšnemu materialu. To zmanjšuje njihova prizadevanja, da dosežejo življenjske načrte, in omejuje njihove ambicije. Takšno oglaševanje je škodljivo predvsem za mlade ljudi, zaradi česar je njegov vpliv lahko še resnejši. Gre za enega od številnih rezultatov povsod prisotnega potrošništva. Številnim ljudem je dobiček – tudi če je zaslužen na nespodoben način – pomembnejši od tega, da bi se ljudje obravnavali kot posamezniki z notranjo vrednostjo, ki jo je treba zaščititi. Zato je pomembno, da se takšno oglaševanje omeji z zakonodajo.

Hiltrud Breyer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, enakost med ženskami in moškimi je ena izmed vrednot in ciljev Evropske unije. EU namerava vzpostaviti enakost na vsakem področju dejavnosti. Nepredstavljivo je, da bi se pri tem izključilo področje oglaševanja. Zato pozdravljam poročilo gospe Svensson, ki je obravnavala to pomembno vprašanje in predstavila uravnovešeno poročilo. Za to se vam iskreno zahvaljujem.

Oglaševanje vpliva na našo podzavest. Eden izmed večjih vplivov je način, kako oglaševanje ustvarja stereotipe na podlagi spolov. Diskriminacija v oglaševanju je v nasprotju s ciljem enakosti. EU si ne prizadeva dovolj, da bi odpravila seksizem in diskriminacijo v medijih. Zato moramo jasno povedati, da je Evropa Evropa vrednot. Ne želimo si mizogenih oglasov, ki ponižujejo ženske v objekte ali se naslanjajo v neprebavljivih klišejih o ženskah. Enako velja seveda tudi za oglase o moških.

Nasprotno, pa bi me veselilo, če bi oglaševanje pomagalo pretresti naše obrabljeno dojemanje vlog, naše podobe o moških in ženskah. Vendar je na žalost oglaševalska industrija pričela spopad z nečim, kar bi moralo dejansko biti samoumevno, to pa je spoštovanje, še posebej pa spoštovanje do žensk. Nisem razumela, zakaj oglaševalska industrija ustvarja vihar v kozarcu vode. To imenujem vihar ravno zato, ker se zdi, da je na žalost, prišel na ušesa številnih članic tega Doma.

V zvezi s tem se dejansko lahko strinjamo z naslednjimi osnovnimi načeli: bolj se moramo zavedati diskriminacije v medijih, poleg tega potrebujemo tudi nacionalne nadzorne organe, pri katerih je mogoče vložiti pritožbe. Nekaj podobnega, mimogrede, v mnogih državah članicah že obstaja. Zato ne morem razumeti, zakaj se okrog tega toliko razburjamo. Želela sem celo, da bi s tem poročilom posegli še dlje. Iz tega razloga upam, da se lahko dejansko strinjamo o podpori tega, kar imamo zdaj na mizi, saj to poročilo potrebujemo kot podlago in ga ne bi smeli več blažiti.

Urszula Krupa, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospod predsednik, kljub številnim pozitivnim vidikom poročila pri opozarjanju na negativne vplive medijev, trženje in oglaševanje, ki ljudi karikirata in jih pojmujejo kot objekte, jih diskriminirata in jim jemljeta dostojanstvo, moram vseeno protestirati proti nekaterim argumentom poročila, ki so manipulativni in usmerjeni v oblikovanje sodobne egalitarne družbe brez vsakršnih etičnih modelov. Res je, da različne hormonske in psihološke terapije omogočajo poskuse na ljudeh, vendar takšni poskusi lahko povzročijo resne travme in jih je treba prepovedati, enako kot so omejeni poskusi na živalih.

Moškost in ženskost, dvodelna oblika človeškega somatskega organizma, sta elementa, ki oblikujeta osebnost. Vlogi je nemogoče zamenjati, saj sta vdelani v človeški naravi. Opozarjanje na vpliv oglaševanja je čisto v redu, vendar bi bilo bolje, če bi zahtevali etično pravni nadzor, ki temelji na vnaprejšnjem sprejemanju sistema univerzalnih vrednot, ki v najboljšem primeru temeljijo na božjih zakonih.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) Včasih se ne zavedamo niti tega, da ima politika oglaševanja daljnosežen učinek na ohranjanje stereotipov, kar pomeni skoraj nepremagljivo oviro spremembam, ki morajo doseči določene cilje, vključno z lizbonskimi.

Kljub temu pa lahko rečemo, da ima oglaševanje kot tako tudi svoje zelo dobre plati. Morali bi spoznati, da politika oglaševanja, zlasti v odnosih do moških in žensk, zavira proces usklajevanja delovnega in družinskega življenja, saj zelo pogosto prikazuje sliko žensk, ki je vsa vesela in nasmejana iznad svojih, včasih spornih, nalog, ki izhajajo iz njene drugačne družbene vloge in ki jih zelo pogosto opravlja pod velikim časovnim pritiskom.

Problem ni samo v ohranjanju zastarelih stereotipov glede moških in ženskih vlog, temveč tudi v njihovi krepitvi, saj strokovnjaki svarijo, da oglaševanje ne samo krepi, temveč tudi ustvarja pričakovanja. Eno izmed najbolj presenetljivih znakov tega je število deklet, ki trpijo za anoreksijo.

Ker trženje in oglaševanje uporabljata ali zlorabljata obstoječe stereotipe, nima nobenega smisla, da bi Evropski svet sprejel resolucije o boju proti stereotipom, saj bodo te v celoti neučinkovite.

Rešitev zagotovo ne bo nekakšen določen evropski kodeks ravnanja. Problemov, ki jih ustvarjata trženje in oglaševanje, ni mogoče pripisati medijem kot takšnim. Škoda, da poročilo pri tem, ko poskuša rešiti problem, izbere pot, ki bo ali nepraktična ali ki ne bo dosegla cilja.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod predsednik, gospa komisarka, kolegice in kolegi, po mojem mnenju je poročilo zelo pomembno in zelo potrebno. Okolje, ki nas ves čas obkroža, je izredno pomembno za oblikovanje odnosov, dejanj in pristopov k problemom, vključno z enakostjo. Trženje, oglaševanje, mediji, internet in televizija lahko izzovejo resne pozitivne in zelo negativne odnose do zamisli o enakosti spolov.

Ne da bi omejevali svobodo delovanja medijev, organizacij in institucij, ki se ukvarjajo s trženjem in oglaševanjem, in ne da bi vsiljevali cenzuro, bi morali upoštevati negativne posledice, javno obtožiti prikazovanje žensk v neprimerni luči kot objekte, ki izzivajo nasilje, seksizem ali ki so kot "vroče" slike žensk prikazane v kombinaciji s še bolj vročimi, mamljivimi alkoholnimi pijačami. Kaj ni to ponižujoče?

Ker enakost štejem za partnerstvo, menimo, da obzirnost trženja in oglaševanja do teh problemov velja enako tudi za moške. Oglaševanje in trženje bi morala ustvariti način razumevanja enakosti, odražati etične modele enakosti med moškimi in ženskami in ne bi smela izkrivljati filozofije enakosti s ciljem ustvariti dobiček. Na ta način bi trženje in oglaševanje morata ustvariti okolje za družbeno razumevanje in družbena pričakovanja.

Poročilo poudarja potrebo po medijskem širjenju načela o enakosti spolov prek programov in gradiva, namenjenega skupinam različne starosti, s popularizacijo dobrih praks spoštovanja, upoštevanja razlike med spoloma in nediskriminacije. S tem se bo ustvarila kultura enakosti in tudi sama enakost.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Oglaševanje je sestavni del našega življenja in ima neizpodbiten učinek na vedenje javnosti in oblikovanje javnega mnenja.

Poročevalka, gospa Svensson, v poročilu poudarja nekaj stvari, s katerimi se strinjam. Gre v glavnem za izrekanje potrebe po zaščiti otrok in mladine pred negativnim oglaševanjem. Oglaševanje prodaje spolnih uslug in prostitucije kviri otroke že v najbolj občutljivih letih.

Se pa moje mnenje o tem, kako doseči zastavljeni cilj, od mnenja poročevalke razlikuje. Težko je, da bi na evropski ravni posegali v medijsko svobodo in se ne držali načela subsidiarnosti. Mislim, da nam na področju trženja in oglaševanja ne bo uspelo sprejeti evropskega etičnega kodeksa.

Naš strah za mlade generacije morajo reševati v glavnem starši in učitelji. Prepričana sem, da največja odgovornost leži na strani staršev in učiteljev, ki so v položaju, da otroke učijo, naj televizijo in novo tehnologijo uporabljajo z občutkom in odgovorno.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Resolucija daje prevelik poudarek vprašanju o neenakosti med moškimi in ženskami ter i stereotipiziranju spolov. Omeniti je treba negativno stereotipiziranje, medtem ko je neenakost spolov glavni element slabih oglasov, vendar ne tudi edini.

Najprej je treba reči, da so mnogi psihološki testi pokazali, kako se otroci - zlasti otroci, vendar tudi odrasli - s televizije in iz drugih medijev učijo nasilja, negativnih odnosov in negativnega vedenja. Na podlagi tega, kar je komisarka Reding povedala o izobraževanju na šolah, se meni kot psihologu zdi pomembno to, da raziskave kažejo, da so ljudje prepričani, da televizija in zlasti oglaševanje nanje ne vplivata toliko, kot dejansko res vplivata. Trženje in oglaševanje v medijih manevrirata med informiranjem, pospeševanjem in manipulacijo. Problem tiči v razlikovanju med slednjimi. Kjer brezplačno oglaševanje ni skladno z moralnimi, družbenimi in psihološkimi načeli, je škodljivo. To je verjetno najbolj pomembna točka.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Želela bi predlagati nekaj praktični načinov, s katerimi se lahko lotimo vprašanja negativnega vpliva publicitete na enakost spolov v Evropi.

Z vidika veljavne evropske zakonodaje je glavno vprašanje načelo države izvora. To velja tudi za publiciteto, kar pomeni, da bi posnetek, ki ga sprejme nacionalni odbor za radiodifuzijo v eni državi članici, morali sprejeti v predvajanju v vseh državah članicah.

Pred kratkim smo obravnavali jasne primere diskriminacije na podlagi spola, ki so jo spodbujali posnetki, namenjeni javnosti, in ki jih ni bilo mogoče umakniti s sporedov v državah Evropske unije. Zato menim, da bi bilo treba, kadar se ugotovi, da so žaljivi medijski posnetki kršili Evropski pakt za enakost spolov, uvesti ukrepe za določitev izjem od načela države izvora. Ker govorimo o področju, ki spada v pristojnost Skupnosti, to pa so trgovinske in avdiovizualne storitve, sem prepričana, da bi bilo treba uvesti denarne kazni, ki bi jih Evropska komisija predpisala producentom, ki bi spodbujali diskriminatorne podobe prek oglasov.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, podpiramo tako tržno gospodarstvo kot konkurenčnost. Torej, na podlagi zdrave konkurence si želimo, da se pove resnica: proizvodi morajo biti konkurenčni na podlagi resničnih dejstev.

Svoboda ne pomeni neodgovornosti, in tudi oglaševanje ni podvig, ki bi nekomu dovoljeval, da kar razkazuje svoje proizvode. Danes jutraj smo govorili o reševanju diskriminacije in zelo nenavadno je, da tisti, ki podpirajo odpravo diskriminacije, ne želijo zaščititi človekovega dostojanstva z uporabo samoregulacije v oglaševanju.

Čestitam komisarki, ker je s svojimi predlogi pogosto pokazala, da sprejema ukrepe za zaščito mladoletnih oseb in zavarovanje vrednot s pomočjo medijev in zlasti sodobnih tehnologij.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik podpiram stališče, da starši in zakoniti skrbniki nosijo veliko odgovornosti pri tem, kako skrbijo za svoje otroke. Poslovni svet danes vidi in obravnava otroke kot pomembne potrošnike. Zaradi tega je potrebno, da jih že v zgodnji starosti podučimo o moči oglaševanja in možnih negativnih vplivih. Vendar pa ne verjamem v idejo, da bi to morali enotno regulirati po vsej Evropi.

Kot je komisarka tudi dejala, moramo v šolskih sistemi poskusiti in pokazati otrokom pot že zelo zgodaj, da se bodo zavedali tako možnosti kot tveganj, ki se skrivajo v oglaševanju.

Eva-Britt Svensson, poročevalka. - (SV) Zahvaljujem se na vaših besedah. Želela pa bi nekaj pojasniti – poročilo prihaja s strani Evropske združene leveice, to je vse. V zvezi s spremembami bi vas želela spomniti, da je odbor sprejel 53 sprememb različnih političnih skupin, skupaj s štirimi, ki jih je pripravila gospa Herranz García.

Omenili ste svobodo izražanja. Samoumevno je, da svoboda izražanja nedotakljiva. To poročilo ne vsebuje ničesar o kakršni koli novi zakonodaji, bodisi na ravni EU ali v državah članicah. To je stvar posameznih držav. Kar počnemo v tem poročilu, je to, da se osredotočamo na organe, ki že obstajajo, na samoregulatorne in skupne organe, v katerih visi skupaj, proizvajalci, oglaševalci in potrošniki, najdejo najboljše metode.

Komisija pravi, da potrebujemo bolj dokončno študijo o tem, kako to vpliva na enakost. Strinjam se s tem in zato je to bilo v našem poročilu tudi poudarjeno. Potrebujemo več raziskav. Spodbuditi moramo kritično razmišljanje! In prav o tem govori tudi poročilo! O večanju zavesti in s tem tudi spodbujanju kritičnega razmišljanja!

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 3. septembra, ob 11.30.

Pisne izjave (člen 142)

Zita Gurmai (PSE), v pisni obliki – (HU) Boj proti stereotipom je eno izmed šestih prednostnih področij načrta za enakost 2006-2010.

Gre za načelo, katerega praktični vpliv je izredno daljnosežen in temeljit, saj stereotipi ustvarjajo sramoten položaj za ženske in postavljajo velike ovire njihovem uspehu – bodisi pri iskanju zaposlitve, na delovnem mestu, poklicnem napredovanju, njihovi udeležbi pri oblikovanju odločitev ali iskanju ravnovesja med njihovim delovnim in zasebnim življenjem. Stereotipi ustvarjajo in ohranjajo neenakosti na vseh področjih življenja in tako povzročajo neizmerno škodo celotni družbi ter močno zmanjšujejo učinkovitost prizadevanj za ustvarjanje enakosti.

Menim, da so potrebni dobro načrtovani, usklajeni ukrepi in kampanje proti stereotipom, katerih pomembni elementi so družbena zavest, ki se prične v otroštvu, izobraževanje ter uporaba ustreznih praks.

Trženje in oglaševanje, ki se pojavljata v medijih, igrata pomembno vlogo pri oblikovanju podobe žensk – škodljiva podoba veliko prispeva k ohranjanju sramotnega položaja, obenem pa se ta trend lahko obrne tako, da se resničnost, možnosti in znanja pokažejo na resničen način. Zato si moramo prizadevati za pripravo teh možnih orodij in ukrepov, s katerimi lahko spodbudimo pozitivne spremembe. Podobno je ključnega pomena je tudi ustrezno izvajanje veljavne zakonodaje.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, poročilo gospe Eve-Britt Svensson o vplivu trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi je eno izmed tistih dokumentov, ki so usmerjeni v poseganje v zadeve, ki niso najvišjega pomena glede na probleme, s katerimi se Evropska unija trenutno sooča. V določenem smislu to poročilo enostavno ni resno.

Poročevalki bi rekel, da je stereotipiziranje spolov večji problem od posurovelosti medijske vsebine, zlasti kar zadeva otroke. Glede na obstoječe kodekse oglaševanja, ki veljajo v medijih, je trditev, da oglaševanje spodbuja sovraštvo na področju spolov, pretirana. Poročilo ne navaja čedalje višjega problema diskriminacije na podlagi spola med državljani EU muslimanske veroizpovedi. Bojim se, da muslimanski tisk v zvezi z enakostjo med ženskami in moškimi ni pod nadzorom.

To je zelo resen problem, ki ga morajo rešiti države članice EU. Ustrezni odnosi na področju enake obravnave moških in žensk v tradicionalni, historični evropski družbi še ne zahtevajo, da bi v to posegali. Posamezne primere izprijenega vedenja na tem področju je mogoče rešiti s pomočjo obstoječe zakonodaje.

17. Kloniranje živali za preskrbo s hrano (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda je razprava o ustnem vprašanju (O-0069/2008 - B6-0545/2008), ki ga je Komisiji v zvezi s kloniranjem živali za preskrbo s hrano zastavil Neil Parish v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja.

Neil Parish, avtor. – Gospod predsednik, z velikim veseljem bi želel pozdraviti komisarko gospo Vassiliou, ki bo kljub tej pozni uri danes zvečer prisluhnila mojemu vprašanju.

Ko govorimo o kloniranju, to ne zadeva samo varnosti hrane: v Evropi verjamemo tudi, da v okviru skupne kmetijske politike hrano proizvajamo na podlagi zelo visokih standardov in tudi na podlagi zelo visokih standardov dobrega počutja živali. Problemi, povezani s kloniranjem, ne zadevajo samo dobrega počutja živali, temveč tudi zaupanje potrošnikov v hrano, katerega izvor bi lahko bile klonirane živali.

Pogledati morate samo na drugo stran Atlantskega oceana, v Združene države Amerike, in videli boste, kako preprečiti, da bi klonirane živali vstopile v prehranjevalno verigo. Na primer, če je kloniran bik na koncu svojega življenja, ko lahko vstopi v prehranjevalno verigo, vreden 1000 EUR, potem morajo ljudje, ki so ga vzredili, vložiti obveznico, ki je lahko vredna 3000 EUR, in ko to žival usmrtijo in poskrbijo, da ne bo vstopila v prehranjevalno verigo, dobijo svojo obveznico nazaj. To je povsem preprost način, kako preprečiti vstop kloniranih živali v prehranjevalno verigo.

Mislim, da moramo to zadevo vzeti zelo resno, zato bi pozval komisarko, da si to še enkrat ogleda.

Omenil bom nekaj problemov v zvezi s kloniranjem, zlasti z vidika dobrega počutja. Kloniranje nosi s seboj resne zdravstvene probleme in probleme, povezane z dobrim počutjem, ki jih čutijo kloni in njihove nadomestne samice; problemi zdravja živali izhajajo iz invazivnih tehnik, ki so potrebne za to, da se naredi klon; tu je trpljenje nadomestnih samic, ki nosijo klonirane zarodke, in visoka raven slabega zdravja in smrtnosti v zgodnjem življenju kloniranih živali.

Revija za znanost in tehniko OIE je ugotovila, da se iz samo 6 % kloniranih zarodkov razvijejo zdravi kloni z dolgo življenjsko dobo.

Poročilo EFSA poudarja tudi povečanje deleža prekinjene brejosti ali motenj pri nadomestnih samicah kloniranih zarodkov. Zaradi teh motenj in velike velikosti klonov so carski rezi pri govedu, ki nosi klone, veliko bolj pogosti kot v primeru običajne brejosti. Smrtnost in umrljivost sta višja pri klonih kot pri živalih, ki so se skotile po običajni oploditvi; prizadeto je lahko dobro počutje tako nadomestne samice kot klona.

Z etičnega vidika ima Evropska skupina za etiko pomisleke, ali je kloniranje živali za preskrbo s hrano etično upravičeno. Prav tako se ji ne zdijo prepričljivi argumenti, ki upravičujejo proizvodnjo hrane iz klonov in njihovih potomcev.

Če si pogledate podatke o tem, kaj se je zgodilo, ko so bile živali klonirane, vidite, da je klonirano tele pogosto za 25 % težje od običajnega, kar povzroči boleče kotenje; 25 % krav, oplojenih s kloni, 120. dan brejosti razvijejo vodenico. Poročila iz leta 2003 kažejo, da so se teleta pravočasno skotila samo iz 13 % zarodkov, vsajenih v nadomestne samice; preživel je samo 5 % kloniranih zarodkov, vstavljenih v krave prejemnice. V mnenju EFSA-e je navedena študija, po kateri je od 2170 govedu, ki so prejela zarodke, skotilo samo 106 živih mladičev – 4,9 % – samo 82 pa jih je preživel več kot dva dni.

Upoštevati moramo tudi probleme, ki ne zadevajo samo dobrega počutja živali, temveč tudi celotno genetsko informacijo živali - kar je tudi vidik kmetovanja. Vzemimo pasmo Holstein Friesian – po mnenju nekaterih obstaja samo 50 ras pasme Holstein Friesian. Če začnemo klonirati bike in se potem telica kloniranega bika vrne k mladičem, tako da se uporabi isti oče, bomo ustvarili še tesnejšo genetsko informacijo. Tu so potem problemi z boleznimi in genetiko, ki se prenaša na te mladiče. Zato moramo poskrbeti za hibridno moč.

Sama industrija ne more pojasniti, zakaj ima klonirana žival celico starša – starejšo celico. Zato, naj ponovim, obstaja tveganje, da bomo ustvarili žival, ki ni enako močna in zdrava.

Komisijo zato pozivam, da predloži predloge za prepoved kloniranja živali za preskrbo s hrano in dajanja kloniranih živali na trg mesnih in mlečnih izdelkov.

Androula Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, želim se zahvaliti gospodu. Parishu, da je odprl to vprašanje, saj gre za vprašanje, ki se mu je Komisija močno posvetila in ki je po njenem mnenju pomembno in dejansko nekaj, kar nas vse skrbi. Evropska komisija je – kot je dejal gospod Parish – zaprosila EFSA-o, da

poda svoje mnenje o varnosti hrane, zdravju živali, dobremu počutju živali in okoljskimi posledicami uporabe živih živalskih klonov.

Končno mnenje je bilo sprejeto 15. julija letos, Komisija pa zdaj ocenjuje potrebne ukrepe, ki jih mora sprejeti. To mnenje se nanaša na negotovosti pri oceni tveganja zaradi omejenega števila razpoložljivih študij. Nanaša pa se tudi na dejstvo, da je bilo ugotovljeno, da sta bila zdravje in dobro počutje velikega deleža klonov prizadeta, pogosto zelo resno, čemur je sledila smrt teh živali.

Komisija se zaveda, da se še danes pojavljajo negativni vplivi na zdravje in dobro počutje živali, kljub temu, da se je uspešnost kloniranja živali v preteklih letih izboljšala. Po nekaterih navedbah so stopnje smrtnosti in umrljivosti pri klonih po skotitvi višje kot pri živalih, ki so bile oplojene na običajen način. Vendar pa je večina preživelih klonov normalnih in zdravih, kar so pokazale psihološke meritve, kakor tudi vedenjske in klinične preiskave.

Komisija tesno spremlja znanstvene dosežke na tem področju. Leta 2004 je financirala tudi vseevropski raziskovalni projekt pod imenom Kloniranje v javnosti, ki je obravnaval etične, pravne in druge družbene vidike kloniranja živali na kmetiji. Projekt je usklajeval Danski center za bioetiko in oceno tveganja, njegov cilj pa je bil spodbuditi javno razpravo o vprašanju biotehnologije.

Kar zadeva vključenost javnosti, je Komisija jeseni leta 2007 sprožila javno posvetovanje o etiki kloniranja živali za preskrbo s hrano, septembra leta 2007 pa je organizirala odprto okroglo mizo na isto temo s predstavniki akademij, industrije, NVO, civilne družbe, mednarodnih organizacij, itd. Da bi povečala udeležbo javnosti, je bila okrogla miza predvajana tudi na internetu, njen zapisnik pa je bil objavljen.

Nenazadnje je Komisija pred kratkim sprožila anketo Eurobarometra o odnosu potrošnikov do kloniranja za proizvodnjo hrane. Namen ankete je vprašati ljudi, kakšno je njihovo mnenje o kloniranju in hrani, proizvedeni iz mladičev kloniranih živali, ter koliko o tem vedo. Rezultati bodo zelo kmalu na voljo.

Komisija v celoti upošteva etične pomisleke, ko obravnava občutljiva vprašanja, kot je kloniranje. Komisija svojo pozornost etiki kloniranja živali namenja vse od leta 1997, ko je skupina svetovalcev Evropske komisije o etičnih posledicah biotehnologije izdala svoje mnenje o etiki kloniranja. Glede na stanje tehnologije v tistem času, mnenje ni vključevalo uporabe kloniranja za prehranjevalne namene. Iz tega razloga je Komisija zaprosila Evropsko skupino za etiko v znanosti in nove tehnologije, neodvisno svetovalno telo Komisije na tem področju, da da svoje mnenje o etičnih vidikih kloniranja živali za preskrbo s hrano. Njihovo mnenje je bilo objavljeno januarja letos. Glede na trenutno raven trpljenja in zdravstvenih težav nadomestnih samic in kloniranih živali, je Evropska skupina za etiko izrazila dvom glede tega, ali je kloniranje živali za preskrbo s hrano etično upravičeno. Zagovarja namreč dejstvo, da trenutno ni nikakršnih prepričljivih argumentov, ki bi opravičevali proizvodnjo hrane iz klonov in njihovih mladičev. Komisija trenutno pregleduje pomisleke, ki jih je izrazila ta skupina.

V okviru mednarodnih predpisov morajo omejitve pri uvozu proizvodov temeljiti na legitimnih pomislekih in se smejo biti diskriminatorne, temveč sorazmerne z zastavljenim ciljem. V skladu s svetovnimi pravili v trgovini, se lahko uvoz prehrabnih proizvodov iz tretjih držav ustavi, če ta predstavlja resno grožnjo zdravju živali ali ljudi. Na podlagi opravljenih študij in mnenja ESA-e bo Komisija preučila, ali je treba te omejitve uvesti. Prepričana sem, da se bo to hitro zgodilo.

Agnes Schierhuber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, današnja razprava je zagotovo bistvena kot sredstvo za opozarjanje na nevarnosti, ki jih prinaša kloniranje. Zelo sem hvaležna gospodu Neilu Parishu, da je Komisiji zastavil to ustno vprašanje. Ena stvar je popolnoma jasna, in sicer, da je zdravje živali enako varnost hrane.

Kot vemo, obstajajo različni postopki kloniranja: terapevtsko in reproduktivno kloniranje, kakor tudi DNA kloniranje. Danes razpravljamo o reproduktivnem kloniranju. Reprodukativno kloniranje pomeni ustvarjanje genetsko identične kopije nečesa: rastline, živali in mogoče, nekega dne – če bomo začutili potrebo, da prekoračimo prav vse omejitve – celo človeka.

Kadar se kloniranje uporablja pri vzreji živali za namen proizvodnje hrane, pa obstajajo težave. Prav od teh, ki jo želim omeniti, je visoka raven pogina. Na primeru Američanov smo se naučili, da preživi zelo malo klonov. Zaradi tega kloniranje za namen proizvodnje hrane ni finančno vzdržno. Klon ima od samega začetka enako genetsko starost kot izvirnik. To pomeni, če je izvirnik šest let stara krava, bo klon tele, katerega geni so stari šest let. V procesu kloniranja se klonirajoči genom neizogibno poškoduje. Zaradi tega je klon dovzeten za bolezni in parazite.

Če se kloniranje izvaja na več generacijah, gospa komisarka, pride do nakopičene izčrpanosti genetske raznolikosti, ki je pomembna za preživetje vrst, saj jim omogoča, da se prilagajajo spremembam v njihovem naravnem okolju.

Na koncu se pojavlja vprašanje, ali je človeški rod lahko tako predrzen, da bo posegel v najbolj naravne biološke procese, tudi če to počne z najboljšimi nameni. Meni se zdi, da ni nobene potrebe po tem, da bi spremenili nekaj, kar je delovalo več milijonov let. Človek ima v vsakem primeru prekratko življenjsko dobo, da bi lahko izkusil učinke svojih dejanj v daljšem časovnem obdobju. Upam, da se ne bomo našli pred enako dilemo, kot Goethejev čarovniški vajenec, ki se ni mogel rešiti duhov, ki jih je priklical.

Csaba Sándor Tabajdi, v imenu skupine PSE. – (HU) Gospod predsednik, v celoti se strinjam s predlogom gospoda Parisha: tu sta potrebni dve vrsti nične tolerance. Prvič, klonirane živali nikakor ne bi smele vstopiti v prehranjevalno verigo; o tem se strinjamo vsi. Prav tako se v celoti strinjamo, da se klonirane živali iz Argentine, Brazilije ali kjer koli izven Unije, nikakor ne bi smele uvažati ali prinesiti v Evropsko unijo, in prosimo Komisijo, da to zagotovi. To je dvojna nična toleranca, ki je po mojem mnenju bistvo predloga gospoda Parisha. Gospa Schierhuber in gospod Parish sta oba dejala, da obstaja velika nevarnost, da ni nikakršnega pravega, ustreznega nadzora ali spremljanja, in da obstajajo neustrezni preskusni vzorci, neustrezni poskusi, ki se nasploh ukvarjajo samo s prašiči in govedom, zato je nevarnost res zelo velika. Pravzaprav bi lahko to povzeli z besedami, da kloni ne smejo vstopiti v prehranjevalno verigo, in da bi bilo seveda nesmiselno in neumno, če bi ovirali raziskave na področju genetskega inženiringa in bioinženiringa. Raziskave so ena stvar, prehranjevalna veriga pa nekaj popolnoma drugega, in tretjič potrebne so tudi dolgi, zanesljivi pregledi, ki so neodvisni od organizacij v sektorju, kakor tudi neodvisno spremljanje v okviru številnejših in daljših obdobj. Hvala za vašo pozornost.

Mojca Drčar Murko, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, iz izkušenj z drugimi vprašanji, ki obravnavajo varnost hrane, kakor tudi z odpiranjem ustreznih vprašanj, povezanih z odnosom med človekom kot prevladujočo vrsto ter živalmi, vemo, da je razumevanje javnosti močno odvisno od posebnega poznavanja zadeve. Potrošniki so čedalje bolj občutljivi, kadar gre za trpljenje in poškodbe kmetijskih živali. Zaradi tega jih je treba ustrezno informirati o tveganjih, ki jih predstavlja kloniranje živali. Potrebna je izobraževalna kampanja, ki jim bo pojasnila, kako neverjetno potraten proces je kloniranje bilo do sedaj.

Pričakovano je bilo, da EFSA ne bo odkrila jasnih pomislekov glede varnosti, ki se nanaša na prehrabene proizvode iz klonov živine, v primerjavi z živino iz konvencionalne reje. Vendar pa je EFSA v svojem nedavnem poročilu poudarila tudi, da ima ta praksa velike povratne posledice za zdravje in dobro počutje živali.

Vprašanje odpira družbene probleme, ki nam močno svetujejo, da prepovemo kloniranje živali za hrano, kakor tudi uvoz kloniranih živali in njihovih mladičev.

Janusz Wojciechowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, naša civilizacija živi na račun izkoriščanja živali in bo zagotovo tako živela še naprej. Živali ubijamo, da bi zadovoljili številne potrebe, vendar si postavljamo tudi nekatere standarde. Evropejci vsaj postavljamo meje pri trpljenju živali in podpiramo njihovo dobro počutje. Naša zakonodaja določa, da žival ni stvar.

Kloniranje živali je sporen znanstveni dosežek. Kloniranje živali za gospodarske namene pa je po drugi strani etična zloraba. Ne gre za živinorejo, temveč za proizvodnjo živali. To ne temelji niti na načelu proizvodne linije, temveč na načelu fotokopirnega stroja. To bi morali odkloniti iz moralnih razlogov in iz spoštovanja do živali, vendar tudi v imenu naše lastne človečnosti. Samo en korak je od tega, da živali štejemo za stvari, do tega, da za stvari štejemo tudi ljudi. Korak od kloniranja živali do kloniranja ljudi je že tako ali tako kratek. Resolucijo podpiram v imenu Združenja za Evropo narodov.

David Hammerstein, v imenu Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, sprašujem se, kaj upamo, da bomo dosegli z moratorijem na kloniranje živali za preskrbo so hrano? Kaj upamo, da bomo dosegli z uporabo previdnostnega načela in preprečevanjem uvoza kloniranih živali? Kaj upamo, da bomo dosegli s tem, da živali več ne bomo obravnavali zgolj kot stvari in jim zato ne bomo več povzročali nepotrebnega trpljenja?

Ovca Dolly je umrla bolna in zmaličena. Poskus z ovco Dolly je bil polomija. Vendar se zdi, da se iz tega nismo ničesar naučili.

Kloniranje lahko zmanjša genetsko raznolikost; ustvari lahko večjo občutljivost za bolezni živali; ustvari lahko situacijo, v kateri lahko čuteča bitja, naši živalski sorodniki, ki lahko čutijo in izkusijo bolečino, doživljajo še večje trpljenje.

Kartika Tamara Liotard, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospod predsednik, iskreno bi se želela zahvaliti gospodu Parishu in reči, da v celoti podpiram njegove pripombe. Pokazalo se je, da kloniranje povzroča živalim trpljenje, enako je ugotovila tudi EFSA. Če bomo dovolili kloniranje živali za proizvodnjo hrane, bomo poleg trpljenja živali in etičnih nasprotovanj naleteli še na naslednje težave: zelo vprašljivo je namreč, ali potrošniki sploh hočejo jesti klonirano meso, ni gotovo, kako varno bo to meso, in, končno, javna razprava o klonirani hrani se niti ni še pričela.

Zato resnično nasprotujem temu, kar si Komisija sploh drzne predlagati, in sicer da dovoljuje, da se kloniranje vključi v opredelitev pojmov v novi uredbi o živilih. S tem posredno nakazuje, da bi lahko podprla kloniranje živali za proizvodnjo hrane. Zato pozivam Komisijo, da tudi v okviru tega poročila, ponovno premisli o svoje stališču. Zaradi vseh nasprotovanj pozivam Komisijo tudi, da brez odlašanja vloži predlog za popolno prepoved kloniranja živali.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, pravilno in naravno je, da želimo izboljšati kakovost živine, tako da za vzrejo uporabljamo naše najboljše živali. To zagotavljata umetna oploditev in prenos zarodka. Kloniranje pa je nekaj popolnoma drugega: po besedah Agencije Združenega kraljestva za živilske standarde je to velikanski skok, ki pa je daleč od tega, da bi materi naravi lahko kakorkoli pomagal.

Povsem ločeno od drugih etičnih vprašanj in nevarnosti znanosti kopiranja na človeškem področju, dejansko skrb povzroča dobro počutje živali. Prezgodnje staranje in okvare zdravja, vidne v odmevnih primerih kloniranja, ki so prišli na naslovnice, kot je bila ovca Dolly, so dobri opomniki na navedena vprašanja glede dobrega počutja živali. Namenjanje večje količine denarja za reševanje bolezni živali bi nam koristilo bolj kot eksperimentiranje z naravo.

Z vidika potrošnika je tu tudi vprašanje o kakovosti hrane, saj bodo klonirane črede enako občutljive na iste seve bolezni, medtem ko je genetska raznolikost ena izmed naših najboljših obramb pred nebrzdanimi izbruhi bolezni. Pravzaprav, kakor koli si ogledam to zadevo, ne najdem ničesar, kar bi me prepričalo, da je kloniranje živali pravilno, potrebno ali v interesu javnosti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, če je zaščita biološke raznolikosti prednostna naloga Evropske komisije, potem o kloniranju ne bi smeli govoriti. Želel bi slišati argumente, ki zagovarjajo kloniranje živali za hrano. Nas bodo res vodili samo gospodarski pomisleki? Kaj pa etična, družbena in zdravstvena vprašanja?

Preden se odločimo, ali bomo dovolili prodajo takšne hrane na trgu EU, moramo za tak korak dobiti dovoljenje naših državljanov. Sam nisem prepričan, ali bi lahko pogoltnil zrezek kloniranega prašiča in popil mleko klonirane krave.

Namesto da govorimo o gensko spremenjenih živilih in hrani od kloniranih živali, bi morali razmišljati o tem, da bi sprejeli še več ukrepov v korist vračanju naravne hrane, ki je ekološka, zdrava in ne vsebuje kemikalij. Naj kloniranje ostane v domeni raziskovanj. Po mojem mnenju je pot od laboratorija do vilice in noža evropskega potrošnika še vedno dolga, saj je še vedno preveč vprašajev. In ker so številna vprašanja še neodgovorjena, sem prepričan, da se pri tej zadevi ne smemo zaleteti.

Prav tako Komisija ne bi smela delovati v nasprotju z mnenjem evropskih državljanov. Tudi če bi se dovolil vstop proizvodov, ki izvirajo iz kloniranih živali, na trg EU, sem prepričan, da četudi bi bili jasno označeni in bi se ljudje o njihovem nakupu zavestno odločali, med potrošniki EU ne bi našli preveč privržencev.

Če uvedemo proizvode, ki izvirajo od kloniranih ovac, perutnine, koz ali goveda, bomo uničili podobo evropskega kmetijskega modela, ki tako zelo veliko ceni varstvo okolja in dobro počutje živali.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz v celoti podpiram predlog gospoda Neila Parishja za prepoved uporabe kloniranih živali za proizvodnjo hrane. Vendar sem kar nekaj časa gledal Komisijo, ki se je trudila državam članicam naložiti pravne dogovore, ki bodo pripeljali do uvajanja gensko spremenjenih živali za množično uporabo, v prihodnosti pa mogoče celo meso kloniranih živali.

V številnih državah, vključno s Poljsko, so lokalni organi sprejeli resolucije, ki zahtevajo, da cele regije, pa tudi cele države, ostanejo proste GSO. Pod pritiskom industrijskih lobijev Komisija ignorira te resolucije in vsiljuje uvedbo gensko spremenjenih živil na trg. Države članice EU dolgujejo javnosti jasen odgovor: ali zagovarjajo zdrava, naravna živila ali gensko spremenjena in klonirana živila? V zvezi s tem ne smemo biti hipokritični.

Dovolite mi, da komisarko vprašam tudi, kako namerava zaščititi javnost pred nenamernim nakupom hrane, ki bi v prihodnosti lahko prihajala od kloniranih živali? Takšna hrana ne bo posebej označena, saj jo bodo izvozniki poskusili pretihotapiti na evropski trg.

John Purvis (PPE-DE). - Gospod predsednik, v tej razpravi bo moj glas drugačen, saj e skozi čas človek priroji vzrejo živali in okrepi njihovo produktivnost, da bi izpolnil svoje potrebe. Kontinuum je jase: naravna podpora umetni oploditvi, prenosu zarodka, razcepu zarodka, oploditvi in vitro, jedrnemu prenosu blastomer, jedrnemu prenosu zarodka in zdaj še jedrnemu prenosu somatske celice.

Vsak nov dosežek je bil razumljen kot dosežek, ki je še predaleč, in vsakič, ko se je izboljšala in izpolnila nova tehnika, so prišle v ospredje koristi, predvideni problemi pa so izginili.

Sindikati kmetovalcev danes že predvidevajo koristi, ki jih uporaba kloniranja lahko prinese zdravju in dobremu počutju živali. Agencija za živila in varnost pravi: 'Nikakršnih znakov ni, da v smislu varnosti hrane obstajajo razlike med prehrabenimi proizvodi iz zdravih klonov govedi ali prašičev in njihovimi potomci, v primerjavi s tistimi, ki izvirajo iz zdravih in konvencionalno rejenih živali.' Agencija ne vidi tudi nobenih nevarnosti za okolje – so pa koristi: zaščita živali visoke vrednosti in njihove genske zasnove, ohranjanje in celo ponovno uvajanje ogroženih vrst, odprava nevarnih patogenov in njihovega prenosa na mednarodni ravni, izboljšanje produktivnosti in konkurenčnosti ter spodbujanje raziskav in razvoja v Evropi, namesto drugje.

Zakaj se torej samo Evropejci vedno znova ujamejo v isto past nezaupanja vsem novim dosežkom in uvajanja prepovedi na nove stvari? Poglejte, kaj se je zgodilo z GSO. Začnimo torej razpravljati in utemeljimo naše argumente na znanosti in dejstvih. Komisijo pozivam, da dosežke pozorno spremlja, spodbuja raziskave, pojasnjuje znanost, zagovarja dejstva; vendar da ne prepoveduje. Zavržimo torej to netočno, nelogično in zavedeno resolucijo.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, da ne bi gospod Purvis mislil, da je ostal sam, dovolite meni, da poskusim in uberem srednjo pot. To je zelo pomembna razprava in škoda je, da poteka ob tako pozni uri. Prvi del sem poslušala v svoji pisarni in kar prikovala me je k sebi - kar je redkost za razprave Evropskega parlamenta - zato ker je praktična.

Želela bi omeniti več točk. Kar me danes skrbi v tej razpravi, je povezava med gensko spremenjeno hrano in kloniranjem živali. Ne sodim med tiste, ki zahtevajo prepoved GSO, kajti na Irskem uporabljamo velike količine gensko spremenjene živalske krme in moramo tako tudi nadaljevati. Pomisleki o kloniranju, ki jih je dobro predstavil predsednik Odbora za kmetijstvo, se nanašajo na dobro počutje in seveda je tu skrb zaradi dejstva, da živali trpijo. To je vprašanje, ki ga je treba obravnavati.

Zahteva po prepovedi kloniranih živali v proizvodnji hrane mogoče ne bo usmerjena v to vprašanje, v kolikor gre za fazo raziskav tega procesa. Zato, medtem ko je moj neposreden odziv kot člana Odbora za kmetijstvo bil ta, da bom to resolucijo podprl – vesel sem, da smo odprli to vprašanje in čestitam odboru in njegovemu predsedniku, da sta to storila – mi moj moški instinkt govori, da gospod Purvis mogoče ni na pravi poti in da bi lahko popolna prepoved pretirana. Čakam na zelo pretehtano mnenje Komisije.

James Nicholson (PPE-DE). - Gospod predsednik, na začetku mi dovolite, da se zahvalim za priložnost, da lahko sodelujem v tej razpravi. Mislim, da je prišla pravi čas.

Gre za temo, ki povzroča velike skrbi. Kar mi ni všeč, je to, da v Evropi nimamo zadostnega nadzora, da bi zagotovili, da klonirane živali ne bodo vstopile v prehranjevalno verigo ali jo dosegle. Razumem potrebo po tem, da dovolimo vzrejo in razvoj živali, in v celoti razumem, kaj želi povedati gospod Purvis – sploh pa si neženim zaustaviti sposobnosti znanosti, da se razvija v kakršni koli obliki ali velikosti – vendar močno verjamem, da moramo vpeljati jasna merila in nadzor. Strinjam se s pomisleki gospoda Parisha, ki zadevajo dobro počutje živali. Tudi sam imam velike pomisleke v zvezi s tem,, saj velik odstotek kloniranih živali trši že zelo zgodaj.

Naj ponovim: ne nasprotujem in nikakor ne želim ovirati futurističnih dosežkov. V preteklosti smo naredili mnogo napak. Ne dovolimo, da bi se to zgodilo tudi pri tem občutljivem vprašanju. Zaščitimo prehranjevalno verigo pred kloniranimi živalmi. Njim nasprotujem samo v prehranjevalni verigi.

Androula Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, mnenje Evropskega parlamenta o tej novi tehnologiji in njenih posledicah je seveda izredno pomembno zame, zato pozdravljam stališča spoštovanih članic in članov. Zlasti bi želela reči, da nam mnenje EFSA-e daje novo miselno hrano in da je treba upoštevati številne dejavnike. Strinjam se, da nova hrana ni primerno orodje, s katerim bi reševali vprašanje v zvezi s

hrano iz kloniranih živali, in da je to nekaj, o čemer lahko razpravljamo med našim posvetovanjem o predlogu za novo hrano.

Vendar pa si želim dati nekaj pojasnil, saj so številni govorniki govorili o kloniranju in genskem spreminjanju, kot da gre za eno in isto stvar. Ne: gensko spreminjanje in kloniranje sta dve ločeni tehniki. Stokovno mnenje navaja, da kloniranje ne spreminja genskega materiala in da so kloni samo genske kopije živali.

Za koncem bi vam želela zagotoviti, da bo Komisija pri nadaljnjem ukrepanju natančno pregledala vse dejavnike.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Prejel sem predlog za resolucijo ⁽¹⁾ B6-0373/2008, ki ga je pripravil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja.

Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 3. septembra, ob 11.30.

Pisne izjave (člen 142)

Magor Imre Csibi (ALDE), v pisni obliki. – Tudi če spoštujemo stroge pogoje in če EFSA zaključi, da je klonirano meso enako konvencionalnemu mesu, je kloniranje živali za preskrbo s hrano za mnoge ljudi tvegano in moralno nesprejemljiva praksa. Trenutna raven trpljenja in zdravstvenih težav kloniranih živali to trditev samo potrjuje. Če konvencionalne metode delujejo, zakaj bi torej spodbujali tehniko, ki povzroča, da toliko živali trpi in umre? To ne izboljšuje reje niti varnosti hrane niti varnosti oskrbe. Potrošniku očitno ne prinaša nikakršnih koristi.

Poleg tega so evropski potrošniki nekajkrat izrazili svoje želje, da na svoji mizi ne želijo živilskih proizvodov iz klonov ali njihovih mladičev. To je legitimen poziv, ki daje jasen signal, zakaj torej sploh razmišljamo o kloniranju živali za preskrbo s hrano? Ljudje želijo imeti nadzor nad tem, kaj jedo, in skrbijo jih, da jim bo kloniranje na koncu vsiljeno. Če javnosti ne želimo še bolj odtujiti od evropskega projekta, potem menim, da bi bilo bolje, da prisluhnemo njeni volji in jo uveljavimo. Zato kličem proti kloniranju živali za preskrbo s hrano.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Bila sem presenečena, ko sem prebrala besedilo te resolucije. Najprej bi rada rekla, da bom zanj glasovala, vendar imam nekaj pripomb:

Odstavek B: 'medtem ko proces kloniranja kaže nizko stopnjo preživetja prenesenih zarodkov in kloniranih živali, pri čemer mnoge klonirane živali poginejo v zgodnji dobi življenja ...'

Kakšna bo prihodnost človeštva, če bo človek deležen enakih velikih skrbi in če bomo nehali zamrzovati človeške zarodke?

Odstavek C: '... raven smrtnosti in umrljivosti kloniranih živali je višja kot pri živalih, oplojenih na običajen način, izguba in motnje v pozni brejosti pa lahko prizadenejo dobro počutje nadomestnih samic'.

Kakšna bo prihodnost človeštva, če bo celotna družba takšno podporo dala materam družin, kot jo dajemo nadomestnim živalskim samicam?

Odstavek D: '... glede na trenutno raven trpljenja in zdravstvenih težav nadomestnih samic in kloniranih živali se Evropska skupina za etiko ...sprša, ali je kloniranje živali ... etično upravičeno ...'

Kakšna bi bila prihodnost človeštva, če bi za skupina upoštevala trpljenje žensk, ki so postale nadomestne matere, da bi si izboljšale finančni položaj, ali stres, ki ga trpijo ženske, ki so preživele več neuspešnih umetnih oploditev, ali če bi dosledno prepovedovala uporabo človeških zarodkov za raziskovalne namene, ker je to moralno nedopustno.

Živali imajo srečo, saj ta resolucija kaže, da so včasih bolj zaščitene od ljudi.

18. Dnevni red naslednje seje: glej Zapisnik

⁽¹⁾ Glej Zapisnik.

19. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.50.)